

கரைஎழில்

2011

பிரதேச செயலகம்
கரைச்சி

பிரதேச செயலகம் கரைச்சி

“சேவைக்கு அர்ப்பணிப்போம் குடியரிமையைக் காப்போம்”

ஸ்து நோக்த

**சமுதாயத்திற்கு பயனுள்ள வகையில் மக்களின் சுரிட்ச வார்த்தைக்கு
உதவுகின்ற சிறந்த அரசு நிறுவனமாக விளங்குதல்**

ஸ்து லெட்சியம்

**அரசு கொள்கைகளுக்கு குணங்க சேவைகளை வழங்குவதும் மக்களின்
பங்களிப்புடனும் உரிய வளங்களின் சூட்டிணைப்புடனும் சூடிய திட்டமிடப்பட்டதும்,
திறன் வாய்ந்ததுமான அரிவிருத்திச் செயற்பாடுகளினூடாக
மக்களின் வார்த்தை முறையினை மேம்படுத்தல்**

திருமதி. றுபவதி கேதீஸ்வரன் (SLAS)

அரசாங்க அதிபர்,

மாவட்ட செயலகம்,

கிளிநொச்சி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்குக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பதகண்டமீதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதில் சீறந்ததிரவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

பல்உயிரும் பலஉலகும் படைத்து அளித்துடைக்கீனும்ஓர்
எல்லைஅறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும்துளவும்
உன்திரத்துஎழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சீதையா உன்
சீர் இளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துமே

மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

மலர்க்குழு

- / திரு.கோ. நாகேஸ்வரன்
பிரதேச செயலர், பிரதேச செயலகம்- கரைச்சி
- / திரு.ச.அமலராசா
உதவித்திட்டமிடல் பணிப்பாளர் பிரதேச செயலகம்
- / திரு. கு.றஜீபன் - கலாசார உத்தியோகத்தர்
- / திரு. ராஜன் - சிறுவர் நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர்
- / திரு ப.சீவகரன் - சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்
- / திரு.செ. சேந்தன் - கிராமசேவையாளர்

பிரதேச செயலகம் - கரைச்சி - கிளிநொச்சி

DIVISIONAL SECRETARIAT - KARACHCHI - KILINOCHCHI

பூடேடீய மன லேகதி கார்டாரட, கரலீலீ, கிலினுலீலீ

பிரதேச செயலக கீதம்

நெல் விளையும் கழனி நிறை

கரைச்சி வளம் பெருகி

பல்லாண்டு நீடு வாழ்கவே

பல்வளமும் படைத்து வாழ்கவே

நெல் விளையும்

பண்பாகும் கலை நலமும்

கல்வி செல்வ விளைத்திறனும்

எல்லாகும் பெற்று வாழ்கவே

இன்ப சுகம் என்றும் மேவவே

நெல் விளையும்

கனிநறு வாழை தென்கை

கமுக பலா மாவும்

இனிமை பொன் சொரிய நாளாடமே

இயற்கையின் இயல்பு சூழவே

நெல் விளையும்

இரகண மருக்குளத்தால்

திரளும் திரவியங்கள்

ஏற்றத்தின் ஊற்றதாகவே

இணைத்தெழும் மேன்கை ஓங்கவே

நெல் விளையும்

அக்கராயன் முறிப்பு கரைச்சி

அபிவிருத்தி பிரதேச செயலகத்தினர்

தக்கபணி அணிபெறவே

தலைநிமிர்ந்து சிறந்து வாழ்கவே

நெல் விளையும்

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துச் செய்திகள்	01
பிரதேச நிர்வாகத்தின் வரலாறும் எமது பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியும்	13
ஈழத்து கிலக்கியம் ஒரு முகவுரைக்குறிப்பு	19
மொழியும் கிலக்கியமும்	22
வன்னி மக்களின் விவசாயச் சடங்குமுறை	30
களிநொச்சியின் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொல்லியல் முலகங்களும்	41
தமிழர் பண்பாட்டுப் பதிவில் கலையும் மாலையும்	48
கரைச்சிப்பிரதேச பிரிவின் தொன்மைப் பண்பாடும் தொடர் மாற்றங்களும்	55
கவிதையென்னும் கலை	63
சமூகமட்ட நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் சமூக அபிவிருத்தி	69
தமிழில் குழந்தை கிலக்கியம்	74
சைவசமய வளர்ச்சியில் புராணங்கள் பெறும் முக்கியத்துவம்	77
வாழ்வியலோடு கலந்த சைவமதம்	87
உளநோயாளர்களும் மனிதர்களே	90
கமை	92
மனிதவிழுமியங்களில் நன்றியின் பெருமை	98
ஆசிரியர்கள் உளவியல் முக்கிய அம்சங்கள்	100
தமிழ்ப்பண்பாடும் தமிழர் பண்பாடும்	104
கற்றலை மேம்படுத்தக் கற்பித்தலில் வழிசமைத்தல்	106
கரைச்சி பிரதேச செயலர் பிரிவில் மண்ணின் மகிமை	108
மரணமென்றால் என்ன	111
பொதுநிர்வாகத்துறையில் நல்லாட்சியும் ஒழுக்கவியல் வேறுபாடுகளும்	117
வாழும் வளர் தமிழ்	124
வன்னிப்பிரதேச தமிழ் நாவல்கள் ஆவணப்படுத்தலுக்கான ஓர் அறிமுகம்	128
பிரதேச செயலக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்	135

**திரு. கோபாலிள்ளை நாகேஸ்வரன் [SLAS]
பிரதேச செயலர்,
பிரதேச செயலகம்,
கரைச்சி கிளிநொச்சி.**

கரைச்சிப் பிரதேச கலாச்சார விழா மலருக்கான

வாழ்த்துச் செய்தி

கலையால் வளம்பெறும் வாழ்வைப் பெறுவோம்.

கரைச்சிப் பிரதேசம் பகமையாகச் செழித்திருப்பதைப் போல் கலை வளத்திலும் செழிப்பைக் கொண்டது. கூத்துகளும், ஆடல், பாடல் என்ற கலைகளும் எழுத்தும் இலக்கியமும் என ஒரு வளமான கலைப்பாரம்பரியத்தைக் கரைச்சிப் பிரதேசம் உருவாக்கி வந்துள்ளது. வன்னி வாழ்வின் அடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கும் கலையாக்கப்பணிகள் கரைச்சிப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்றுள்ளன. கரைச்சியை மையப்படுத்தி பல கலை ஏடுகள் கூட வெளிவந்துள்ளன.

போரின் போதும் இந்தப் பிரதேசக் கலைஞர்கள் தங்கள் கலையாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் அடையாளங்களையும், சிறப்புக்களையும், மக்கள் வாழ்வையும், பண்பாட்டையும், பிரச்சினைகளையும் வெளிப்படுத்திய கலைப்படைப்புகள் ஏராளமாக உள்ளன. கரைச்சிப் பிரதேசக் கலைஞர்கள் தமது கலைவளத்தினால் இந்தப் பிரதேசத்தை வளப்படுத்தியுள்ளனர். புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும், பாடகர்களும், கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் பெருமைக்கு பங்காற்றியிருக்கின்றார்கள் என்பது கடந்த காலத்தின் சான்றாகும்.

இத்தகைய பின்னணியில் மேலும் இந்தப் பிரதேசத்தின் கலைகளை வளர்க்கவும், கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் என அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் ஆக்கபூர்வமான பணிகளையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இதேவேளை அனைத்துத் தடைகளும் நீங்கிய ஒரு புதிய சூழல் இந்தப் பிரதேசத்தில் கலைஞர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு தமது கலையாக்கப் பணிகளை முன்னெடுப்பதற்கு நாம் தொடர்ந்தும் உழைப்போம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் கலைப் பணிகளுக்குத் தேவையான வளங்களை ஏற்படுத்துவதிலும் கலைஞர்களுக்கான ஊக்கத்தை அளிப்பதிலும் நாம் தொடர்ந்தும் பாடுபடுவோம். இதன் மூலம் கலையால் வளம்பெறும் வாழ்வைப் பெறுவோம்.

பிரதேச ரீதியாக முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் கலாசார விழா என்பது அந்தந்தப் பிரதேசத்தின் கலைப்பெறுமானங்களை அதிகரிக்கவும், கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் நடைபெறுகிறது. அந்த வகையில் கரைச்சிப் பிரதேச செயலக கலாச்சாரப் பிரிவு முன்னெடுக்கும் இந்த விழா சிறக்கவும் இந்த விழா மலர் சிறப்புறவும் எனது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நன்றி

முருகேச சந்திரகுமார்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
பாராளுமன்ற குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்

கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்
திருமதி. நூ.கேதீஸ்வரன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

காலாச்சார பேணுகைக்கு உளமார வாழ்த்துக்கள்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் 60% தினரை உள்ளடக்கியும் மொத்த நிலப்பரப்பில் 1:3 பங்கை உள்ளடக்கியும், மொத்த நிர்வாக பொறிமுறையில் முதன்மையான மையப் பகுதியாகவும் விளங்கும் கரைச்சிப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது மாவட்ட மொத்த நெல் உற்பத்தியின் 70%ற்கு மேல் பங்களிக்கும் ஒரு பிரிவாகவும் செயற்பட்டு வருகிறது. பௌதீக ரீதியில் வளர்ச்சிக்கூரிய பல்வேறு வளங்களை உள்ளடக்கி உள்ளதனால் இப்பிரிவின் சமூக நெருக்குவாரங்களில் இருந்தும் விடுபட்டு ஒரு புதிய சமூகமாக இப்பிரதேசத்தின் சமூகத்தை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். பன்மைச் சமூகத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட இப்பிரதேசத்திற்கே உரியதான புதிய பண்பாட்டுத்தளமானது ஒரு முற்போக்குடைய சமூக இயக்கத்தின் அடையாளமாக உருவாகியிருப்பது இப்பிரதேசத்தின் சிறப்பியல்பாகும். இதனடிப்படையில் கிளிநொச்சிக்கேயுரிய சமூகமொன்றையும் அது சார்ந்து உருவாகியிருக்கின்ற சமூகப் பண்பாட்டையும் அடையாளப்படுத்தும் வகையில் இப்பிரதேசத்தின் கலாச்சார பண்பாட்டு கோலங்களை ஆவணப்படுத்தும் கரைச்சி பிரதேச கலாச்சார பேரவையின் மலர் வெளியீட்டு முயற்சிக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பதிலும் காலத்தின் தேவையறிந்து வெற்றிடமாகிப் போயிருக்கின்ற ஆவணங்களை பதிலீடு செய்யும் முயற்சிக்கும் எனது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கிறேன். இம்முயற்சியில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டு வரும் கரைச்சி பிரதேச செயலர் திரு. கோ.நாகேஸ்வரனையும் வாழ்த்துகின்றேன். யுத்தமும் இடப்பெயர்வுமே வாழ்க்கையாயிருந்த கொடுமையான சூழல் முடிந்து இயல்பு வாழ்விற்கு மீளவும் திரும்பியிருக்கின்ற இக்காலப்பகுதியில் இவ்வாறான மலர் வெளிவருவதும், கலாச்சாரத்தைப் பேணும் முயற்சிக்கும், பாராட்டி வாழ்த்து தெரிவித்து நிறைவடைகின்றேன்.

திருமதி. நூ.கேதீஸ்வரன்,

அரசாங்க அதிபர்

கிளிநொச்சி மாவட்டம்

கல்வி அமைச்சின் செயலாளரிடமிருந்து...

வாழ்த்துச் செய்தி

வடமாகாணத்தின் மையப்பகுதியாக அமைந்திருப்பது கிளிநொச்சி மாவட்டம். இம் மாவட்டத்தின் சிறப்புமிகு ஆளுமைப் பிரதேசமாக அமைந்திருப்பது கரைச்சிப்பிரதேசம். இப்பிரதேசம் உற்பத்தி முயற்சிகளினதும் மற்றும் மாவட்ட மக்களின் நலன்சார் சேவைகளை வழங்கும் மையப் பிரதேசமாகவும் விளங்குகின்றது. இயற்கை அன்னையின் சிறப்புமிகு அம்சங்கள் பலவற்றை தன்னகத்தே கொண்டிருப்பது இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவம் ஆகும். வற்றாத நீர்வளம் கொண்ட இரணைமடுக்குளம், விவசாயிகளின் தேவையை நிறைவு செய்கின்றது. நெல் மற்றும் தானியங்களின் உற்பத்திப்பெருக்கம் நிறைந்த இப் பிரதேசம் கடும் உழைப்பாளிகளும், விவசாயிகளும், புகழ் பூத்த கலைஞர்களும் வாழும் பிரதேசமாக உள்ளது யாவரும் அறிந்ததே.

கல்வி, கலை, விளையாட்டு போன்ற துறைகளில் முதன்மை பெற்று விளங்கும் இப் பிரதேசத்தில் பாரம்பரிய கூத்துக்கலைஞர்கள் பலர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். தம் சிறப்பான ஆற்றுகையினால் பிரதேசத்திற்கு புகழ் தேடித் தந்தவர்கள் இவர்கள். காத்தவராயன்சூத்து. காவடி மற்றும் கரகம் போன்ற கிராமியக் கலைகள் இங்கு சிறப்பாக ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றமையை நாம் காணலாம்.

இத்தகைய வண்புமிகு சிறப்புக்கள் அமையப்பெற்ற இப்பிரதேசத்தை நிர்வகிக்கும் கரைச்சிப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப்பேரவை முதன் முதலாக நடாத்தும் கலாசார விழா சிறப்புற நடைபெறவும், விழாவின் ஆவணமாக வெளியிடப்படும் கரையெழில் மலர் காத்திரமாக வெளிவரவும் எனது நல்வாழ்த்துக்களையும், இறைவனின் ஆசிகளையும் வேண்டி நிற்கின்றேன். **இ.இளங்கோவன்**

செயலாளர்

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

மேலதிக அரசாங்க அதிபரின்
வாழ்த்துச் செய்தி

கலையும் கலாசாரமும் மனித வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள சிறப்பம்சங்களாகும். சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே மன்னராலும் மக்களாலும் வளர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை நம் கலைகளும் கலாசாரமும். நம் பிரதேசங்களிலும் கலைகளும் கலாசாரமும் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சிறப்புடன் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. அவை நம் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. நம் மாவட்டம் அவற்றை மிகவும் சிறப்புடன் கட்டிக் காத்து வளர்த்து வந்துள்ளது. ஆனால் கடந்த காலப் பகுதியில் இவை புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையால் நம் மக்களின் வாழ்வியலிலும் பிறழ்வுகள் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளன. ஆகவே, இவற்றுக்கு மீண்டும் வாழ்வு கொடுத்து நம் வாழ்வையும் செழிப்புறச் செய்தல் அவசியமாகும். இவ்வகையில் கரைச்சிப் பிரதேச செயலகம் கலாசாரத்திற்கொரு விழாவெடுப்பதும் அது தொடர்பில் மலரொன்று வெளியிடவிருப்பதும் மிக்க மகிழ்வினைத் தருகின்றது. விழா சிறப்படையவும் மலர் மணம் பரப்பிடவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

செல்லமுத்து ஸ்ரீநிவாசன்
மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
கிளிநொச்சி.

கரைச்சி பிரதேச செயலக கலாசார விழாவுக்கான

வாழ்த்துச் செய்தி

கரைச்சி வன்னியர்கள் ஆண்ட மண். இது சிறப்புறு வரலாற்றைக் கொண்ட வீரம் செறிந்த மண் இந்த மண்ணின் பெருமை சொல்லில் அடக்க முடியாது. யுத்தத்தின் பிரதிபலிப்பாக எத்தனையோ துன்பங்களை கடந்த காலத்தில் கண்ணுற்று துன்புற்றது கரைச்சி மாநகரம்.

எனினும் எத்துணை துன்பங்களை எதிர்கொண்ட போதிலும், எம் மண்ணின் மண்வாசனை குன்றாது, பண்பாடு ஒன்றிணைந்து மீண்டும் புதுப் பொலிவு பெற்று, தன் பணியினை சிறப்புடனே ஆற்றி வரும் கரைச்சி மண்ணில் நிலைகொண்டுள்ள கரைச்சி பிரதேச செயலகமானது, கலாசார விழாவொன்றினை 2011ம் ஆண்டிலே நடாத்துவதை முன்னிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கால மாற்றங்களிலும், பண்பாட்டு விழுமியங்களில் மாற்றங்கள் அடையாது தன் இயல் நிலையைப் பேணிப்பாதுகாத்து வரும் கரைச்சி மண்ணின் பெருமைக்குப் பெருமை சேர்க்கும் கரைச்சி பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்படவுள்ள இக் கலாசார விழா, அர்த்தங்கள் நிறைந்ததாக, பண்பாடு செறிந்ததாக, எதிர்கால சந்ததியினரின் நல்வளர்ச்சிக்கு உரமுட்டும் வகையில் சிறந்த அம்சங்களைக் கொண்டு, எண்திசையும் எதிரொலிக்க என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். இவ்விழா எமது கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களை அடுத்த சந்ததிக்கு எடுத்துச் செல்லும் என நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

இக் கலாசார விழாவின் சுவடுகள், கடந்த காலத்தின் வரலாற்றையும் நிகழ்காலத்தின் சிறப்புக்களையும் தொகுத்து, எதிர்கால அத்தியாயங்களுக்கு நிகரில்லா வரலாற்றுத் தடங்களாக விளங்க வேண்டும் என்று மனம் நிறைந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

இம் மகத்தான பணியில் ஈடுபட்டுள்ள கரைச்சி பிரதேச செயலாளர் திரு.கோ.நாகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்த கலாசாரப் பேரவையினரின் ஆளுமை மிகு உறுப்பினர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

திரு. தி.இராசநாயகம்
பிரதிப் பிரதம செயலாளர்
மாகாணப் பொது நிர்வாக செயலகம், வட மாகாணம்
பிராந்திய ஆணையாளர், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம்

வாழ்த்துச் செய்தி

மனித நாகரிகத்தினது தோற்றத்துடனும் வளர்ச்சியுடனும் சமாந்தரமாக கலையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஒருங்கே காணப்பட்டுள்ளது. பொழுது போக்கிற்காகவும் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் ஊற்றெடுத்த கலைகள் பல்வேறு பரிமாணங்களினூடாக வளர்ச்சி பெற்று தமிழர்கள் தம் வாழ்வில் கலையும், வாழ்வும் பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்து சங்க காலம் தொடக்கம் இற்றை வரை உலகெலாம் வியாபித்து காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக கலையென்பது மனிதனையும் அவர்தம் வாழ்வையும் பக்குவப்படுத்தி மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பது. கலையின்பம் பெறாதவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்க முடியாது. கடந்து வந்த துயர வாழ்க்கையின் பின்னே மனிதனை உளர்த்தியிலே எழுச்சியுடன் வாழ வைக்கும் கலைஞர்களின் புனிதப் பணிகளைப் பாராட்டும் வகையாலும் எமது பிரதேசத்தின் மூத்த கலைஞர்களைப் பாராட்டும் முகமாகவும் எமது பண்பாட்டுக் கோலங்களை வலியுறுத்தும் வகையிலும் எமது பிரதேச கலாச்சாரப் பேரவையினால் முன்னெடுக்கப்படும் 2011ம் ஆண்டின் கலாச்சார விழாவையொட்டி பேரவையால் வெளியிடப்படும் கரை எழில் சஞ்சிகைக்கு எனது பாராட்டுதல்களினையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் அளவிலா மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இப்பிரதேசத்தில் பல மன்றங்கள் பண்பாட்டினை மேம்படுத்தும் வகையில் பல நிகழ்வுகளை ஒழுங்குபடுத்தி வருகின்றன. இவ்வாறான மன்றங்களிடையேயும் பாடசாலை மட்டங்களாலும் கலை, இலக்கிய போட்டிகளை நடாத்தி இவர்களுக்கான பரிசில்களும் இவ் விழாவில் வழங்கப்படுகின்றன.

எமது பிரதேச கலாச்சார பேரவையும், பிரதேச செயலகமும் இணைந்து இடப்பெயர்ந்து மீள்குடியேறிய பின்னர் எமது இவ்விழாவை நடாத்துவது பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும்.

உளவியல் தாக்கங்களினை ஓரளவு ஈடுசெய்யும் நோக்கில் மக்களிடையே எமது மண்ணின் பாரம்பரிய கூத்து, இசை,நாடகம் என்பவற்றை வெளிக்கொணரும் கலைஞர்களில் 12 பேரை இவ்விழாவில் பாராட்டுவதும் விசேட அம்சமாகும்.

இவ்விழா சிறப்புற எமக்கு பல ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிய எமது பெருமதிப்புக்குரிய கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திருமதி. ரூபாவதி கேதீஸ்வரன் அவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இம்மலர் சிறப்புற தமது வாழ்த்துக்களையும், கட்டுரைகளையும் தந்துதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் இவ்விழா சிறப்புற எமக்கு அனைத்து வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அனைவருக்கும் எமது பிரதேச செயலகத்தின் சார்பிலும், பிரதேச செயலக கலாச்சார பேரவை சார்பிலும் நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கோபாலபிள்ளை நாகேஸ்வரன்,
பிரதேச செயலாளர்,
கரைச்சி,
கிளிநொச்சி.

வாழ்த்துச் செய்தி

இயற்கை அன்னையின் எழில்மிகு வளங்களைக் கொண்டிருக்கும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கரைச்சிப் பிரதேசம் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க வனப்புமிகு பிரதேசம் ஆகும். இப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் தமது கடின உழைப்பால் உடல் ஆரோக்கியத்தினையும் கலைக்கான உழைப்பால் உளஆரோக்கியத்தையும் பெற்று இப் பிரதேசத்தை வளப்படுத்தி செழுமைப்படுத்தி நிற்கிறார்கள்.

கரைச்சிப் பிரதேசம் பல இசைக்கலைஞர்களையும், பாரம்பரிய கூத்துக் கலைஞர்களையும் கொண்டிருக்கும் பிரதேசம் என்பதனை யாவரும் அறிவர். இப் பிரதேசத்தின் கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பல கலை இலக்கிய மன்றங்கள் பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளதை என்னால் அறிய முடிகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க கரைச்சிப் பிரதேசத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கலாசாரப் பேரவையினால் முதன் முறையாக நடத்தப்படவுள்ள கலை இலக்கிய விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படும் கரையெழில் என்னும் நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். இந் நூலில் கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் மரபுகள், பண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஆக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதும் சிறப்பான அம்சம் ஆகும்.

கரைச்சிப் பிரதேச கலாசார விழா சிறப்புற நடைபெறவும் கரையெழில் சிறப்பு மலர் காத்திரமாக வெளிவரவும் எனது வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதுடன் இறைவனின் ஆசிகளையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

என்.ஸ்ரீதேவி
பணிப்பாளர்
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
வடமாகாணம் யாழ்ப்பாணம்

வாழ்த்துச் செய்தி

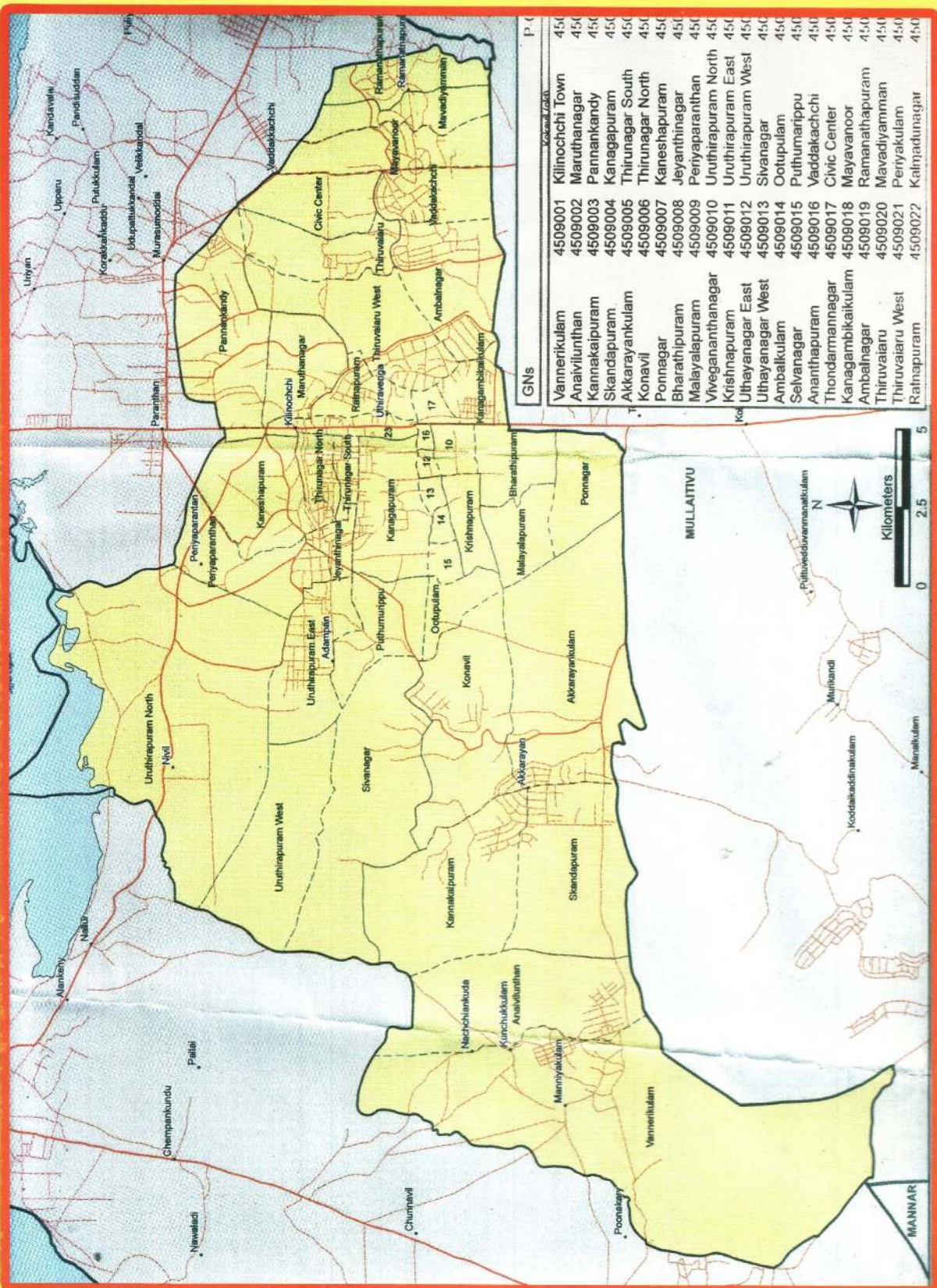
ஆவணப்பேழையாகத் திகழ்டும் பண்பாட்டு மலர்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கரைச்சிப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் பண்பாட்டு விழாவும் பண்பாட்டு மலர் வெளியீடும் இன்றைய காலகட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இவ் விழாவும் மலர்வெளியீடும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையீட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து

என்ற வள் ளுவர் வாக்கிற்கேற்ப எண்ணுவதெல்லாம் உயர்வைப் பற்றியதாகவே இருத்தல் வேண்டும். அந்த உயர்ந்த நிலை கைகூடாவிடினும் அவ்வாறு எண்ணுவதை மட்டிலும் கைவிடவே கூடாது. இந்த உயரிய சிந்தனை வழி நின்று ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்ற பண்பாட்டு விழாவும் மலர் வெளியீடும் கரைச்சிப் பிரதேச செயலாளர் பரிவில் முதன் முறையாக நடத்தப்படுவதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மீள்குடியேற்றப்பணிகளுக்கு நடுவில் இவ் விழாவினை ஒழுங்கு செய்து அதனோடிணைந்த ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியாக வெளியிடப்படும் பண்பாட்டு மலர் வெளியிடப்படுவதென்பதும் மிகவும் போற்றப்படவேண்டிய விடயமாகும். இப்பிரதேச கலைஞர்கள் மற்றும் கலை இலக்கிய மன்றங்கள் ஒருங்கிணைந்த ஒழுங்கு படுத்தலில் பல்வேறு விதமான கலைப்படைப்புகள் அரங்கேற்றப்படவுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பிரதேசத்தின் சிறப்பு மிக்க கலைப்படைப்புக்களானவசந்தன்கூத்து, ஓயிலாட்டம், காமன்சூத்து, காத்தவராயன்கூத்து உடுக்கடிக்கதை போன்ற பாரம்பரியம் மிக்க கலைப்படைப்புக்கள் அரங்கேற்றப்படவுள்ளமையும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றமையும் கண்கூடு. இவற்றினூடாக நொந்து போய் மனச்சஞ்சலத்துடன் வாழ்ந்து வரும் மக்களது மனங்களில் ஆறுதலை ஏற்படுத்துவதாக இவ்விழாவும் இவ்விழா மலரும் அமைவதற்கும் இவ் விழாவினை ஒழுங்கு செய்வதற்கு அயராது பாடுபட்டுழைத்த பிரதேசசெயலாளர், கலாசாரஉத்தியோகத்தர் மற்றும் விழாக்குழுவினருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துக்களைக்கூறி அமைகின்றேன்.

மா. அருள்சந்திரன்
மாவட்டக்கலாசார அலுவலர்
மாவட்டச்செயலகம்
கிளிநொச்சி

GNS	P.C.
Vannerikulam	4509001
Anaivilunthan	4509002
Kannakapuram	4509003
Skandapuram	4509004
Akkarayankulam	4509005
Konavil	4509006
Ponnagar	4509007
Bharathipuram	4509008
Malayalapuram	4509009
Vivegananthanagar	4509010
Krishnapuram	4509011
Uthayanagar East	4509012
Uthayanagar West	4509013
Ambalkulam	4509014
Selvanagar	4509015
Ananthapuram	4509016
Thondarmanagar	4509017
Kanagambikaikulam	4509018
Ambalnagar	4509019
Thiruvaiaru	4509020
Thiruvaiaru West	4509021
Rathapuram	4509022
Kilinochchi Town	450
Maruthanagar	450
Pannankandy	450
Kanagapuram	450
Thirunagar South	450
Thirunagar North	450
Karneshapuram	450
Jeyanthinagar	450
Uthayanagar West	450
Ambalnagar	450
Mevediyannam	450
Periyaparanthan	450
Uruthirapuram North	450
Uruthirapuram East	450
Uruthirapuram West	450
Sivanagar	450
Ootupulam	450
Puthumarippu	450
Vaddakachchi	450
Civic Center	450
Mayavanoor	450
Ramanathapuram	450
Mayadiyamma	450
Periyakulam	450
Kalnadunagar	450

**பிரதேச நிர்வாகத்தின்
வரலாறும் எமது பிரதேச
அபிவிருத்தியும்**

**கோ. நாகேஸ்வரன்,
பிரதேச செயலாளர்,
கரைச்சி, கிளிநொச்சி**

எமது நாட்டில் மன்னராட்சிக் காலத்திலிருந்தே பிரதேச நிர்வாக முறை நடைமுறையில் இருந்தமையை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. தமது ஆட்சிப்பரப்பில் அமைந்துள்ள கிராமங்களை கிராமத்தலைவர்கள் மூலம் வரிகளினைச் சேகரித்து தமது அதிகாரங்களை செயற்படுத்தினார்கள். பண்டைக்காலத்தில் பல்வேறு நிர்வாக பிரிவுகளினை உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதாக அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

இம்முறையைத் தழுவி கிராம விதானைமார், ஆராய்ச்சிமார், அதிகாரி முதலியோர் அரசனுக்கு சேவைகள் செய்தனர். காணிகள் அரசனுக்கு மட்டுமே சொந்தமாகவிருந்தது. மக்கள் இக்காணிகளில் பயிர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு மன்னரிற்கு வரிகளைச் செலுத்தி வந்தார்கள். இவற்றை கிராம சபைத் தலைவரும் கிராமசபைக்கு பொறுப்பான அலுவலர்களும் மேற்பார்வை செய்து வந்ததனை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. மாகாணப் பிரிவையும் அதன் அதிகாரிகளையும் "திசாவை" என அழைத்தார்கள். இவர்கள் நிர்வகிக்கக்கூடிய வகையில் பல கிராமங்களினை உள்ளடக்கிய "கோறளை" களை உருவாக்கினர். இவர்கள் வரிவசூலித்தல், வீதிகள் குளங்கள் அமைத்தல், பழுது பார்த்தல், நீதி வழங்கல் போன்ற கடமைகளினைச் செய்தார்கள்.

கோட்டை ராச்சியம் நான்கு திசாவைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது என வரலாற்று தகவல்கள் மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. திசாவைகள் கோறளைகளாகவும் கோறளைகள் பற்றுக்களாகவும் பற்றுக்கள்

கிராமங்களாகவும் 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னர் வந்த போத்துக் கேயர், ஒல்லாந்தர் போன்ற பிற நாட்டவர்கள் தமது தேச நிர்வாக நடைமுறைகளையும், இங்குள்ள தேச வழமைகளுடன் இணைந்து ஆட்சியதிகாரத்தைச் செலுத்தினர். அவர்களுடைய நோக்கம் வியாபாரமும், மதமாற்றமுமாகவே இருந்தன.

1805ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஆங்கிலேய ரால் எமது நாடு கைப்பற்றப்பட்டு தங்களது முறைமையில் தமது நிர்வாக அமைப்பையும் ஏனை துறைகளினையும் கட்டியெழுப்புவதிலும் ஆர்வங் காட்டியிருந்தார்கள். பல்வேறு பிரிவுகளாக இருந்த பிரதேசங்களை இணைத்து ஒரே ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வந்து 1833ம் ஆண்டு கோல்புறுக், கமரன் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் நிர்வாகத்துறையிலும் நீதித்துறையிலும் பாரிய மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தினர்.

அக்காலப்பகுதியில் ஐந்து மாகாணங்களாக இலங்கை பிரிக்கப்பட்டு இறைவரிகளின் அறவிடுவதற்காக இறைவரி முகவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களுடைய பணிகளாக கீழே குறிப்பிடப்பட்டவற்றை ஆற்றிவந்தனர்.

1. மாகாணத்தை நிருவகித்தல்
2. விவசாயம், கல்வி, நிர்வாகம், சுகாதாரம், வனப்பாலனம், காணி விவகாரங்கள், தொல்பொருட்களின் பாதுகாத்தல்.
3. வீதி பராமரிப்பு, புள்ளிவிபரத் திரட்டுதலாறித்தல்.
4. தேர்தல் கடமைகள்
5. பிறப்பு, இறப்பு, விவாக பதிவுகள்.

1845, 1873, 1886, 1889ஆம் ஆண்டுகளில் மேலும் நான்கு மாகாணங்கள் உருவாக்கப்பட்டு மொத்தம் ஒன்பது மாகாணங்களாக இலங்கை பரிபாலிக்கப்பட்டு வரப்படுகின்றது. இம் மாகாண நிர்வாகம் அரசாங்க அதிகாரகால நேரடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. போக்குவரத்து வசதிகளில் நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு பிரதேசங்களில் வரி வசூலிப்பிற்காக உப அரசாங்க அதிகாரமும் அவர்களுக்கு கீழே பிரதேச பிரிவு உத்தியோகத்தர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களின் கோரளேக்கள், பிரிவு கோரளேக்கள் என அழைத்தனர். கிராம மட்ட நிர்வாகிகளாக "கம்முலாதேனி" (விதானையார்) நியமிக்கப்பட்டனர். இதுவே ஆங்கிலேயக் கால கச்சேரி நிர்வாக முறைமையாக காணப்பட்டது. மாகாண அரசாங்க அதிகார தனியொரு நிலை சாராமல் பல்வேறு

துறைகளிற்கும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாக செயற்பட்டார்.

1931ம் ஆண்டு டொனமூர் சீர்திருத்த சிபார்சுகளன்படி அரசாங்க அதிகாரின் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு துறைசார்ந்த அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். அதேபோல் ஒன்பது மாகாணங்களிலும் 19 மாவட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தற்போது இவை 25 மாவட்டங்களாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்க அலுவலர்கொண்ட பணிப்பாளர்களின் கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டன.

பிரதேச இறைவரி அலுவலர்கள் தமது காரியாலயங்களில் இறைவரி வசூலித்தல், நீதியையும், சமூக அமைதியையும் நிலை நாட்டுதல், உணவுக்கட்டுப்பாட்டுப் பணிகள், பொதுமக்களிற்கான உதவிப்பணிகள், அரசு காணிகள் சம்பந்தமான விடயங்கள் போன்ற பணிகளை ஆற்றினர். தமிழ் பகுதிகளில் இறைவரி அலுவலர்கள் "மணியகாரன்" என்ற பெயரில் அறியப்பட்டனர்.

1945ஆம் ஆண்டில் மணியகாரன் முறையொழிக்கப்பட்டு பிரிவுக்காரியாதிகாரி என்ற பதம் அறிமுகமாகியது. 1948ம் ஆண்டில் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தது. அதன் பின்னர் பாராளுமன்ற முறைமை உருவாக்கப்பட்டு அமைச்சரவையும் உருவாக்கப்பட்டது. பிரித்தானிய பிரதிநிதியாக "மகாதேசாதிபதி" நியமிக்கப்பட்டார்.

1955ஆம் ஆண்டில் மாகாண அரசாங்க அதிகார பிரிவு முறையொழிக்கப்பட்டது. மாவட்டத்தின் பிரதான நிர்வாகிகளாக அரசாங்க அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். 1984ஆம் ஆண்டு கிளிநொச்சி மாவட்டம் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டது.

1956ஆம் ஆண்டில் 138 பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவுகள் நாடு பூராகவும் இருந்தன.

1956ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 10 இறைவரி பிரிவுகள் காணப்பட்டன. இவற்றில் தற்போது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கரைச்சி பச்சிலைப்பள்ளி பிரிவும் அடங்கியிருந்தது. 1960ஆம் ஆண்டில் கரைச்சி இறைவரி பிரிவு (DRO) தனியாக பிரிக்கப்பட்டது. அவ்வப்போது பொது மக்களின் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலும் அரசாங்க நிர்வாகக் கொள்கை காரணமாகவும் மாவட்ட நிர்வாக எல்லைகள் மீளமைக்கப்பட்டன.

மக்களின் அடர்த்தி, சனத்தொகை என்பவற்றின் அடிப்படையில் 1972ஆம்

கரைஎழில் - 2011

ஆண்டு காரியாதிகாரி முறை நீக்கப்பட்டு. அதற்கு பதிலாக பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபர் முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. உதவி அரசாங்க அதிபர்களுக்கு மாவட்ட காணி அலுவலர்கள் அபிவிருத்தி சார்பான திட்டமிடல் பணிகளில் பொறுப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் இலங்கை பூராகவும் 241 பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

எமது பிரதேச பிரிவு:

தற்போதைய கரைச்சி, கண்டாவளை, பச்சிலைப்பள்ளி, உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கி கரைச்சிப்பிரிவு பச்சிலைப்பள்ளி பிரிவு இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவாக அமைந்திருந்தது.

வரலாற்று பெருமைகள் கொண்ட கரைச்சிப் பிரதேசத்தில் சோழ மன்னர்கள் கால அழிந்து போன கட்டிடச் சிதைவுகள் அக்கராயன் குளம், ஊற்றுப்பூலம், உருத்திரபுரம், வட்டக்கச்சி ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான பெருமைகள் கொண்டதாக எமது பிரதேசம் காணப்படுகின்றது.

1972ஆம் ஆண்டிலிருந்து கரைச்சிப்பிரிவு தனியானதொரு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாக இயங்கி வருகின்றது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களிற்கு மேலாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகள் காரணமாக எமது பிரதேசம் பிரதேச செயலகமாக இதுவரையில் தரம் உயர்த்தப்படவில்லை. எப்படியிருந்தபோதும் இடப் பெயர்வுக்கு முன்னர் 25732 குடும்பங்களினை சேர்ந்த 100,700 மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

2009ஆம் ஆண்டு மீளக்குடியேற்றத்தின் பின்னர் தற்போது 21793 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 66621 மக்கள் மீளக்குடியேறியுள்ளனர். ஏனைய குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம், வவுனியா போன்ற இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு தனியாக உருவாக்கப்பட்டபோது உதவி அரசாங்க அதிபராக திரு. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார்.

நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண நிலைகள் காரணமாக ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் காரணமாக பெருமளவு ஆவணங்கள் பேணிப்பாது காக்க முடியாத நிலை இருந்தமையால் இப்பிரதேசத்தில் கடமையாற்றியவர்கள் விபரம் காலவரையறை முறையாக தரமுடிய

வில்லை என்பதனை மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

உதவி அரசாங்க அதிபர்களாக செயற்பட்டோர்:

திரு. முருகேசம்பிள்ளை

திரு. மகாதேவா

திரு. பிள்ளைநாயகம்

திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம்

திரு. ஆர். யோகநாதன்

திரு. எஸ். செளந்தரநாயகம்

திரு. எஸ். யோகநாதன்

திரு. எஸ். குணராசா

திரு. எஸ். செளந்தரநாயகம்

செல்வி. இந்துமதி

திரு. ஐயாத்துரை

திரு. இ. இரவீந்திரன்

திரு. பொன். நித்தியானந்தன்

திருமதி, சுலோஜனி குகன்.

தற்போது சேவையில் கடமையாற்றுவவர்:

திரு. கோபாலபிள்ளை நாகேஸ்வரன்

இக்கட்டுரையில் ஏதும் தவறுகள் இருப்பின் எமக்கு அறியத்தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எதிர்கால ஆவணங்களில் இவை சேர்க்கப்பட்டு முழுமை பெறும் என்பதனையும் அறியத்தருகின்றேன்.

ஏறத்தாழ 85 அலுவலர்களைக் கொண்டு இயங்கும் (கிராம சேவை அலுவலர்கள், உதவித்திட்டப் பணிப்பாளர், அபிவிருத்தி உதவியாளர்கள், முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள், வெளிக்கள அலுவலர்கள்) எமது பிரதேச செயலகம் தன்னால் ஆன பணிகளை மக்களிற்கு ஆற்றி வருகின்றது.

அமைவிடம்:

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தெற்கு புறமாக கரைச்சிப்பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள பிரதேசம் கரைச்சிப்பிரிவு பிரதேச செயலகம்/ உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலயம் என்ற பெயரில் இயங்கி வருகின்றது.

எல்லைகள்:

கரைச்சி பிரதேச செயலகமானது /உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவானது தெற்குப் புறமாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தினையும், கிழக்கு கண்டாவளை பிரதேச செயலகப் பிரிவு, மேற்கு பூநகரி பிரதேச செயலர் பிரிவு, வடக்கு யாழ்ப்பாணக் கடனீரேரி.

பரப்பளவும் நில அமைப்பும்

இப்பிரதேச செயலக பிரிவானது கிட்டத்தட்ட 410.96 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டதாகும். இது கிளிநொச்சி மாவட்டத்

தின் மொத்த நிலப்பரப்பின் 36% ஆகும் இதில் 63.7 சதுக கிலோ மீற்றர் நிலப்பரப்பினையும் நீர் நிலைகளையும் காடுகளையும் கொண்டதாகும்.

கிராம அலுவலர் பிரிவும்

சனத்தொகையும்.

இப்பிரிவானது 42 கிராமசேவை அலுவலர்கள் பிரிவுகளையும் 116 கிராமங்களையும் கொண்ட பிரதேசமாகும். இங்கு இடப்பெயர்விற்கு முன்னர் 25732 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 100,700 உறுப்பினர்கள் வசித்து வந்தனர். தற்போது மீளக் குடியேற்றத்தின் பின்னர் 21793 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 66621 உறுப்பினர்கள் வசித்து வருகின்றனர். இம்மக்கள் தொகையானது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் மொத்த சனத்தொகையின் 60 வீதம் ஆகும்.

எமது பிரதேச செயலர் பிரிவில் பொருளாதாரத்தில் விவசாயத்துறையே உற்பத்தி துறையில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. ஆனால் 2008ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வும் அதற்கு முன்னரான இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வுகள் காரணமாக பொருளாதார வளர்ச்சி பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் இரணைமடுக்குளம், அக்கராயன்குளம், புதுமுறிப்புக்குளம், கனகாம்பிகைக்குளம், வன்னேரிக்குளம் போன்ற பாரிய, நடுத்தர பெரிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களும் 36 சிறிய குளங்களும் அமைந்துள்ளன. இக்குளங்களுடான நீர்ப்பாய்ச்சல் மூலம் கிட்டத்தட்ட 27,000 ஏக்கர் காணிகள் செய்கை பண்ண முடியும்.

இக்குளங்களினை புனரமைத்து கால்வாய்களினை புனரமைப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் விவசாயத்துறையை அபிவிருத்தியடையச் செய்ய முடியும். தற்போது அக்கராயன்குளம் வாய்க்கால்கள் புனரமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

2009ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னர் மீளக் குடியேறியோர் விபரம் இன ரீதியாக இங்கே காட்டப்படுகின்றது.

இனம் குடும்பங்கள் அங்கத்தவர்கள்

1.தமிழர்கள்	21385	65507
2.முஸ்லிம்கள்	249	937
3.சிங்களவர்கள்	11	24
மொத்தம்	21793	66241

இக்குடும்பங்களிடையே 4604 விதவைகளும் 1368 அங்கவீனமுற்றவர்களும் காணப்படு

கின்றனர். 2841 தொகையினர் காணமல் போயுள்ளனர். இதில் 244 தாய் தந்தையற்ற அனாதைகள் காணப்படுகின்றனர்.

கிராம மட்ட சமூக அமைப்புகள்

கிராமத்தின் தேவைகளினை இனங்கண்டு முன்னுரிமைப்படுத்தி அதன் அடிப்படையில் திட்டங்களினை வரைவதற்கும் உதவுவதற்குமாக பொதுச் சேவையில் ஆர்வமுடைய பிரதிநிதிகளின கூட்டாகவே இவை செயற்படுகின்றன. மீளக்குடியமர்விற்கு பின்னராக பயனாளிகள் தெரிவில் பகுதி கிராம அலுவலர்களுடன் இணைந்து பிரதேச அபிவிருத்திக்கு உதவி வருகின்றார்கள். இவ்வாறாக 72 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் 66 மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், 36 விளையாட்டுக் கழகங்கள், 6 கலை இலக்கிய மன்றங்கள் 46 கமக்காரர் அமைப்புகள், 47 சனசமூக நிலையங்கள், இளைஞர் சேவை மன்றங்கள், சிக்கன கடனுதவு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், முதியோர் சங்கங்கள் என பல்வேறு அமைப்புகள் கிராம மட்டங்களில் சேவையாற்றி வருகின்றன.

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (RDS)

இப்பிரதேச செயலர் பிரிவில் 72 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. இவர்கள் கிராம மட்டத்தில் வழங்கப்படும் வேலைத் திட்டங்களினை ஒப்பந்த அடிப்படையில் நிறைவேற்றுதல், கிராம மட்ட தேவைகளினை இனங்கண்டு முன்னுரிமைப்படுத்தல், கிராமத்தில் தலைமைத்துவத்தை முன்னெடுப்பதும் கிடைக்கத்தக்க வளங்களினை ஒன்றுகூட்டி கிராம அபிவிருத்தியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதும் இச்சங்கங்களின் பணியாகவுள்ளது.

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் (WRDS)

கிராம மட்டத்தில் உள்ள பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இச் சமூக அமைப்பானது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவில் 66 மாதர் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. பெண்களின் சுயதொழில் உற்பத்திக்கான திட்டங்களினை நடைமுறைப்படுத்துவதும் பெண்களிடையே தலைமைத்துவத்தையும் (Leadership) சமூக விழிப்புணர்வையும் (Social Mobilization) ஏற்படுத்த பெண்களினை அபிவிருத்தியின் பங்களி களாக உருவாக்குவதும் இவ்வமைப்பின்

கரைளில் - 2011

பிரதான கடமைகளாகும். பிரதேச செயலகத்தால் அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் வழங்கப்படும் ஜீவனோபாய ஆதார கடன் திட்டத்தில் அமுலாக்கும் நிறுவனமாக இவ்வமைப்பு செயற்பட்டு வறிய நிலையில் உள்ள கிராமியப் பெண்களின் சுயதொழிலிற்கான கடன் வழங்கல், உற்பத்தி, கடன் மீள் அறவீடு ஆகிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதன் ஊடாக சேமிப்பு பழக்கத்தினை ஊக்குவிப்பதுடன் உற்பத்திகள் நடவடிக்கைகளின் பங்காளிகளாக பெண்களை உருவாக்கி வருவது ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

காணி

பிரதேச செயலகத்தின் பல்வேறு இடப்பெயர்வுகள் காரணமாக காணி ஆவணங்கள் பழுதடைந்தும் காணமலும் போயுள்ளன. காணி தொடர்பான பிரச்சினைகளே அதிகளவில் இப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. காணி உரிமை சம்பந்தமாக இப்பிரதேச மக்களின் காணிகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தனியார் உறுதிக்காணிகள்
2. அரசு காணி அபிவிருத்திச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதிப்பத்திர காணிகள்
3. அத்துமீறி குடியேறிய அரசு காணிகள்
4. முன்பு காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவினால் குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்டு தற்போது குத்தகை புதுப்பிக்கப்படாமல் இருக்கும் காணிகள்.

எமது பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற பாரிய இடப்பெயர்வு காரணமாக மக்களிடையே வழங்கப்பட்ட அனுமதிப்பத்திரங்கள், அளிப்புகள், உறுதிகள் என்பன தொலைந்து விட்டன. இவற்றை சீர்செய்து அவர்களுக்கு மீளவும் வழங்குவதற்காக இலங்கை சனநாயக சோசலிச குடியரசில் காணி அமைச்சால் 2011/04 சுற்றறிக்கையின் பிரகாரம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரப்படுகின்றன.

எமது பிரதேச செயலகம் PILOT Programe ஆக தெரிவு செய்யப்பட்டு (Bimsaviya) "மண்ணின் மகிமை" திட்டத்தின் கீழ் காணி உரிமைப் பத்திரம் புதிதாக வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்காக 38201 விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப்பெற்று நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னரான அபிவிருத்தி திட்டங்கள்

எமது பிரதேச மக்களின் வீட்டுத் தேவைகள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றில் கீழே குறிப்பிடவாறாக வீடமைப்புத் திட்டங்களின் மூலம் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. திட்டப் பெயர் தொகை தற்போது பூர்த்தியானவை

1. வடக்கு கிழக்கு வீடமைப்பு மீள் நிர்மாணத்திட்டம் NEHRP

2003, 2006 ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

2013 1743

2010 142 142

2011 196 —

பகுதி திருத்த வீடுகள்:

2010 1187 1187

2011 190 —

3. தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை (அறிவியல் நகர்) 50 50

4. N.R.C நிறுவனம் 2011 40 40

5. People in Need 2011 50 50

பகுதித் திருத்த வீடுகள்

6. இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் 600 375

7. இந்திய அரசின் உதவியுடனான வீடமைப்புத் திட்டம் அறிவியல்நகர் 89 17

இவற்றை செயற்படுத்துவதன் மூலம் மக்களது வீட்டுத் தேவைகளை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யமுடியும் என எதிர்பார்க்கின்றோம். மேலும் 11299 வீடுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. கமநெரும 2010 திட்டங்கள் மூலம் பிரதேச செயலக பிரிவில் அமைந்துள்ள 06 கிராமசேவை அலுவலர்கள் பிரிவில் 04 பொது மண்டபங்கள், 05 கோவில்கள், 05 முன்பள்ளிகள், 03 சிறுவர் பூங்காக்கள், 02 மயானங்கள், ஆடு, கோழி வளர்ப்பு என்பவற்றிற்காக 3.7 மில்லியன் ரூபா செயற் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ENRep / Cash for work

இத்திட்டத்தின் மூலம் 2010ம் ஆண்டில் 10 கிராம சேவையாளர் பிரிவில் 4165 குடும்பங்கள் பயன்பட்டுள்ளனர். இதற்கு 4010 மனத கூலிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு 103 மில்லியன் ரூபா செலவிடப்பட்டது. மற்றும் மீள்குடியேற்ற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் AUS AID Grant இன் கீழ் 1108 பயனாளிகளிற்கு ரூ. 25,000 வீதம் வழங்கப்பட்டது. 2011யில் காசுக்கான வேலைத்திட்டம் (Cash for

work) மூலம் இது வரையில் எதுவித உதவியும் பெறாத குடும்பங்களிற்கு எமது பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள 21 கிராம சேவை அலுவலர் பிரிவுகளில் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. 1119 குடும்பங்கள் இதில் பங்கேற்று வருகின்றனர்.

NECORD

இந்நிறுவனத்தினால் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் Aus. Aid Grant மூலம் 2511 குடும்பங்களிற்கு தலா 25,000 வீதம் வழங்கப்பட்டது.

உலக உணவுத்திட்டம் (W.F.P)

2010ஆல் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களிற்கு உலக உணவுத்திட்டத்தின் மூலம் 21,093 குடும்பங்களினைச் சேர்ந்த 64027 அங்கத்தவர்களுக்கு 09 மாதங்களிற்கு உலர் உணவுத் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. இதன் பின்னர் 03 மாதங்களிற்கு இலகு வேலைத் திட்டத்திற்கு ஊடாக உணவிற்கான வேலையாக உலர் உணவு வழங்கப்பட்டது. 2011ம் ஆண்டில் 19 கிராம சேவை அலுவலர்கள் பிரிவில் மர நடுகைத் திட்டம் மற்றும் கழிவு ஆறுகள் புனரமைப்பதற்காக 44,845 மனிதவலு நாட்கள் மூலம் வேலைகள் செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கான உலர் உணவு வழங்கும் வேலைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் எமது பிரதேச எல்லைக்குள் பல அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் 6455 குடும்பங்களிற்கு வாழ்வாதார உதவிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சமூகசேவைப் பகுதி

பிரதேச செயலகத்தில் சமூக சேவைப்பகுதி முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகின்றது. மீள்குடியேற்றத்திற்கு பின்னராக PAMA பெறுவோர் :- 4434 பயனாளிகள் ஊனமுற்றோருக்கான கொடுப்பனவாக ரூ.3000 வீதம் :- 34 பயனாளிகள்

சுயதொழில் வாய்ப்பு

சமூகசேவைத் திணைக்களம் ரூ.7500 - 26 பயனாளிகள்
மாகாண விசேட நிதி திட்டம் (PSDG) 50,000 - 10

UNICEF 25000 - 10

மருத்துவ உதவிUNICEF 1500 - 25

ஊனமுற்றோருக்கான சுயதொழில் 10,000 - 17

(சமூக சேவை அமைச்சு)

சுயதொழில் 15,000 (சமூக சேவை அமைச்சு) - 05

முதியோருக்கான சுயதொழில் 5000 - 02

ஊனமுற்றோருக்கான உபகரணங்கள்

தையல் மெசின் - 14

மலசலகூடம் 100,000 - 05

சமூக பராமரிப்பு நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது - 1.5 மில்லியன்

சிறுவர் நன்னடத்தை பிரிவு

இப்பிரிவானது பிரதேச செயலர் பிரிவில் 42 சிறுவர் பாதுகாப்பு கழகங்களை உருவாக்கி சிறுவர்கள் தொடர்பான மன்றங்களையும் உருவாக்கி செயற்பட்டு வருகிறது.

இவர்களது செயற்பாடுகளாவன

சிறுவர் நன்னடத்தை பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களத்தின் ஊடாக சிறுவர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உதவியாளர்கள், நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் போன்றோர் இணைந்து இப்பிரதேச 18 வயதிற்குக் குறைந்த சிறுவர் மேம்பாட்டிற்காக பெரிதும் உழைக்கின்றனர். கிராம மட்ட சிறுவர் அபிவிருத்திக்குழு என்பதனை உருவாக்கி இதன் மூலம் அடிமட்ட பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் பாடசாலையிலிருந்து இடையில் விலகிய மாணவர்களை பாடசாலைக்கு அனுப்புவது போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளையும் செய்து சிறுவர்களை நல்வழிப்படுத்த உழைக்கின்றனர்.

உதவித்திட்டப் பணிப்பாளர் - பிரதேச செயலகம்

கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள்

நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள்

அலுவலக உத்தியோகத்தர்களும், ஊழியர்களும்

கிராமசேவகர்கள்

வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்கள்

சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்கள்

ஈழத்து இலக்கியம் ஒரு முகவுரைக் குறிப்பு

பேராசிரியர் கார்திகேசு
சிவத்தம்பி

ஈழத்து இலக்கியம் எனும் தொடர் இலங்கையில் எழுதப்பெறும் தமிழ் எழுத்துக்களை குறிப்பதாகும். ஒரு நிலையில் படைப்பிலக்கியங்களை மாத்திரமே கட்டும் இத் தொடர் இன்னொரு நிலையில் இலங்கையில் தமிழில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களையும் குறித்து நிற்கின்றது. ஈழம் எனும் சொல் இலங்கையைக் குறித்துநிற்கின்றது. ஈழம் எனும் சொல் இலங்கையை குறிப்பதற்கான பண்டைய பெயராக விளங்கிற்று. சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான பட்டினப் பாலையில் தமிழகத்திற்கு 'ஈழத்துணவு' வந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

'ஈழத்துப் பூதந்தேவனார்' என்ற பெயர் சங்க இலக்கிய புலவர்கள் வரிசையிலே இடம்பெறுகின்றது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் இப்பெயரை ஈழத்துப் பூதந்தேவனார், ஈழத்துப் பூதந்தேவன், மதுரை ஈழத்துப் பூதந்தேவனார், ஈழத்துப் பூதந்தேவன், மதுரை ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என வெவ்வேறாகவே குறிப்பிடுவர். அது எவ்வாறாயினும் பண்டைய காலங்களிலேயே ஈழத்துக்கும் தமிழகத்துக்குமிடையே இலக்கியத் தொடர்பு நிலவிற்று என்பதனை இப்பெயர் வழக்குமூலம் அறியலாம்.

தமிழகத்தின்பிராதன பிரஹ்மி கல்வெட்டு ஒன்றில் 'ஈழக்குடும்பிகள்' என்ற பதப்பிரயோகம் காணப்படுகின்றது. (பிற்காலச் சோழக் கல்வெட்டொன்றில் இலங்கையை ஈழ மண்டிலம் எனக்குறிப்பிடும் ஒரு மரபு காண்படுகின்றது முற்றொழிற் சிங்கல ஈழமண்டிலம்)

ஈழத்து இலக்கியம் என பேணப்பட்டுள்ள இலக்கியங்களை நோக்கும் பொழுது வரன்முறையான ஆக்க இலக்கிய எழுத்துக்கள் யாழ்ப்பாண அரசுக் காலம் முதலே முதனிலைப்படுவதை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அந்நிலையில் இவற்றினை ஈழத்திலே தோன்றிய தமிழிலக்கியங்கள் என்றே பொதுப்படையாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஈழத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் பற்றிய பிரக்ஞையை இரண்டு முக்கிய வரலாற்றுக் காலகட்டங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. முதலாவது ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலாகும். ஈழத்து இலக்கிய நிலைப் பாரம்பரியத்தையும் அதன் சைவ மதச் சார்பையும் வற்புறுத்த வேண்டிய தேவை ஆறுமுகநாவலருக்கு இருந்தது. வீராசாமி செட்டியார் என்பவர் ஈழத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் பற்றி மிகக் குறைவாக எழுதியதற்கெதிராக ஈழத்தின் இலக்கியத்தின் சிறப்பையும், முக்கியத்துவத்தையும் வற்புறுத்தி நாவலர் எழுதியுள்ள மறுப்பு ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதன் பின்னர் 1950 களில் பிற்கூற்றிலும் 60 களிலும் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு பிரக்ஞைபூர்வமாக முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்விடயத்தில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் மிக முக்கியமாக தொழிற்பட்டது. 1950 களின் பிற்கூற்றில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தன்னுடைய இலக்கிய இயக்க நடவடிக்கையின் முதற்கட்டமாக 'ஈழத்து இலக்கியம்' என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து துதென்னிந்தியாவிலிருந்து வருகின்ற வணிக நிலைப்பட்டனவான சஞ்சிகைகளின் போக்கிலிருந்தும் தாக்கத்திலிருந்தும் விடுபட்டு இலங்கையின் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுகின்ற ஓர் ஆக்க இலக்கியத் தொகுதி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டினை முன்வைத்தது. இந்தப் பின்புலத்திலேயே ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோஷம் அக்காலத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது.

இதற்கு ஆதரவாக நாவலர் வழிவந்த இலக்கிய மரபினர் குறிப்பாக பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க கோஷத்துக்கு ஆதரவு வழங்கினர். தமிழகத்தின் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் ஆதரவு வழங்கினர்.

60 களின் முற்கூற்றில் தமிழகத்திலுள்ள இலக்கிய சஞ்சிகைகள் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற எண்ணக்கரு நன்கு ஸ்தாபிதம் ஆவதற்கும், தமிழகத்தில் அதுபற்றிய ஒரு பிரக்ஞை ஏற்படுவதற்கும் உதவின. ரகுநாதனின் 'சாந்தி' இலங்கை எழுத்தாளர் களது ஆக்கங்களை வெளியிட்டதெனினும் விஜயபாஸ்கரன் நடத்திய 'சரஸ்வதி' சஞ்சிகையை இத்துறையில் முதன்மையான பணியாற்றிற்று எனலாம். ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புகைப்படங்களை முன்புற அட்டையில் பிரசுரித்து அவர்களது ஆக்கங்கள் பற்றிச் சஞ்சிகையினுள் எழுதியிருந்தார். காத்திரமான இலக்கிய ஆர்வலர்களிடத்து 'சரஸ்வதி' அக்காலத்தைய ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி வேண்டி இக்கட்டுரைகள் தரவுகளை வழங்கிற்று.

1957 முதல் 1961 வரை கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பொழுது இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தளமாகக் கொண்டு கதைகள், கவிதைகள் வெளிவந்தன. இந்நடவடிக்கை மூலம் ஈழத்தின் நவீன தமிழ் எழுத்தாளர்களின் திறமை வெளிக் கெணரப்பட்டவுடன் அத்தகைய ஆக்கங்கள் சம்பந்தமாக வாசகர் ஈடுபடும் வளர்ந்தது. இதனால் ஈழத்து இலக்கியம் எனும் கருதுகோள் இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவான அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறும் இலக்கியம் எனும் கருத்து மேலோங்கத் தொடங்கிற்று.

நா.பார்த்தசாரதி நடத்திய 'தீபம்' சஞ்சிகையிலும் ஈழத்திலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞை காணப்பட்டது. 1960 களில் ஈழத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு மதிப்பீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு பகீதரன் என்பவர் கூறிய ஒரு கூற்றொன்று பெரிதும் உதவிற்று. 'ஈழத்து இலக்கியம் தமிழகத்துக்கு 10 வருடங்கள் பின்தங்கியே உள்ளது என்று கருத்துப்பட' அவர் ஒரு குறிப்பினை சொழும்பில் நடத்த கூட்டம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுருந்தார்.

கரைளில் - 2011

இது ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடையேயும் வாகசர்கள் இடையேயும் பெரிய சலசலப்பை ஏற்படுத்திற்று. இவ்விவாதம் பற்றிய கட்டுரைகள் தினகரனிலே இடம்பெற்றன. அப்பொழுது பேராசிரியர் தில்லைநாதன் தினகரனிலே கடமையாற்றினார். அவர் இந்த விவாதத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார். 1960 களிலும் 1980 களிலும் தமிழகத்திலே ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் வெளியாகின.

செ.கணேசலிங்கன், டானியல், 'மல்லிகைச்' சஞ்சிகைக்கும் தமிழகத்தில் நல்ல வரவேற்பிருந்தது. 80 களிலிருந்து ஈழத்து இலக்கியத்திலே இனக்கலவரம், தமிழர் எழுச்சி ஆகியன காரணமாக பலமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில் ஈழத்தின் பல எழுத்தாளர்கள் மேற்குநாடுகள் பலவற்றிலே புகலிடம் தேடினர். புகலிட இலக்கியத் தொகுதியை ஈழத்திலக்கியத்தின் விஸ்தரிப்பாகவே கொள்ளல் வேண்டும். பிரான்ஸ், நோர்வே, கனடா போன்ற நாடுகளில் வாழ்ந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இத்துறையிலே பெரிதும் தொழிற்பட்டனர் எனலாம். இவர்களின் எழுத்துக்களும் தமிழகத்திலேயே பிரசுரமாகின.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் முழுத்தமிழிலக்கியத்தினதும் செழுமைசார் தொகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதெனலாம்.

இதிலே காணப்பட்ட மிக முக்கிய அம்சம் யாதெனில் 1980 கள் முதல் ஈழத்திலே தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் தமிழர் வரலாற்றிலே முன் உதாரணம் காட்டப்பட முடியாதனவாகும். இதனால் 1980 களிலிருந்து ஈழத்திலே தோன்றும் ஆக்க இலக்கியங்கள் தமிழின இலக்கிய அனுபவத்தை விஸ்தரித்தன எனலாம். இனக்கலவரம், புலப்பெயர்வுகள் போன்றவை தமிழிலக்கியத்திலே முன்னர் இடம்பெறாத அனுபவங்களாகும்.

80 களிலிருந்து வருகின்ற ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் இவைபற்றியே பேசலாயிற்று. இந்த அனுபவங்களை இலக்கியவலுவடன் எடுத்துக்கூறும் எழுத்தாளர்களுக்குத் தமிழகத்திலே வரவேற்பிருந்தது. சேரன் இதற்கு நல்ல உதாரணமாவார். விமர்சனத்துறையிலும் ஈழத்தின் பங்களிப்பு முக்கியமானதான தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு பிரதான அலகாக உள்ளது.

நன்றி:- ஞானம் சஞ்சிகை

மொழியும் இலக்கியமும்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

முன்னுரை

ஒரு சமூகத்தின் உன்னதத்துக்குச் சான்றாக அமைவது அதன் இலக்கியத் தொகுதியே. இலக்கியம் வாய்மொழியாகவும் செவி வழியாகவும் இருந்து பின்னர் எழுத்து மொழியாலாகியது. இது எல்லாமொழி இலக்கியத்துக்கும் பொருந்தும். அவ்வாறு அமைந்த இலக்கியம் மானிடப் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்வதோடு அதன் கூறுகளுக்கு விளக்கந் தருவதாகவும் அமைகின்றது. இங்கு மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு என்பவற்றைத் தனித்தனியாக விரிவாக நோக்குதல் வேண்டும்.

1. மொழி என்றால் என்ன?

மனிதனுடைய மிக முக்கியமான கருத்துத் தொடர்புச் சாதனம் மொழியேயாகும். அவன் சிந்திப்பதற்கும், கருத்துக்களைத் தொடர் புறுத்துவதற்கும் (அறியலுறவு எனத் தமிழ் இலக்கணக்காரர் கூறுவர்) ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தவனாகவும் தனி மனிதனாகவும் செயற்படுவதற்கும் மொழியே முக்கியமான கருவியாக அமைகின்றது. மொழியை நாம் ஒரு மனிதனாக உருவகப்படுத்தி நோக்கின் அம் மனிதனின் உடற்கூறு அம்மொழியின்

இலக்கணம் எனவும், ஏனையவை சமூக உளவியலே என்றும் கூறலாம். மொழிக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி நேமன்ட் வில்லியம்ஸ் (Raymond Williams) என்னும் அறிஞர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

எங்கள் குழுவைச் சார்ந்த மற்றவர்கள் பேசுவது போல நாமும் பேச வேண்டும் என்னும் உணர்வு பெரிதாய் உள்ளது. உண்மையிலே இத்தகைய போலச் செய்யும் அவாவும் ஆற்றலுமே மனிதக் கருத்துத் தொடர்புக்கு மையமாக அமையும் மொழியாக்கத்திற்கு அவசியமாகின்றன. எத்தகைய மனித வாழ்விலோ சமூகத்திலோ எமக்குப் பரிச்சயமானவற்றுடன் நெருக்கமான உறவு கொள்ளும் சிறப்பான பண்பும், நாம் ஒரு குடும்பத்தினை குழுவினை அல்லது மக்களினத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் என்னும் முக்கியமான உணர்வும், சில ஒலிகளை உண்டாக்கல், கேட்டல், என்பவற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. அத்தகைய சில ஒலிகளை ஆக்குவதற்கும் கேட்பதற்கும் எம்முடைய சமூக உணர்வே பெருமளவு காரணமாகின்றது.

மேற்காட்டிய கூற்று மொழிக்கு அடிப்படையாக அமையும் சமூக உணர்வு பற்றி நன்கு விளக்குகிறது. மனிதன் தான் தனி மனிதனாகவும் சமூக அங்கத்தவனாகவும் தொடர்பு கொண்ட விடயங்கள் பற்றிப் பின்வருவோர்க்கு எடுத்துக் கூறக்கூடிய முக்கியமான சாதனம் மொழியேயாகும். பிறருடைய போக்குகள் ஆகியன பற்றிக் கூற முனையுமிடத்து ஒரு பெரிய சமூக நிறுவனத்தையே பிணிக்கும் வகையிலே மொழி அமைந்து வருகின்றது.

மொழியினுடைய மூலங்கள் இரண்டு வகைப்படும். அவை பேச்சும், எழுத்துமாகும். ஒலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டமை கிறது பேச்சு. அவ்வொலிகளுக்கு வரி வடிவமைத்து வழங்குவது எழுத்து. இவ்விரு மூலகங்களுள்ளும் பேச்சே மிகப் பழமை வாய்ந்ததாகும். பல்லாயிரக் கணக்கான மொழிகள் மிக அண்மையிலேயே எழுத்து வடிவம் பெற்றமையும் இன்னும் எத்தனையோ மொழிகள் இன்னும் எழுத்து வடிவம் பெறாமல் இருப்பதும் பேச்சின் முதன்மைத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவனவாயுள்ளன.

விலங்குகள், பறவைகள் முதலியன ஏதோ வகையில் தம்மிடையே கருத்து தொடர்பு

கொள்ளுகின்றன. ஆனால் அவற்றின் ஒலிகளோ, சைகுகளோ மனித மொழியைப் போன்ற ஆக்கப் பண்புடையனவாக அமைவதில்லை. மனித மொழி எதிர்பார்ப்புத் தன்மை அற்றதினாலேயே கருத்துத் தொடர்புகளுக்கு வலுவானதொரு மூலமாக அமைகிறது. நான் இன்று ... என்று ஒரு வாக்கியத்தைத் தொடங்கினால் அது எவ்வாறு முடியப் போகிறது என்று கூறுவது மிகவும் கடினமானது. அதனாலே தான் மனித மொழி ஏனைய மிருக பறவை இனங்களின் மொழி போலன்றிக் கூடிய செய்திக் கனம் உடையதாயுள்ளது. இதற்கு மனித மொழியிலுள்ள சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பும் ஒரு காரணமாக அமைகிறது.

மரபு என்னும் சொல் அது குறிக்கும் பொருளின் வடிவத்தைக் குறிப்பதில்லை. அச்சொல் ஓர் அறிகுறியாகவே அமைகிறது. தெய்வச் சிலையார் என்னும் தமிழ் உரையாசிரியர் உலகத்துப் பொருள் எல்லாவற்றையும் பாடைதோறும் தாம் அறிகுறியிட்டு ஆண்ட துணையல்லது. இவ்வெழுத்தினான் இயன்ற சொல் இப்பொருண்மை உணர்த்தும் என எல்லாப் பாடைக்கும் ஒப்ப முடிந்ததோர் இலக்கணமின்மையான் என்று இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். நவீன மொழியியலின் தந்தை எனப்படும் சகூர் Linguistic Sign is a arbitrary என்று கூறுவதும் இதனையேதான்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் வாழும் சமூகத்தினையும் பண்பாட்டினையும் அறிந்து கொண்டவனாக வாழவேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வாறு அவற்றை அறிந்து வாழத் தொடங்கும் போதுதான் அவன் மனிதனாகின்றான். அவ்வாறு அவன் மனிதனாக, கற்றற்குரிய முக்கிய கருவியாக அமைவது மனிதக் கருத்துத் தொடர்புமொழியாலேயே நடைபெறுகின்றது. கருத்துத் தொடர்பு (Communication) என்றால் என்ன? கருத்துத் தொடர்பு என்பது சமூக வயப்பட்டுதலாகும். சமூக வாழ்வு தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்குக் கருத்துத் தொடர்பு அவசியமாகும். அதற்கேற்ப மனிதன், மிருகங்களோ பறவைகளோ அறியாத பல்வேறு வகையான மூலகங்களினாற் பல கருத்துத் தொடர்பு முறைகளை அமைத்துக் கொண்டான்.

அவற்றுள் மிகவும் முக்கியத்துவம்

கூறியதை பயன்கருதி அப்படியே இங்கு தருகிறேன்.

வாய்ந்ததுமனிதப் பேச்சுமொழியாகும். நாம் கருத்துத் தொடர்பு கொள்கிறோம் என்று கூறின் நமக்குள் ஏதோ வகையில் ஒற்றுமைப்பாடு உண்டென்பது பெறப்படும். நான் என்ன கூறுகிறேன் என்பது எனக்குத் தெரிவது போல, அதனைக் கேட்பவர்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பரஸ்பரம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பரஸ்பரம் விளங்கிக்கொள்ளும் ஆற்றல் ஒரு சமூகப் பண்பாட்டைச் சார்ந்த வரையோ குறிப்பிடலாம். அவர்கள் யாவரும் தம்முடைய மொழி, பழக்கங்கள், வழக்கங்கள் ஆகியன பற்றிய விதிமுறைகளை அனுசரித்து நடப்பவர்கள், அவ்விதிமுறைகளை அனுசரித்து நடப்பவர்கள். அவ்விதிமுறைகளை அவர்களே உண்டாக்கினார்கள். அவர்களே அவற்றை அனுசரித்து நடக்க வேண்டியவர்களாயு முள்ளனர். எனவே மொழி மூலமாக நடத்தப்படும் கருத்துத் தொடர்பும் சமூக வயப்பட்டது என்பது பெறப்படும்.

கருத்துத் தொடர்புக்கு முக்கிய சாதனமாக அமையும் மொழியின் பேச்சு மூலத்துக்கும் எழுத்து மூலத்துக்குமிடையே கணிசமான வேறுபாடுகளை நாம் காணக்கூடியதாயுள்ளது. பேசும்பொழுது நாம் ஏற்படுத்தக் கூடிய ஓசை விகற்பங்கள், முகபாவம் முதலியவற்றை எழுத்திலே வடிக்க முடியாது. நீ ஏன் அப்படிச் செய்தாய்? என்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறும்போது கோபம், அன்பு, கழிவிரக்கம், அற்புதம் போன்ற உணர்வுகளை முகபாவத்தினாலே தோற்ற வைத்து அவ்வினாவினை நாம் கேட்கலாம்.

ஓசை வேறுபாடும் இவ்விடயங்களிலே தோன்றும். இவை யாவற்றையும் எழுத்திலே நாம் வடிக்க முடியாது. ஆனால் எழுத்து மூலமான கருத்துத் தொடர்பில் சிற்சில மொழியிலேயே ஒரே மாதிரி ஒலிக்கும் இரு சொற்களை எழுத்துமொழி நன்கு வேறுபடுத்திக் காண்பித்துவிடும். உதாரணமாக ஆங்கில மொழியிலே Meat : Meet என்னும் சொற்கள் ஒரே மாதிரியாவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எழுதும்போது அவை வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றன.

2. இலக்கியம் என்றால் என்ன?

இவ்விடத்தில் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை இலக்கியம் பற்றிக்

இலக்கியம் என்பது ஒரு கலை (Art) இக்கலை கலைஞன் உள்ளத்தில் தோன்றும் முறை தனிப்பட்டது. இலக்கியமாகப் பரிணமிக்கும் முறையும் தனிப்பட்டது. இதன் நோக்கமும் தனிப்பட்டதே. இதனோடு முற்றும் வேறுபட்டது சாஸ்திரம். இது தோன்றும் முறையும், வெளியாகும் முறையும், இதன் நோக்கமும் கலைக்குரியவற்றினின்றும் பெரிதும் வேறுபட்டவையாகும்.

கலை என்று கூறப்படுவதற்கு அழகு உணர்ச்சியும் இன்புறுத்தும் நோக்கமும் இன்றியமையாதன.

நல்ல, அறிவிற்குரிய விடயங்களைத் கருதலே முக்கிய நோக்கமாகும். ஒரு மாளிகைக்கு இரண்டு வகையான படங்களை வரைதல் கூடும். ஒன்று ஓவியப் புலவன் தீட்டும் மாளிகைச் சித்திரம் இன்னொன்று மாளிகை அமைக்கும் கொற்றன் (Architect) வரைந்து கொள்ளும் அமைப்புப் படம் (Plan) சித்திரத்திற்கும் படத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு கலைக்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் உண்டு.

கம்ம ராமாயணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இது ஒரு கலைக் காவியம். இதிலே அழகு உணர்ச்சி ததும் புகிறதா? காவிய இன்பம் சிறந்தோங்குகிறதா? என்ற கேள்விகளே எழும். இதனோடு தொல் காப்பியத்தை ஒப்பிடுவோம். இப்பெரு நூல் பற்றி, தமிழ் மொழியின் உண்மையியல்பை இது சரியாகத் தவறின்றித் தெரிவிக்கின்றதா? என்ற கேள்விதான் உண்டாகும். இது ஒரு சாஸ்திரம் உள்ளத்தை உணர்ச்சி வழியில் இயக்குவது கலை என்றும், மக்களுக்கு அறிவுப் பொருள்களைக் கற்பிப்பது சாஸ்திரம் என்றும் ஆசிரியர் டிக்வின்ஸி கூறியுள்ளார். இவர் கூறியுள்ளதன் திரண்ட கருத்து வருமாறு,

இலக்கியம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது (கலை) உள்ளத்தை இயக்கும் ஆற்றல் படைத்துள்ளது. பிற எல்லாம் (சாஸ்திரம்) அறிவுப் பொருள்களைப் பரப்புவது. எழுதப்படுவன எல்லாம் இலக்கியம் என்று பொதுவாகத்

தொகுத்து வழங்குகிறோம். இவற்றிலே இரண்டு இயல்புகளைக் காணலாம். அவ்விரண்டும் இயல்புகளும் கலந்து தோற்றுதல் காணப்பட்டனும், தனித்தனியாகப் பிரித்து உணர்தற்கும் இவை இடந்தருகின்றன. ஏனென்றால் இவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றோடு சிறிதும் இணங்காதபடி அதனைத் தூரத்தே அகற்றி நிறுத்த முயல்கிறது. இவற்றுள் ஒன்றை அறிவிலக்கியம் (Literature of Power) என்றும் வழங்கலாம். அறிவிலக்கியம் அறிவுப் பொருள்களைத் தர முயல்கிறது. ஆற்றல் - இலக்கியம் உள்ளத்தை ஊக்குவிக்க முயல்கிறது. முன்னது புலனறிவை விருத்தி செய்வது பின்னது உணர்ச்சியின் மூலமாக, போதத்தைத் துணையாகக் கொண்டு ஆன்மாவையே இயக்குகிறது.

அறிவிலக்கியத்தை மதிப்பிடுவதற்கு அதிற் கூறப்பட்டன சரியா? உண்மையா? தருக்க நெறியோடு பொருந்துமா? என்று நோக்குதல் வேண்டும். ஆற்றல் இலக்கியத்தை மதிப்பிடுவதற்கு, கலையுணர்ச்சியைத் திருப்தி செய்கிறதா? அழகுணர்ச்சி இருக்கிறதா? இன்பம் விளைவிக்கிறதா, என நோக்குதல் வேண்டும்.

ஆனால் இருவகை இலக்கிய இயல்புகளும் ஒரு சேரக் கலந்துவரும் சிறந்த இலக்கியங்களும் உள்ளன. திருவள்ளுவரது திருக்குறள் இவ்வகைக் கலப்பு இலக்கியங்களுக்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

இருவகை இலக்கியம் பற்றிப் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை கூறியதை இதுவரை பார்த்தோம்.

தொடக்கத்தில் வாய்மொழி மரபாக இருந்து வந்த இலக்கியம் பின்னர் எழுத்துருவம் பெற்றது. மொழிகளில் எழுத்து வடிவம் ஏற்பட்ட காலத்திலேயே இலக்கியம் எழுத்துருவம் பெற்றிருக்கும் என்று கூறுதற்கில்லை. மீண்டும் மீண்டும் கூறிப் பலர் வாய்மொழியூடாகத் தொடர்ந்து பரவும் வேளையில், நினைவாற்றலால் பாதுகாக்க கி.மு.300 - கி.பி.200

சங்க இலக்கியங்கள் (செய்யுள்), தொல்காப்பியம் (இலக்கணம்):.

கி.பி 200 கி.பி 600

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் (செய்யுள்) சிலப்பதிகாரம் (செய்யுள் உரைநடையும்), மணிமேகலை, காரைக் காலம்மையார், மூவாழ்வார்கள் (பக்தி இலக்கியத் தோற்றம்) சமண பௌத்த இலக்கியங்கள்.

கி.பி. 600-கி.பி. 900

சைவ வைணவ பக்திப் பாடல்கள். பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பா. நந்திக்கலம்பகம், முத்தொள்ளாயிரம். இறையனார் களவியலுரை.

கி.பி. 900-கி.பி 1400

பெருங்காப்பியங்கள், புராணங்கள், அரசவை இலக்கியங்கள், இலக்கண நூல்கள், சித்தாந்த நூல்கள், உரைகள், சிற்றிலக்கியங்கள் (பிரபந்தங்கள்).

கி.பி 1400 -கி.பி 1800

புராணங்கள், பிரபந்தங்கள், சித்தர் பாடல்கள், உரைநடை நூல்கள், தத்துவ சித்தாந்த நூல்கள் தனிப்பாடல்கள்.

கி.பி 1800 - இன்றுவரை கவிதை (மறுமலர்ச்சியடைதல்), சிறுகதை, நாவல் வடிவங்கள், புதிய உரைநடை, பத்திரிகை புதுக்கவிதை.

2.1 இலக்கியமும் மொழியும்

மொழியின் ஒரு வகைச் சிறப்புப் பயன்பாடே எல்லா வகையான இலக்கியங்களாகும். அவை வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவோ எழுத்து வழக்கில் அமைந்தனவாகவே ஆகலாம். அவை பண்டைய காலத்து அல்லது நவீன காலத்து இலக்கியங்களாகலாம். இலக்கியம் இல்லாமல் மொழியுண்டு. ஆனால் மொழியின்றி இலக்கியம் இருக்க முடியாது. கம்பனுடைய தீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பம் என்னும் பாடலடி கவிதைக்குச் சொல்லின் இன்றியமையாமையை எடுத்துக் காட்டும் மொழியின் ஒருவகைச் சிறப்புப் பயன்பாடே. இலக்கியம் என்று கூறப்படும் போது ஒரு மொழியின் குறிப்பிட்ட சொற்றொகுதி அல்லது இலக்கணக்கூறுகள் இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு உதவுகின்றன. என்று

பொருள் கொள்ள வேண்டியதில்லை. மொழியின் எந்தவொரு பகுதியினையோ கூறினையோ இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று தள்ளி வைக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட மொழியின் சொற்றொகுதி இலக்கண அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் ஒரு வகையான சேர்க்கையே இலக்கியமெனக் கூறலாம். சாதாரண பேச்சுக்குரிய இச்சேர்க்கை வேறுபட்டதாகவே அமையும். இலக்கியப் படைப்பாளியாகிய கவிஞன் தன் கவிதைக்கு வேண்டிய மொழிப் பண்புகளைத் தெரிந்தெடுப்பது போலவே சாதாரண ஒரு மனிதனும் வாக்கிய மொன்றினைப் பேசும்பொழுது மொழிப் பண்புகளைத் தெரிந்தெடுக்கிறான். ஆனால் கவிஞனுடைய தெரிவு ஒரு சிறப்பு நிலையில் நடைபெறுகிறது.

2.2 இலக்கியம் மொழியாக ஆராயப்பட்டது.

ஒரு கால இலக்கியத்துக்கு அக்கால மொழி வழக்கும் வரலாறும் உதவி வருகின்றன. இதனால் இலக்கியமென்பது மொழி வழக்கே என்றுதான் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நிலை பண்டைய இலக்கிய இலக்கண ஆசிரியரிடையே பல காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. இது அந்நிய மொழிகளுக்கும் ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் பொருத்தக் கூடியதாகும். பண்டைய அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் இலக்கியம் என்பது கவிஞனாலோ நாடகாசிரியனாலோ மொழியைச் சிறப்புநிலையில் பயன்படுத்துவது என்றே கருதினர்.

கவிதையியல், என்பது அவர்ளால் யாப்பியல் என்றே கருதப்பட்டது. சாதாரண மக்கள் பேசும் மொழியை விட இலக்கிய மொழியையும் அதன் இலக்கணத்தையும் அறிந்தவனே புலவன் எனக் கொள்ளப்பட்டான். இதனால் இலக்கண ஆசிரியர்கள் இலக்கியத்தைப் பகுத்து உரை கூறவல்லவர்கள் ஆகியோருடைய சொத்தாகவே செய்யுளும் யாப்பும் கருதப்பட்டு வந்தன. மரபு வழி வந்த தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும் மேலைத்தேய இலக்கண ஆசிரியர்களும் மொழியாய்வு என்பது இலக்கிய விளக்கம், மெய்யியல், அளவையியல் ஆகியவற்றின் அடிப்பட்ட தென்றே கருதினர். இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணங் கூறும் மரபு தமிழ் மொழியி

லிருப்பது இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

எமது பண்டைய இலக்கணங்களும் மேலைத்தேய மரபு வழிப்பட்ட இலக்கணங்களும் எழுத்து வழக்குக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இதனால், எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கு அல்லது இலக்கிய மொழிக்கே இலக்கணம் யாக்கப்படும் என்னும் மரபு தமிழிலே தோன்றியது. தொல்காப்பியருடைய இலக்கணம் சங்க இலக்கியங்களுக்கு முற்பட்டதெனக் கொள்ளும் போது அவ்விலக்கணம் தோன்றுவதற்குக் காலாக அதன் முன்னரே பல இலக்கியங்கள் (அவை இப்போது கிடைக்காவிடினும்) தோன்றின என்று கூறுவதற்கு இம் மரபே காரணமாகின்றது. எழுத்தால் ஆகிய இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் எழுதப்பட்டதாலே, மொழியாய்வு என்பது இலக்கிய மொழி ஆராய்ச்சியாகவே அமைந்தது. இதனால் தமிழில் இலக்கிய மொழி... பேச்சு மொழி என்னும் வேறுபாடு கூர்மை பெறத் தொடங்கியது. ஆனால், தற்கால மொழியியலாளர் மொழியென்றால் முதன்மைக்கண் பேச்சு மொழியையே கருதுகின்றனர். எழுத்து மொழி அல்லது இலக்கிய மொழி இரண்டாந்தரத்து என்றே அவர் கொள்வர்.

3. பண்பாடு என்றால் என்ன?

பண்பாடு என்னும் சொல் Culture என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகும். பண்பாடு என்னும் இப்புதிய கலைச் சொல்லினைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியவர் டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியா ரென அறிகின்றோம். பண்பாடு என்னும் வினையடியின் இறுதிக்கு முதலிலுள்ள உயர் ஒலியின் நீட்டத்தால் பிறந்த பெயர்ச்சொல்லே பண்பாடு என்னுஞ் சொல்லாகும். இம்முறையில் பல வினையடிகளிலிருந்து பெயர்ச்சொற்கள் தமிழிலே ஆக்கம் பெற்றுள்ளன.

உதாரணம் மின் - மீன், தொழிற்பாடு - தொழிற்பாடு, செயற்பாடு - செயற்பாடு முதலியன. Culture என்னும் ஆங்கிலச் சொல் Kult என்னும் ஜேர்மன் மொழி வினையடியிலிருந்து பிறந்ததாகும். இவ்வினையடி முதலில் நிலத்தைப் பதனிடதல், என்னும் பொருளில் அமைந்தது. தமிழ்ச்சொல்லாகிய பண்பாடு திருத்துதல்

கரைகளில் - 2011

செப்பனிடுதல், பதனிடல், நிணத்தல், தகுதியாதல் போன்ற பொருள்களைத் தருகின்றது. நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு காட்சி முறையாக பயன்பட்ட பண்பாடு என்னும் சொல் நாளடைவில் மனதைப் பண்படுத்துதல் சமூகத்தைப் பண்படுத்துதல், நாட்டைப் பண்படுத்துதல் என்றெல்லாம் பொருள் பிரிவு கொள்ளத் தொடங்கியது. இத்தகைய பொருள் விரிவு பெற்ற நிலையிலேயே 1937 இல் டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார் இச்சொல்லைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தார்.

பெரும்பாலானவர்கள் பண்பாடு என்ற சொற்கேட்ட மாத்திரத்தில் அது நலனைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளுவர். அவன் ஒரு பண்பாடுள்ள மனிதன் அது பண்பாடுள்ள ஓர் இனம் என்றெல்லாம் கூறும்பொழுது அப் பொருளை மனங் கொண்டு கூறப்படுகின்றன.

மக்களது அறிவு நலம் கருத்து நலம் குணநலம் கொள்கை நலம், ஒழுக்க நலம், வாழ்க்கை நலம் முதலியன மென்மேலும் திருத்தி வரும் திருத்த நிலையே இங்குக் குறிப்பிட்ட பொருள் இது விஞ்ஞானத்தில் வழங்கும் பொருளன்று. ஆனால் மாத்யூ ஆர்னல்டு முதலிய இலக்கியப் பேராசிரியர்கள் சிலர் இப்பொருளை உற்பத்தி செய்து விட்டனர். இப்பொருளிலேயே தமிழ் அறிஞர்கள் இச்சொல்லையும் (Culture) இதன்மொழி பெயர்ப்பாகிய பண்பாடு என்ற சொல்லையும் வழங்கி வருகிறார்கள்.

எனினும் வையாபுரிப்பிள்ளையின் கூற்று இதனை வலியுறுத்துகின்றது. இந்நோக்கு பண்பாடு பற்றிக் கூறும் ஒரு வரைவிலக்கணமெனக் கொள்வதாயமை கின்றது. இதன்படி, மதிப்பீடுகளின்படி, மனிதன் அடையும் பூரணத்துவ நிலையே பண்பாட்டின் இலட்சியமாகக் கொள்ளப்படும். இத்தகைய பண்பாட்டாய்வானது, மனித இனத்துடன் தொடர்புற்றதாகவும், எக்காலத்துக்கும் ஏற்றதாகவுமுள்ள மதிப்பீடுகளை இனங்கண்டு, விளக்க முற்படுகின்றது. உதாரணமாக வள்ளுவனுடைய திருக்குறளை உரைகல்லாகக் கொண்டு தமிழர் பண்பாட்டை விளக்குதலை எடுத்துக் காட்டலாம்.

பண்பாடு என்பதற்கு மிகச் சுருங்கிய பொருள் கொண்டால் அதன் தன்மை உலகம்

அறிந்தவற்றுள்ளே சிறந்தவற்றாலும், சிந்தித்த வற்றுள்ளே சிறந்த வற்றாலும் அறியப்படும் என்று ஆசிரியர் மாத்யூ ஆர்னல்டு (Mathew Arnold) கூறியதை ஒப்புக் கொள்ளுவதாயிருந்தால், வள்ளுவரது திருக்குறள் தமிழ் மக்களது பண்பாட்டின் நேர்மையை மிக நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறது எனலாம். என்ற கூற்றினை ஒப்பிட்டு நோக்குக.

பண்பாடு பற்றி ஆராயும் துறைகளுள் அதிக முக்கியத்துவம் வாழ்ந்தது மானிடவியல் முறையேயாகும். மானிடவியல் என்னும் விஞ்ஞானத்துறையின் ஆய்வுக்கு இனம் பண்பாடு ஆகிய இரு விடயங்களும் உள்ளாகின்றன. இனம் பற்றி ஆய்வதை பௌதீக மானிடவியல் என்பர். குறிப்பிட்ட சில பௌதீகப் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலக மக்களை இனப்படுத்தும் முயற்சி இவ்வாய்விலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பண்பாடு பற்றி ஆய்வதை பண்பாட்டு மானிடவியல் என்பர். மனித சமூகங்களை மக்கள் வாழ்க்கை நிலைகளுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்கின்றது. பண்பாட்டு மானிடவியல். அவ்வாறு ஆராயும்போது ஒவ்வொரு சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைக் கோலம் களமாக அமைந்து விடுகின்றது. மானிடவியல் துறையைச் சார்ந்த கலைச் சொல்லாக பண்பாடு கருதப்படும் பொழுது அச்சொல் மனித வாழ்வின் சகல அம்சங்களுடன் பொருந்திய முழுவரலாற்றையுமே சுருக்கிக் கூறிவிடுகின்றது. அவ்வரலாற்றிலே குடும்பம் ஒரு சமூகத்தின் பகுதியாக அமையும் பொழுது அக்குடும்பத்தின் அங்கத்துவனாகிய மனிதனின் வாழ்வு, செயற்பாடுகள் ஆகியன பற்றிய கதையே கூறப்படுகின்றது.

உணவு, உடை, முதலியன தயாரிப்பதிலும் உற்பத்தி செய்வதிலும் பின்பற்றப்படும் வழக்கங்கள், பழக்கங்கள், வீடுகட்டுவதில் கவனிக்கப்படும் வழக்கங்கள், திருமணத் தொடர்புகள், மரியாதை செலுத்துதல், பொதுவான நடத்தைகள், குறியீடுகள், மரபுகள், புராணக்கதைகள், பரம்பரைக் கதைகள், கூத்துக்கள், கிராமியப் பாடல்கள், கதைகள், வைத்திய முறைகள், மாந்திரீகம், மாயாஜாலம், சமய நூல்கள், கிரியைகள், வழக்கங்கள், விழாக்கள், சடங்குகள், கல்விமுறை, இசை, நடனம், விவசாய வாழ்வு, கலைகள், கைப்பணிகள் போன்றனவும் மனித வாழ்வுடன் தொடர்புடையனவும்,

அவ்வாழ்வினை நெறிப்படுத்துவனவுமாகிய வேறுபல விடயங்களும் பண்பாடு என்னும் சொல்லாலே கட்டப்படுகின்றன.

ஓர் இனத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பண்பாட்டினை விளங்கிக் கொள்ள, அவ்வினத்தின் நடை, உடை, பாவனை, மொழி, இசை, சிற்பம், முதலியன கலைகள் அவ்வினம் மேற்கொண்டுள்ள இலட்சியங்கள், சமயக் கொள்கைகள், பிறமதம் பொறுக்கும் இயல்பு, அரசியற் கொள்கைகள், வரலாறுகள், சமுதாய நிலைமை, பெண்களின் நிலை, அறிவியற் சிறப்பு, கல்வி, விஞ்ஞானம், நூல் நிலையங்கள் ஆகியன பற்றிய பண்ட நூள் தொடக்கமான வரலாற்றறிவு இன்றியமையாததாகும்.

இத்தகைய பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் மத்தியிலும் உலகில் வாழும் மனிதர்கள் எல்லோருக்குமிடையே சில ஒற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. மனிதன் ஒவ்வொருத்தனுக்கும் இரண்டு கைகள் உண்டு. கால்களும் உண்டு. உடற்கூறுகளின் வடிவம் சிற்சில இனங்களுக்கு வேறுபட்டுக் காணப்படும் முகம், வாய், மூக்கு, கண், இருதயம், சுவாசப்பை என்ற உடற்கூற்று இயல்புகளிலே எல்லோரும் ஒன்றுபடுகின்றனர்.

3.1 பண்பாடும் மொழியும்

மனித மொழிபற்றிய ஆய்வினமே மொழியியலாளன் ஈடுபடுகிறான். மனிதப் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வினமே மானிடவியலாளன் ஈடுபடுகிறான். மனிதப் பண்பாட்டின் ஓர் அங்கமாக மொழியமைவதால், மொழியியலாளரும் மானிடவியலாளரும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வது அவசியமாயிற்று. இதன் பலனாகவே மானிடவியல் மொழியியல் என்னும் புதுத்துறையே தோற்றம் பெறலாயிற்று. மொழியினால் பண்பாட்டில் ஏற்படுந் தாக்கம், பண்பாட்டினால் மொழியிலேற்படுந் தாக்கம் ஆகிய இரண்டுமே இத்துறையின் பாற்பட்டனவாயின.

மொழிக்கும் பண்பாட்டுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதை அரண் செய்யும் வகையில் பல்வேறு மொழிகளிலும் பண்பாட்டுத் தன்மை வாய்ந்த சொற்கள் பல உள்ளன. குறிப்பிட்ட சமூகமொன்றிலே மொழியானது அச்சமூகத்தின் பண்பாட்டின் ஓர் உட்பகுதியாயமைகின்றது. ஒவ்வொரு

மொழியிலுமுள்ள சொற்பொருள் வேறுபாடுகளும் அவ்மொழி வழங்கும் சமூகத்தின் பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருட்கள், நிறுவனங்கள், செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றின் தன்மைகளையே பிரதிபலிக்கின்றன. ஒவ்வொரு மொழியும் அம்மொழி பேசுவோரின் அனுபவத்தினை வெளிப்படுத்தவும், பகுப்பாய்வு செய்யவும், வகைப்படுத்தவும் குறிப்பிட்ட தனித்துவமான வழிகளைக் கையாளுகின்றன. அவ்வழிகளே மொழியின் சொற்களும் இலக்கணமுமாகும். இவை அம்மொழி பேசும் மக்களின் பழக்கங்கள் வழங்கங்கள் ஆகியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைகின்றன.

உதாரணமாக : His Cow : His Cows ஆங்கிலத் தொடர்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கும்படித்து பல இட்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் பெயர்ச் சொற்கள் பன்மை உருபு பெறாமையே கவனிக்கற்பாலது. அதனால் மேற்குறிப்பிட்ட இரு ஆங்கிலத் தொடர்களும் இக்காலத் தமிழ்ப்பேச்சு வழக்கில் அவனுடைய மாடு என்ற ஒரு தொடராகவே அமையும். அத்துடன் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு, படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயரிலே பேசுவருக்கு அருகில், கேட்பவருக்கு அருகில், பேசுவர் கேட்பவர் ஆகிய இருவருக்குமே தூரத்தில் என்ற மூவகைப் பாகுபாட்டைப் பேணுகின்றது. ஆகவே His என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லினை அவன், இவன், உவன் என்னும் மூன்று சொற்களால் எதனாற் குறிப்பது என்னும் இடர்ப்பாடும் உண்டு. இத்தகைய வேறுபாடுகள் ஓரின மக்கள் தமது அனுபவத்தை வெளிப்படுத்த, பகுப்பாய்வு அனுபவத்தை வெளிப்படுத்த, பகுப்பாய்வு செய்ய, வகைப்படுத்த பயன்படுத்தும் வழக்கமான, விருப்பமான வழிகளையே பிரதிபலிக்கின்றன.

சமூக உண்மைக்கும் வழிகாட்டியாக அமைவதே மொழி. சமூகப் பிரச்சினைகள், சமூகப் போக்குகள் ஆகியன பற்றிய எம் சிந்தனையை மொழி பெரிதும் பாதிக்கின்றது. சமூக மொழி பெரிதும் பாதிக்கின்றது. சமூக முயற்சிகள் மல்கியுள்ள இவ்வுலகில் மனிதர் வாழ்வது மாத்திரமன்றி அவர்கள் சமூகத்தின் கருத்துத் தொடர்பின் ஊடகமாயுள்ள குறிப்பிட்ட மொழியிலே தங்கியிருப்பவர்களாயுமுள்ளனர்.

சாதாரண கருத்துத் தொடர்புப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் மொழியின் தேவை மனிதருக்கு ஏற்படுவதுண்டு என எண்ணுவது தவறாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் மொழிப் பழக்கங்களும் வழக்கங்களுமே அதன் உண்மையான உலகினைப் படைக்கின்றன எனலாம். இருமொழிகள் ஒரு சமூக உண்மையினைப் பிரதிபலிக்கமாட்டா. ஏனெனில் ஒரு மொழி இன்னொரு மொழியிலிருந்து ஏதோ வகையில் வேறுபட்டே இருக்கும். சமூகத்திற்கும் மொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதன் காரணமாக குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியானது அதற்குத் தொடர்பான சமூகத்தினையே பிரதிபலிக்கும்.

ஒரு சிறிய கவிதையினை விளங்கிக் கொள்வதென்றால், அக்கவிதையிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் குறிக்கும் சாதாரண பொருளினை விளங்கிக் கொள்வதென்பதல்ல. அச்சொல்களாலே பிரதிபலிக்கப்படும் சமூக வாழ்வின் முழுமையைக் கிரகிப்பதேயாகும். மொழி வெறுமனே அனுபவத்தைப் புலப்படுத்துவது மாத்திரமன்றி, அவ்வனுபவத்தை வரை விலக்கண்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றது. ஒரு பண்பாட்டினையுடைய சமூகத்தின் உணர்வினைப் புலப்படுத்துவதற்கு மொழியிலுள்ள பல பண்புகள் உதவுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானது மொழியின் ஆக்கப் பண்பேயாகும். பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்குஞ் சொற்கள் பல குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் பண்டைக் காலந்தொட்டே இருந்து வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஒரு சமூகப் பண்பாட்டுத் தன்மை அடிப்படையில் மாற்றம் பெறாவிட்டாலும்

அதனுடைய மேலமைப்புப் பண்புகள் சில பல்வேறு காரணிகளால் (பிற பண்பாட்டுத் தொடர்பு, அரசியல் மாற்றங்கள் போன்றவற்றை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்) மாற்றமடைந்து வருவதையும் நாம் காணலாம். இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு முகம் கொடுத்து அம்மாற்றங்களின் உணர்வுகளைப் புலப்படுத்துவதற்கு சமூகத்தின் மொழித் தன்னை ஆக்கிக் கொள்கிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Williams, Raymond (1964) The Long Revolution, Pelic an Edition.
2. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், தெய்வச்சிலையார் உரை (1929), கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பு.
3. Saussure. Ferdinand de, (1966)> Course in General Linguistic, London : McGraw Hill.
4. Cherry, Collin (1957). On Human Communication< Mass : MIT Press.
5. வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ். (1952)இ இலக்கிய தீபம், பாரி நிலையம், சென்னை பக் 1-3
6. வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ். (1963), தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை.
7. மேலது.
8. மேலது.

வன்னிமக்களின் விவசாயச்சடங்கு முறை

ஈழத்து வன்னிமைகள் இயற்கை வளம் கொளிப்பவை. ஐவகை நிலங்களுள் முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல் ஆகிய நால்வகை நிலங்களையும் பெரிதும் தன்னுட்கொண்டது. இயற்கையின்நிலப்பயன்பாடு மாறாத காலநிலைத் தன்மையம் வன்னிமைகளைவளமிக்க பிரதேசங்களாக ஆக்கிற்று. கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் ஆகிய தமிழ் மக்களின் காலநிலைப் பாகுபாடு இங்கு ஒழுங்காகச் செயற்பட்டு வந்தன. மக்களும் அவ்வக் காலநிலைகளுக்கு ஏற்ப தொழில் முறைகளைக் கையாண்டு வந்தனர்.

வன்னிமைகளின் நான்கு நிலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்கள் தத்தமக்கென தனியானதோர் தொழில் முறைகளைப் பெற்றிருந்த பொழுதும், சிறப்பாக இம்மக்கள் யாவரும் விவசாயத்தை விரும்பி வெறுப்பின்றி மேற்கொண்டனர். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் இப்பிரதேசங்களில் பெரிதும் பாராட்டப்படாதது போன்றே சமுதாயத்தில் எல்லா மக்களும் நிலத்தினை உடைமைக ளாகப் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். இங்கு வசதி படைத்தோர் பெரும் நிலக்கிளார்களாக விளங்கினர். ஆனால் அவர்களின் நிலப்பரப்பின் தொகை மேலைத்தேச நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களின் எல்லைகளோடு ஒப்பிடக் கூடியனவல்ல. இவர்கள் சொற்ப நிலப்பரப்பை உடையவர்களாக இருந்தபொழுதும் அதிகார எல்லையும்

பேராசிரியர் இரா வை. கனகரத்தினம்
கிந்துப் பண்பாடு தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

கரைளில் - 2011

மனநோக்கும் மேலைத்தேசப் பிரபுத்துவ சமுதாய நோக்குடையனவாகவே இருந்தன. ஆனால் மேலைத்தேசப் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் இருந்த செல்வமும் ஆதிக்கமும் சுரண்டலும் பெரிதும் இவர்களிடத்தில் இருக்கவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

வன்னிப் பிரதேசம் வட கீழ்ப்பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றினால் மழையைப் பெறுகின்றது. இது வருடமொன்றுக்குச் சராசரி 75 அங்குலம் மழைவீழ்ச்சியைப் பெறும் பகுதியாக விளங்குகின்றது. ஆனாலும் மேற்காவுகை மழை மூலம் அவ்வப்போது மழைவீழ்ச்சியினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றது. வடகீழ்ப்பு பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக ஆடி மாதத்தில் ஒரு சிறிய மழைவீழ்ச்சியினை யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பெறும் பொழுது இப்பிரதேசமும் பெறுகின்றது. ஆடிப்புழுதி தேடி உழு என்பது விவசாயிகள் மரபு. எனவே இக்கால கட்டத்தில் இரு வேறு நோக்குடையவர்களாக வன்னி மக்கள் காணப்படுவர். பொதுவாக வன்னிப் பிரதேசத்தின் விவசாய நடவடிக்கைகள் (1) காலபோகம் (2) சிறுபோகம் என்ற இரண்டின் அடிப்படையாக நடைபெறுகின்றது.

காலபோகம் மழை வீழ்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சிறுபோகம் நீர்ப்பாசனக் குளங்களை மையமாகக் கொண்டு நடைபெறுவது. குறிப்பாகக் காலபோகம் 'வானம் பார்த்த வெள்ளாமை' என்ற மரபு வழிக் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வன்னியில் விவசாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது இயல்பு.

மழை பெய்ததும் விவசாயிகள் விதைப்புக்கான அடுக்குகளை ஆயத்தஞ் செய்வர். நெல், கடிகம், விதைப்பெட்டி, மாடு, ஏர் முதலான அடுக்குகளுடன் உழவுக்காரர் களுக்கும் சொல்லி வைப்பர். நெல்லைத் தெரிவு செய்யும் பொழுது இரண்டரை மாதம் முதல் ஆறு மாதம் வரை நன்று விளையக்கூடிய நெல்வகைகளையும், கூடிய பலனைத் தரவல்ல நெல் இனங்களையும் குறுகிய காலத்தில் அறுவடை செய்யக் கூடிய நெல் வகைகளையும் தெரிவு செய்வர்.

காலபோகத்தின் குலவாழை, வெள்ளை

நெல்லு, கறுத்த இளங்கலையன் வெள்ளை இளங்கலையன், சீனட்டி, பச்சைப் பெருமாளன், வெள்ளை சீனட்டி முதலான நெல் வகைகளைத் தெரிந்தெடுப்பர், சிறுபோகத்தின் போது சரனி, காடைக்கழுத்தன், அழகிய வண்ணன் கலியன், சிறுவெள்ளை, முப்பன்கள், சவர்க்குரன், வட்டுப்பித்தன், கருங்குறு வலி, சோறிக்குறும்பை, முரங்கன், மணல்வாரி, மலையழகன், கார்நெல்லு, முல்லைநெல், அடுக்கு வெள்ளை முதலான நெல்வகைகளைத் தெரிவு செய்வர்.

ஈழநாட்டின் தமிழர் சமுதாய மரபில் ஒவ்வோர் சமூகமும் தமக்குள்ள கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய கடமைப் பாடு இருந்தது. இவ்வழமை வன்னிமைப் பிரதேசங்களில் ஓரளவு பின்பற்றப்பட்டு வந்ததெனலாம். விவசாயிகளுக்கு அவ்வகையில் ஏரினைத் தச்சுத் தொழிலாளி செய்து கொடுத்து வந்தான். ஏர், பாலை, முதிரை மரங்களை உபயோகித்தும் நுகம், மஞ்சவண்ணா, ஆத்தி முதலான மரங்களை உபயோகித்தும் செய்யப்பட்டது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஏர் வகைகளுக்கும் வன்னியில் உபயோகிக்கும் ஏர்வகைகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கவில்லை.

ஆனால் சிங்கள மக்கள் உபயோகிக்கும் ஏர்வகைகளுக்கும் வன்னிப் பிரதேச மக்களின் ஏர் வகைகளுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு. சிங்கள மக்கள் உபயோகிக்கும் ஏர் கனதியானதும் பெரியதுமானதுமாகவுள்ளது. வன்னியில் எருமைமாட்டைப் பயன்படுத்தி உழும்பொழுது அதன் கலப்பை சாதாரண மாடுகளின் ஏரினைவிட மிகுந்த கனதியும் பருமனும் உடையன.

இவ்வேறுபாடுகள் தரைத்தன்மை உழவு, மிருகங்களின் வலிமை இயற்கை உழப்பட வேண்டிய நிலத்தின் ஆழம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றது. மழை பெற்ற ஆரம்பித்ததும் ஒவ்வொரு கமக்காரனும் தனது வயலிலே மாட்டை இறக்கி உழுவதற்கு சுபவேளையினைப் பார்த்துக்கொள்வான். பொதுவாக அட்டமி, நவமி, கரிநாள், இராசுகாலம், பஞ்சமி முதலான நாட்களைத் தவிர்த்துத் தமிழர் யோகம் சத்தியோகம் முதலான சுபவேளையில் மாடுகளையும் கலப்பைகளையும் கொண்டு செல்வான்.

சுபமுசூர்த்தம் பார்த்தலைப் பஞ்சாங்கம் பார்த்தல் என்று அழைப்பர். வயலுக்குச் செல்லும் பொழுது ஒரு பெட்டியிற் கற்பூரம், தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் ஆகிய பொருட்களைக் கொண்டு செல்வர். அங்கு கமக்காரன் தலைப்பாகை கட்டி, விபூதி சாத்தி, கிழக்கு முகமாக நின்று கொண்டு இப்பண்டங்களை முன்னே வைத்து கற்பூரம் கொழுத்தி தேங்காய் உடைத்துச் சூரியனைக் கும்பிட்டுத் தனது வயலும் நாடும் நல் விளைச்சல் பெற, நற்கதி அருள வேண்டி நிற்பான். பின்னர் பூட்டப்பட்ட ஏரினை வாங்கி உழுவைத் தொடக்கி வைப்பான். இத்தனைத் தொடர்ந்து ஏனையமாடுகள் பின் செல்லும். இத்தகைய வைப்பமும் கூட்டாக முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் பொழுதும் பண்ணையாரின் கீழ் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதே வழமையாகும். தனி மனிதனும் சூரியனை வேண்டியே விவசாய நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கின்றான்.

சூரியனை வேண்டி தலுடன் மிக நம்பிக்கைகளும் பெரும் விளைவினைத் தருமென நம்புகின்றனர். ஏரின் படவாழ் பாலை மரத்தினாற் செய்யப் பெற்றதாய், மொழி பங்கிராய்யினாலானதாய், கிட்டி பண்ணை மரத்தினதாய், நுகம் புன்னை மரங்கொண்டதாய், களக்கட்டை கார மரத்தினதாய், வேலைக்காரன்தடி காங்கரம் மரத்தினதாய் இருப்பதோடு, நத்தை புலித்தோலினதாய், முட்டான் கயிறு பொன்னாலதாய், இவற்றுக்கு மேலதாய் மாடுகள் மாமனும் மருமகனுமாய் என்ற உறவினை உடையனவாக இருத்தல் வேண்டும் என்று நம்பினர். இத்தகைய சிறப்பியல்புகளை உடையவற்றை வயல் நிலத்திலே இறக்கி ஏர் பூட்டி உழுவதன் மூலம் பெரும் பயனை எதிர்பார்த்தனர்.

இவற்றை முழுமையாக எல்லா ஏர்களுக்கும் பயன்படுத்த முடியாத பொழுதிலும் சில பண்ணையாளர்கள் முறைக்காக, இத்தகைய ஒழுங்கு முறைக்கமைந்த விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கவே செய்தனர். இதனை வன்னி மக்கள் ஒரு வாய்ப்பாட்டாக பின்வருமாறு உரைப்பர்.

பாலை பாட வாழ்
பங்கிராய் மொழி
பண்ணை கிட்டி
புன்னை நுகம்
காரை களக்கட்டை

காஞ்சும் வேலையாள்
பொன் முட்டான் கயிறு
புலித்தோல் நத்தை
மாமனும் மருமகனும்

யாழ்ப்பாண விவசாய மக்கள் மத்தியிலும் இத்தகையதோர் நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருட்களில் சில வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை பிரதேச இயற்கை வளங்களுக்கேற்ப மாடுபட்டு அமைகின்றது. பண்ணையான் தான் உழவை ஆரம்பித்து வைக்கும்பொழுது இவ்வொழுங்கிற்கமைந்த ஏரினையே பிடித்து உழ ஆரம்பித்து வைப்பார். பின் அவற்றைக் கொண்டு சென்று விடுவான். இவற்றை ஒரு பெரும் பண்ணையாளனாற் செய்ய முடிந்தது. தவிர ஒரு சாதாரண வன்னி விவசாயியாற் செய்ய முடியவில்லை. நம்பிக்கையின் சின்னமாக இவற்றை பண்ணையாளன் வருடந் தோறும் கடைப்பிடித்தே வந்தான்.

வன்னிமைகளில் இருவகை

ஓம் எலியனார் பிள்ளை புலியனார் வாரால் புலையனார் காவல் எலி இப்புலம் விட்டு புறம்புலம் போகவே சிவாகா!

4. ஓம் இந்திரபுரத்தில் எலிப்புலி வாரார் எலிப்புலம் விட்டு அப்புறம் போகவே சிவாகா!

இத்தகைய மந்திரங்கள் வன்னிமை மக்களாலும் பொதுவாக ஈழத்தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசமெங்கிலும் வாழும் தமிழ் மக்களால் (மந்திரம் தெரிந்தோர்) ஓதப்பெற்று வருவதாக அறிய முடிகின்றது.

புதில் எடுத்தல்

ஆவணி முதல் ஐப்பசி வரையுள்ள காலப்பகுதியில் விதைக்கப்பட்ட நெல்லை தை பிறந்ததும் அறுவடைக்கு உட்படுத்தப்படும். அறுவடைக்கு முன்பாக புதிர் எடுக்கும் சடங்கு நடைபெறும். இச்சடங்கு அன்றும் இன்றும் சிறப்பாகவே நடைபெற்று வருகின்றது. நல்ல சுபதினத்தில் இக்கருமத்தை நடத்துவர். இம்மக்களிடத்தில் வியாழன் அறுப்பும் வெள்ளி அடிப்பும் என்ற பழமொழி வழக்கில் உண்டு. அதற்கிணங்க பெரிதும் வியாழக்கிழமையிலேயே இச்சடங்கினை நடத்த முற்படுவர்.

புதிர் எடுக்கச் செல்வதற்கு முன்பாக தமது உறவினர் சிலருக்கு புதிர் காய்ச்சப் போகிறோம் என்பது பற்றி அறிவிப்பர். புதிர் எடுக்கப்போகும் போது புதிய பெட்டி தாழ்க்கத்தி கற்பூரம், தேங்காய், வாழைப்பழம் என்பவற்றை எடுத்துப் பெட்டியினுள் வைத்து வெள்ளைத் துணியினால் மூடிச் செல்வர். வயலில் சாணத்தால் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்துக் கிழக்கு முகமாக நின்று கற்பூரம் கொழுத்தி தேங்காய் உடைத்து நன்கு முற்றிய அருவியைப் பார்த்து உப்பட்டிகளாக வெட்டிக் கொண்ட வாருங்கள். புதிர் எடுப்பதற்கு விடிய முன்னரே சென்று விடுவார்கள். பிறரின் கண்ணாறு படக்கூடா தென்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

வயலில் இருந்து புதிரைக் கொண்டுவரும்பொழுது வீட்டினுள்ளோரும் உறவினரும் மாவிடைத் தோரணம் கட்டிப் பிள்ளையார் பிடித்து கும்பம் வைத்து குத்துவிளக்குக் கொழுத்தி வரவேற்பர். புதிரை கும்பத்தின் முன் வைத்து வணங்கிய பின்னர் அதிற் சிறு பகுதியை எடுத்து வீட்டின் தலைவாசலின் முன்பே நடுவீட்டிலோ வட்டமாகக் கட்டித் தூக்கி விடுவர். மறுபகுதியை புதிர் காய்ச்சுவதற்காக எடுத்துக் கொள்வர். புதிரைத் தட்டிக் கசக்கி, நெல்லாக்கி, மாவிடை கட்டிய உரலில் போட்டு இடித்து அரிசியாக்கி அதைப் புதுப்பானையில் பால், சர்க்கரை, முதலிய வற்றுடன் கலந்து பொங்கி வீட்டினுள்ளே படைப்பர். படைக்கும் பொழுது தமது முன்னோர்களுக்கு ஒரு படைப்பு, வீட்டிற்காக ஒரு படைப்பு, வயற் தெய்வத்திற்காக ஒரு படைப்பு என மூன்று படைப்புக்கள் படைப்பர். சில சமயங்களில் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக ஒரு படைப்பை படைப்பர்.

படைப்பை வயதில் முதிர்ந்த ஆண் கமக்காரர் நடத்துவர். படையில் தயிர், நெய், பழவகைகள் யாவும் வைக்கப்படும். படைப்பன் திருமுறைகளை ஓதி படைப்பினை முடிப்பர். பின்னர் அவற்றில் ஒரு படைப் பினை எடுத்துப் படைப்பிலே படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகப் பிசைந்து குழைத்து வீட்டினுள்ள முதியவருக்கு முதற் குழையலைக் கொடுப்பர். அவரும் தம் முன்னோர்களையம் இறைவனையும் நினைத்து கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிய வண்ணம் நின்று மிகுந்த பக்தியுடன் வாங்கிக் கொள்வார். பின்னர் படிப்படியாக ஒவ்வொரு

வராக எல்லோருக்கும் கொடுத்து உண்டு மகிழ்வர்.

வீட்டிற்கு விலக்காக (துடக்கு) இருக்குங் காலங்களில் புதிர் காய்ச்சுதலை ஆலயங் களிலே நடத்துவர். உடனடித் தேவைக்கு நெல் தேவைப்பட்டால் முறைப்படி புதிரை எடுத்து வந்து குடும்பத்தில் வைத்து கசக்கி கழுவிய பின் அந்நெல்லினைப் பாலில் போட்டு கலந்து குடிப்பதன் மூலம் புதிதை முடித்துக் கொள்வர்.

பரத்தை வெட்டு:

தை பிறந்ததும் வன்னியில் அறுவடை ஆரம்பிக்கும். பெரும் கமக்காரர்தனது வயலில் அறுவடையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தவுடன் தனது கிராமத்திலோ அயற்கிராமத்திலோ உள்ள முதியவரிடம் ஏழு வெற்றிலை ஏழு பாக்கு, ஏழு வாழைப்பழம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு சென்று கொடுத்துப் பணிந்து தனது பயிர் விளைந்து விட்டது பரத்தை வெட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான சுப வேளையைக் குறித்துச் சொல்லி விட்டுத் தமதுஇருப்பிடம் செல்வார். பின்னர் முதியவர் அயலவரை அழைத்து விடயத்தை விளக்கிக் குறிப்பிட்டு, கமக்காரன் வயலிற் சென்று நெல்லை வெட்ட ஆரம்பிப்பர். எல்லோரும் பாடிக்கொண்டே வெட்டுவார்கள். ஒருவர் மேளம் (மத்தளம்) அடிப்பார். வெட்டுவோர் பாட்டின் ஓசைத்தருவின் விறுவிறுப்புக் கேற்பவும் மிகுந்த விரைவாகவும் அதியாக களைப்பின்றி அருவியினை வெட்டி உப்பட்டிகளாக அடுக்கடுக்காக வெட்டிப் போட்டுக் கொண்டு செல்வர். இதனை பரத்தை போடுதல் என்பர். பாட்டுக்களின் போது பின்வரும் தருக்கள் மேலோங்கி நிற்கும்.

1. தெந்தென்னான தென தென்னான தென தென்னான தென தெனா
2. தெந் தென தென்ன தென தென தென்ன தென தெனத் தென்னத் தென்ன

அரிவி வெட்ட ஆரம்பிக்கும் பொழுது பிள்ளையார் சிந்தினைப் பாட ஆரம்பிப்பார். காலை உணவுவரை சிவபெருமான் சிந்து, குவிப்பள்ளு, பண்டிப்பள்ளு ஆகியவற்றைப் படிப்பர். காலை உணவு முதல் மதிய

போசனம் வரை ஐயனார் சிந்து, முருகன் சிந்து, நாகதம்பிரான் சிந்து, வன்னித் தெய்வச் சிந்து, அம்மன் சிந்து, விறுமன் சிந்து, வீரபத்திரன் சிந்து, வதனார்மர் சிந்து முதலானவற்றைப் படிப்பார். மதிய போசனத்தில் இருந்து மாலை வரை குதிரை மலைப்பள்ளிப்படித்து முடிப்பார்.

வயலில் அரிவி வெட்டுங் காலத்தில் கமக்காரன் வயலில் வெட்டுவோருக்கு எதிர்நொக்கி வருவாரானால், உட்பட்டியை அவர் முன் போட்டு மறித்து இடைமறித்து குற்றத்தை அவர் மேற் சுமத்தி, எல்லோரும் சூழ்ந்து அவர் செய்த குற்றத்திற்காக சில வேண்டுகலைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்வர். அதற்கு கமக்காரன் உடன்படவில்லையெனில் வெட்டு அப்படியே நின்றுவிடும். உடன்பட்டதும் வெட்டு தொடர்ந்து நடைபெறும். வெட்டி சூடு வைத்து முடித்ததும் கமக்காரனுக்கு தலைப்பாகை கட்டி வழி நெடுக குழல் ஊதி அவ்வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வர். அங்கு நிறைகுடம் வைத்து குத்துவிளக்குக் கொழுத்தி, பல்லோரும் வாழ்த்தி வரவேற்பார். பின்னர் கமக்காரன் பரத்தை வெட்டுவோரின் வேண்டுகலை அங்கு நிறைவேற்றி வைப்பான். பின் யாவரும் விருந்துண்டு புறப்பட்டுச் செல்வர்.

சூடு வைக்கப்படும் இடம் களம் எனப்படும். கூடுகளத்தில் மேற்குத் திகையாகவும், தெற்குத் திசையாகவும் வைப்பார். ஏனெனில் மேற்கே வைத்த சூட்டினை வடக்கே சரித்து அடிப்பதற்கும் வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்பதாலாகும். சூடு எப்பொழுதும் கிழக்குப் பக்கமாகவும் வடக்குப் பக்கமாகவும் தள்ளி அடிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவர்களது நம்பிக்கை. இந்நவீன யுகத்தில் இந்நம்பிக்கையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சூடு அடிப்பதற்கு முன்பாக சூட்டுக்களத்தினை சூடியிறு வியாழன் தவிர்த்த ஏனைய நாட்களில் நன்கு செதுக்கி சாணம் கொண்டு மெழுகுவார்கள். களம் எப்பொழுதும் வட்ட வடிவினதாகவே அமைக்கப்படும். முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல வியாழன் அறுப்பு வெள்ளி அடிப்பு என்பதற்கிணங்க வெள்ளிக்கிழமை வரும் சுபவேளையிலும் செவ்வாய், அமாவாசை, கரிநாள், அட்டமி முதலான நாட்களைத் தவிர்த்தும் சூடு போடுவார்கள். சூடு போடுவதற்கு முன்பாக

ஆட்களையம் சாக்கு, சுளகு, மண்வெட்டி, கடகம், வேலைக்காரன், தடி, மாடு, தேங்காய், கற்பூரம், தண்ணீர் முதலான பொருட்களையம் ஒழுங்கு செய்வார். இதனை ஒழுங்கு செய்தல் அல்லது ஆயத்தம் செய்தல் என்று அழைப்பார். கேட்டி, களந்தட்ட ஆகிய பொருட்களை வயலின் சுற்றுப்புறக் காடுகளில் வெட்டிக்கொள்வர். இத்தகைய பொருட்கள் களத்துக்குக் கொண்டு சென்றதும் சில நம்பிக்கையின் பேரில் சிறப்பான குழு உக்குறிச் சொற்கள் கொண்டு வழங்குவார். இத்தகைய சொற்கள் மட்டக்களப்பு மக்களின் சமுதாய மரபிலும் வன்னி மக்களின் சமுதாய மரபிலும் ஒன்றிணைந்தும் மாறுபட்டும் காணப்படுகின்றது.

சொற்கள் மட்டக்களப்புமக்களின் சமுதாய மரபிலும் வன்னி மக்களின் சமுதாய மரபிலும் ஒன்றிணைந்தும் மாறுபட்டும் காணப்படுகின்றது. சொற்கள் மாறுபட்டாலும் அவை உணர்ந்தும் பொருள் மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் ஒரே அடித்தளத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டனவாகவே அமைகின்றன. சூடு அடி காலத்தில் பெண்கள் களத்திற்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

சூடு அடிக்கும் களம் வட்ட வடிவினதாய் பல அளவுத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டதாய் அமைந்திருக்கம். அளவுத்திட்டம் சூட்டின் அளவிற்கு மாறுபட்டு அமையும். சுமார் 10-15 அடி வரை அதன் விட்டம் அமைந்திருக்கம். களத்தின் நடுவே இரண்டு தொடக்கம் இரண்டரை அடி ஆழத்திற்கு களக்கட்டை நடுவதற்கு கிடங்கொன்று தோண்டி வைத்திருப்பார். சூட்டுக் களத்திற்கு அடுக்குகளைக் கொண்டு சென்றதும் தேவகணங்களை அமைதிப்படுத்துவதற்காக சிறுபொங்கல், படையல் ஆகிய சடங்குகளை நடத்துவர். இச்சடங்குகளைச் சரியாக முடிக்காவிட்டால் இத்தேவ கணங்கள் பொலிகளைக் கொண்டு சென்று விடும் என்பது இவர்களது நம்பிக்கை.

பிள்ளையாருக்குப் பொங்கலும் ஐயனாருக்கு மடையும் போடுவார்கள். நரசிம்மன் சந்நியாசி, காளி வன்னியர் முதலான தெய்வங்களுக்குப் பத்திரிக்குழை, தேங்காய், வாழைப்பழம், சாரணம், பொரியல் முதலான பொருட்களை வைத்து வழிபடுவர். பிற்பாடு பிள்ளையார் பொங்கலில் மீட்ட பாலினைக் கொண்டு வந்து களக்கட்டைக்

கரைஎழில் - 2011

கிடங்கினுள் விட்டு, களக்கட்டைக்கு விழுதி, சந்தனம் சாத்திக் கட்டையினை நடுவர் பின்னர் கமக்காரன் களத்திற்கு வந்து கிழக்கு முகமாக நின்று, கற்பூரம் கொழுத்தி, தேங்காய் உடைத்து வேலைக்காரன் தடியால் மேற்கு வடமேற்குப் பக்கமுள்ள சூட்டிலிருந்து நெல்லை எடுத்து பொழிதாயே பொழி, பொழிதாயே பொழி என்று சொல்லியும் அல்லது மட்டக்களப்பு மணற் சும்பல் போலே வாரி பொழிதாயே பொழி என்று சொல்லி கிழக்கு அல்லது வடக்குத் திசை நோக்கிக் களத்தின் நடுவில் மூன்ற முறை அடிப்பார். இவ்வாறு மூன்று துறை கமக்காரன் அடித்ததும் எல்லோரும் சேர்ந்து சூட்டினை அள்ளி களத்திற் போடுவார்கள். சூடு தள்ளும்போது வலது பக்கமாகத் தள்ளியே அடிப்பார். சூட்டின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தாலும் வலது பக்கமாகவே தள்ளி அடிப்பார்.

வடதிசையும் கிழக்குத் திசையும் மங்களமான திசை என்பதில் மக்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. சூடு தள்ளியதும் ஒற்றைப்பட்ட எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டு பிணையல்களைக் களத்தில் இறக்குவர். குறிப்பாக 5, 7, 9 என்ற பாங்கில் பிணையல்கள் அமையம். பிணையல்களத்தில் இறக்கப்பட்டதும் களத்தினைச் சுற்றி கந்தினால் சுற்றிக் கட்டிடுவர். அவற்றில் கண்டாயம் வீட்டிருப்போர், களத்தில் இறங்கியோர் எவ்வித காரணமும் கொண்டு களத்தினை விட்டு வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாது. வீட்டினுள்ளோரோ பிறரோ கந்தினைக் கடந்து களத்திற்குச் செல்ல முடியாது. அவ்வாறு சென்றால் அவர் திரும்ப வீட்டிற்கும் செல்ல முடியாது. சாப்பாடு வீட்டிலிருந்து வரலாம். கொண்டு வருபவர் களத்தினுள் செல்ல முடியாது. மாடுகளை வளைக்கும் பொழுது சிந்து பாடி ஓலம் எழுப்புவார். வீட்டுப் பேச்சுக்கள் அங்கு இடம்பெறும். களக் குழு உக்குறிப் பேச்சுக்களே அங்கு இடம்பெறும். அமுது, அரைவயிறன், இளைஞன் தோல்வாயன், ஓலம், கலங்கன், கலங்கன் முகாவை, கடகப் பெருவாயன், கந்து,

களம், குஞ்சுவாயன், குளரி, கூழம், சூட்டுக்கம்பு, சவளம், கிளவன், பொழி, கருங்களம், கட்டுக்களம், கொல்லன், கொம்பு, சூடு, சூழ், கட்டையடிப்போலன், தலைப் பொலி, கரவன் மதிப்பு, நடையன், பல்லிளிச் சான், வெள்ளோடன், பொல்லொடுவன்,

கொட்ட மீங்க கூங்கையன், வண்ணரமாடன், கட்டையடி நடையன், வாட்டி நடையன், வாட்டியான், பாசம், அமுக்கினி, பெற்கும்வம், பொலிக்கொடி, பெரியபோலன், சின்னப் போலன், போலன், போர், போர்க்குட்டி, பட்டறைப் பெருவாயன், பொலிமிலாறு, வரதராசன், வாயுதாசன், வருடல், கொட்டைப் பொலி, கடற்கரும்பு, வெளிச்சக்காரன், எடுவான், படுவான், பிள்ளையார் போலன், ஒட்டுக்கலன், குவரி போர்க்கட்டி, பெருக்கு கந்துமுறி, துக்கம் பொலிடுவான் கண்டாயம், குல்லம் முதலான உக்குறிகளாக இடம்பெறுவது வழக்கம். சொல்லி வைத்து விட்டு ஏனையவற்றை தோல்வாயனில் போட்டுக் கட்டுவர், பின்னர் படைப்புக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மதுப் பொருட்களைப் பருகி மகிழ்வற்றுச் செல்வர்.

சூட்டினை அடிக்க முற்படும் பொழுது நல்ல நாளையும் சுபவேளையையும் பார்த்தே சூட்டினைத் தள்ளுவர். இவற்றிலே வியாழனும் வெள்ளியும் சூடு அடிப்பதற்குச் சிறந்த நாட்களாகக் கணிப்பதோடு கூடிய பொலியினையும் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். ஏனைய ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன் ஆகிய நாட்களில் கூடிய பலனைத் தரமாட்டாது என்பது இவர்களது நம்பிக்கை. இந்நாட்களில் சூடு மிதித்தல் தேவதைகள் ஒவ்வொரு நாளுக்கு அண்ணளவான பங்கினைக் கொண்டு சென்று விடும் என நம்புகின்றனர். குறிப்பாக ஞாயிற்றுக் கிழமையில் விளைவின் பதினொன்றும், திங்கட் கிழமையில் பதினொன்றில் ஒன்றும், செவ்வாய்க்கிழமையில் எட்டிலொன்றும், புதன்கிழமையில் மூன்றிலொன்றும், இருபதிலொன்றும் மொத்தப் பொலியின் கழிவாகச் சென்று விடும் என நம்புகின்றனர். இதனாலே இவற்றைக் கழிநாள் என்பர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு விவசாய மக்களிடத்திலும் இத்தகைய நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன.

இரவியில் பத்திலொன்றும் இந்து பன்னொன்றிலொன்றும் வருபுதன் மூன்றிலொன்றும் மண்மகற் கெட்டிலொன்றும் இருபதிலொன்றுங் காரிக்கியற்புடைக் கூளிகொள்ளும் குருபுகார் இரண்டும் நன்றாம் கொழுஞ் சூடுமிதிப்பதற்கே என்பது

வன்னி யாழ்ப்பாண மக்களது வாய் மொழியாகும்.

வீட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பெற்ற நெல்லை வன்னி மக்கள் இரண்டு வழிகளில் பேணுவர். அவை நெல்லுப்பட்டடை 2) கொம்பறை என்னும் இரண்டுமாகும்.

நெல்லுப்பட்டடை என்பது பறன்அமைத்து அவற்றில் வைக்கோலை நன்கு பரவி, வைக்கல் கத்தைகளை நாலாபக்கமும் அடுக்கி, உயர்த்தி அதனுள்ளே நெல்லைப் போட்டுப் பின் வைக்கல் கத்தைக் கொண்டே மூடி, முடிவில் வைக்கலால் வேய்ந்து விடுவர். இவற்றில் இடப்பட்ட நெல் பல வருடங்களுக்குப் பழுதடையாது இருப்பதுடன் எவ்வித பூச்சி புழுக்களும் குத்திச் சேதப்படுத்தா வண்ணம் பாதுகாக்கப்படும்.

கொம்பறை என்பது களிமண்ணால் ஆக்கப்படும் சிறிய குடில் வடிவம் போன்ற சுமார் 10 அடி - 12 அடி உயரமுடைய வையாக இருக்கும். வட்ட வடிவினதாய் கழுத்தற்ற பாளை போன்ற அமைப்புடைய தாய் கம்பு வைத்துக் கட்டப்பட்டதாய் இருக்கும். அதில் பல பொருட்களை வைத்தெடுப்பர். கொம்பறையிலோ நெல்லுப் பட்டடையிலோ நெல்லைப் போடுவதற்கு முன்பாக பொங்கல் நடத்தி சூரிய வணக்கம் செய்த பிற்பாடு நெல்லை அதனுள் போடுவார்கள்.

கொம்பறைகளை 500 மரக்கால் நெல் போட்டு பாதுகாக்கக்கூடியவாறு அமைக்கப் படுவது வழமையாகும். இதன் மூலம் நெல், பூச்சி, புழு, எலி முதலான ஐந்துக்களால் ஏற்படும் தீங்கிலிருந்து பாதுகாக்க முடிகின்றது. கொம்பறையினுள் நெல்லைப் போட்ட பிற்பாடு சிறிய குடிலால் அதனை வேய்ந்து விடுவர். நெல் வேண்டும்பொழுது குடிவை நீக்கி நெல்லைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

கொம்பறையில் பாதுகாக்கப்படும் நெல்லைப் புழுதின்றி நீண்ட காலத்திற்கு வைத்திருப்பர். வன்னி மக்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சிறந்த கருவிகளின் நெற்பட்டையமும் கொம்பறையமும் குறிப்பிடலாம். இன்றும் வன்னி மக்கள் தங்கள் இல்லம் தோறும் இவ்வழமையினைப் பேணியே வருகின்றனர். வீட்டின் முன்பக்கமாக இவற்றைக் கட்டிப் பேணுவர். இவற்றைச்

சரிவரப் பேணுவதன் மூலம் தமது இல்லங்கள் தோறும் இலட்சுமி நிரந்தரமாகக் குடி கொண்டிருப்பளென்பது இவர்களது பூரணமான நம்பிக்கை.

பொதுவாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூறுவரை வன்னி மக்களின் விவசாயச் சடங்குகள் யாவற்றிலும் நம்பிக்கையும் அவற்றைப் பெறுவதற்கான சடங்குகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைபிரியாதனவாய், முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின என்பது உண்மை. இன்று வன்னிமைகள் யாவும் மிகவும் துரிதமாக பொருளாதாரம், கலை அரசியல் முதலான துறைகளில் முன்னேறி வருகின்றன. வன்னிமையில் பொருளாதாரம் விவசாயத்துறையிலே இருக்கின்றது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் வன்னிமையின் பொருளாதார நிலைக்கும் இன்றைய நிலைக்கும்மிருந்த வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வன்னிமக்கள் குளத்தின் கீழ் சிறு தொகையினை உடையோராய், சிறிய நிலப்பரப்பில் விவசாயத்தையும் மந்தை வளர்ப்பையும் பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். தமது சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்வதையே பெரு நோக்கமாகக் கொண்டனர். பெரு வருவாயை எதிர்பார்க்கவில்லை. இதனால் மரபு வழிச் சடங்குகளைத் தக்கவாறு பேணிப் பாதுகாத்துத் தமது நோக்கினை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வன்னிமை மக்களின் சமூக பொருளாதார அமைப்பில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதனாலே இவர்களால் மரபு வழி பேணப்பட்டு வந்த விவசாயச் சடங்குகளைப் பெரிதும் கைவிடப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகையதோர் நிலைக்கு சமூக அசைவியக்கத்தினைப் பிரதான காரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

அதற்கு வன்னிமைகளில் அமைந்த குளங்களின் கீழ் புதிய குடியேற்றத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு அங்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டமையும் அவர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், நிர்வாக மையங்கள், புதிய வீதியமைப்புக்கள், போக்குவரத்துச் சேவைகள் முதலானவை ஏற்படுத்தப்பட்டமையும் விவசாயத்துறையில் ஏற்பட்ட புதிய

மாற்றங்களைக் குடியேற்றவாசிகள் விரும்பி ஏற்று செயற்பட்டமையும் விவசாயத்துறையில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களைக் குடியேற்ற வாசிகள் விரும்பி ஏற்று செயற்பட்டமையும் குறிப்பாக புதிய இயந்திர சாதனங்களைப் பயன்படுத்தல், நோய்களுக்குக் கிருமிநாசினிகளைத் தெளித்தல், உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பொருட்டு புதிய உரவகைகளை உரமிடுதல் முதலான நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தியும் தம்மையும் வன்னிமைகளையும் தூரித முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தனர். இந்நிலையில் வன்னிமை மக்கள் இப்புதிய பொருளாதார அமைப்பை நோக்கிச் செல்லவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்திற்று.

வன்னிமைகளில் ஏற்பட்ட குடியேற்றத்திட்டம் காரணமாக யாழ்ப்பாண மக்களின் குடிசனத்தொகைப் பெருக்கம் வன்னிமை மக்களைக் காட்டிலும் பல மடங்காக அதிகரித்தது. இதனாலே வன்னிமைகள் யாழ்ப்பாண (சமய) கலாசாரப் பாரம்பரியத்திற்கு உட்பட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்துடன் விரும்பியோ விரும்பாமலோ உறவுகொள்ள வேண்டிய தேவையும், அவர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த சமய பாரம்பரியத்தைப் பேணவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. இதனாலே வன்னிமை மக்களால் வழமையாகப் பேணி வந்த கிராமிய வணக்க முறைகளும் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் கைவிட்டபட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

இம்மக்களிடத்தில் இச்சமய சிந்தனை மாற்றங்களைச் சமஸ்கிருத நெறிப்படுகை என்ற மேநிலைப் பண்பாட்டை உணர்ந்து கொண்டதால் ஏற்பட்டதென்று யாரும் வாதிட முடியாது. யாழ்ப்பாண சமூக சமய கலாச்சார பாரம்பரியம் என்ற மேலைப்பண்பாடே இம்மாற்றங்களை இம்மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்தியது எனக்கூறல் மிகையன்று.

ஆயினும், வன்னிமை மக்கள் தம்மால் பின்பற்றி வந்த விவசாய சடங்கு முறைகள் யாவற்றையும் அடியோடு கைவிட்டனர் என்று கூறுவதற்கில்லை. நாள் பார்த்தல், புதிர் எடுத்தல், சூடு வைத்தல், சூடு மிதிப்பின் போது சில குழு உட்குறிகளைப் பேணல், பொங்குதல் முதலான அம்சங்கள் வன்னிமை மக்களின் விவசாயச் சடங்குகளின் எச்சங்களாக மிளிர்கின்றன.

இத்தகைய தன்மைகள் யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகளாலும் பேணப்பட்டு வருவது இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும். இவை பொது நிலை சார்ந்த அம்சம் எனலாம். பொதுவான பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பண்பாட்டு மரபுகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்கவும் சமய நம்பிக்கைகளைப் பேணவும் உதவுகின்றன. அவ்வகையில் வன்னிமைச் சடங்கு முறைகள் புறநடைகளல்ல.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கணபதிப்பிள்ளை க. ஈழத்து வாழ்வும் வளமும், பாரிநிலையம், சென்னை, 1962 பக்.117
2. நாய்ச்சி, தலைவி, அரசி
3. நாய்ச்சி, நாய்ச்சிமார், தலைவி, பெண்தெய்வம் (சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடு, கழகத்தமிழ் அகராதி, 1969. பக். 97)
3. பட்டினப்பாலை, அடி, 250
4. நெடுநெல்வாடை, அடி. 165
5. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய். 59
6. வித்தியானந்தன் சு.தமிழர் சால்பு, சாரதாவிலாஸ் அச்சுக்கூடம், கும்பகோணம் 1954 பக். 126
7. மாயோனட மேயக் காடுறை யுலகமும் சேயோன் மேய மைவர யுலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் வருணன் மேய பெருமண லுலகமும் முல்லை, குறிஞ்சி, மருத நெய்தல் லெனச்சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே
(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய். 5)
8. வித்தியானந்தன் சு.தமிழ் சால்பு 1954, பக். 106 -107
9. சீனிவாசன் இரா. சத்தி வழிபாடு, ஸ்டார் அச்சகம், திருநெல்வேலி, 1975. பக் 16, 17
10. மேலது நூல் பக். 18.

11. கண்டியில் திசாவாக இருந்த வன்னியனே சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வன்னியர்குலம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தான் என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவாகும்.

12. கணபதிப்பிள்ளை க.ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் 1962. பக்.119

13. வையாபாடல் 1980. செய் 21, பக். 56-75

14. கணபதிப்பிள்ளை க. ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் 1962, பக். 119

15. மேலது நூல் 1962

16. முனிசாமி முதலியார். பிரபஞ்ச உற்பத்தி பக். 490

17. வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கருணை மலர், கண்ணகி அம்பாள் பரிபாலன வெளியீடு மெய்கண்டான் அச்சகம், கொழும்பு - 1978 பக். 74

18. அரணாசலக் கவிராயர் வட்டுவாகலில் பிறந்தவர். இவர் ஒரு அண்ணாவியார். நாடகாசிரியர், கோவலன் கூத்து, காத்தவராசன் கூத்து முதலான கூத்துக்களை மேடையேற்றியவர். சிறந்த கவிஞர்.

19. வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கருணை மலர், 1978, பக். 74

20. மேலது நூல்

21. பேர் கொண்ட முருகேசர் தெய்வயானை வள்ளியும் பெருமையுறு வடுகேசனும் பிரபலம்புரி வீரபத்திரனும் மரியனும் மாரியம் மகனாம் காத்தவராசக் கடவுளும் கருங்கறுப்பினொரு குருநாத சுவாமியும் கன்னிமார் நாச்சிமாரும்

பேர் விண்ட தேனினருள் புரிந்தெம்மையாளுகின்ற

பொற்பினுடை விரு பாதமே போற்றினன் வருதுயர் கடிந்தீர்த்து நித்தமும்

கருணை பொழியுமுகிலென வருவைதே

(சிங்க ராசாவின்

கொப்பி புதுக்குடியிருப்பு)

22. நீலகண்ட சாஸ்திரி கே.என்.

23. ஸ்ரீனிவாசன் இரா.பி.ஆர்.நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள், சென்னை, இளங்கோ பதிப்பகம் 1959 பக். 36

24. சீனிவாசன் இரா.சக்தி வழிபாடு 1975 பக். 3

25. மேலது நூல் பக் 33

26. முனிசாமி முதலியார், பிரபஞ்ச உற்பத்தி பக். 459

27. சிவனுக்கும் அந்தகாசுரனுக்குமிடையே ஏற்பட்ட போரில், அந்தகாசுரனின் உடலிருந்து சிந்தும் ஒவ்வொரு துளி இரத்தத்திலிருந்தும் மற்றொரு அந்தகாசுரன் தோன்றினான். இதை நிறுத்துவதற்காகச் சிவன் யோகேஸ்வரி என்பவளுடன் இவ்வேழு சக்திகளையும் சிவன் உற்பத்தி செய்தார். இவர்கள் அசுரனின் இரத்தத்தைக் கிழே விழாமற் குடித்து சிவன் அவனை அழித்தனர்.

(ஸ்ரீனிவாசன் பி.ஆர்.நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள் 1959. பக் 36)

28. சிங்காரவேலு முதலியார் ஆ.அபிதான சிந்தாமணி, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கப் பிரசுரம், சென்னை, வைஜந்தி அச்சகம் 1910 பக் 348 - 349.

29. கணபதிப்பிள்ளை க.ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் 1962, பக் 121.

30. மாற்றாஸ்மயில் செ.வன்னிவள நாட்டுப்பாடல், செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 1980.

31. வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயில் வழக்கில் வழங்கும் உபகரிப்பு என்ற சொல்லுக்கும் வட்டுவாகல் கோயில் வழக்கில் வழங்கும் உபகரிப்பு என்ற சொல்லுக்குமிடையிலே பொருள் வேற்றுமைகள் உண்டு. வற்றாப்பளைப் பொங்கல் அரிசி, மடைக்கான பழவகைகள், முதலான பண்டங்களை நிரந்தரம் அளிப்போரையே உபகரிப்போர் என அழைப்பர். வட்டுவாகலில் வற்றாப்பளையில் நோன் புகாரர்கள் என்று அழைக்கப்படுவோரையே உபகரிப்போர் என்று அழைப்பர்.

32. கோபியர் - கோவியர்

33. வேளார் - குயவர்34. பூசாரியார் முள்ளிவளையில் விசப்பவர், கோபியரும் முள்ளியவளையில் வசிப்பவர்கள். தச்சரும் சலவைத் தொழிலாளியும் முல்லைத்தீவில் வசிப்பவர்கள், தோட்டி கணுக்கேணியில் வசிப்பவர்.

35. வன்னிப்பிரதேச ஆலயங்களிலே கோபியரே பாக்குத் தெண்டல், நீர்த்த மெடுத்தல், நோன்புக்காரர்களின் உணவுக்காகக் கொடுக்கப்படும் அரிசியைக் குத்துதல், சமைத்தல், பொங்கிப் படைத்தல் முதலான கடமைகளைச் செய்வர். ஆனாலும் வட்டுவாகலில் கரைந்துறை மக்களே பெரிதும் இக்கடமைகளில் பக்தியோடு ஈடுபடுகின்றார்கள். தச்சத் தொழிலாளி ஆலய கட்டட வேலைகளைப் பழுது பார்ப்பதன், பந்தல் போடுதல், உடுக்கு அடித்தல், சிந்து பாடல், மடைபோடும் இடங்களுக்குப் பூசாரியாருடன் கூடிச் செல்லல் முதலான பணிகளில் ஈடுபடுவர். தோட்டிமார் பூசைக்குரிய காலங்களிலும் பறையை ஏற்றியும் இறக்கியும் முழக்கம் செய்வர். சலவைத் தொழில் மேலாப்புப்படித்தல் கச்ச நேருகற்கான துணியைக் கொடுத்தல், நூளி பித்தல், முதலான சேவைகளில் ஈடுபடுவர். கும்பம் வைத்தல், மழைபோடுதல், நாச்சிமாறைக்கும் பத்தில் ஆவாகணம் செய்தல், பரிகலம் வழிவிடுதல், மடை பிரித்தல், விபூதி கொடுத்தல், கட்டுச் சொல்லுதல் முதலான கடமைகளைப் பக்தி தவறாமல் கடைப்பிடித்து ஆலய பூசையை வழி நடத்திச் செல்பவர் பூசாரியாரே ஆவார்.

36. வற்றாப்பளைக் கண்ணகை அம்மன் கருணை மலர், 1978, பக்.7

37. மற்றாஸ் மயில் செ.வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் நாச்சிமார் சிந்து 1980, பாடல் 2-5

பின்னிணைப்பு

வன்னிமைகளின் சூட்டுக்களத்தில் உப யோகிக்கப்படும் குழு உக் குறியீடுகள்

குழு உக் குறியீடுகள் பொருள் மரபு அக்கந்து, முகப்பொலி கழிவு நெல் அமுது சோறு அங்காரி கூழந்தட்டி

அரைவயிறன் நன்றாக முற்றாத நெல் ஆராய்தல்- கூளங்களைத் தட்டிச் சுத்தமாக்கல்

இளைஞன், கோணியல் சாக்கு ஓலம் பொலிசொல்லிப் போடுதல் உப்பட்டிவெட்டிய அரிவிகளின் தொகுதி எடுவாள் கிழக்குக்கரை கட்டு உப்பட்டி பல சேர்ந்தது கடகப் பெருவாயன் கடகம் கட்டையடிப்போலன் - - - கட்டுக்களம் மீன் கண்டாயம் கடவை கந்து தண்டோடு காணப்படும் நெல் கட்டுக்களம் நெற்களம் கட்டுமிலாறு கூழந்தட்டி கந்து முறி தண்ணீர் தண்ணீர் குடித்தல் கட்டையடி நடையன் - களத்தில் களக் கட்டையுடன் கட்டியிருக்கும் மாடு கருங்களம் நடுக்களம் கருக்கல் புகையிலை கரவன் மதிப்பு நெல் அளத்தல் களம் பொலிதல் சூடு அடித்து முடித்ததும் வீட்டுக்குக்கொண்டு செல்லல்.

குல்லம் களகு குடி வீடு குளரி நெற் கதிர் கொத்து கூழம் நெல் தூற்றும் போது பறக்கும் கழிவுகள் கூட்டுப் கம்பு - சூடு அள்ளிப் போடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சோடிக்கம்பு கூரள் பேலி நெல் கரைஞ்சான் வாழைப்பழம் கொட்டை சின்ன மண்வெட்டி கொம்பு நெல் தூற்றும் போது சிதறும் நெல்

கோல் சாணகம் கோல் பேய் கூங்கையன் வண்ணமாடன் பேய் சவளம் அடிபடாத நெல் கள்ளாம்பித்தல் கிண்டுதல் குடு குடு வைக்கும்போழுது உப்பட்டி களை ஒழுங்குபடுத்த உபயோகிக்கப் படும் கருவி குழ தீப்பந்தம் தூக்கம் நித்திரை நடையன் மாடு நடையன் வளைத்தல் மாடுகளைச் சாய்த்தல் நெடு யாழி தண்ணீர் படுவான் மேற்கு

பாசம் கயிறு
 பட்டறைப் பெருவாயன் பட்டறை
 பெருகு வா போ என அழைத்தல்
 பெருக்கம் மாடுகளை அவித்துக் கட்டல்
 பெரிய போலன் -பெரிய மனிதர்
 பிரளம் பிடுங்கல் - வைக்கோலை
 மேலெடுத்தல்
 பொலி -பொலி என்றதும் நிற்க வேண்டும்
 பொலிக் கொடி முறித்தல் -பொலிக்
 கொடியைக் கிளறிவிடல்
 பொலிமிலாறு -மாட்டுக்கு அடிக்கும் தடி
 -பொல்லிடுவான் -தேங்காய்ப்பாதி
 பொலி -நெற்கும்பல்
 போர் சூட்டிலும் சிறியவை. சூட்டைப்
 போன்றது
 பிள்ளையார் போலன் பி ள் ளை யா ர்

நெல்லை முதலில் அளப்பவன்
 வருணன் மழை
 வலிச்சான் ரொட்டி
 வரதராசன், வாயுதரன் காற்று
 வாட்டி களத்தின் ஓரம்
 வாட்டி கட்டுதல் கரையோரத்திற் கிடக்கும்
 பொலிக்கொடி
 வாட்டி நடையன் களத்தின் ஓரத்தில் நிற்கும்
 மாடு
 வாடல் வெற்றிலை
 வெள்ளை சுண்ணாம்பு
 வெளிச்சக்காரன் நெருப்பு
 வெள்ளோடன் தேங்காய்
 வைரபிரம்போலி மண்கட்டி

**கிளிநொச்சியின்
பண்பாட்டுத் தொன்மையும்
தொல்லியல் மூலங்களும்**

**பேராசிரியர் செல்லையா
கிருஷ்ணராசா
தொல்லியல் - வரலாற்றுத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழம்.**

வடமாகாணத்தின் வரலாற்றில் குடாநாட்டிற்கு வெளியே பண்பாட்டுப் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலப்பரப்பின் மையமாக கிளிநொச்சி விளங்குவதனைக் காண்கின்றோம். இந்நகரினுடைய அமைவிடமானது புராதன, மத்திய கால மக்களின் வாழ்வுப் புலத்திற்கு மையமாக அமைந்த இரணைமடுக்குளத்தினை பகைப்புலமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கும். நிலப்பரப்பாகக் காணப்படுவதன் காரணத்தினால் நீர்ப்பாசன விவசாய உற்பத்தியுடன் இணைந்த ஒரு வாணிப நகரமாக அந்நகர் எழுச்சி பெறுவதற்கு வாய்ப்பாயிற்று. இலங்கையில் தோற்றம் பெற்ற புராதன பாளி நூல்களிலோ அல்லது மத்தியகாலத்தில் இலங்கையில் தோற்றம் பெற்ற சிங்கள, தமிழ் இலக்கியங்களிலோ கிளிநொச்சி நகர் பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் இடம்பெற்றிருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. கிளிநொச்சி என்ற பெயர் ஏற்பட்டதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களோ அல்லது அவ்விடப் பெயரைக் குறித்த ஜீக்கங்கள் எவையாயினும் கிடைத்திருக்கவில்லை. ஆனால் கிளிநொச்சியை மையமாகக் கொண்டு அதனைச்

சூழ்ந்து காணப்படுகின்ற ஏனைய மையங்களில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால தொல்லியல் எச்சங்கள் கிடைத்த வண்ணம் உள்ளன.

கிளிநொச்சிக்கு வடக்கே ஆதிவட்டக்கச்சி என்ற மையத்தில் சோழர் காலத்திற்குரிய தொல்லியற் சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் மிகமுக்கியமாக குறிப்பிடப்படவேண்டியது சோழர் கலைப்பாணியில் உருவாக்கப்பட்ட பார்வதியினுடைய வெண்கலப் படிமமாகும். கிளிநொச்சிக்கு வடகிழக்காக காணப்படுகின்ற வட்டக்கச்சி என்ற நிலப்பரப்பானது கிறிஸ்துவர்க்கு முற்பட்ட சகாப்தத்திற்குரிய தொல்லியல் எச்சங்களைக் கொண்டுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். மல்வில் விஷ்ணு ஆலயத்தின் குளக்கரையிலிருந்து சுடுமண்ணாலான சிற்பங்கள் அதிகளவில் பெறப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம்.

இச்சிற்பங்கள் பல வகைப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால மையங்களில் கிடைத்த சுடுமண் சிற்பங்கள் போன்று இங்கும் சிற்பங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவதானிக்கும் பொழுது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால குடியிருப்பு மையமாக வட்டக்கச்சியிலுள்ள மல்வில் பிராந்தியம் காணப்பட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவதானிக்கும் பொழுது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால குடியிருப்பு மையமாக வட்டக்கச்சியிலுள்ள மல்வின் பிராந்தியம் காணப்பட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

கிளிநொச்சி நகருக்கு தெற்கே உருத்திரபுரத்தில் பல்லவர் சோழர் கால கட்டட, சிற்ப எச்சங்கள் கிடைத்த வண்ணம் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். வவுனியாவில் பெரியபுளியங்குளத்தில் தமிழ் பிராமிச் சாசனங்கள் கிடைத்துள்ளமையைக் காண்கின்றோம். பழைய முருகண்டிக்கு மேற்கே அக்கராயனில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திற்குரிய தமிழ் பிராமிச்

சாசனங்கள், அச்சக்குத்தப்பட்ட வெள்ளிக்காசுகள், பாண்டிய சோழக் காசுகள், பெருங்கற் கால பண்பாட்டிற்குரிய சின்னங்கள் முதலாவதாக கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சிக்கு மேற்கே பூநகரி மண்ணித்தலைப் பிராந்தியம் பழந்தமிழ் திராவிட தொல்பொருள் சின்னங்கள் நிறைந்த வளமான கடற்கரைப் பிராந்தியமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இங்கிருந்து குறுணிக்கற்கால பண்பாட்டிற்குரிய சின்னங்கள் முதல் விஜய நகர நாயக்கர், போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலம் வரைக்கும் அந்தந்தப் பண்பாட்டிற்குரிய தொல்லியற் சின்னங்கள் கிடைத்த வண்ணம் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இவ்வாறான ஒரு பின்னணியான மையத்தினை தளமாகக் கொண்டு கிளிநொச்சி என்ற நகர் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதானது வட இலங்கையின் பழந்தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் தொல்லியனின் முக்கியத்துவத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாக உள்ளது. அவ்வாறான ஒரு பாரம்பரியம் மிக்க நகரிலே கந்தசுவாமி ஆலயம் அமைந்திருப்பது வடமாகாணத்தில் வாழ்ந்த மக்களுடைய சமய பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தினை பன்முகப்படுத்துவதாக உள்ளது.

கிளிநொச்சி என்ற இடப்பெயரானது எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றதென்பதையிட்டு எமது இடப்பெயர் ஆராய்ச்சியாளர்களால் தெளிவாக எக்கருத்தினையும் கூறமுடியாதுள்ளது. போத்துக்கேயரதும் ஒல்லாந்தரினதும் ஆவணங்களில் கிளிநொச்சி என்ற பெயர் குறிப்பிடப்படாமலிருந்ததற்கான காரணம் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட வீதிப்போக்குவரத்தானது கிளிநொச்சிக்கு கிழக்கே எட்டு மைல் தொலைவில்ள்ள பழைய முருகண்டி நகரை மையப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டமையாகும். அதாவது டச்சு வீதியினால் இந்நகர் இணைக்கப்படாமல் இருந்தமையே ஆகும். வடமராட்சி கிழக்கில் கெளத்தன் துறையிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் துறைமுகப் போக்குவரத்து வீதியானது நல்ல தண்ணீர்த் தொடுவாய் - கரைச்சி ஊடாக பழைய வட்டக்கச்சியை இணைத்ததோடு இராமநாதபுரத்தினூடாக பழைய முருகண்டி, மாங்குளம், மன்னார் என்ற நேர்கோட்டு

வீதியாக அமைந்திருந்தமையைக் காண்கின்றோம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரைக்கும் மன்னாரிலிருந்து நடைபாதையூடாகவே வழிநடத்திக் கொண்டுவரப்பட்ட மாட்டுத் தொகுதி இந்தப் பழைய முருகண்டி பாதையூடாகவே வழிநடத்திக் கொண்டுவரப்பட்டு வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள கௌத்தன்துறையை அல்லது நாகர்கோயிலை வந்தடைந்தமையைக் காண்கின்றோம். இந்நிலையில் கிளிநொச்சியானது 1905 ஆம் ஆண்டில் அனுராதபுரத்திலிருந்து காங்கேசன்துறை வரையிலான இரும்புப்பாதை ஒன்று ஆங்கிலேயர்களால் அமைக்கப்பட்டு வடமாகாணத்திற்கான புகையிரதம் ஓடவிடப்பட்ட போதே கிளிநொச்சி நகர் அம்மார்க்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டு வடமாகாணத்திற்குரிய ஒரு பிரதான வர்த்தக நகராக எழுச்சி பெறுவதற்கான சூழல் கைகூடியது எனலாம். இப்பின்னணியிலேயே கிளிநொச்சி நகரின் நகரவியல் வளர்ச்சியும் சந்தைத் துறையில் அது ஈட்டிய பெரு வளர்ச்சியும் புகையிரத வீதி அமைப்பின் பின்னணியில் அடையப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம். ஓர் அறிவியல் நகராக கடந்த முப்பது வருட காலமாக வடிவம் பெற்று வந்த கிளிநொச்சி நகர் இப்பொழுது சோபையை இழந்து, வெறும் நகரமாக மக்கள் குடியிருப்பற்ற சூனியப் பிரதேசமாக காட்சியளிப்பதைக் காண்கின்றோம். இந்நிலையில் போரும் குடிப்பெயர்வும் நகரங்களினுடைய வீழ்ச்சிக்கும வாணிப நடவடிக்கைகளின் பின்னடைவிற்கும் காரணமாக அமைந்த நிலையில் கிளிநொச்சி நகரின் நகர வளர்ச்சி சிறிது காலம் பின்தள்ளப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். எதிர்காலத்தில் இந்நகரின் வடிவம் எவ்வாறு அமையப்போகின்றது என்பதனை மாறிவரும் இலங்கையின் அரசியலே தீர்மானிக்கப்போவதையும் காணலாம்.

கிளி என்ற பெயர் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட நிலையில் பாரம்பரிய தமிழ் இலக்கியங்களில் பேணப்பட்டு வந்த நிலையில் கிளிநொச்சி என்ற இடப்பெயர் தோற்றுவிக்கப்பட்டமையைக் காணலாம். நொச்சி மரத்திலிருந்து கிளி உரக்கப்பாடியதனால் இப்பெயர் ஏற்பட்ட

தென சில நிறுவனங்களால் குறிப்பிடப்படுவதும் ஆய்விற்கு உரியதாகும். கிளிவண்ணை நல்லூர், கிளிசரியா, கிள்ளிவளவன், கிளியலூர், கிளிதட்டு போன்ற பெயர்கள் கிளி என்ற வேர்ச்சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டதைக் காண்கின்றோம். அவ்வாறான ஒரு பின்னணியில் கிளிநொச்சி என்ற இடப்பெயர் ஒரு வாணிப மையப்பிராந்தியத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு காரணப் பெயராக வைக்கப்பட்டதென்றே தோன்றுகின்றது. புராதன வணிக சந்தைகளில் கிளியும் புறாவும் வணிகர்களுக்குப் பேருதவி புரிந்த இரு பறவை இனங்களாகக் காணப்பட்டன. புறா தனது எஜமானது விருப்பத்தை அறிந்து அவனது செய்தியை அவன் ஏவும் இடங்களிற்கு எடுத்துச் சென்றது. அந்த வகையில் பாதை, திசை போன்றவற்றை அறிவதற்கு புறா ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம். இதேபோன்று கிளி என்ற பறவையும் புராதன மனிதர்களினுடைய வணிக மார்க்கத்தில் பங்கெடுக்கப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம். வணிகர்களினுடைய அதிர்ஸ்டத்தை தேர்வு செய்வதில் கிளி என்ற பறவை தனது எஜமானது ஆணையை நடைமுறைப்படுத்தியது. அது மாத்திரமன்றி பண்டக மையங்களிற்கு காவல் காத்து நின்ற பெருமையையும் கிளி பெற்றுக்கொண்டது. அவ்வாறான ஒரு பெருமை மிக்க பறவை வடமாகாணத்தின் வாணிப மையமாக விளங்கிய ஒரு நகருக்குரிய காரணப்பெயராக எம் முன்னோரால் வைக்கப்பட்டதென்பதில் எவ்விதமான சந்தேகமும் வியப்பும் கொள்ளத்தேவையில்லை. அந்த வகையில் நொச்சி என்ற மருத்துவ மூலிகைத் தாவரத்துடன் இணைந்து கிளி என்ற பறவையின் பெயர் முன்னொட்டாக கொடுக்கப்பட்ட விதம் வாணிப நகரொன்றின் சிறப்புப்பெயராக அமைவதற்குரிய காரணமாகியது.

இந்தப் பிராந்தியம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து நெல்வயல்கள் நிறைந்த ஒரு பிரதேசமாக இருந்து வந்தமையைக் காண்கின்றோம். இற்றைக்கு பத்து வருடங்களுக்கு முதல் கிளிநொச்சியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்கால

பண்பாட்டிற்குரிய ஒரு பெரிய தாழியும் கல்லினாலான ஒரு சந்தணகோபாலர் சிலையும் இந்த நகரினுடைய தொன்மைக்கான இருப்பின் சான்றாதாரமாக கொள்ளப்படுவதைக் காண்கின்றோம். இங்கு வாழ்ந்த பெருங்கற்கால பண்பாட்டு மக்கள் பெருமெடுப்பில் நெற் பயிற்செய்கையை மேற்கொண்டு வந்தமையின் பின்னணியில் இந்த பறவை இனங்களுள் கிளிகளிலிருந்து நெந்தானியத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருந்தமையின் நிமித்தமாக வயல்களின் மத்தியில் நொச்சி மரத்தினை நாட்டி அந்த மரத்திலிருந்து வெளிவரக்கூடிய மருத்துவ சுஹந்தத்திலிருந்து அந்தப் பறவைகளை நெந்தானியத்தை அபகரிக்காமல் பாதுகாத்த பெருமையைக் காண்கின்றோம். நொச்சி மரத்தில் கிளிப் பறவைகள் கூடியிருக்கமாட்டா, அவற்றிலிருந்து தூர விலகியே அவற்றின் சஞ்சாரம் அமையும் இந்த உண்மையினைப் புரிந்து கொண்ட எமது முன்னோரான பெருங்கற்கால மக்கள் நொச்சி மரத்தை நாட்டி வளர்த்து நெந்தானிய விளைச்சலினைக் காண்கின்றோம். இக்காரணத்தினாலேயே கிளிநொச்சி என்ற பெயர் அவ்வயற் பிராந்தியத்திற்காகிப் பின்னர் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் குழுமத்தினுடைய வாழ்விடத்திற்காக வழங்கியதைக் காண்கின்றோம். இதுவே கிளிநொச்சி நகர் தோற்றம் பெற்ற வரலாறாகும். இந்த நகரின் பெயர் உருவாக்கத்தில் எந்தவிதமான பாளி, பௌத்த, சிங்கள தொடர்புகளும் காணப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மையை நிர்ணயம் செய்த பௌதீகவியல் உறுப்புக்களில் மிக முக்கியமானது இரணைமடு நீரேந்து பரப்பாகும். இலங்கைத்தீவின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் வடபகுதியில் மிக முக்கியமான வாழ்வு மையத்தினை உருவாக்கித் தந்த ஒரு நீர்வள நிறுவனமாக இரணைமடு நீரேந்து பரப்பு அமைந்துகொண்டது. இந்த நீர்ப்பரப்பு வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால மனித வாழ்வியலையும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியினையும் தீர்மானித்திருந்ததன் பின்னணியில்

கிளிநொச்சி நகரின் வாழ்வியல் வடிவம் நெறிப்படுத்தப்பட்டமை யைக் காண்கின்றோம். காலம்தோறும் நெறிப்படுத்தப்பட்டு வந்த அவ்வாழ்விய லானது பழைய கற்காலம், புதிய கற்காலம், குறுணிக்கற்காலம், பெருங்கற்காலம் என்ற நான்கு படிமுறைகளில் வளர்ச்சி பெற்று வந்த வடமாகாணத்தின் மிக முக்கிய நிலப்பரப்பாக விளங்கும் கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தின் உற்பத்திப் பண்பாட்டில் பெருஞ் செல்வாக்கைச் செலுத்தி இருந்தமையைக் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியற் சான்றாதாரங்கள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றமையைக் காண்கின்றோம். தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் இரணைமடுப் பண்பாட்டின் தொன்மையை ஒரு இலட்சத்திலிருந்து மூன்று இலட்சம் ஆண்டுகள் வரை பின்நோக்கி நகர்த்துவதைக் காண்கின்றோம்.

இந்த இரணைமடுப் பண்பாடானது தெற்கே மாங்குளம் வரைக்கும் மேற்கே மாதோட்டம் வரைக்கும் வடக்கே வடமராட்சி கிழக்கிலுள்ள வெற்றிலைக்கேணி வரைக்கும் பரந்து இருந்தமையை தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். அந்த வகையில் குறுணிக் கற்கால பண்பாட்டின் சீரான பரவலே கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தை வட மாகாணத்திலுள்ள குடாநாடு தவிரந்த ஏனைய பிராந்தியங்களுடன் இணைந்து வைப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

குறுணிக்கற்கால பண்பாட்டினுடைய குறைந்தபட்ச எல்லையாக கி.மு 1000 ஆம் ஆண்டையும் அதனுடைய பின்னோக்கிய எல்லையாக இற்றையிலிருந்து 30,000 வருடங்களையும் ஆய்வாளர்கள் கொள்வ தனைக் காண்கின்றோம். இக்கால கட்டத்திலே யே கிளிநொச்சி என்ற மையம் அங்குள்ள தொன்மையான குடியிருப்புக்கள் வணிகத் தொடர்பாடல்கள் உருவாகியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்படுகிறது. குறுணிக் கற்காலத்தின் முடிவில் நாகர் இனத்தவர்கள் நகரங்களியுடைய தோற்றத்திற்கும் வரலாற்றுக் காலத் தொடக்கத்திற்கும் இலங்கையில் வித்திட்டு நின்றது போன்று கிளிநொச்சியிலும் நாகர் வம்சத்தவர்களே அந்த நகராக்கத்திற்கு அடிப்படையை

சுரைநிலை - 2011

இட்டுக்கொடுத்தவர்களாக காணப்படகின்றார்கள். நாகர் மரபினருடைய பண்பாட்டுச்சின்னங்கள் பெருமளவிற்கு பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசத்தில் புதையுண்டிருப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

பழைய முறிகண்டிக்கு மேற்குத் திசையில் அக்கராயன் என்ற மையத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ் பிராமி வடிவங்களை நாகர் வம்சத்தினருடைய இருப்பினை அப்பிரதேசத்தில் உறுப்படுத்தியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். அக்கராயனிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட மீன் சின்ன வடிவமுடைய நாணயத் துண்டொன்றில் நாகன் என்று தமிழ் பிராமி வரிவடிவில் பொறிக்கப்பட்டு கிடைத்த பொறிப்புச் சான்று கிளிநொச்சியினுடைய தொன்மை வரலாற்றினை நாகர்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதற்கு உதவுகின்றது.

திட்டவட்டமான முறையில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டிற்குரிய நாகர் வம்சத்தினர்வடமாகாணத்தினுடைய பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் தமது குடியிருப்பை ஏற்படுத்தி நகரங்களை உருவாக்கி ஒரு தொன்மையான வரலாற்றுத் தொடக்கத்தினை ஆரம்பித்து வைத்திருந்தனர் என்பதனை நாம் உறுதியாகக் குறிப்பிடலாம். இற்றைக்குப் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு கிளிநொச்சியிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட பெருங்கற்கால ஈமப்படையலுக்குரிய தாழி எமது இக்கருத்தினை உறுதி செய்கின்றது எனலாம். மட்பாண்டக் கைத்தொழில் கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்ட காலம் இந்தப் பெருங்கற்காலம் என்பதனை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அந்த தாழி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. மட்பாண்ட வளைஞன் உருவாக்கிய குளையும் சக்கரமும் கிளிநொச்சி நகரினது வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்த உதவிய இரு அலகுகள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. வடமாகாண நிலப்பரப்பின் மத்திய மையமாக கிளிநொச்சி எழுச்சி பெறுவதற்கு இந்த நாகர் வம்சத்தினரது பணிகளே அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. இந்தப் பிராந்தியத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நீர்நிலைகள் குளக்கட்டுக்கள் வயற்பரப்புக்களின் பெயர்கள் நாகர் மரபின் எச்சங்களை இன்றும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பது

கிளிநொச்சி நகரின் தோற்றத்தின் அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தில் சமய வழிபாட்டுத் தலங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் எமது இந்த ஆய்வில் மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாக அமைவதைக் காணலாம். உருத்திரபுரத்திலிருந்தும் மல்வில் விஷ்ணு கோயில் பரப்பிலிருந்தும் பழைய முறிகண்டி மையத்திலிருந்தும் கண்டு எடுக்கப்பட்ட சுருமண் சிற்பங்கள் கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தினுடைய சமய நம்பிக்கைகளை வழிபாட்டு முறைகளை கலை வெளிப்பாட்டு இயல்புகளை அமைத்துக் கொடுக்கின்றது. கிளிநொச்சியில் முருகன் கோயிலொன்று அமைந்திருப்பதற்கும் உருத்திரபுரத்தில் சிவன் கோயில் ஒன்றின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் காண்பதற்கும் வட்டக்கச்சியில் மல்வில் விஷ்ணு கோயில் ஒன்றின் அமைவிற்கும் இந்த நாகர் மரபினரே அடிப்படையான பணிகளை ஆற்றியிருந்திருக்கின்றனர். நாகரினம் வளர்த்தெடுத்த தெய்வ வடிவங்களில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுவது விநாயகராகும். பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசம் விநாயக வழிபாட்டிற்கு பெயர் பெற்றதாக இருந்திருக்கின்றது. போத்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பழைய டச்சுவீதி வழியாக பயணம் செய்தவர்கள் பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த விநாயகருக்கு வழிபாடாற்றிச் சென்றிருக்க வேண்டும். பின்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தற்போது அமைந்துள்ள புயிரத இரும்புப் பாதையும் (1905 இல்) கண்டி வீதியும் மருங்கிக் காணப்படுகின்ற ஒரு இடத்தில் அவ்விநாயக வழிபாடு நகர்த்தப்பட்டு பாரம்பரியமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வந்தமையைக் காண்கின்றோம். எனவே முறிகண்டி விநாயகருடைய தோற்றத்தினதும் வளர்ச்சியினதும் பின்னணியில் நாகர் மரபினருக்கு பெரும்பங்கு உண்டு என்பதனை மறந்து விடக்கூடாது.

நாகர்கள் முருக வழிபாட்டில் அதிவிர பக்தர்களாக காணப்பட்டிருந்தனர் என்பதற்கு இவ் வம்சத்தினருக்குரிய ஈம சவ

அடக்க மையங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்ற வேல் (Spear Head) போன்ற இரும்பிலான ஒரு கருவி சான்றாக அமைவதனைக் காண்கின்றோம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் கந்தரோடையி லிருந்தும் ஒரு சிறிய பாணைக்குள் வைக்கப்பட்ட நிலையில் இரும்பினாலான ஒரு வேலும் நீள் சதுரமான ஒரு இலட்சுமி நாணயமும் இக்கட்டுரையாசிரியரால் மீட்கப்பட்ட நிலையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்து நிர்ணயப்படுத்தப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அந்த வகையில் கிளிநொச்சி நகரில் காணப்படுகின்ற கந்தசுவாமி ஆலயம் நாகர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு பாரம்பரிய வணக்க முறைக்குரிய புராதன மையமொன்றிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட முருகனாலய கட்டமைப்பின் ஒரு வளர்ச்சியடைந்த வடிவம் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். பெருங்கற்கால ஈழத்தளத்தின் கட்டமைப்பையுடைய இவ்வாலயச் சூழல் தொல்லியல் அடிப்படையில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு தேவையாக இருப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

கிளிநொச்சி நகருக்கு தென்மேற் காக்க காணப்படுகின்ற உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலினுடைய தோற்றம் வளர்ச்சி இன்றைய நிலையில் அதன் பரிணாமம் என்பன மிகவும் வலிமையான வரலாற்றுச் சான்றுகளை அதன் கட்டமைப்பாகக் கொண்டிருப்பதனைக் காண்கின்றோம். தென்னிந்தியாவில் பல்லவர் கால பக்தி இயக்கத்தின் சூழலில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயில் எழுச்சியடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை அங்கு கண்டெடுக்கப் பட்ட பல்லவர் கால சிறப்பாணியையுடைய பல சிற்பங்கள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன. உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலுடன் பௌத்த சமயத் தொடர்பு இணைந்து காணப்படுவதன் தார்ப்பரியம் பல்லவர் கால பக்தி நெறியின் பின்னணியில் பௌத்தத்திற்கு எதிராக எழுந்த கோயில் முகாமை நடவடிக்கைகளில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலும் பங்கு கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதனைச் சுட்டுவதாக எண்ணுவதில் தவறேதும் இருக்குமென எண்ண முடியாது. வடஇலங்கையை அனுராதபுரப் பௌத்த

சமயத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து பாதுகாப் பதற்காகவும் இதிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற் காகவும் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலின் முகாமை தொழிற்பட்டிருக்க வேண்டும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. தென் இந்தியாவைப் போலல்லாது இலங்கைத் தீவில் பௌத்தத்திற்கும் சிவ வழிபாட்டிற்கு மிடையே இடையறாத போராட்டம் நிகழ்ந்து வந்த நிலையில் வட இலங்கையில் உருத்திர புரம் சிவன் கோயில் பல்லவர் காலத்தி லேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அனுராதபுரத்தில் வளர்ச்சிபெற்றிருந்த பௌத்த சமயத்தில் எதிரான ஒரு முரண் போக்கை முகாமைப்படுத்தியிருந்த வகையை உருத்திரபுரத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியற் காண்புகள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

கிளிநொச்சி நகர் பற்றிய ஆய்வில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலை இணைத்துப் பார்க்காமல் அவ்வாய்வினை பூரணப்படுத்த முடியாது. வட இலங்கையில் மிகப் பிரமாண்டமான பௌத்த எதிர்ப்பியக்கத்தை நிலைநிறுத்தியிருந்த சிவன் கோயில்களுள் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலுக்கு மாபெரும் பங்கு ஒன்று உண்டு என்பதனை வரலாற்கு ஆய்வாளர்கள் இன்னும் கண்டுகொள்ள வில்லை. பல்லவர் காலத்தில் உருவான இந்தச் சிவன் கோயில் பௌத்தத்தினுடைய முழுமையான செல்வாக்கிற்குப்பாது மிகவும் தனித்துவமான வகையில் நிலைத்து நின்று சோழர் காலத்திலும் சிவ வழிபாட்டின் பெருமையை நிலைநிறுத்தி நின்ற ஓர் நிறுவனமாக காணப்பட்டிருந்த வரலாற்றை அனுராதபுரத்திலுள்ள ஏனைய சிவன் கோயில்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். அனுராதபுரத்தில் பல்லவர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முனிஸ்வரம் என்ற சிவன் கோயில் பௌத்த மதத்தின் அத்த வளர்ச்சி காணாமாகவும் நகராண்மைக்குரிய அத்தமதங் காரணமாகவும் நகராண்மைக்குரிய அத்தமதங் காரணமாகவும் அம் முனிஸ்வரம் சிவன் கோயிலை அதன் வழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து தளர்ச்சியடையச் செய்து அதனை ஒரு பௌத்த விகாரையாக மாற்றிவிட்டது. அந்த விகாரை இப்பொழுது இசுருமுனி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சுரைளில் - 2011

இட்டுக்கொடுத்தவர்களாக காணப்படகின்றார்கள். நாகர் மரபினருடைய பண்பாட்டுச்சின்னங்கள் பெருமளவிற்கு பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசத்தில் புதையுண்டிருப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

பழைய முறிகண்டிக்கு மேற்குத் திசையில் அக்கராயன் என்ற மையத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ் பிராமி வடிவங்களை நாகர் வம்சத்தினருடைய இருப்பினை அப்பிரதேசத்தில் உறுப்படுத்தியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். அக்கராயனிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட மீன் சின்ன வடிவமுடைய நாணயத் துண்டொன்றில் நாகன் என்று தமிழ் பிராமி வரிவடிவில் பொறிக்கப்பட்டு கிடைத்த பொறிப்புச் சான்று கிளிநொச்சியினுடைய தொன்மை வரலாற்றினை நாகர்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதற்கு உதவுகின்றது.

திட்டவட்டமான முறையில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டிற்குரிய நாகர் வம்சத்தினர்வடமாகாணத்தினுடைய பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் தமது குடியிருப்பை ஏற்படுத்தி நகரங்களை உருவாக்கி ஒரு தொன்மையான வரலாற்றுத் தொடக்கத்தினை ஆரம்பித்து வைத்திருந்தனர் என்பதனை நாம் உறுதியாகக் குறிப்பிடலாம். இற்றைக்குப்பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு கிளிநொச்சியிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட பெருங்கற்கால ஈமப்படையலுக்குரிய தாழி எமது இக்கருத்தினை உறுதி செய்கின்றது எனலாம். மட்பாண்டக் கைத்தொழில் கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்பட்ட காலம் இந்தப் பெருங்கற்காலம் என்பதனை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அந்த தாழி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. மட்பாண்ட வளைஞன் உருவாக்கிய குளையும் சக்கரமும் கிளிநொச்சி நகரினது வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்த உதவிய இரு அலகுகள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. வடமாகாண நிலப்பரப்பின் மத்திய மையமாக கிளிநொச்சி எழுச்சி பெறுவதற்கு இந்த நாகர் வம்சத்தினரது பணிகளே அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. இந்தப் பிராந்தியத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நீர்நிலைகள் குளக்கட்டுக்கள் வயற்பரப்புக்களின் பெயர்கள் நாகர் மரபின் எச்சங்களை இன்றும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பது

கிளிநொச்சி நகரின் தோற்றத்தின் அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தில் சமய வழிபாட்டுத் தலங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் எமது இந்த ஆய்வில் மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாக அமைவதைக் காணலாம். உருத்திரபுரத்திலிருந்தும் மல்வில் விஷ்ணு கோயில் பரப்பிலிருந்தும் பழைய முறிகண்டி மையத்திலிருந்தும் கண்டு எடுக்கப்பட்ட சுடுமண் சிற்பங்கள் கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்தினுடைய சமய நம்பிக்கைகளை வழிபாட்டு முறைகளை கலை வெளிப்பாட்டு இயல்புகளை அமைத்துக் கொடுக்கின்றது. கிளிநொச்சியில் முருகன் கோயிலொன்று அமைந்திருப்பதற்கும் உருத்திரபுரத்தில் சிவன் கோயில் ஒன்றின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் காண்பதற்கும் வட்டக்கச்சியில் மல்வில் விஷ்ணு கோயில் ஒன்றின் அமைவிற்கும் இந்த நாகர் மரபினரே அடிப்படையான பணிகளை ஆற்றியிருந்திருக்கின்றனர். நாகரினம் வளர்த்தெடுத்த தெய்வ வடிவங்களில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுவது விநாயகராகும். பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசம் விநாயக வழிபாட்டிற்கு பெயர் பெற்றதாக இருந்திருக்கின்றது. போத்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பழைய டச்சுவீதி வழியாக பயணம் செய்தவர்கள் பழைய முறிகண்டிப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த விநாயகருக்கு வழிபாடாற்றிச் சென்றிருக்க வேண்டும். பின்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தற்போது அமைந்துள்ள புயிரத இரும்புப் பாதையும் (1905 இல்) கண்டி வீதியும் மருங்கிக் காணப்படுகின்ற ஒரு இடத்தில் அவ்விநாயக வழிபாடு நகர்த்தப்பட்டு பாரம்பரியமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வந்தமையைக் காண்கின்றோம். எனவே முறிகண்டி விநாயகருடைய தோற்றத்தினதும் வளர்ச்சியினதும் பின்னணியில் நாகர் மரபினருக்கு பெரும்பங்கு உண்டு என்பதனை மறந்து விடக்கூடாது.

நாகர்கள் முருக வழிபாட்டில் அதிவிர பக்தர்களாக காணப்பட்டிருந்தனர் என்பதற்கு இவ் வம்சத்தினருக்குரிய ஈம சவ

அடக்க மையங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்ற வேல் (Spear Head) போன்ற இரும்பிலான ஒரு கருவி சான்றாக அமைவதனைக் காண்கின்றோம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் கந்தரோடையி லிருந்தும் ஒரு சிறிய பாணைக்குள் வைக்கப்பட்ட நிலையில் இரும்பினாலான ஒரு வேலும் நீள் சதுரமான ஒரு இலட்சுமி நாணயமும் இக்கட்டுரையாசிரியரால் மீட்கப்பட்ட நிலையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்து நிர்ணயப்படுத்தப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அந்த வகையில் கிளிநொச்சி நகரில் காணப்படுகின்ற கந்தசுவாமி ஆலயம் நாகர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு பாரம்பரிய வணக்க முறைக்குரிய புராதன மையமொன்றிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட முருகனாலய கட்டமைப்பின் ஒரு வளர்ச்சியடைந்த வடிவம் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். பெருங்கற்கால ஈழத்தளத்தின் கட்டமைப்பையுடைய இவ்வாலயச் சூழல் தொல்லியல் அடிப்படையில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு தேவையாக இருப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

கிளிநொச்சி நகருக்கு தென்மேற் காக்க காணப்படுகின்ற உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலினுடைய தோற்றம் வளர்ச்சி இன்றைய நிலையில் அதன் பரிணாமம் என்பன மிகவும் வலிமையான வரலாற்றுச் சான்றுகளை அதன் கட்டமைப்பாகக் கொண்டிருப்பதனைக் காண்கின்றோம். தென்னிந்தியாவில் பல்லவர் கால பக்தி இயக்கத்தின் சூழலில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயில் எழுச்சியடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை அங்கு கண்டெடுக்கப் பட்ட பல்லவர் கால சிற்ப்பாணியையுடைய பல சிற்பங்கள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன. உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலுடன் பௌத்த சமயத் தொடர்பு இணைந்து காணப்படுவதன் தார்ப்பரியம் பல்லவர் கால பக்தி நெறியின் பின்னணியில் பௌத்தத்திற்கு எதிராக எழுந்த கோயில் முகாமை நடவடிக்கைகளில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலும் பங்கு கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதனைச் சுட்டுவதாக எண்ணுவதில் தவறேதும் இருக்குமென எண்ண முடியாது. வடஇலங்கையை அனுராதபுரம் பௌத்த

சமயத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து பாதுகாப் பதற்காகவும் இதிலிருந்து மீட்டுப்பதற் காகவும் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலின் முகாமை தொழிற்பட்டிருக்க வேண்டும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. தென் இந்தியாவைப் போலல்லாது இலங்கைத் தீவில் பௌத்தத்திற்கும் சிவ வழிபாட்டிற்கு மிடையே இடையறாத போராட்டம் நிகழ்ந்து வந்த நிலையில் வட இலங்கையில் உருத்திர புரம் சிவன் கோயில் பல்லவர் காலத்தி லேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அனுராதபுரத்தில் வளர்ச்சிபெற்றிருந்த பௌத்த சமயத்தில் எதிரான ஒரு முரண் போக்கை முகாமைப்படுத்தியிருந்த வகையை உருத்திரபுரத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியற் காண்புகள் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

கிளிநொச்சி நகர் பற்றிய ஆய்வில் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலை இணைத்துப் பார்க்காமல் அவ்வாய்வினை புரணப்படுத்த முடியாது. வட இலங்கையில் மிகப் பிரமாண்டமான பௌத்த எதிர்ப்பியக்கத்தை நிலைநிறுத்தியிருந்த சிவன் கோயில்களுள் உருத்திரபுரம் சிவன் கோயிலுக்கு மாபெரும் பங்கு ஒன்று உண்டு என்பதனை வரலாற்கு ஆய்வாளர்கள் இன்னும் கண்டுகொள்ள வில்லை. பல்லவர் காலத்தில் உருவான இந்தச் சிவன் கோயில் பௌத்தத்தினுடைய முழுமையான செல்வாக்கிற்குப்படாது மிகவும் தனித்துவமான வகையில் நிலைத்து நின்று சோழர் காலத்திலும் சிவ வழிபாட்டின் பெருமையை நிலைநிறுத்தி நின்ற ஓர் நிறுவனமாக காணப்பட்டிருந்த வரலாற்றை அனுராதபுரத்திலுள்ள ஏனைய சிவன் கோயில்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். அனுராதபுரத்தில் பல்லவர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட முனிஸ்வரம் என்ற சிவன் கோயில் பௌத்த மதத்தின் அத்த வளர்ச்சி காணாமலாகவும் நகராண்மைக்குரிய அத்தமதங் காரணமாகவும் நகராண்மைக்குரிய அத்தமதங் காரணமாகவும் அம் முனிஸ்வரம் சிவன் கோயிலை அதன் வழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து தளர்ச்சியடையச் செய்து அதனை ஒரு பௌத்த விகாரையாக மாற்றிவிட்டது. அந்த விகாரை இப்பொழுது இசுருமுனி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கரைநீலம் - 2011

ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொரு பொருளான் ஐம்புலநுகர்தற்

சிறப்புடைத்தாய கமலின்பத்தினை இச் சிறப்புப் பற்றி வடநூலுட்

போசராசனுஞ் சபைலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவ

திற்பச் சபை யொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான்

இது புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்படும்

திருவள்ளுவரது திருக்குறளில் காமத்துப்பால் களவியல், கற்பியல் என இரு பகுதியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

களவியல் பற்றிய கருத்துகள் 7 அதிகாரங்களிலும் கற்பியல் பற்றிய கருத்துக்கள் 18 அதிகாரங்களிலும் அடக்கப்பட்டுள்ளன. களவென்பது ஆணும் பெண்ணும் தம்முள் மனமொத்து தாமாகவே எதிர்ப்பட்டு ஒன்று சேர்வது. கற்பென்பது இருவரும் வரைந்து கொண்டு வாழ்வு நடத்துவது.

ஆணும் பெண்ணுமாய்க் கூடிவாழும் குடும்ப வாழ்க்கையினது தொடக்கத்தையும் நடப்பு நிலையையும் உணர்வு நிலையில் வைத்து வள்ளுவர் காமத்துப்பாலில் விளக்கியுள்ளார். ஒரு தன்மையராய் உருவும் திருவும் பருவமும் குலமும் குணமும் அன்பும் உடைய ஆணும் பெண்ணும் தாம் இணைந்து வாழ முடிவு செய்கின்றனர். அவர்களுடைய உணர்வு நிலைகளை வள்ளுவர் மிக நுட்பமாகக் குறள்களிலே விளக்கியுள்ளார்.

அந்த விளக்கங்கள் மனித உணர்வின் பொதுநிலையாகவே உள்ளதை அறியமுடிகிறது. அதனால் எக்காலத்திற்கும் உரிய விளக்கங்களாகவே உள்ளன. மனித உணர்வுநிலைகளை இயற்கையின் தோற்றத்தோடு இயைபுபடுத்திக் காட்டுவது இலக்கியம் படைப்போரின் புலமையாற்றலாகும். வள்ளுவர் சிறப்பாக ஈரடிக்குறள் வெண்பாவிலே இவ்வுத்தியினை நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். இக்கட்டுரை காலை, மாலை என்னும் இயற்கைத் தோற்றங்களில் மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய உத்தியின் பயன்பாட்டை நுட்பமாக நோக்கவுள்ளது. அதன்மூலம் வள்ளுவர் செய்துள்ள தமிழர் பண்பாட்டுப் பதிவு பற்றிய குறிப்புக்களையும் எடுத்துக்காட்டவுள்ளது.

கற்பியலில் காலையும் மாலையும்

திருக்குறளில் காமத்துப்பாலில் அமைந்துள்ள கற்பியலில் பொழுது கண்டு இரங்கல் என்னும் அதிகாரம் எட்டாவது அதிகாரமாக அமைந்துள்ளது. காதலர் உணர்வில் பொழுதுபற்றிய தொடர்பைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும் பதிவு செய்துள்ளன. குறிப்பாக காலை, மாலை என்னும் இருபொழுதுகள் பற்றிய குறிப்புகள் வள்ளுவரது கருத்துக்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகக் குறுந்தொகை என்னும் அகப்பாடல்களின் தொகுப்புநூலில் 3 பாடல்களைக் காட்டலாம். இப்பாடல்கள் ஆண்கூற்றாகவும், பெண்கூற்றாகவும் அமைந்துள்ளன. உணர்வு நிலையில் ஆண், பெண் வேறுபாட்டை மொழி நிலையில் மிகத் துல்லியமாக விளக்குவதாக உள்ளன. பின்வரும் பாடல் ஆண் கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

“காலையும் பகலுங் கையறு மாலையும் ஊர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப் பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம் மாவென மடலொரு மறுகிற் றோன்றித் தெற்றெனத் தூற்றலும்பழியே வாழ்தலும் பழியே பிரிவுதலை வரினே” (குறுந்தொகை :32)

இப்பாடலில் காலைப் பொழுதும் உச்சிப்பொழுதும், மாலைப் பொழுதும் இடையிரவும் விடியற்காலமும் என்னும் பொழுதுகளின் வேறுபாடு காமவயப்பட்டாருக்குத் தெரியாது என்ற கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பெண்ணைத் தன் வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொள்ள விரும்பிய ஆணின் உணர்வு நிலையையும் செயற்பாட்டையும் கூற வந்த புலவர் பொழுது பற்றிய அவனுடைய ஒரு விளக்கத்தையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். காலை, பகல், மாலை, யாமம், விடியல் என்ற 5 நாளின் கூறுகள் பற்றிய செய்தி இப்பாடலில் பதிவாகியுள்ளது. ஆணின் பெருவிருப்பு பொழுதின் வேறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொள்ளாத நிலையைப் பாடல் கூறுகிறது. பிறிதொரு பாடல்களைப் பொழுதின் பிறிதொரு செயற்பாட்டைப் பதிவு செய்துள்ளதைக் காணலாம்.

“காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி

வாலிழை மகளிர் தம்இய சென்ற
மல்ல லூர னெல்லினன் பெரிதென
மறுவருஞ் சிறுவன் றாயே
தெறுவ தம்மவித் திணைப்பிறத் தல்லே”

(குறுந்தொகை :45)

இப்பாடல் தோழி கூற்றாகப் பொழுது பற்றிய செயற்பாட்டைக் கூறுகிறது. காலையிலே புறப்பட்டு விரைந்து செல்லும் தேரைத் தயார் செய்து தூய அணிகலன்களை அணிந்த பரத்தையரைத் தழுவும் பொருட்டுச் சென்ற கணவன் எல்லோராலும் அறியப்பட்டவனாயுள்ளான். அதனால் ஆண் மகனைப் பெற்ற அவனுடைய மனைவி பெரிதும் துன்பப்படுகிறாள். எனினும் அவனை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய இந்தக் குடியில் பிறத்தல்மிகத் துன்பமானது எனத் தோழி கூறுகிறாள். இங்கு காலைப்பொழுது ஒழுக்கச் சீர்கேட்டின் செயற்பாட்டிற்குரிய பொழுதாக இருந்தமை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பின்வரும் பாடல் ஒரு முழுப்பொழுதின் செயற்பாட்டைப் பதிவு செய்துள்ளது.

“நாகுபிடி நயந்த முளைக்கோட்
டிளங்களிறு

குன்ற நண்ணிக் குறவ ரார்ப்ப
மன்றம் போழு நாடன் றோழி
சுனைப்பூங் குவளைத் தொடலை தந்தும்
தினைப் புன மருங்கிற் படுகினி
யோப்பியும்

காலை வந்து மாலைப் பொழுதில்
நல்லக நயந்துதா னுயங்கிச்
சொல்லவு மாகா த.கியோனே”

(குறுந்தொகை :346)

இளம் பெண் யானையை விரும்பி மூங்கில் முறையைப் போன்ற கொம்பையுடைய இளைய ஆண் யானை மலைப்பிரதேசத்திலே அங்குவாழும் குறவர் பேரொலி எழுப்பியதால் ஊரிடத்தேயுள்ள குறவர்களின் பொது இடத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் வளமான நாட்டையுடைய தலைவன் காலையிலே வந்து சுனையிலே மலர்ந்திருக்கும் குவளை மாலை யை உனக்குத் தந்தும் தினைக் கொல்லையிலே திணையை உண்ண வருகின்ற கிளிகளை நம் மோடு நின்று ஓட்டியும்

மாலைப் பொழுதில் தன் உள்ளத்தில் இருப்பதைச் சொல்ல முடியாமல் வருந்திப் பிரிந்து செல்வான்.

இப்பாடலில் ஆணின் உள்ளக்கருத்தைத் தோழி எடுத்துப் பெண்ணிடம் கூறுகிறாள். ஒரு முழுநாளில் காலை பகற் பொழுதின் தொடக்கமாகவும் மாலை முடிவாகவும் இருப்பது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பொழுது நிலைகள் இலக்கியங்களில் மனித உணர்வோடு இணைத்துப் பேசப்படும் ஒரு மரபு பண்டுதொட்டு இருந்து வந்ததையும் அறிய முடிகின்றது. இம்மரபு நிலையான பண்பாட்டையே வள்ளுவரும் தமது குறட்பாக்களில் பதிவு செய்துள்ளார்.

பொழுத கண்டு இரங்கல் என்னும் அதிகாரத்தில் அமைக்கப்பட்ட குறள்களில் வள்ளுவரது பண்பாட்டுப் பதிவு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. காலை, மாலை என்ற இருபொழுதுகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதனை ஒரு பார்வையில் வருமாறு காணலாம்.

பொழுது

குறள் எண்

காலை 1225, 1226, 1227

மாலை 1221, 1222, 1223, 1224, 1225

1226, 1227, 1228, 1229, 1230

காலை பற்றிய பதிவு 3 குறளிலும் மாலை பற்றிய பதிவு 10 குறளிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை கவனத்திற்குரியது 3 குறளில் (1225, 1226, 1227) காலையும் மாலையும் பற்றிய பதிவு இடம்பெற்றுள்ளது. அதிகாரம் விளக்கவந்த விடயம் மாலைப்பொழுது வந்தபோது அதனைக் கண்டு இரங்கிய பெண்ணின் நிலையாகும். பகல் பொழுதில் பரிவை ஆற்றியிருக்கும் பெண் மாலைப்பொழுதிலும் ஆண் வராவிட்டால் பெரிதும் வருந்துவாள். எனவே, அவளது உள்ளத்துணர்வைப் பாட வந்த வள்ளுவர் ஒரு கட்டமைப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அந்தக் கட்டமைப்பு வருமாறு அமையும்.

1. மாலை பற்றி உணர்வுகள் 4 குறள்
2. காலை, மாலை தொடர்பான உணர்வுகள் - 3 குறள்
3. மாலை பற்றிய உணர்வுகள் - 3 குறள்.

இனி அவற்றை விரிவாக நோக்கலாம்.

மாலை பற்றிய உணர்வுகள்

முதல் குறள் மாலை பற்றிக்கூறும்போது அதன் தன்மைகளை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. முதற்குறளில் மாலை காதலரை மணந்த மகளிர் உயிரை உண்ணும் இறுதிக் காலமாக இருந்தமை கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இப்போது வேறுபட்ட மாலையாக இருப்பது எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. காதலரோடு இருந்தபோது வந்த மாலைப்பொழுதிற்கும் காதலரைப் பிரிந்திருக்கும் பொழுது வந்த மாலைப் பொழுதிற்கும் பெரியதொரு வேறுபாடு இருப்பதாகக் கூறப்படுவது பெண்ணின் உள்ளத்து நிலையை நன்கு வளக்குவதாக உள்ளது. எனவே புதியதொரு மாலைப்பொழுது இங்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த குறளில் மாலைக்குப் புதியதொரு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

“புன் கண்ணை வாழி மருள் மாலை எம்கேள்போல்

வன் கண்ண தோநின் துணை”

(குறள் :1222)

மயங்கிய மாலைப்பொழுதே எனப் பெண்மாலை விளித்துள்ளாள். நீயும் என்னைப்போல ஒளியிழந்திருக்கிறாய்! உன்னுடைய துணையும் என் துணையைப்போல இரக்கமற்றதோ எனக் கேட்கிறாள். இங்கு மாலைப் பொழுதின் தோற்றத்தில் ஏற்படும்மாற்றம் ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்தோற்றத்திற்கு 'மருள் மாலை எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. மயங்கியமாலை என மாலையை விளிப்பது பெண் தன்னைப் போல மாலைப்பொழுதும் துணைவன் பிரிவால் பெரிதும் துன்புற்றிருப்பதாக எண்ணியுள்ளதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. தனக்குத் துன்பஞ் செய்தமையால் மாலைப் பொழுதிற்கும் ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டது என்னும் குறிப்பில் பேசுகிறாள். எனக்குத் துன்பம் செய்தால் நீ இன்பமாக இருக்க முடியாது. அதனால் வாழி என வாழ்த்துகிறாள். துன்பந்தருபவரையும் வாழ்த்தும் பண்பாடு இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முன்றாவது குறள் காதலரோடு கூட

இருந்தபோது வந்த மாலை பற்றிய குறிப்பாக உள்ளது. இம்மாலை பைதல் கொன்மாலை என விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது குளிர்ச்சியோடு வந்த மாலை என இத்தொடர் பொருள் தருகிறது. ஆனால் காதலரைப் பிரிந்திருக்கும்போது வந்த மாலையோ இறக்கும் அளவிற்குத் துன்பந்தரும் மாலையாக உள்ளது. பெண்ணின் உள்ளத்தில் பிரிவு தரும் வேதனை மாலைக் காலத்தில் அதிகமாகி விடும். பகற் பொழுதெல்லாம் காதலனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் பெண் மாலைப்பொழுதானதும் அவன் திரும்பி வரமாட்டான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுகிறாள். அதனால் பிரிவுத்துயரம் அதிகமாகின்றது. அதனை ஆற்ற முடியாமல் பெரிதும் துன்பப்படுகிறாள். பெண் ஆணுக்காக் காத்திருக்கும் பண்பாடு இக்குறளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த குறள் மாலையின் வருகைக்கு ஓர் உவமையையும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

“காதலர் இவ்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்”
(குறள் 1224)

காதலர் என்னோடு கூடியிருக்கும் போதெல்லாம் உயிருக்கு மகிழ்ச்சிதரும் மாலையாக மாலைப்பொழுது இருந்தது. ஆனால் இப்போது அவரைப் பிரிந்திருக்கும் போது வருகின்ற மாலைப்பொழுதோ கொலைக்களத்தில் கொலைஞர் வருவதுபோல என் உயிரைக் கொண்டுபோக வருகிறது எனக் காதலி கூற்றாக இக்குறள் அமைந்துள்ளது. காதலன் பிரிவால் தான் இறந்து விடுவேன் என்ற குறிப்பையும் பெண் தெரிவிப்பதாக உள்ளது. பொருள்தேட்டத்திற்காகச் சென்ற ஆணின் வரவைக் காத்திருக்கும் பெண்ணின் உணர்வைப் புலப்படுத்த வந்த வள்ளுவர் ஆண் பிரிந்து விட்டால் இறப்பைத் தவிரப் பெண்ணுக்கு வேறு வழியில்லை என்பதையும் குறிப்பிட முற்பட்டதை இக்குறள் நுட்பமாக உணர்த்தி நிற்கிறது.

காலை மாலை தொடர்பான உணர்வுகள்

பொழுது கண்டிரங்கல் நிலையில் காலையும், மாலையும் தொடர்புபட்ட ஒரு

உணர்வையும் வள்ளுவர் அடுத்த 3 குறள்களில் பதிவு செய்துள்ளார். ஒரு நாளின் கடப்பை காதலனைப் பிரிந்திருக்கும் பெண் எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்கிறாள் என்பதை முதற்குறள் உணர்த்தி நிற்கிறது. காலையும் மாலையும் காதலனைப் பிரிந்திருக்கும்போது வேறுபட்டிருப்பதை அப்பெண் துல்லியமாக உணர்கிறாள். ஒவ்வொரு நாளும் இரவு கழிந்து காலைப்பொழுது வரும்போது அவள் மனம் மகிழ்கிறது. இன்று காலர் வருவார் என எண்ணி மகிழ்கிறது. அதனால் காலைப்பொழுது வரும்போது அதற்கு அவள் ஏதோ கைமாறு செய்ததால் விரைவாக வருவதுபோல இருக்கிறது. ஆனால் மலைப்பொழுது வரும்போது நான் அதற்கு ஏதோ பகையானவள் போல உள்ளது. காதலர் இனிமேல் வரமாட்டார் என்ற துன்பத்தைத் தரும் மாலையாக விளங்குகிறது. அதனால் காலைக்கு நான் என்ன நன்று செய்தேன்? மலைக்கு என்ன தீமை செய்தேன் எனப் பெண் மயங்கி நிற்கிறாள். பிரிவுநிலையில் பொழுதுகளின் வரவும் கழிவும் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் உணர்வலைகளை வள்ளுவர் சிறப்பாகக் குறட்பாவிலே அமைத்துள்ளார்.

அடுத்த குறளில் 'காலை' என்ற சொல் 'பொழுது' என்ற நிலையில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத

காலை அறிந்து இவனே” (குறள் 1226)

மாலைப்பொழுது காதலரோடு இருக்கும்போது மகிழ்ச்சி தரும் பொழுதாக இருந்தது. எனவே அது என்னோடு நட்பாயிருந்தது. என காதலருடைய பிரிவுக்கு இந்த மாலையின் நட்பு எனக்குப் பலமாயிருக்குமென எண்ணி நானும் உடம்பட்டேன். ஆனால் அந்த மாலை காதலர் பிரிந்து சென்று பின்பு எனக்குப் பகையாய் மாறும் என்பதை நான் அறிந்திருக்க வில்லையே என ஆதங்கப்படுகிறாள். மாலையின் இருவகையான தொடர்பு நிலையைப் பெண் எடுத்துரைக்கின்றாள். 'அகலாத காலை' என்ற தொடர் சிறப்பாக அகலாத பொழுது எனப் பொருள் தந்த நிற்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

காமத்தின் நிலையை ஓர் உருவக நிலையிலே வள்ளுவர் பின்வரும் குறளில் விளக்கியுள்ளார்.

“காலை அரும்பிப் பகல் எல்லாம் போதாகி

மாலை மலரும் இந் நோய்”
(குறள் :1227)

காம உணர்வை ஒரு பூவின் பண்புக்கு விளக்கமாகியுள்ளதை இக்குறள் காட்டுகிறது. காமம் என்னும் நோய் காலைப் பொழுதிலே அரும்பி பகலெல்லாம் மொட்டாகி மாலைப் பொழுதிலே மலர்ந்து நிற்கும் இங்கு காமத்தின் மூவகையான நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது. பூ அரும்புவது போலக் காமம் காலைப்பொழுதிலே தோற்றம் காட்டுகிறது. இன்று காலர் வருவார். மகிழ்வோடிருக்கலாம். என்ற மனவுணர்வு ஏற்படுகின்றது. பகற்பொழுதிலே காமம் மொட்டாய் வளர்கிறது. மாலை வந்தவுடன் மலர்ந்து விடுகிறது. பகலெல்லாம் காதலர் வருகை பற்றியே எண்ணியிருந்து மாலை வந்தவுடன் அவர் வந்து விடுவார் என்ற நம்பிக்கையினால் காம உணர்வும் முற்றாக வளர்ந்து நிற்கிறது. இக்குறளில் ஒரு பெண் தன் காம உணர்வினை மிக நயமாக எடுத்துக் கூறுவதாகப் பொருள் அமைந்துள்ளது. மாலைப்பொழுதில் தத்தம் துணையை எண்ணி மக்களும் விலங்குகளும் உறைவிடம் நாடி வரும் இப்பண்பாட்டினை நினைத்து அவளும் தன் காதலன் வரவைக் காத்திருக்கிறாள். தன் காம உணர்வின் தன்மையை ஒரு பெண் தானே கூறுவதாக அமைந்திருப்பது பற்றிப் பிறர் பழித்துப் பேசாவண்ணம் நயத்தக்க நாகரீகமான ஒரு பதிவை இக்குறளில் வள்ளுவர் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாலை பற்றிய உணர்வுகள்:

அதிகாரத்தில் அமைந்துள்ள இறுதி 3 குறள் மாலை பற்றிய சிறப்பான பதிவாய் உள்ளன. காதலர் வருகை நடைபெறாமையால் மாலையை ஒப்பீட்டு நிலையில் பெண் கருத்துக் கூற முற்பட்டுள்ளாள்.

“அழல் போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்

(குறள் :1228)

இந்த மாலைப் பொழுது நான் காதலலோடு கூடியிருந்தபோது ஆயன் குழலிசைபோல மகிழ்வைத் தந்தது. ஆனால் இப்போது தீயைப்போலச் சுடக்கூடிய மாலைப்பொழுதிற்குத் தூதனாகி என்னைக் கொல்லவரும் படைபோல வந்துள்ளது. இங்கு பெண் தன் மன உணர்வுக்கும் குழலுக்கும் ஏற்றவகையில் மாலையை விளக்கிக் கூறமுற்பட்டுள்ளான். மாலையின் இருவேறுபட்ட தன்மைகளை எடுத்துரைத்துள்ளான். இயற்கைத் தோற்றத்தில் மாலைக்கு வேறுபட்ட பண்பு நலன்கள் இருப்பதாகப் பேசுகிறான்.

அதனால் அடுத்த குறளில் தாம் மட்டுமல்ல இந்த ஊரே மாலையால் மதி மயங்கும் என்க கூறுகிறான். தான் முன்னர் மயங்கி நோயுள்ளதையும் இனிமேல் கண்டவர் மதிமயங்கும் வகையாக மாலை வரும்போது இந்த ஊர் முழுவதுமே மயங்கித் துன்பத்தில் உழலும் என்கிறான். தனக்கும் காதலனுக்கும் இந்த மாலை எப்படியமைந்தது என்பதையும் கூறியுள்ளான்.

“பொருள் மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை

மாயும் என மாயா உயிர்”

(குறள் :1230)

தன் காலனைப் பொருள் மாலையாளர் என்கிறான். அவரையே நான் நினைத்திருப்பதால் நான் இன்னும் இறக்காமல் மாய்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். மறைமுகமாகத் தானும் பொருள்தேட்டத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறான். மயக்கமான மாலைப்பொழுதாகையால் அவளது எண்ணமும் தெளிவற்றதாக உள்ளதை வள்ளுவர் நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். பெண்ணின் எண்ணங்கள் வெளிப்படையாகப் பேசப்படாத பண்பாட்டு மரபு நிலவிய சமூகத்திலே வள்ளுவர் காட்டும் காதலியும் அதற்கேற்பவே படைக்கப்பட்டுள்ளான். தன்னுடைய காம உணர்வு பற்றி நாகரிகமாகவே பேசுகிறான். ஆனால் காம உணர்வின் வயப்பட்டவர் தன்வயமிழக்கும் தன்மையர் என்பதை வள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

நாளின் தொடக்கத்திலேயே காம உணர்வோடு பெண் இருப்பதையும் எடுத்து உரைத்துள்ளார். காதலனைப் பிரிந்திருக்கும் பெண்ணின் காத்திருப்பு நிலை ஒரு வாழ்வியல் நடைமுறையாகவே இருந்தது. ஆணின் காமம் பொறுமை காக்க வல்லதென்று பரத்தமை ஒழுக்கம் ஆணுக்கு உரிய ஒழுக்கமாகச் சமூக அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தது. அதனால் பொருள் தேட்டத்திற்காகத் திருமணத்திற்குப் பின்பு மனைவியைப் பிரிந்து செல்லும் கணவன் பரத்தை ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்ளவும் வாய்ப்பிருந்தது. ஆனால் பிரிந்திருக்கும் பெண் பிரிவுத் துன்பத்தோடு ஆணின் பரத்தமை காரணமாகவும் துன்பப்பட வேண்டிய நிலையிருந்தாள்.

ஆண் காம இன்பத்தை விரும்பியபடி அனுபவிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தான். ஆனால் பெண்ணோ தன் காமத்தை யடக்கிப் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டியள். இதுவே தமிழர் பண்பாடாகப் பேணப்பட்டது. கற்பு நிலையும் பெண்ணுக்குரியதாகவே வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தது. எனினும் காலமாற்றத்தை வாழ்வியல் நடைமுறைகளோடு இயையுபடுத்திப் பண்பாடு பேணியவள் பெண் என்பதைத் தமிழிலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. நிலத்தியல்புக்கேற்ப வாழ்வியல் பொழுது மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டது. பெரும் பொழுது, சிறுபொழுது, எனப்பருவமாற்றங்கள் கணிக்கப்பட்டிருந்தன. கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என ஓராண்டின் பருவமாற்றங்கள் பகுத்தறியப்பட்டிருந்தது. அதேபோல் ஒருநாளும் பகுத்தறியப்பட்டிருந்தமை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளது.

வள்ளுவர் திருக்குறளில் “பொழுது கண்டிரங்கல்” என்னும் அதிகாரத்தில் எடுத்தியம்பியுள்ள பொழுது என்ற சொல் பெண்ணின் பிரிவைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வியல் நடைமுறைகளைக் கொண்ட தமிழர் பண்பாட்டுச் சிந்தனையை விளக்குவதாகவும் உள்ளது. உணர்வுநிலையில் மட்டுமன்றி ஒழுக்க நிலையிலும் பண்பாடு காத்த பெண்ணின் பார்வையில் காலமாற்றம் பற்றிய நோக்கும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்வியல் நடைமுறைகளைப் பேணுவதில்

பெண்ணுக்கே முக்கிய பங்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. பெண் என்ற சொல்லின் பொருளே பேணுதல் என்னும் சிறப்பான செயற்பாட்டைக் குறிப்பதாகவும் கருத்து நிலவுகிறது. பெண்ணை ஆணின் வாழ்க்கைத் துணை நலமாகவே வள்ளுவர் பதிவு செய்துள்ளமையும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. சொல் காக்கும் சோர்வில்லாத பண்புடைய பெண் காலமாற்றத்தையும் கருத்திற் கொண்டவள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெண் இரக்கத்திற்குரியவள் என்ற கருத்தும் இக் குறள்களால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. திருமணம் முடிந்த பின்னரும் ஆணின் பிரிவால் அவள் துன்பப்படும் நிலை தொடர்வதை வள்ளுவர் கருத்திற் கொண்டுள்ளார். அதனால் பெண்ணே பேசுவது போலக் கூற்று நிலையிலே குறள்களை ஆக்கியுள்ளார். இது ஒரு வகையான சீர்மியச் செயற்பாடாக உள்ளது. பிரிவினால் வருந்தும் பெண் தன் உள்ளக்கிடக்கையைப் பொழுதிடமே கூறுவதாகக் குறள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைத்தமிழிலக்கியங்களில் இத்தகைய உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வள்ளுவரும் அதனையே பின்பற்றியுள்ளார்.

வள்ளுவர் கையாண்ட சொற்றொடர்கள் காலை மாலை பற்றிய பண்பாட்டுச் சிந்தனையை விளக்குவதாக உள்ளன.

மருள் மாலை, பைதல் கொள் மாலை, பொருள்மாலை, மருள் மாலை போன்ற தொடர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சிறிய குறட்பாவிலே பொழுதின் பண்புநிலையை விளக்குவதற்கு இத் தொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பண்பு நிலையான சொற்றொடரைச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகளும் 'துன்பமாலை' எனப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இத்தகைய தொடர்கள் பிற்கால இலக்கியங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருக்குறள் இந்த வகையில் ஒரு பண்பாட்டுப் பதிவு நூலாகவும் விளங்குகிறது.

இன்றைய மக்கள் வாழ்வியலில் பொழுது பற்றிய இயற்கை நிலையான மாற்றங்களைப் பற்றி எவரும் கருத்திற் கொள்வதில்லை. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியால் பகல், இரவு என்ற வேறுபாடே தெரிவதில்லை. மின்சாரத்தின் பயன்பாட்டால் இயற்கையை யாரும் ஊன்றிக் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் பழந்தமிழர் பண்பாட்டில் இயற்கையான காலமாற்றத்தோடு மனித உணர்வுகளும் வாழ்வியல் நடைமுறைகளும் ஒன்றியிருந்ததை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. அப்பதிவுகளை மீள நோக்கும் போது அவற்றினூடே ஒரு சீர்மியம் உணர்த்தப்பட்டிருப்பதை நன்குணரலாம். அதுவே இலக்கியக் கல்வியின் பயனாகவும் உள்ளது.

**கரைச்சிப் பிரதேச பிரிவின்
தொன்மை பண்பாடும்
தொடர்மாற்றங்களும்**

**அமாதிங்கம் கேதீஸ்வரன்
Mphil (Ecn)**

**உதவிப் பணிப்பாளர் திட்டமிடல்
மாவட்டச் செயலகம் கிளிநொச்சி.**

இலங்கை குடியரசு யாப்பின் 7 ஆவது திருத்தத்தின் பிரகாரம் 1983 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கமைய 1984 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில் இருந்து இலங்கையின் நிர்வாக மாவட்டமாக தொடங்கிய கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் அதிகூடிய சனத்தொகை இடப்படுத்தப்பட்டு முற்றிலுமாக குடியேற்ற அமைப்புக்கடாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட ஒரு பிரதேச செயலர் பிரிவாக கரைச்சிப் பிரிவு விளங்கி வருகிறது. எனினும் இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் வாழ்ந்தமைக்கான தொன்மையை நிறுவும் வகையில் உருத்திரபுரம் குஞ்சப்பரந்தன் பகுதிகளில் பெறப்பட்ட சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. குஞ்சப்பரந்தன் பகுதியில் இருந்து பெறப்பட்ட முது மக்கள் தாழி மற்றும் உருத்திரபுரம் பகுதியில் இருந்து பெறப்பட்ட ஆவுடையார் போன்றவற்றுக்கடாக இவ் வரலாற்றுத் தொன்மை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

க.குணராசா .1988, 07 அத்துடன் ஊற்றுப்புலம் பகுதியில் காணப்படும் பண்டைய மானிகையின் சிதைவுப் பகுதியும் உருத்திரபுரீச் சர சிவனாலயதின் எச்சங்களும் தொன்மை காலங்களில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தமைக்கான ஆதாரலங்களாகும் எவ்வாறாயினும் வடபுலத்தில் மிகவும் நுளமான ஆறாக காணப்படும்.

கனகராயன் ஆற்றை மறித்து இரணைமடுக்குளம் கட்டப்பட்ட பின்னர் இப்பிரதேசம் மக்களின் இழுவிசை சார் செயற்பாட்டுக்குரியதாக மாறியிருந்தது என்பது முதன்மையானதாகும். 26 மைல் நீளமான இவ் ஆற்றுப்படுகையானது 350 சதுர மைல் பரப்பளவை உள்ளடக்கிய 3, 37000 ஏக்கர் நீரை வருடாந்த பெறுவனவாக கொண்டதாகும். இதுவரையில் ஆனையிறவு நீர் ஏரியில் வீணே கொட்டப்படும் இந் நீரைத் தடுத்து அணை ஒன்றின் மூலம் நீரைத் தேக்கி வைப்பதனுடாக விவசாயத்துக்குத் தேவையான நீரைப்பெறு முடியும். என்ற கருத்தை 1901 ஆம் ஆண்டில் அப்போதைய யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபராக இருந்த சேர் வில்லியம் துனவனம் என்பவர் அக்கால அரசிற்குச் சிபார்சு செய்திருந்த தன் அடிப்படையில் 1902 இல் இவ்வேலைகள் ஆரம்பித்து 1920 ஆம் ஆண்டில் 22 அடி நீரைக் கொள்ளளவாகக் கொண்ட நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இக்காலத்தில் கடல் மட்டத்திலிருந்து 89 அடி உயரத்தில் உள்ள இக்குளமானது 40,000 ஏக்கரடி நீரைகொள்ளளவாக பெறும் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வேலைகளுக்கென மலிந்த ஊழியமாக இந்தியாவின் திண்டுக்கல் பகுதியிலிருந்து தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்டு குள வேலைகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதும் அவர்களுக்கு கிளிநொச்சி 4 ஆம் வாய்க்கால் பகுதியில் விவசாய காணிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இக்குடியேற்றமே இம்மாவட்டத்தில் இடம்பெற்ற ஆரம்ப குடியேற்றமாகும். எனினும் இதனைத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்காத நிலையில் 1936 ஆம் ஆண்டில் கணேசபுரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியான்கள் குடியேற்ற திட்டம் மூலம் முதலாவது நீர்ப்பாசன விவசாய செய்கை முறை இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கியது. (அ.கணபதிப்பிள்ளை 1979,37) இப்பகுதியில் குடியான்கள் குடியேற்ற முறைமையின் கீழ் 5 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் 2 ஏக்கர் உயர் நிலங்களும் கொண்ட 756 ஏக்கர் நிலங்கள் 108 பேருக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு இரணைமடு குளத்தின் இடது கரை வாய்க்கால் அபிவிருத்தி ஊடாக நீர்வழங்கலும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அடர்ந்த காடுகளால் சூழப்பட்ட இப்பிரதேசத்தில் மக்களை தங்க வைப்பது சவாலான ஒரு விடயமாக இருந்ததுடன் மக்களின் பரம்பலும் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 11 மைல் நீளமான இடதுகரை வாய்க்காலை மையப்படுத்தி 1950 ஆம் ஆண்டில் உருத்திரபுரம் 10 ஆம் வாய்க்கால் பகுதியில் 4 ஏக்கர் நெற் செய்கை காணிகளும், 3 ஏக்கர் உயர் நிலங்களும் கொண்ட 1344 ஏக்கர்கள் 152 குடியான்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இப்பிரதேசத்தில் வழங்கப்பட்ட இரண்டாவது குடியேற்றமாகும்.

1957 ஆம் ஆண்டில் இரணைமடுக்குளத்தின் உயரம் 28 அடியாக உயர்த்தப்பட்டதுடன் இடதுகரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு 8 ஆம் வாய்க்கால் குடியேற்றம் அமைக்கப்பட்டது. இதில் 4 ஏக்கர் தாழ் நிலங்களும் 3 ஏக்கர் உயர் நிலங்களும் கொண்ட 756 ஏக்கர் நிலங்கள் 108 விவசாயிகளுக்க வழங்கப்பட்டது. 1953 இல் இரணைமடுக்குளத்தினது வலதுகரை வாய்க்கால் 7 மைல் தூரம் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு வட்டக்கச்சிப் பகுதியில் 3 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் 2 ஏக்கர் உயர் நிலங்களும் கொண்ட 2070 ஏக்கர் நிலங்கள் 394 குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 1954 இல் ஆண்டில் இடதுகரை வாய்க்காலைப் பயன்படுத்தி மற்றோர் குடியேற்ற கிராமமாக முரசமேட்டை குடியேற்றம் 3 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் 1 ஏக்கர் உயர்நிலமுமாக 1228 ஏக்கர்கள் 307 பயனாளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதே ஆண்டு காலப்பகுதியில் முறுகண்டி - அக்கராயன் வீதியின் 12 ஆவது மைல்கல் பகுதியில் ஐயன்கன் ஆறு என அழைக்கப்படும் சிறு ஆற்றிலைனையும் மண்டகல் ஆற்றினை மையப்படுத்தி இரண்டு தனி அணைகளையும் ஒரே வெளி வழியினையும் கொண்ட குளமாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வன்னேரிக்குளத்தினை மையமாகக் கொண்டு 3 ஏக்கர் உயர் நிலங்களையும் 3 ஏக்கர் தாழ் நிலங்களையும் கொண்ட 693 ஏக்கர்கள் 119 குடியான்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1713 ஏக்கர் நீரைக் கொள்ளளவாகக் கொண்டதும் 5 சதுர மைல்கள் நீரேந்து பிரதேசமாகவும் கொண்ட இக் குளமானது இருபோக நெற்செய்கைக்குரிய நீரை வழங்கி வருவதுடன் இப்பிரிவின் எல்லையோரம் அமைந்துள்ள ஒரு

கரைளழில் - 2011

கிராமமாக இப்பிரதேசம் இருந்து வருகிறது. 1955 இல் இரணைமடுவின் வலதுகரை வாய்க்காலை மையமாகக் கொண்டு இராமநாதபுரம் குடியேற்ற கிராமம் வழங்கப்பட்டது. இதில் 3 ஏக்கர் தாழ் நிலங்களும் 2 ஏக்கர் உயர் நிலங்களும் கொண்ட 2325 ஏக்கர்கள் 465 குடியேற்றகாரர்களுக்கு பகிரப்பட்டதுடன், இதே ஆண்டு இரணைமடுக்குளத்தின் உயரமானது 28 அடியிலிருந்து 30 அடியாக உயர்த்தப்பட்டு அதன் நீர்க்கொள்ளளவு 82000 ஏக்கரடியாக உயர்த்தப்பட்டது.

இவ்வகையில் 1836 - 1955 வரையான காலப்பகுதியில் 4914 ஏக்கர் தாழ்நிலங்கள் இருபோக செய்கைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதுடன் 3465 ஏக்கர் நிலங்கள் உயர் நில பயிர் அபிவிருத்திக்கென தெங்குப்பழப்பயிர்கள் மேட்டு பயிர்கள் என்பவற்றுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1977 இல் இரணைமடுக்குளத்தில் செய்யப்பட்ட புனரமைப்பு காரணமாக இதனது உயரம் 34 அடியாக உயர்த்தப்பட்டதுடன் 106500 ஏக்கரடியாக நீர் கொள்ளளவும் உயர்த்தப்பட்டது. கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் உருவாக்கத்தின் மையமாக இருந்து வரும் இரணைமடு நீர்த் தேக்கமானது இலங்கையில் நீர்ப்பாசனத்திணைக்களத்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட முதலாவது நீர்த் தேக்கமாகும். H.T.S Ward என்ற நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளரினால் 1902 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட வேலைத்திட்ட அறிக்கையைச் சார்ந்து 60 மைல் நீளமான கனகராயன் ஆற்றினை மறித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டதுடன் யாழ். குடாநாட்டின் நீர்வள அபிவிருத்தியுடன் தொடர்புபட்டிருப்பதுடன் இலங்கையின் முதுபெரும் திட்டமென வர்ணிக்கப்படும் மகாவலி அபிவிருத்தித்துட்டத்துடனும் இணைப்புச் செய்யும் முன்மொழிவை கொண்டுள்ளது.

1902 இல் தயாரிக்கப்பட்ட இவ் வேலைத்திட்ட அறிக்கையில் NC வாய்க்கால் ஒன்றை மகாவலி ஆற்றிலிருந்து கனகராயன் ஆற்றுக்கு திரும்பும் நம்பிக்கையைக் கொண்ட முன்மொழிவு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (S.Arumugam 1969, 286) அத்துடன் வடபகுதி அபிவிருத்திக்கென தயாரிக்கப்பட்ட

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டு நீரேரித்திட்டம் வடமராட்சி நீரேரித்திட்டம், ஆனையிறவு நீரேரித்திட்டம் என்பனவற்றுடன் தொடர்புபட்டுள்ள இவ் வடி நிலமானதுபுத்தூர் நிலாவரை ஆற்று நீர்ப்பாசன நிலை வரை இணைப்புச் செய்யும் சாத்தியங்களை முன்னுணர்ந்து குறித்துள்ளது.

1950களினைத் தொடர்ந்து மத்திய வகுப்பினர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் நிலப்பசி காரணமாக உருவாகிய கிராமவில் தரிப்பு திட்டங்கள் என்பன இப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் சனத்தொகையை இடப்படுத்தியதுடன் மிகத் துரித பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தூண்டுதலளித்துள்ளன. இவ்வகையில் கடந்த பல தசாப்தங்களில் அரசாங்கத்தினால் முறைப்படுத்தப்பட்ட குடியேற்ற விபரங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கரைச்சிப் பிரதேசத்தின் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றில் நாம் தெளிவாக அடையாளப் படுத்தக்கூடிய சமூக உருவாக்க அமைப்பு என்பது குடியேற்றங்களாக உருவாகியுள்ளதனை நாம் தெளிவாக நிர்ணயிக்கலாம். இவ்வகையில் இதனை 3 பிரிவாக பிரித்து நோக்க முடியும்.

1. வரண்ட வலய குடியேற்ற முறைக்கூடாக உருவாக்கப்பட்ட கிராமங்கள்
2. 1970களின் பின்னரான மலையக மக்களின் புலப்பெயர்வு காரணமாக உருவான கிராமங்கள்.

3. 2000 ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னரான உள்ளக இடப்பெயர்வுகளால் உருவாகிய கிராமங்கள். இம்மூன்று வகைப்பாடும் வெவ்வேறு சமூக கலாச்சார பண்பாட்டு நெறிமுறைகள் சார்ந்த மனிதக் குழுமங்களை இப்பிரிவுக்கு எடுத்து வந்துள்ளது என்பதால் இது பற்றிய அவதானிப்பு அவசியமானதாகும். இதில் வரண்ட வலய குடியேற்ற முறைமையானது யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தபுராண கலாச்சாரத்தை அடியொற்றி வாழ்ந்த பல்வேறு சமூகங்களை இப் பிரதேசத்திற்கு எடுத்து வந்தது.

அதிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் சப்த தீவுகளான நெடுந்தீவு நயினாதீவு,

புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, அனலைதீவு, வேலணை, காரைநகர் பகுதிகளில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டு கூறுகள் அடுத்து 1970 களினைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேசத்துள் நுளைந்த இந்திய பண்பாட்டை அடியொற்றிய மலையக மக்களின் குடியிருப்புகளும் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புகளும் மற்றொரு புறத்திலானது ஆகும். இதனைவிட 2000 ஆண்டினைத் தொடர்ந்து இனமுரண்பாடு காரணமாக உள் நுழைந்த கிழக்கு மாகாண மக்கள் வடபிரதேச மாவட்டங்களைச் சார்ந்தோர் ஆகிய பிரிவுகளின் வரவுகளால் உருவானவை.

இவ்வகையில் இம்முன்று தளத்துக்கும் புறம்பாக அடையாளப்படுத்தக்கூடிய மற்றொரு குழுமமாக குடியேற்றக் கிராமங்களிலேயே தோன்றிய சமூகத்தரப்பினர் ஒருபுறமாகவும் உள்ள பன்மைசமூகத்தின் (plour Societies) சமூக ஊடாட்டமாக இயங்கும் கரைச்சிப் பிரதேசமானது தமிழ் சமூகத்தின் பல்வேறு இறுக்க நடைமுறைகளிலிருந்தும் விலகிய நவீன சமூகமாக நடைபோடுவது சண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

சாதிய முறையின் உடைவுக்கும் பிரதேச வாதத்துக்கு அப்பால் நின்று சிந்திப்பதும், சீதனம் போன்ற சமூக வன்முறைகளுக்கு அப்பால் சென்றிருப்பதும் குறிப்பிடக்கூடியனவாகும். எவ்வாறாயின் போதியளவு நீர்வளமும், நிலவளமும் உள்ள இப்பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தியும் அதிகூடிய தொழில் முயற்சிகளும் இடம்பெற வாய்ப்புக்கள் நிறையவே உள்ளன. அவ்வாறான ஒரு மகிழ்ச்சியான சூழல் உருவாக்கக்கூடியவாறு சமூக அமைதியைப் பேணுவது இப்பிரதேச அபிவிருத்தியின் அடித்தளமாக இருக்கும்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத் தொகுதி மொத்த சனத்தொகையில் 60 சதவீதத் திறனையும் மொத்த வளமான நிலப்பரப்பில் 65% வீதத்தையும் கொண்ட கரைச்சிப் பிரதேசம் இம்மாவட்டத்தின் மைய நகரம் மட்டுமல்ல இதுவே எம் இதய பூமியம் என்றால் மிகையாகாது.

அடிக்குறிப்பு நூற்பட்டியல்

1) க.குணராசா - பச்சிலைப்பள்ளி கரைச்சிப் பூநகரி ஆகிய பிரிவுகளின் நீர்நிலைப்பயன்பாடு ஒரு புலியியல் ஆய்வு முதுகலைமாணி பட்ட ஆய்வு யாழ். பல்கலைக்கழகம் 1983

2) S.Arumugam (Water resources of Ceylon It is Utilization and development) Water resource board Publication> Colombo - 1969

3) அ.கேதீஸ் வரன் 'கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசன விவசாயமும் நீர் முகாமைத்துவமும்'' பொருளியல் முதுமெய்யியல் மாணி பட்ட ஆய்வு யாழ். பல்கலைக்கழகம் -2001

4) அ.கணபதிப்பிள்ளை 'இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்தால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்களின் நிலவுடமைகளின் அளவும் உற்பத்தித் திறனும்'' முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வு யாழ்.பல்கலைக்கழகம் - 1979

4) District Statistical hand book - 1998
Diristrict seoretmiat pulication.

இரண்டாமடு நிற்ப்புருவைபின் கிராம நிற்ப்பாசன கிராமங்களும் தில அளவுகளும்

இல	நி.ப.ட. வகைப்பாடு	கிராமத்தின் பெயர்	வீதிபாசன வருடம்	வழங்கப்பட்ட தாழ்நிலம் ஏக்கர்	வழங்கப்பட்ட உயர்நிலம் ஏக்கர்	தாழ்நில உடனடியான வணிகத்தை	உயர்நில உடனடியான வணிகத்தை	மொத்த தாழ்நிலம்	மொத்த உயர்நிலம்
01	குடியாங்குள் குடியேற்றம்	கவினாசுழம்	1936	5	2	108	108	216	540
02	"	உருத்திரபுரம் பிம்பமங்குளம்	1950	4	3	192	192	768	576
03	"	உருத்திரபுரம் பிம்பமங்குளம்	1952	4	3	108	108	432	324
03	"	வட்டக்காத்தி செளனி	1953	3	2	305	305	915	610
04	"	முரகடுமட்டை	1954	3	1	307	307	921	307
06	"	இராமநாதபுரம்	1955	3	2	465	465	1395	930
07	"	வட்டக்காத்தி E. Y. S	1953	3	2	89	89	267	170
08	மத்தியவகுப்பினர் குடியேற்றம்	ஊரூறு	1952		9		87		783
09	"	செல்க்கண்டல்	1956	5		22		110	
10	மத்திய திட்டம்	விரைவீதித் திட்டம்	1959		0.5		31		15.5
11	இணைக் குடியேற்றம் ஏற்று நிர்வாகம்	திருவையாறு பகுதி 1	1966		3		102		306
12	இணைக் குடியேற்றம் ஏற்று நிர்வாகம்	திருவையாறு பகுதி 2	1972		2		39		78
13	"	திருவையாறு பகுதி 3	1972		3		266		798

14	இளைஞர் குடியேற்றம்	வட்டக்கச்சி	1955	2	3	132	132	269	396
15	கிராம விஸ்தரிப்பு திட்டம்	உடையாலாபுறம்	1961	3	2	162	162	436	324
16	கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டம்	கோரக்கனிவட்டு	1968	3		297		891	
17	கிராம விஸ்தரிப்புத்திட்டம்	ஊரியான்	1967	3		35		105	
18	கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டம்	வெலிக்கண்டல்	1966	4		79		316	
19	மத்திய வகுப்புத் திட்டம்	புரந்தன் Pm வீதி	1959	10		268		2680	
20	மத்திய வகுப்புத் திட்டம்	கோரக்கனிவட்டு	1960	5		114		570	
21	"	புரந்தன் வெளி	1960	10		93		930	
22	மத்திய வகுப்புத் திட்டம்	குமரி குடா		10		20		200	

Statistical Hand Book - 1998

அக்கராயன் குளத்தின் கீழான நீர்ப்பாசனக் கிராமங்களும் நில அளவுகளும்

இல	திட்டத்தின் வகை	கிராமத்தின் பெயர்	வீதிப்பேரக வகுடம்	வழங்கப்பட்ட தரழிவம் ஏக்கர்	வழங்கப்பட்ட உயர்நிலம் ஏக்கர்	தரழிவம் உடனடியான எண்ணிக்கை	உயர்நில உடனடியான எண்ணிக்கை	மொத்த தரழிவம்	மொத்த உயர்நிலம்
01	குடியான்கள் குடியேற்றம்	அக்கராயன் (ஸ்கந்தசுடாம்) படிவம் 1	1962	3	2	332	332	664	996
02	குடியான்கள் குடியேற்றம்	அக்கராயன் படிவம் 2	1963	3	2	156	156	312	468
03	குடியான்கள் குடியேற்றம்	அக்கராயன் படிவம் 3	1964	2	2	112	112	224	224
04	மத்திய வகுப்பினர் திட்டம்	அக்கராயன் கோணவில்	1954	10	5	119	119	1000	500
05	மத்திய வகுப்பினர் திட்டம்	அக்கராயன் மத்தி	1971	5	5	150	128	750	640
06	இணைந்த குடியேற்றம்	கண்ணகைதரம்	1974		2		144		288
புதுமுறிப்பு குளத்தின் கீழான நீர்ப்பாசனக் கிராமங்களும் நில அளவுகளும்									
01	மதறியவகுப்பினர் குடியேற்றத் திட்டம்	புதுமுறிப்பு	1959	12	6	20	20	240	120
02	கிராமவில் தர்ப்புகு திட்டம்	சிவநகர்	1948-1957	1.5	1	223	243	335	243
03	கிராம விலக்குதர்ப்புகு திட்டம்	ஜெயத்தநகர்	1958-1967	1.5	1	124	264	186	282
வண்ணிக் குளத்தின் கீழான நீர்ப்பாசனக் கிராமங்களும் நில அளவுகளும்									
01	குடியான்கள் குடியேற்றத் திட்டம்	வண்ணிக் குளம்	1954	3	3	119	112	357	336

1970களின் பின்னரான மலையக மக்களின் புலப்பெயர்வால் உருவாகி வளர்ச்சியடைந்த கிராமங்கள்

1. உதயநகர் கிழக்கு, மேற்கு
2. அம்பாள் குளம்
3. தொண்டைமான் நகர்
4. பொன்நகர்
5. செல்வநகர்
6. ஊற்றுப்புலம்
7. ஆணந்தபுரம்
8. பாரதிபுரம்
9. மலையாளபுரம்
10. சாந்தபுரம்

2000ம் ஆண்டின் பின் உள்ளக இடப்பெயர்வு காரணமாக உருவாகிய கிராமங்கள்

1. மாதாபுரம்
2. அழகாபுரி
3. அறிவிபல் நகர்
4. சிவன் சோலை
5. மணியங்குளம்

கவிதையென்றும் கலை

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

கவிதையைக் கலைகளின் அரசி என்பர். அது கவின் கலைகளுள் ஒன்று. அழகுக் கலைகளுள் ஒன்றாகக் கவிதை ஏன் வைக்கப்பட்டது என ஆராயலாம்.

ஓவியம் நீளம், அகலம் என இரு பரிமாணமுடையது. சிற்பம் நீளம், அகலம் ஆழம் என முப்பரிமாணமுடையது. நடனம் இம் மூன்றுடன் அசையும் சேர்ந்து நாற்பரிமாண முடையது. இசை ஸ,ரி,க,ம,ப,த,நி எனும் ஏழு பரிமாணமுடையது. ஓவியத்துக்கு ஊடகம் வர்ணம் (நிறம்), சிற்பத்துக்கு ஊடகம் கல், மரம், உலோகம், பளிங்கு, மண். இசைக்கு ஊடகம் ஒலி (நாதம்). நடனத்துக்கு ஊடகம் (மனித) உடல். கவிதைக்கு ஊடகம் மொழி. மொழியின் சாத்தியப்பாடுகளுக்கு எல்லையில்லை. கவிதை உயர்ந்து நிற்பதற்கு இப்பண்ணை காரணம்.

கவிதை மிகத் தொன்மையான கலை. இருக்குவேத இந்தியன் கவிதை புனைந்தான். பண்டைய கிரேக்கன் கவிதை புனைந்தான். ஆபிரிக்காவின் ஆதிமனிதனும் கவிதை புனைந்தான். ஆக, பாமரனுக்கும் படித்தவனுக்கும் கைவந்த கலையாகக் கவிதை விளங்கியது.

கவிதை ஓசையோடு பிரிக்கமுடியாத தொடர்புடையது. பாவானது பரந்துபட்டுச் செல்வதாய்தோர் ஓசை என்று பேராசிரியர் சொல்வார். ஓசை தருமின்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ! என்று பாரதி சொல்வான். மனிதனுக்கு இரு அடிப்படையான இயல்புக்கங்கள் உள என யுசளைவழவடந குறிப்பிடுவார்.

1. போலச் செய்தல் - Imitation

மேலேட்டாகப் பார்த்தால் பாரியைப் பற்றி மற்றவர்கள் சொன்னதை மறுப்பது போலிருக்கிறது. ஆனால் மறைமுகமாகக் கபிலர் பாரிக்கு மாரியைவிட வேறொவரும் இணையாக முடியாது என்று புகழவே செய்கிறார். இது தான் குறிப்பாலுணர்த்தல்

உச்சி வெய்யில், ஒதுங்க நிழலில்லை. கவிஞன் நடக்கின்றான் தாகமெடுக்கிறது. நல்லவேளை ஓர் ஆய்ச்சி வருகிறான், மோர் விற்றுக்கொண்டு. அவளை மறித்து மோர் வாங்கிக் குடிக்கிறான் கவிஞன். இரண்டாவது பேணி குடிக்கும்போது தான் மோரில் நிர் அதிகம் என்பதை உணர்கிறான். ஆய்ச்சியை ஏசவில்லை. மோரைப் பார்த்துப் பேசுகிறான்.

“ஆகாயத்திலிருக்கும்போது உனக்கு முகில் என்று பேர்
நிலத்தில் இறங்கியதும் உனக்கு நீ என்று பேர்
ஆய்ச்சியர் கைக்கு வந்ததும் உனக்கு மோர் என்று பேர், ஆக, மூன்று பேர் பெற்றுவிட்டாய்.”

“காரென்று பேர் படைத்தாய் ககனத்தறும்போது
நீரென்று பேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததன்பின்
வாரொன்று மென் முலையார் ஆய்ச்சியர்கை வந்ததன்பின்
மோரென்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே”

காளமேகம் குறிப்பாக உணர்த்தும்செய்தி என்ன? மோரில் நீர் அதிகம் என்பது. ஒரு குற்றச்சாட்டுக்கூட கலையாகிறது.

தலைவியைப் பிரிந்து போருக்குப் போன தலைவன் தன் பணி முடித்து ஊர் திரும்புகிறான். தலைவி அவன் வரவை

எதிர்பார்த்திருப்பான். எவ்வளவு விரைவாக அவளிடம் போய்ச் சேரமுடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகப் போய்ச் சேர வேண்டும். தேர் விரைவாகத்தான் போகிறது. ஆனாலும் அதன் வேகம் அவனுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. நிமிர்ந்து மேலே பார்க்கிறான். காற்றால் உந்தப்பட்ட மேகங்கள் விரைந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அவை அவனை முந்திக் கொண்டு ஊர்போய்ச் சேர்ந்துவிடும். தான் வரும் செய்தியை அவற்றின்மூலம் அனுப்பலாம் அல்லவா?

“ஓடுகிற மேகங்கள்!...”
அவன் சொல்லுகிற செய்தி என்ன தெரியுமா?

“ஓடாத தேரில் வெறுங் கூடு வருகுதென்று கூறுங்கள்!”

இதுதான் கவிதையின் உயிரான பகுதி. தேர் ஓடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. தலைவனின் மனோவேகத் தோடு ஒப்பிடுகையில் அது Too Slow ஓடாமல் நிற்பது போலிருக்கிறது.

“வெறுங்கூடு வருகுதென்று கூறுங்கள்!”

உடலைக்கூடு என்று சொல்வது மரபு. அக்கூட்டுக்குள் தான் உயிர் குடியிருக்கிறது. இப்போது தலைவன் சொல்கிறான். “வெறுங்கூடு பின்னே வந்து கொண்டிருக்கிறது” என்று அவளிடம் சொல்லுங்கள். அவன் சொல்லாமற் சொல்லுகிற செய்தி என்ன?

“என் உயிர் முன்பே தலைவியிடம் போய்விட்டது!”
இதுவே கவிஞன் பொதிந்து வைத்திருக்கும் குறிப்பு.

யாழ்ப்பாணத்து மாம்பழம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. அதன் சுவையை நினைத்தால் வாயூறும். அமரர் பண்டிதர் சச்சிதானந்தன் அதைப் புகழ்வது அதன் சுவைக்காக அல்ல. கவிதையைப் பாருங்கள்.

“நீதி பிழைப்பிக்கும், நேர்மை தவறுவிக்கும்
பாதிப் படிப்பில் பதவிதரும் - ஏதுக்கும் ஓம்பட் டிசைவிக்கும் ஒன்றன்றோ

மாம்பழத்துத் தீஞ்சுவையின் மாண்பு”

மாம்பழத்தைப் புகழ்வதாயிருந்தாலும் இவ்வெண்பா ஒரு காலகட்டத்து வாழ்வியலை, ஓர் எள்ளலோடு, சொல்கிறது. நியமனம், பதவியுயர்வு முதலிய வாய்ப்புக்களை நாடிக் கொழும்பானைக் கொண்டு வந்து கொடுத்துக் கருமம் பார்ப்பது ஒரு வழமையாகவே இருந்த ஒரு காலத்தை இது படம் பிடிக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்து மாம்பழம் ஒழுங்கீனங்களுக்கு துணைபோகிறது என்பது கவிஞர் வைத்த குறிப்பு.

கவிதை பல பரிமாணம் உடையது. It is multi-dimensional. அது பல தளங்களில் தொழிற்படும். உரைநடைக்கு அந்த வாய்ப்பில்லை. பலபரிமாணப் பண்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக ஓர் ஆபிரிக்கக் கவிதையைப் பார்க்கலாம்.

“நான் நீயல்ல

ஆனால்

நான் நானாக இருப்பதற்கு

நீ ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகிறாயில்லை

நீ என் விஷயங்களில் தலையிடுகிறாய்

ஏதோ அவை உன் விஷயங்கள் போலவும்

நீ நான் போலவும்

“நான் நீயாக இருந்தால்?”

உனக்குத் தெரியும்

நான் நீ அல்ல

என்றாலும்

நீ

என்னை நானாக இருக்க விடுகிறாயில்லை

நான் நீ ஆகலாம்

உன்னைப்போல் பேசலாம், நடக்கலாம், சிந்திக்கலாம்

என எண்ணும்

உனக்குப் புத்தியில்லை, உன் பக்கம் நியாயமில்லை

கடவுள் என்னை நானாகவும்

உன்னை நீயாகவும் படைத்தார்

கடவுள் பேரால் கேட்கிறேன்

என்னை நானாக இருக்கவிடு!”

செய்முறை விமர்சனம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு நான் இந்தக் கவிதையைப்

பயிற்சிக்காகக் கொடுப்பது வழக்கம். இக்கவிதையில் வரும் ‘நான்’ யார்? ‘நீ’ யார்? என்று கேட்டால் பல விடைகள் வரும். மனைவி கணவனுக்குச் சொல்வது (அல்லது கணவன் மனைவிக்குச் சொல்வது) பிள்ளை பெற்றோருக்குச் சொல்வது. மாணவன் ஆசிரியனுக்குச் சொல்வது தொழிலாளி முதலாளிக்குச் சொல்வது. ஆளப்படுவோன் ஆள்வோனுக்குச் சொல்வது எனப் பல விடைகள் வரும்.

இக்கவிதைக்கு ஒரு தலைப்பிடுமாறு கேட்பேன். ‘நீயும் நானும்’, ‘சுதந்திரம்’, ‘தனித்துவம்’ எனச் சில தலைப்புகளைச் சொல்லுவார்கள். இக்கட்டத்தில் கவிஞன் இட்ட தலைப்பைத் தருவேன். ‘ஆபிரிக்காவின் கோரிக்கை’. இது கேட்டதும் ‘நான் - நீ புதிய பரிமாணம் பெறும். ஆபிரிக்கன் தன்னை அடிமைப்படுத்திய மேற்குலகுக்குக் கூறுவதாக, கறுப்பன் வெள்ளையனுக்குக் கூறுவதாக, ஒடுக்கப்பட்டவன் ஒடுக்குவோனுக்குக் கூறுவதாக எல்லாம் இக்கவிதை பல தளங்களில் பொருள் தரும்.

கவிதை, மொழியின் உச்சம் எனலாம். மொழியின் நெளிவு சுழிவுகளை அறிந்து அவற்றைப் பயன்படுத்த வல்லவனே நல்ல கவிஞன். கவிதையில் சொல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்து, ஒழுங்கைப் பொறுத்து, அது தரும் பொருளைப் பொறுத்து, அது ஆற்றலும் வேகமும் பெறுகிறது. சிறப்பாக அமைந்த ஒரு கவிதையை - அதற்கு ஊறு செய்யாமல் மாற்றி எழுத முடியாது. வேண்டுமானால் நமது மஹாகவியின் கவிதையைத் திருத்தி (?) எழுதிப் பாருங்கள். படு தோல்வி அடைவீர்கள்.

மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மறைந்தபோது ஒருவன் பாடினான்.

‘எமைவைத்தி எமைவைத்தி எனப் பதங்கள்

இடையிடைநின் றிரந்து வேண்ட

உமை வைப்பாம் உமை வைப்பாம் பொறுத்திடுமின், பொறுத்திடுமின்....”

என்று அபயமளித்து, சொற்களைத் தன் கவிதைகளில் தகுந்த இடங்களில் வைத்து அவற்றுக்குச் சிறப்புச் செய்தவர் அவர் என்று.

இப்படிச் சொல்வதால் செந்நெறிப் பாங்கான சொற்கள், கற்றோர் வழக்குகள் விரவி வருவதுதான் கவிதை என்றாகாது. அசாதாரணமான மொழிப் பிரயோகங்கள் கல்லாதவனிடமிருந்தும் வரலாம்.

“பூவலைத் தோண்டிப் புதுக்குடத்தை தான் நிறுத்தி

ஆரம் விழுந்த கிளி அள்ளுதுகா நல்லதண்ணி!”

இது ஒரு பாமரன் புனைந்த கவி. இதில் எதுகை இல்லையா? மோனை இல்லையா? உருவகம் இல்லையா? எளிமை இல்லையா? இனிமை இல்லையா?

உண்மையல், கவிதை மொழி சாதாரண மொழியினின்றும் வேறுபட்டது. அதில் nonsense இற்கும் இடமுண்டு.

“காற்றிலேறியவ் விண்ணையும் சாடுவோம்

காதற்பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே”

என்று கவிஞன் பாடினான். “காற்றில் எவ்வாறு ஏற முடியும்?” என்று நாம் கேட்பதில்லை. “சுருக்கு விழுந்த கடல் தவழ்கிறது” என்று Tennyson பாடினால், கடலுக்குச்சுருக்கு விழுவது எவ்வாறு என யாரும் ஆராய்வதில்லை.

கவிஞன், தன் கவிதை, வாசகனைப் பற்றிக் கொள்வதற்குச் சில கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறான். அவற்றை அணிகள் என்பர். ஒரு பெண் அணிகலன்களால் அழகு பெறுவதுபோல், கவிதையும் அணிகளால் அழகு பெறுகிறது. அணியிலக்கணம் அணிகளைப் பலபட விரிக்கும் இந்நாளில் விமர்சகர்கள் அவற்றை உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு எனும் நாவினுள் அடக்குவர். அமரர் (பண்டிதர்) சச்சிதானந்தன் எல்லா அணிகளும் உவமையுள் அடங்கும் என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளார்.

மிக அடிப்படையான கருவி உவமை, கற்பித்தலில் தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாததுக்கு (from the Known to the Unknown) என்போம். கவிஞனும் அதே தத்துவத்தையே கையாளுகிறான். கேட்போனுக்கு (அல்லது வாசகனுக்கு) பரிச்சயமானதொன்று கொண்டு புதியதொரு

காட்சியை அவன் மனதில் பதிய வைக்கிறான்.

“பூட்போலக் கண்கள் பூப்போலப் புன்சிரிப்பு

பூப்போலக் கைவிரல்கள் பூப்போலப் பாதங்கள்”

பூவுக்குரிய இயல்புகள் எல்லாம் வாசகன் மனத்திரையில் வருகின்றன. அழகு, மென்மை, freshness, மணம், கவிஞன் பேசுவது ஒரு பெண் குழந்தை பற்றி, பூவுக்கும் குழந்தையின் அவயவங்களுக்குமுள்ள பொதுப்பண்பு - ஒப்புமை, கவிதையை மனதில் பதிய வைக்கிறது.

அத்தினாபுரத்தில் துரியோதனன் ஓர் அழகிய மண்டபம் நிர்மாணிக்கிறான். அதுவரை எங்கும் - யாராலும் - எழுப்பப்படாத அளவு உன்னதமான மண்டபம். இது நாம் காணாதது. படத்தில் பார்க்கக்கூடிய தாஜ்மஹாலும் அல்ல. எமக்கு அதன் சிறப்பைக் கவிஞன் எவ்வாறு உணர்த்துகிறான்?

“வல்லவ னாக்கிய சித்திரம் போலும் வண்மைக் கவிஞர் கனவினைப் போலும்

நல்ல தொழிலுணர்ந் தோர் செய லென்றே

நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூற கல்லையும் மண்ணையும் பொன்னையும் கொண்டு

காமர் மணிகள் சிலசில சேர்த்துச் சொல்லை இசைத்துப் பிறர்செய்யுமாறே சுந்தர மாயொரு காப்பியஞ் செய்தார்”

மாளிகை எவ்வாறு எழுப்பப்பட்டது என்று சொல்ல வருகிறான் பாரதி. அவன் கையாளும் உவமைகள்.

1. வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரம்
2. கவிஞர் காணும் கனவு
3. சொல் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்படும் காவியம்

மூன்றாவதில் வரும் மொழிப் பிரயோகம் அசாதாரணமானது. ஒரு மகாகவியின் முத்திரை. “மாளிகை கட்டினர்” என்று

சொல்லாமல் “ஒரு காப்பியஞ் செய்தார்” என்கிறான் மகாகவி. எப்படி நாடு, நகர், மலை, ஆறு முதலியவற்றின் வர்ணனைகளோடு தன்னேரில்லாத் தலைவனுடைய வீரம், கொடை தலைவியின் அழகு மற்றும் அறம், பொருள், இன்பம் முதலிய கூறுகள் சேர்த்து காவியம் படைக்கப்படுகிறதோ, அவ்வாறே கல், மண், பொன், நவமணிகள் எல்லாம் சேர்த்து மாளிகை கட்டப்பட்டது என்பது பாரதிகையாளும் உவமை.

ஒரு சுயம்வரம், நானா திசையிலு மிருந்து மன்னர்கள் மண்டபத்தில் வந்து வரிசையாக நிற்கின்றனர். இளவரசி இந்துமதியைத் தோழியர் அழைத்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு மன்னனுடைய நெஞ்சும் திக... திக் என்று துடிக்கின்றது. மாலை தன் கழுத்தில் விழுமென்ற எதிர்பார்ப்பில், இந்துமதி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். கவிஞன் அவளுக்கு ஓர் உவமை சொல்கிறான். நகர் காவலன் கையில் ஒரு தீபம் ஏந்தி வீதி வழியே செல்வான். தீபம் ஏந்த இடத்தை நெருங்குகிறதோ அது பிரகாசமடையும். அவன் கடந்து வந்த இடம் இருளில் மூழ்கும். அதுபோல இந்துமதியாரை நெருங்கி வருகிறானோ, அவன் முகம் பிரகாசமடைகிறது. யாரைக் கடந்து போகிறானோ அவன் முகம் இருண்டு விடுகிறது.

இப்புதுமையான உவமையைச் சொன்ன மகாகவி ‘உபமா காளிதாஸ’ என்று கொண்டாடப்படுகிறான்.

“எல்லையி லாததோர் வானக் கடலிடை வெண்ணிலாவே - நீ
இன்ப மளிப்பதோர் தீவென்றிலகுவை வெண்ணிலாவே!”

இங்கே வானமும் அதிற் காணும் சந்திரனும் கடலுக்கும் அதன் நடுவிலுள்ள தீவுக்கும் உவமிக்கப்பட்டன. ஆனால், ‘கடல் போன்ற வானம்’ என்று சொல்லாமல் ‘வானக்கடல்’ அதாவது வானமாகிய கடல் என்று சொல்லும் உத்தியால் உவமானம், உவமேயம் இரண்டையும் ஒன்றாக்கி அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறான் கவிஞன்.

‘வாழைப்பழமே என் வலதுகையிற் சர்க்கரையே

ஏலம் கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்”

இந்நாட்டார் பாடலில் நான்கு உருவ கங்கள் வருகின்றன. உவமையை விட உருவகம் சிறப்பாக இருப்பதற்கு இப்பாடலே நல்ல உதாரணம். புதுக்கவிதை புனையும் இளங்கவிஞர்கள் உருவகத்தையே பெரிதும் பயன்படுத்துவது கவனிக்கத்தக்கது.

உவமை முதலிய கருவிகள் வாசகன் மன்தில் சித்திரத் தீட்டுகின்றன. அதாவது செவிப்புலமான ஒன்றை கப்புலமாக்குகின்றன. செவிப்புலத்தைவிட கப்புலமே வலுமிக்கது. அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது இவ்வுத்திகளுள் படிமம் விரிந்தது. ஒரு தனிப்படமாக அல்லாது, ஒரு முழுக்காட்சியையே படிமம் நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

“மனமெனுந் தோணிபற்றி மதியெனுங் கோலையுன்றி

சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச் செறிகடல் ஓடும்போது

மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போதறிய வெண்ணா(து)

உனையுனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியூர் உடைய கோவை!”

இத்தேவாரத்தில் மனம் - தோணி, படகோட்டி ஊன்றும் கோல் - மதி (புத்தி) தோணியில் ஏற்றியுள்ள சரக்கு - சினம், தோணி போய் மோதுகின்ற பாறை - மதம் (ஆணவம்) அப்பர் ஒரு முழுச் சித்திரத்தையே தீட்டி விடுகிறார். இதைப் படிமம் என்கிறோம்.

அடுத்த கருவி குறியீடு - symbol. நாம் கணிதத்தில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஒரு சமன்பாட்டைத் தீர்க்க முனைகையில் X என்ற காரணியின் பெறுமானம் எமக்குத் தெரியாது. கணக்குச் செய்ததும் $X=2$ என்ற விடையைப் பெறுகிறோம். கவிஞனும் இதே உத்தியைப் பிரயோகிக்கிறான். சொல்ல வருகிற செய்தியை (நேரே) சொல்லாமல் ஒரு குறியீட்டைத் தருகிறான். அதன் பெறுமானத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது வாசகன் வேலை, திரைப்பட இயக்குநர்கள் குறியீட்டை மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவர்,

கணவனை இழந்து ஆதரவின்றித் தத்தளிக்கும் பெண்ணின் நிலையை ஒரு பட்ட மரத்தின்மூலம் காட்டி விடுவர். ஓர் ஆபிரிக்கக் கவிதை எவ்வாறு குறியீட்டைப் பயன்படுத்துகிறது என்ப பார்ப்போம்.

தூக்கணாங் குருவி
எங்கள் வீட்டில் கூடு கட்டியது
முட்டை இட்டது
நாங்கள் அதைத் துரத்தவில்லை
கூடு கட்டியதைப் பார்த்திருந்தோம்
முட்டை இடுவதை மேற்பார்வை
செய்தோம்

பிறகு
தூக்கணாங்குருவி
வீட்டுச் சொந்தக்காரனாக மாறியது
ஈடேற்றம் பற்றிப் பேசியது
மேற்குத் திசையிலிருந்து
அது வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள்

தூக்கணாங்குருவி எங்களுக்கு ஆரூடம்
சொல்கிறது
எங்கள் புதிய தொடுவானம்
அதன் கூடுவரை நீள்கிறது
ஆனால்
பிரார்த்தனையிலிருந்து நற்கருணையிலும்
எங்களால் சேர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை

நாம் புதிய வீடுகள் தேடுகிறோம்
குருவி எச்சத்தால் மாசுபட்ட
எங்கள் பழைய கோயில்களை
மீளக் கட்ட முனைகிறோம்

இது தூக்கணாங்குருவி பற்றிய கவிதையல்ல. அது ஆபிரிக்க நாடுகளை அடிமைப் படுத்திய மேற்கத்திய வல்லரசுகளுக்கு ஒரு குறியீடு. தூக்கணாங்குருவி கட்டிய கூடு வணிகத்துக்காக அவர்கள் கட்டிய களஞ்சியசாலையாகலாம். தூக்கணாங்குருவி சொல்லும் ஆரூடம் மேற்குலகின் சித்தாந்தங்களாக இருக்கலாம். "குருவி* எச்சத்தால் மாசுபட்ட கோயில்கள்" சுதேசிகளுடைய மத நிறுவனங்களைக் குறிக்கும். ஆக, இக்குறியீடு கொலனித்துவம் ஆபிரிக்காவை அடிமை கொண்ட கதையைக் கூறுகிறது. நிறைவாக, மிகத் தொன்மையான இக்கவிதைக் கலை இன்னும் உயிர்த்துடிப்போடு இருக்கிறது. என்னதான் இது உரைநடை யுகமாக இருந்தாலும், உரைநடை கவிதைக்குப் பிரதியீடாகாது. கவிதையை ரசிக்க முடியாத, கவிதை கேட்க, வாசிக்க நேரமோ நாட்டமோ இல்லாத தலைமுறை மனிதனுக்கு வாய்த்த நுண்ணிய உணர்வுகளை இழந்த தலைமுறையாக நலிந்து விடும், நசிந்துவிடும்.

சமூகமட்ட நிறுவனங்களை வலுவூட்டுவதன் மூலம் சமூக அபிவிருத்தி

N.கௌரிதாசன்
உதவிக்கிட்டமிடல் பணிப்பாளர்
மாவட்ட செயலகம்- கிளிநொச்சி

அறிமுகம்:-

கடந்த 30 வருடகால உள்நாட்டு யுத்தம் ஆயுதப்போராட்டம் இறுதியாக 2009ம் வருடம் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மீள்குடியேற்றம் என்பன கிளிநொச்சி மாவட்டத்தை ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. மீள்குடியேற்றத்தை தொடர்ந்து மக்கள் தங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி கொள்வதிலேயே தமது பெரும்பகுதி நேரங்களை செலவுசெய்பவர் களாக காணப்பட்டார்கள். அரசு நிறுவனங் களும் சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களும் அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உறையுள் போன்றவற்றை வழங்குவதில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டனர். உதாரணமாக உலக உணவு ஸ்தாபனம் பலநோக்கு கூட்டுறவுச்சங்கங் களினூடாக உலர் உணவு விநியோகத்தில் ஈடுபட்டதைக் கூறமுடியும். அடிப்படை தேவை களை படிப்படியாக மக்கள் பூர்த்திசெய்த போது மக்களின் வாழ்வாதர தேவைகள் முன்னிறுத்தப்பட்டன. வாழ்வாதர திட்டங்கள் நடைமுறைபடுத்தப்படும் போது சமூக நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் இன்றியமையாத ஒருவிடயமாக உணரப்பட்டது. இந்தநேரத்திலேயே சரியான

தருணத்தில் வழங்கப்படும் உதவி போன்று சமூக நிறுவனங்களை வலுப்படுத்தும் திட்டம் பொதுநிர்வாக உள்நாட்டு அலுவலக அமைச்சு மற்றும் UNDP நிறுவன அனுசரணையுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது மிகவும் பொருத்தமான ஒரு நடைமுறையாகும்.

சமூக அபிவிருத்தி என்றால் என்ன?

ஒரு சமூகமானது பொருளாதார ரீதியாக மட்டும் முன்னேற்றம் அடைவது அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக் கருபலர் மத்தியில் உள்ளது. அது தவறான ஒரு எண்ணக்கருவாகும். அபிவிருத்தி என்பன சமூக கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றமடைந்து மக்களின் வாழ்கைத்தரத்தை உயர்வடையச் செய்வதே அபிவிருத்தியாகும். இவ் அபிவிருத்திக்கு சமூகமட்ட நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு அவசியமாகும்.

சமூக நிறுவனங்களை வலுவுட்டல்:-

சகல அமைப்புக்களிலும் பயிற்சியும் ஆற்றல் அபிவிருத்தியும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு விடயமாக அமைந்துள்ளன. இது அமைப்பின் வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் மேம்படுத்த செய்வதோடு அமைப்பானது சிறப்பான நிலையை அடைய உதவியாக அமையும். ஒரு சமூக அடிப்படை அமைப்பினை ஆரம்பிக்கும் போது பொதுவாக அச்சமூகத்திலுள்ள ஆர்வமுள்ள மற்றும் ஓரளவு கல்வி கற்றவர்களே குழுவை உருவாக்குவதில் ஈடுபடுவர். இந் நடவடிக்கையில் சமூகத்தில் உள்ள சில அங்கத்தவர்களோடு ஏனைய அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அதிகாரிகளின் வழிகாட்டலும் ஆரம்பத்தில் வழங்கப்படும். அமைப்பினை உருவாக்குதல், பதிவு செய்தல், கூட்டங்கள் நடாத்துதல், கருத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் போன்ற விடயங்களும் தேவையான அளவு வழிகாட்டல்கள் கிடைப்பதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகமாகும்.

எனவே ஆரம்ப கட்டங்களில் மக்களிடையே உள்ள அறிவும், ஆற்றலும் அமைப்பினை நிர்வகிக்கப் போதுமானதாக இருக்கும். அனால் காலப்போக்கில் அமைப்பின் வளர்ச்சியோடு அமைப்பானது வேறுபட்ட செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதோடு சிக்கலான சில செயற்பாடுகளையும் கையாள வேண்டிவரும். இந்தச் சந்தர்பத்தில் அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களின் ஆற்றலும் விடய அறிவும் அமைப்பினையும் கருத்திட்டங்

களையும் முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு போதுமானதாக இருக்காது. அக்கட்டத்தில் பயிற்சிக்கும் இயலளவு அபிவிருத்திக்குமான தேவை ஏற்படும்.

நிர்வாக குழுவை பயிற்றுவித்தல், ஆற்றல் அபிவிருத்தி

சமூக அடிப்படை அமைப்புக்களின் வெற்றிக்கான முக்கிய காரணம் அலுவலகர்கள் மற்றும் நிர்வாக குழுவினர் ஆகிய மனித வளமே ஆகும். அதாவது தேவையான விடய அறிவும் ஆற்றலும் உள்ள அளணியினரே சமூக அடிப்படை அமைப்பிற்கு தேவையானதாகும். மாறிவரும் தொழிற்படும் சூழ்நிலைக்கேற்ப இவர்கள் அறிவும் ஆற்றலும் தொடர்ச்சியாக புதிப்பிக்கப்படவேண்டும். விசேடமாக இவ்வகையான சமூக மட்ட நிறுவனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வளர்ச்சி அடையும்போது அதன் உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் நிர்வாக குழுவினரும் பல்வேறு துறைகளில் முறையாக பயிற்சியைப் பெறவேண்டும். இப்பயிற்சியானது அமைப்பின் தேவை அடிப்படையில் முகாமைத்துவம் மற்றும் தொழில் நுட்ப பயிற்சிகளை உள்ளடக்கும்.

அமைப்பின் அலுவலர்கள் மற்றும் நிர்வாக குழுவினர் ஆகியோருக்குப் பயிற்சி வழங்குவதற்கு முன்னர் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் என்ன பயிற்சித் தேவை உள்ளதென்பதை இனங்கான வேண்டும். அவ்வாறு பயிற்சித் தேவைகளை இனங்கண்ட பின்னர் அதற்கேற்ப ஒவ்வொருவருக்கும் பயிற்சிகளை வழங்குவதற்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்ய வேண்டும். பயிற்சிகளையும் பயிற்சியில் பங்குபற்றவேண்டியவர்களையும் இனங்கண்டபின்னர் இவ்வாறான பயிற்சிகளையும் வழங்குவதற்கு பொருத்தமான பயிற்றுவிப்பாளர்களை இனங்காண்பது மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும். இந்த மூன்று விடயங்களும் தீர்மானிக்கப்பட பின்னர் எந்த காலப்பகுதியில் எந்த பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் திட்டமிட வேண்டும்.

பயிற்றுவிப்பாளர்களை இனங்காணுவது இலகுவான விடயமல்ல தமக்குத்தேவைப்படும் பயிற்சி தொடர்பான விடய அறிவுடன் தங்கள் உறுப்பினர்களின் எழுத்தறிவு மற்றும் தற்போதய ஆற்றல் மட்டம் என்பவற்றை அறிந்து அதற்கேற்ப பயிற்சி வழங்கக்கூடியவரை தெரிந்தெடுத்தலே

அமைப்பின் எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்ற முடியும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த அமைப்புக்கள் அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் பெரிய அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிறுவனங்களைத் தொடர்பு கொண்டு தங்களுக்குத் தேவையான பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சில வேளைகளில் பயிற்சிக்கான இடத்தை ஒழங்குசெய்தல் மற்றும் பங்குபற்ற வேண்டியவர்களுக்கு அறிவித்தல் ஆகிய வேலைகள் மட்டும் சமூக அடிப்படை அமைப்பின் பொறுப்பாக இருக்கும். ஏனைய அனைத்து செயற்பாடுகளும் குறித்த அமைப்பினால் அல்லது குறித்த நபரினால் செய்யப்படும். வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் வேறு நிறுவனம் பயிற்சிக்கூறிய நிதியை மட்டும் வழங்கும். பயிற்சி தொடர்பான அனைத்து வேலைகளும் குறித்த சமூக மட்ட அமைப்பினாலேயே செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறான பயிற்சிகளை திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தும் திறனை அமைப்புகள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலவேளைகளில் பிற நிறுவனங்கள் வேறு ஒரு தொகுதி இலக்குக் குழுக்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கும் போது உங்கள் அமைப்பினைச் சேர்ந்த சிலருக்கும் அப்பயிற்சிகளில் இலவசமாகக் கலந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கலாம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களை தவறவிடாது உங்கள் உறுப்பினர்களைப் பயிற்றுவிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளியிலிருந்து வரும் கொடையாளி அமைப்புகள் பயிற்சிகள் எதனையும் வழங்காது அதற்கும் சேர்த்து அமைப்பைப் பலப்படுத்தவேன குறித்த தொகை நிதியை அமைப்பிற்கு வழங்கக்கூடும். அவ்வாறான சூழ்நிலையில் அமைப்பின் நிர்வாகம் புத்திசாலித்தனமாகத் திட்டமிட்டு கிடைக்கும் நிதியின் குறித்த வீதத்தினை அமைப்பின் உறுப்பினர்களின் பயிற்சிக்கென ஒதுக்க முடியும்.

அங்கத்தவர் பயிற்சி முகாமைத்துவம்
அங்கத்தவர்களுக்கான பயிற்சிகள் கட்டமைக்கப்பட்ட வகையிலேயே வழங்கப்படவேண்டும். அதாவது பயிற்சி வழங்குவது நன்கு முகாமைப்படுத்தப்பட வேண்டும். நிறுவனத்தின் தேவை, நிர்வாக உறுப்பினர்களின் தற்போதைய இயலாமை தொடர்பான மதிப்பீடுகளும், பயிற்சியின் பெறுபேறுகளை நிறுவன வளர்ச்சிக்கு

வினைத்திறனுடன் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டமிடல், திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி நிறுவனத்திற்கு பயிற்சியின் முழுப்பயனைப் பெற்றுக் கொள்ளல் ஆகியன அங்கத்தவர் பயிற்சி முகாமைத்துவத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியவையாகும். சிறந்த பயிற்சி முகாமைத்துவத்தை மேற்கொள்ள பின்வரும் அம்சங்கள் அவசியமானவையாகும்.

பயிற்சியின் தேவை மதிப்பீடு (Training Need Assessment)

உகந்த பயிற்சி தொகை மதிப்பீடு இன்றி எழுமாற்றாக அங்கத்தவர்களைப் பயிற்றுவிப்பது பொருத்தமற்றவர் குறித்த பயிற்சியில் பங்குபற்றுதல், கட்டாயம் பங்குபற்றுதல், கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டியவர் பயிற்சியில் உள்ளடங்கப்படாது விடப்படல், இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மூலம் பயிற்சியின் முழுமையான பலனைப் பெறமுடியாமல் நிதி மற்றும் நேர விரயமாக மட்டுமே அமையும். ஒவ்வொரு நிர்வாக குழு உறுப்பினர்களின் கடமைகள் கவனமாக மீளாய்வு செய்யப்பட்டு அவர்களின் செயற்பாடுகளில் உள்ள இடைவெளி பகுப்பாய்வு செய்யப்படவேண்டும். அமைப்பின் வளர்ச்சியோடு புதிய வேலைத்திட்டங்களும் இப்பகுப்பாய்வு சேர்க்கப்பட்டு ஒரு முழுமையான பயிற்சியை அமைப்பின் அங்கத்தவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

பயிற்றுவிப்பதற்கான உள்ளக மனித வளங்கள்

சமூக மட்ட அமைப்பு பயிற்சி தொடர்பான தேவை மதிப்பீட்டை நிறைவு செய்த பின்னர் அப்பயிற்சிகளை வழங்குவதற்கு பொருத்தமான பயிற்றுவிப்பாளர் அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் மத்தியில் அல்லது அவர்களின் பிரதேசத்தில் உள்ள வள ஆளணியினரில் யாராவது பொருத்தமானவர்களா என்பதனை ஆராய வேண்டும். உள்ளக பயிற்றுவிப்பாளர்களைப் பயன்படுத்தும்போது உறுப்பினர்களைக் குறைந்த செலவில் தேவையான விடயங்களில் பயிற்றுவிக்க முடியும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த பயிற்றுவிப்பாளரும் உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர் என்பதனால் அர்பணிப்புடன் அங்கத்தவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

பயிற்றுவிப்பதற்கான தேவைப்படும் நிதி
சமூக அடிப்படை அமைப்புகள் தங்கள் உறுப்பினர்கள், ஊழியர்களைப் பயிற்றுவிக்க

தம்மிடம் உள்ள நிதியை மதிப்பீடு செய்வதுடன் வெளியிலிருந்து தேவையான நிதியை திரட்டுவதற்கான முயற்சியையும் செய்ய வேண்டும். அமைப்பிற்கான வருடாந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உறுப்பினர்கள், ஊழியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்குப் போதுமான தொகையை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். உள்ளூரில் சில பயிற்சிகள் குறைந்த செலவிலோ, இலவசமாகவோ பங்குபற்ற சில வேளைகளில் சந்தர்ப்பங்கள், வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களை சமூக மட்ட அமைப்புகள் இழக்கக் கூடாது. எப்போதும் மிகக் குறைவான நிதியைப்பயன்படுத்தி மிகக் கூடிய பயிற்சியை பெறமுயற்சிக்கவேண்டும். கடந்தகாலத்தில் பயிற்சி பெற்ற ஆளணியினரின் விபரங்கள்

பயிற்றப்பட்டவர்களின் விபரம் பற்றிய ஒரு தரவுக் கோவையை சமூக மட்ட அமைப்புகள் தொடர்ச்சியாகப் பேண வேண்டும். இதில் முடிந்தவரைக்கும் பதிவு செய்யக் கூடிய தகவல்களைப் பதிவு செய்து வைக்க வேண்டும். இதன்மூலம் அமைப்பிற்குப் பின்வரும் நன்மைகள் உண்டு.

1. முழுமையான தகவல்கள் பேணப்படுவதனால் ஒரே நபர் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே பயிற்சியில் கலந்து கொள்வது தவிர்க்கப்படும்.
2. குறித்த ஒரு பாட விடயத்தில் யார் யாரை குறித்த விடயத்தில் தொடர்ச்சிப் பயிற்சிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதனை அறிந்து உரிய காலத்தில் குறித்த பயிற்சிக்கு அவர்களை அனுப்ப முடியும். உதாரணமாக கணக்கு பதிவு தொடர்பான பயிற்சி பொதுவாக கட்டங் கட்டமாகவே வழங்கப்படும். இதன் போது குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்களே அப்பயிற்சிகளில் தொடர்ச்சியாக பங்குபெற்ற வேண்டும்.
3. சிலவேளைகளில் குறித்த ஒரு விடயத்தில் மீள்பயிற்சியை வழங்க வேண்டிய தேவை ஏற்படலாம். பயிற்சி தொடர்பான தரவுகளைப் பேணுவதால் இதனை முறையாக ஒழுங்குபடுத்துவது இலகுவாக இருக்கும்.
4. பயிற்றப்பட்டவர்களிடையே பொருத்தமானவர்களை வளவாளர்களாக இனங்கண்டு சமூக அங்கத்தவர் மத்தியில் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி திட்டங்களுக்கு அனுசரணையாளர்களாக பயன்படுத்தலாம்.

பயிற்சிக் கால அட்டவணை (Training Calendar)

நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல சமூக அடிப்படை அமைப்புகளுக்கு நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு வருடத்திற்கான செயல் திட்டம் இருப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அதேயளவிற்கு ஒரு வருடத்திற்குரிய முழு அளவிலான பயிற்சித் திட்டம் இருப்பதும் அவசியமானதாகும். இப்பயிற்சி அட்டவணையினுள் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய விழிப்புணர்வு தொடர்பான செயலம்வகளும் திட்டமிடப்பட வேண்டும். பயிற்சி கால அட்டவணையில் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படவேண்டும்.

1. பயிற்சியின் தன்மை
2. பயிற்சியின் உப தலைப்பு (பெரிய ஒரு பாட அலகு பிரிவுகளாக பயிற்று விக்கப்படுமாயின்)
3. பயிற்சி நடாத்தத் திட்டமிட்டுள்ள திகதிகள்
4. பயிற்சி நடைபெறும் இடம் (தற்காலிகமான இடம்)
5. பயிற்றுவிப்பாளர்கள் (முதன்மை பயிற்றுவிப்பாளர் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் மாற்றாக பயன்படுத்தக் கூடிய பயிற்றுவிப்பாளரையும் குறிப்பிடுவது சிறந்தது)
6. பயிற்சியின் பின் எதிர்பார்க்கும் பெறுபேறுகளை (சுருக்கமாக பயிற்சியின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடலாம்)
7. பயிற்சிக்கு தேவைப்படும் நிதி (இது அமைப்பில் பயிற்சிக்கென உள்ள பணம், மேலதிகமாக தேவைப்படும் தொகை என்பவற்றை கணக்கிட உதவும்)

தொடர் பயிற்சித்திட்டங்கள்

உங்கள் ஊரில் உள்ள ஆசிரியரை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் அவர் ஆசிரியராக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் சிறிது காலம் கற்றல் கற்பித்தல் முறைமைகளில் விரிவான பயிற்சி வழங்கப்பட்ட பின்னரே ஆசிரியராக நியமிக்கப்படுவார். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் குறித்த கால இடைவெளிகளில்

அவருக்கு முன்னர் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட வற்றில் மீள் பயிற்சி (சில மேலதிக விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக) வழங்கப்படுவது வழக்கம். ஏன்னெனில் நாம் பொதுவாக கற்றவற்றில் சில விடயங்களை காலப்போக்கில் மறந்து போவதுண்டு. அத்துடன் கால மாற்றத்தோடு அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயங்களும் மாறிக் கொண்டு செல்கின்றன. இவ்விரண்டு சந்தர்பங்களிலும் மீளக் கற்பிப்பதற்கும் புதியவற்றை அறியத்தரவுமே அவ்வாறான மீள் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

அதுபோலவே சமூக அடிப்படை அமைப்புக்களின் உறுப்பினர்களுக்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற பயிற்சியில் கற்ற விடயங்கள் மறந்து போயிருக்கக் கூடும். அத்தோடு புதிய விடயங்களை செயல்படுத்தும் போது சில சந்தேகங்கள், கேள்விகள் எழக் கூடும். அத்தோடு புதிய விடயங்களையும் கற்பிக்க வேண்டியிருக்கும். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் நிச்சயம் குறித்த அங்கத்தவர்களுக்கு மீள் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சில பயிற்சிகள் ஒரே அமர்வில் வழங்கப்படாது கட்டம் கட்டமாகவே வழங்கப்படும். உதாரணமாக கணக்குப் பதிவியல் பயிற்சி ஒரே தடவையில் கற்றுக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆரம்பத்தில் அடிப்படை ஆவணங்களை பதியவும் அடுத்த கட்டத்தில் காசேடு, பேரேடுகள் மாதந்த காசறிக்கையைத் தயாரிக்கவும் மூன்றாம் கட்டத்தில் பரிடைய மீதி, ஐந்தொகை மற்றும் இலாப நட்டக் கணக்கு ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கவும் பயிற்சி வழங்கப்படும். இவ்வாறான தொடர் பயிற்சிகளின்போது முதல் பயிற்சி நிறைவு பெற்று சிறிது காலம் கற்றவற்றை நன்கு பயன்படுத்துவதற்கு சந்தர்பம் வழங்கி (ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதங்கள்) அதன் பின்னரே அடுத்த கட்ட பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த தொடர் பயிற்றிகளை முறைப்படி வழங்குவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை உங்கள் அமைப்பு திட்டமிடல் ஆவண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு வகையான பயிற்சிகளையும் சமூகமட்ட அமைப்புக்கள் வருடாந்த பயிற்சிக்கால அட்டவணையில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். பயிற்சிகளை முறைப்படி வழங்குவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை உங்கள் அமைப்பு திட்டமிட வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு வகையான பயிற்சிகளையும் சமூக மட்ட அமைப்புகள்

வருடாந்த பயிற்சிக் கால அட்டவணையில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

மாறி வரும் சமூக பொருளாதார சூழ்நிலையில் அபிவிருத்தி துறையில் ஒரு சமூக அடிப்படை அமைப்பின் நிர்வாகத்திறனே அதன் நீடித்து நிலைக்கும் தன்மையை பெரிதும் நிர்ணயிக்கும். அமைப்பின் அதாவது ஆளணியினரின் மனிதவளத்திறன்கள் சமூக மட்ட அமைப்புகளின் வளர்ச்சியிலும் அபிவிருத்தியிலும் செல்வாக்கு செலுத்தும். ஆகையால் இவ்வமைப்புகள் பயிற்சி மூலம் தங்கள் ஆளணியினரின் திறனைக் கட்டி எழுப்புவதில் கூடிய முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். மறுபக்கத்தில் பயிற்சி வளவாளர்களை உருவாக்குவதும் அமைப்பின் நிர்வாக முகாமைத்துவம் மற்றும் கருத்திட்ட முகாமைத்துவம் என்பவற்றை மேம்படுத்த உதவும்.

அக் கையேடானது சமூகமட்ட அமைப்புகளின் பயிற்சியோடு திறன் அபிவிருத்தியோடு தொடர்வுடைய அடிப்படைத் தகவல்கள் வழங்குகிறது. இங்கு வழங்கப்பட்ட தகவல்கள் அமைப்பு முகங்கொடுக்கும் பயிற்சி மற்றும் திறன் அபிவிருத்தி தொடர்பான பிரச்சனைகளைக் கையாள உதவும். சமூக அடிப்படை அமைப்புகளை அமைக்கும் ஆரம்ப காலத்தில் தேவைப்பட்ட சக்தியும் இ திறனும் இ செலவிடப்பட வேண்டிய நேரமும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த அமைப்புகளின் நீடித்து நிற்கும் நிலையை அடைவதற்கு போதுமானதல்ல என்பதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். உங்களிடம் உள்ள ஆளணியினர்கள் இ மற்றும் உறுப்பினர்களின் திறன் விருத்திக்காக வழங்கப்பட வேண்டிய பயிற்சிகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள் தொடர்பாக அமைப்பின் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படை அறிவும் இ ஆற்றலும் இருப்பதுடன் சரியான முறையில் அத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுமாயின் நீடித்து நிலைக்கும் தன்மை உள்ள ஒரு சமூக அடிப்படை அமைப்பை உங்கள் கிராமத்திற்கும் இ சமூகத்திற்கும் அபிவிருத்தி செய்யும் வகையில் கட்டியெழுப்ப இது உதவும்.

நன்றி :- சமூக மட்ட நிறுவன இயலளவு மேம்படுத்துகைக் கருத்திட்டம்

நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு இ ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி திட்டம் இலங்கை.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம்

கல்வயல் ஊ. குமாரசாமி

ஆரம்பக்கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களுக்குத் தாய் மொழிப் பாடத்திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்படும்போது ஒரு பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தினை வகுக்கின்ற கவனத்தை விடவும் மிகுந்த அனுபவஞ்சார் கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமான தொன்றாகும். குழந்தைகளுக்கான தாய்மொழிக்கல்வியில் காட்டப்படுகின்ற அவதானமும் அக்கறையும் முன்னெடுப்பும் தான் அடுத்த தலைமுறைக்கான அத்திவாரம். அத்துடன் குழந்தைகளுக்கான ஆரம்ப கல்வி அவர்களின் தாய் மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கல்வி உளவியலாளரின் கருத்துக்கு மாற்றுக் கருத்துகள் இருக்கவோ இயங்கவோ முடியாது. எனவே ஆரம்பக் கல்வி பயிற்றுதலுக்கான வாய்ப்புகள் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமானால், குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய புரிதல் மிக மிக வேண்டிய ஒன்றாகும்.

குழந்தை இலக்கியத்தைக் கற்பித்தலுக்கான செயற்பாடுகளுக்குப் பாடத்திட்டம், கற்றல், கற்பித்தல் முறை, ஆசிரிய குழாத்தின் தகுதியும், தகுதி பேணலும், சூழலும், சமூக உறவும், தேர்வும் தகுதிகாண் முறைகளும், ஊக்கிகள், போட்டிகள் முதலியன பற்றி முன் எச்சரிக்கையுடனான நுண்மாண் நுழை புலமும் கவனமும் அவசியமாகும். ஆரம்பக்கல்விக்காக வகுக்கப்பெறுகின்ற பாடத்திட்டம் தான் குழந்தைகளைத் தாய்மொழிப் போதனைக்கான அடித்தளம். அவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற சூழலையும் வாழ்வியலையும் விளங்கிக்கொள்வதன்

கரைஎழில் - 2011

ஆரம்பம். குழந்தைகளின் வயது உடல் - உள வளர்ச்சி என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய அதேவேளை, பியாஜே அவர்கள் கூறியது போல் சமூகத்தில் குழந்தை என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய சிந்தனையும் அவசியமானதே. அதாவது குழந்தைகள் தங்கள் வாழ்க்கையில் சூழல் பழக்கத்தின் மூலம் தங்கள் அகம் சார்ந்த ஆற்றலை வளர்ப்பார். அங்கே நற்பழக்கத்தை வளர்க்கச் செய்வது என்பதே பியாஜேயின் சமூகத்தில் குழந்தை என்ற எண்ணக்கரு. அதாவது குழந்தையைத் தன் சூழலுடன் பொருத்தப்பாடடையச் செய்தலையே அது முதன்மைப்படுத்துகின்றது. ஆகவே இங்கு குழந்தை இலக்கியம் மிகவும் நிதானிப்படைகிறது.

குழந்தையின் விளங்கிக் கொள்ளுதல் புதுமை போற்றும் பண்பு. உள்ளம் நெகிழும், நெகிழ்த்தும் மென்மை, மறுமலர்ச்சியின் ஊற்றுக் கண்ணைத் திறக்கும் ஆற்றல், மன வளர்ச்சிக்கும், மாண்பு வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றுப்படுத்தும் நேர்த்தி, உலகு அறிந்துணர்ந்த அறிவினைப் பகுத்தளிக்கும் பணி தொடர் ஊக்கி முதலியவற்றை அளவறிந்து ஊட்டக் கூடிய அற்புத ஆக்கங்களே குழந்தை இலக்கியமாகின்றன.

இதிலிருந்து விளங்கிக் கொள்வது யாதெனில் குழந்தைகளுக்காக எழுதுவது என்பது மிகுந்த அவதானத்துடனும் மிக நுட்பமான நுண்மாண் நுழைபுலத்துடனும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்று என்பதாகும். ஆனால் எம்மில் பலரும் இதையோர் சாதாரண செயலாக அல்லது விளையாட்டாகக் கருதிச் செயற்படுவதையே காணமுடிகிறது. உயர் வகுப்பு மாணவர் களுக்கு கற்பிப்பதைவிட ஆரம்பக்கல்வி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு முன் ஆயத்தமும், தனித்துவமான பயிற்சியும் பொறுமையும், திறமையும் வேண்டும். இதுபோலவே குழந்தைகளுக்காக எழுதுவதற்கெனத் தனித்திறமையும் சிறப்பான பயிற்சியும் கூர்மையான அவதானமும் இருத்தலோடு குழந்தைக் கல்வி உளவியல், கற்பித்தல் தொடர்பான ஆழ்ந்த புலமையும் அவசியமாகின்றது. தமிழிலே குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பான அல்லது குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பான அல்லது குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய ஆழமான, தெளிவான பரந்துபட்ட சிந்தனை ஆய்வு ரீதியான

முறையில் இன்னமும் முன்வைக்கப் படவில்லை என்றே கூற வேண்டும். அருட்டுணர்வில் மட்டும் வரும் படைப்புகளே அதிகம்.

மேலும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வெளிவந்துள்ள நூல்களும் கூட குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய அறியாமையையும் வறுமையையுமே இனங் காட்டுவனவாக உள்ளது. குழந்தை எழுத்தாளனுக்கு இருக்க வேண்டிய அத்தியாவசியமான கவனக் குவியமும் அவதானமும் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைச் சூழலோடு இணைந்த தொன்றாக இருக்கும். அதேவேளை அவர்களின் விருப்பு, வெறுப்பு, பருவத்துக்கேற்ற நடத்தைக் கோலங்கள், மொழிவுகள், மொழிநடை சொற்களஞ்சியம், காட்சிப்புலன், உணர்வுடனான மெய்மைத் தொடர்பு மொழிப் பயன்பாடு, பிரயோகம் பற்றிய எண்ணக்கரு, அனுபவப் புலத்துடனான ஆக்கம் இன்னோரன்ன வற்றுடன் தொடர்பான குறைந்தபட்சப் பரிச்சயமும் மிகமிக அவசியமாக அமைகின்றன.

இன்று குழந்தை இலக்கியம் என்ற பெயரில் வெளியிடப்படும் படைப்புகளை உற்று நோக்குவோமாயின் அங்கே தேவையற்ற சிந்தனைகளும், சிறுவர் பாலர்களின் வயதுக்கும் வரம்புக்கும் நினைப்புக்கும் மீறிய வரட்டுத்தனமான கருத்துக்களும் கொண்ட படைப்புகளே பெரிதும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய ஆரோக்கியமான ஆய்வுமுறையிலான கருத்துப் பஞ்சம் இன்றுவரை நீடித்து வருவது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். வெறும் சொரியலான சொற் சோர்வுபட்ட கருத்துக்களை ஆங்காங்கே வாய் பொருமும் நுனிப்புல் மேய்ச்சல் பழக்கத்தினின்றும் விடுபட்டுக்கொண்டு உண்மையும் வாழ்வியல் யதார்த்தமும் சூழலும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படாத பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயலாற்றும்போது தான் செம்மை நலம் வாய்ந்த சீரிய கருத்துக்களை முன்வைக்க முடியும். குழந்தை இலக்கியங்களை படைக்கமுடியும். அனுபவச் செறிவற்ற கூற்றுக்களை வெறுமனே தெரிவிப்பதனாலே எந்தவிதமான நல்ல பயனும் கிட்டுவதில்லை கிட்டப்போவதுமில்லை.

இங்கே குழந்தை, குழந்தை இலக்கியம் எனச் சுட்டும்போது மேலைநாட்டு ஆய்வியல் அறிஞர்கள் குழந்தைகளை அவர்களது வயதின் அடிப்படையிலும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த பிள்ளைகள் என்ற அடிப்படையிலும் தான் பாடுபடுத்துகின்றனர். ஆனால் ஒரு சிலரை குழல் சற்றே மிகைப்படுத்தி விடுவதையும் கருத்தில் எடுத்தல் வேண்டும். சில குழந்தைகள் வயதுக்கு மிஞ்சிய வளர்ச்சியும், இன்னுங் சிலர்மிதமிஞ்சிய அழுத்தங்கள் திணிக்கப்பட்ட சமையும் இன்னும் சிலர் எதுவுமற்ற வெறுமையான மந்த புத்தியும் கொண்டிருப்பர். பாலர் முன்பள்ளிப் பருவதினையையும், ஆரம்ப கல்வி பயில வரும் பருவத்தினையும் தான் குழந்தைகள் என்று இங்கே உளவியல் அறிஞர் கருத்துப்படி குறிப்பிட்டாலும் பத்து வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளை கருத்தில் கொள்வதே பொருத்தமானதாகும்.

ருசோ பிள்ளைகளுக்கு வெற்றரை மூலம் கருத்துக்களைக் கற்பித்தல் ஆகாது காட்சிப் பொருட்கள் மூலம் பெறுகின்ற அனுபவங்களே குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த இலக்கியங்களாக அமையும் என்றார். இங்கே புலன்களுக்கான பயிற்சி இயற்கை நிகழ்வை அறிதல், அறிய உதவுதல் என்பவற்றைத் தரவல்ல படைப்புகளே குழந்தை இலக்கியங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியன என்பது தெளிவாகின்றது. கருத்துரை அறியமுடியாத சொற்கமைகளை குழந்தைகளில் திணிப்பதன்று குழந்தை இலக்கியம், கருத்தற்ற வெறும் சொற்குவியல்களை வரையறையின்றிக் குழந்தைகளிடம் கொண்டு வந்து கொட்டிவிடுவதனால் மட்டும் அவை குழந்தை இலக்கியங்கள் ஆகிவிடமாட்டா. புலன் அனுபவங்களடன் இணைந்த அழகுக் கோலக்காட்சி இலகுவானதோர் சின்னஞ்சிறு அனுபவப் பகிர்வு படைப்புக்குள்ளே இடம்பெற வேண்டும் என்பார் தந்தை பெஸ்ரலோசி.

குழந்தையின் புலன் அனுபவத்திற்கும் புலப்பயிற்சிக்கும் முக்கியம் அளித்தல், முதன்மை அளித்தல் (Priority) சுற்றுப்புறச்சூழல் புறப்பொருட்களை உற்றுநோக்கம். வேறு பிரித்து அறிதல் தொகுத்தறிதல், பருமன், உருவம், அளவு அறிதல், உணர்தல் தொடர்பான சொல்லாட்சியில் எடுக்க வேண்டிய அவதானம் குழந்தை இலக்கியம் என்ற விடயத்தில் பாரிய பொறுப்புக்குரியது.

எளிமையாவும் தெளிவும் காட்சிப் புலனுக்குள் சிந்தக்கூடிய சொற்பிரயோகமும், மொழிதலில் நிதானமும், குழந்தைகளின் நித்திய வாழ்வியல் நிகழ்வுகளின் கலாம்சம் மிக்க தொகுப்பாகவும், குழந்தை இலக்கியம் அமைதல் வேண்டும். சொற்கள் மூன்று நான்கு அல்லது ஐந்து எழுத்துக்களுக்கு மேற்படாதனவாகவும் அதேவேளை சிக்கனமான முறையிலும் கையாளப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். கையாளப்படும் சொற்கள் பொருட்பேறுகளைக் குழப்பத்துக் குள்ளாகாத வகையில் அவற்றின் இருப்பு அமைய வேண்டும்.

இன்று குழந்தை இலக்கியம் என்ற பெயரில் வெளிவரும் படைப்புகளை அவதானிக்கும் போது அவை கற்றவர்களுக்கும், ஏன் பெரியவர்களுக்கும் கூடப் பொருள் புலப்பாத அரும் சொற்களையும் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டிய இடக்குமுடக்கான தொடர்புகளையும் கொண்ட இருண்மை மிக்கவாகவே தென்படுகின்றன. பதிலாக கடுமையும் இனிமையின்மையும் வரட்சியும் தான் மிஞ்சிக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய இடர்பாடுகளி லிருந்து விடுபட்ட படைப்புக்களை தேடித்தெரிந்து எடுத்துப் பக்குவப்படுத்தித் தரக்கூடிய தகுதிப்பாடு மிக்க ஆசிரியர்கள் தாம் எத்தனை பேர் எம்மிடையே இருக்கின்றார்கள் என்பதும் ஓர் நியாயமான கேள்வியே.

சைவசமய வளர்ச்சியில் புராணங்கள் பெறும் முக்கியத்துவம்

சைவப்புவர் கு.றஜீபன் M.A.,

முன்னுரை

இந்து சமயமரபில் வேதங்களுக்கு அடுத்தபடியாக உயர்நிலையில் வைத்தெண்ணக் கூடியது புராணங்கள் ஆகும். இப்புராணங்களின் மூலமாகவே இந்துசமயம் தனது கருத்துநிலைச் செறிவுகளை உரைத்திருக்கின்றன. இப்புராணங்களில் மகாபுராணங்கள் கூரிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்படுகின்றன. இவற்றின்வழி இம்மகாபுராணங்களின் உள்ளமைப்பினை விளக்கி அது சைவசமய வளர்ச்சியில் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1.0 புராணங்கள் ஓர் அறிமுகம்.

1.1 புராணம் என்ற சொல்வழக்கு

புராணம் என்ற சொல்லுக்கு வரலாறு என்பதே பொருள். எது மிகப்பழைய காலத்தில் இருந்து இன்றுவரைக்கும் மக்களிடத்தில் பரவி வாழ்ந்து வருகின்றதோ அதைப் புராணம் என்று கூறலாம் என புராணத்திற்கு வாய்ப்புராணம் இவ்வாறு விளக்கம் தருகிறது. மேலும் புராணம் என்ற சொல் பழமை என்னும் பொருளைக் குறிப்பதோடு புதுமையாகவும் விளங்குகிறது. புராணம் - பழமை, உபநிடதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் இச்சொல் பழமையைக் குறிக்கும் சொல்லாக வழங்கி வருகிறது. பழமைகட்கெல்லாம் பழமையான பரமன் புராணன்ஊ ஆதி புராணன் என்றே அவன்

அழைக்கப்பெறுகிறான். ஆகவே, பழமையான வரலாறுகளை இன்றுவரை மக்களைச் சொல்லச் செய்வன எவைகளோ அவைகள் யாவும் புராணங்களாக மிகச் சிறந்த இலக்கியங்களாக அதர்வணவேத காலமுதலே கருதப்பெற்று வருகின்றன. புராணம் என்ற இரு சொற்களின் இணைப்பே புராணம், பொருள், பழமையாயும் என்றும் புதுமையாயும் இருப்பது புராணம்.

புராணமாகிய பெருமானிடத்து இருந்து வந்தமையால் புராணம் என வழங்கி அது பின்னர் புராணம் எனத்திரிந்து (சொந்திரிபு மாற்றம்) வந்தது எனக் கூறுவர். புராபி நவம் - புராணம் எனத் திரிந்தது என்றும் கூறுவர். இவற்றில் புராபி நவமானது புராதனமாயும் கூறுவர். இவற்றில் புராபி நவமானது புராதனமாயும் புதுமையாயும் உள்ளது எதுவோ அதுவே புராணம் என்று ஆயிற்று எனவும் கொள்வர்.

“முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துயம்பெற்றியனே”

(தி.8.ப.7.பா.9)

என்னும் மணிவாசகரின் திருவாசகமே இதற்குப் போதிய சான்றாகும். மேலும் பழமையில் இருந்துதான் புதுமை தோன்ற முடியும் என்பதை நாயன்மார்களும் உரைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களில் அப்பர் புவனூர்த் தேவாரத்தில்

“நாரணன் னொடு நான்முக னிந்திரன்
வாரணன்கும ரன்வணங் கும்பழற்
பூரணன் திருப் புவனூர் மேவிய
காரணன் னெனை யாருடைக்
காளையே”

(தி.5.ப.65.பா.10)

என்று பாடுவதாலும், திருக்காளத்தித் திருத்தாண்டகத்தில்

“நாரணன் காண் நான்முகன் காண்
நால்வேதன் காண்
ஞானப்பெருங் கடற்கோர் நாவாய் அன்ன
பூரணன் காண் புண்ணியன் காண்
புராணன் தான் காண்”

(தி.6.ப.8.பா.3)

என்று போற்றுவதாலும் இவ்வுண்மையைத் தெளியலாம்.

புராணம் பழமையானது என்ற பொருள் தருமிடத்து புராதனம் என்ற சொல்லின்

மருஉ மொழியே புராணம். எல்லோர்க்கும் முன்னே தோன்றி முளைத்தவனாகிய சிவபெருமானைப் புராணன் எனத் தேவாரத் திருமுறைகள் கூறுகின்றன.

“புண்டரிக் கண்ணானும் பூவின் மேலைப் புத் தேளும் காண்பரிய புராணன் தாங்காண்”

(தி.6.ப.30.பா.9)

என அப்பர் பெருமான் ஆருளிச் செய்கின்றார். இலக்கிய வகைகளில் பழமையான வரலாறுகளை உணர்த்தும் நூல் புராணம் எனப் பொருள்தரும்.

1.2 புராணங்களின் தோற்றமும் வளர்நிலையும்

இந்தியாவில் மிகப் பழைய இலக்கியங்களுள் புராணமும் ஒன்றாகும். வேதகாலத்துக்கு முன்பே புராணங்கள் கதைவடிவில் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. அதர்வண வேதகாலத்தில் புராணங்கள் சிறந்த இலக்கியங்களாக கருதப்பட்டன. புராணம் என்னும் சொல்லானது உபநிடதங்களிலும் மற்ற சாத்திர நூல்களிலும் காணப்படுகிறது. அரசகுமாரர்கள் முக்கியமாகக் கற்க வேண்டிய நூல்களுள் புராணமும் ஒன்று என்று அர்த்தசாஸ்திரம் என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

இந்திய பண்டைய இலக்கியங்களை வேதங்கள் என்றும், இதிகாச புராணங்கள் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஆலவாழமழபல எனும் ஆங்கிலச் சொல்லைத் தமிழில் புராண மரபியல் எனலாம். புராண மரபியல் என்பது மனிதர்கள் மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்டவர் ஆகியோரின் அடிப்படைக் கூறுகளைக் குறியீடாகக் கொண்டு விளங்கும் கதை அல்லது கதைக் கூறுகளின் தொகுதி ஆகும். தொடக்ககால எண்ணங்களுக்கு கொடுத்த முதல் வடிவம் மரபுக் கதைகளாகும் என்பர். தொன்மையான நாகரீகங்களைக் கொண்ட கிரேக்கம், எகிப்து, இந்தியா, முதலிய நாட்டு மக்களிடையே இத்தகைய புராண மரபுக் கதைகள் வழக்கில் இருந்தன.

அதர்வணவேதத்தில் புராணத்தைப் பற்றி “சாமாணி சந்தாம்னி புராணம்” எனத் தனிப்பட்டுக் கூறப்பட்ட போதிலும் அவை புராண இலக்கியங்களே எனக் கூறிக்கொள்ள முடியாது. என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப் படுகிறது. சாந்தோக்கிய உபநிடதம் “சதுர்த்த இதீஹாச புராணம் பஞ்சமம் வேதானம் வேதமிதி” எனக் குறிப்பிடுகிறது.

கரைளில் - 2011

வேதங்களை விளக்குவதற்கு புராணங்கள் பயன்படுத்தப் படுவதாக ஸ்மிருதிகள் குறிப்பிடுகின்றன. இருக்குவேத சூத்தங்களிலே பரிச்சயமான புருவன், ஊர்வசி, சரண்யு, முட்கலன், போன்ற கதைகள் புராணங்களிலே காணப்படுகின்றன. பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரையில் கூறிய நீதி பரிபாலனத்துக்கு இப்புராணங்களும் பிரமாண நூல்களாய்க் கருதப்பட்டு வந்தன. சூத்திர இலக்கியங்களில்தான் புராணம் என்ற நூல் வகைகள் இருந்தன என்பது நன்றாக தெரியவருகிறது. கௌதம தர்மசூத்திரத்திலும் ஆபஸதம்பதாம் சூத்திரத்திலும் புராணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

மகாபாரதத்திலும் புராணங்களின் பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புராணங்கள் மகாபுராணம், உபபுராணம் என இருவகைப்படும். பழைய நிகண்டு ஆசிரியர்கள் புராணம் என்பது உலகத்தோற்றம் ஒடுக்கம் மனுவந்தரம் முனிமரபு, அரசமரபு ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

1.3 புராண இதிஹாசத் தொடர்பு

புராணம் என்பது பழமையான வரலாற்றினைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இதிஹாசத்தையும் புராணத்தையும் சேர்த்து இதிஹாச புராணம் என வழங்கிவந்தனர். புராணங்கள் சமயத்தைக் குறித்து எழுந்தாலும் அவை இதிஹாசத்தோடு ஒருவாறு இவை தொடர்புடையனவாய் உள்ளன. மகாபாரதத்தில் பெரும் பகுதி புராணத்தின் இயல்பை உட்கொண்டது. இராமாயணத்திலும் சில பகுதிகள் புராணம் போல அமைந்துள்ளன. கௌடில்யர் இதிஹாசத்தின் இயல்பு கூறுமிடத்துப் புராணங்களையும் அடக்கினார். இதிகாசத்தின் உள்ளுறைப் பொருள்களில் ஒன்றாக “இதிவிருத்தம்” என இப்பகுதியைக் குறிப்பிடுகிறார். இதிவிருத்தம் என்பது சரித்திர சம்பந்தமான நிகழ்ச்சி என்பது பொருள்படும்.

சமயசரித்திரத்தை புராணமும் வாழ்வியல் சரித்திரத்தை இதிகாசமும் குறித்திருந்தாலும் சமயமும் வாழ்வும் ஒன்றான நிலையில் ஒன்றில் இன்னொன்றின் தாக்கம் இன்று எழுகின்ற தலபுராணங்கள் வரை இருந்தே வருகின்றன. இதிகாசத்தில் புராணச் செய்திகள் வருவதும் புராணத்தில் இதிகாசக் கதைகள் வருவதும் சமய வளர்ச்சி நிலைக்கான காரணிகளாகவே கருதப்படுகின்றன. எனவே இதிகாச

புராணத்தொடர்பானது மலரும் அதன் மணமும் போன்று இந்துசமய உலகில் சமயம் சார் கருத்துநிலைகளை பலகோணங்களில் முன்வைப்பதற்கு இத்தொடர்பு அவசியமானதாக இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே எந்த நூலானது புராதன விடயங்களையும் தற்போதுள்ள எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும் வர்ணிக்கிறதோ அது புராணம் ஆகும். எந்தக் கிரந்தமானது புராதன நிகழ்வுகளை மட்டும் வர்ணிக்கிறதோ அது இதிகாசம் ஆகும்.

1.4 பிற்பட்டகால வளர்ச்சிநிலை

இதிகாச புராணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு காளிதாசர், பாரசி, தண்டி, முதலான கவிகள் பல்வேறு காவியங்களை இயற்றியுள்ளனர். இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ரகுவம்ச மகாகாவ்யமும், மகாபாரதத்திலிருந்து கிராதர் ஐநீய காவ்யமும், ஸ்காந்த புராணத்தைக் கொண்டு குமாரஸமவகா காவ்யமும் எழுதப்பட்டு உள்ளன.

கடவுட் கொள்கையில் ஊன்றி நிற்பதற்கும் சமய உண்மைகளை உணர்வதற்கும் உலகியல் அறநெறி வழுவாது வாழ்வதற்கும் புராணங்கள் இன்றியமையாது விளக்குதல் கண்கூடு. இதன் அடிப்படையில் இவை வடமொழியில் அமைந்திருப்பனவாயினும் இவற்றின் கதைக் கூறுகள் சங்க நூல்கள் தொடங்கி அனைத்து தமிழ் நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் வழி திருமுறைகளில் புராணம் பற்றிய செய்திகளை நோக்குமிடத்து

“தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தவன் சாரம் அதுவன்று கோள்” (தி.4.பா.847)

என்ற திருப்பூந்துருத்தித் தேவாரத்தில் திருநாவுக்கரசர் சிவமகாபுராணத்தில் உள்ள தக்கனின் வேள்வியைக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் வேத சிவாகமங்கள் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பெற்றன போலப் பதினெண் புராணங்களும் அவ்விறைவன் திருவுள்ளப் பாங்கின்படியே தோன்றலாயின என்பதை திருஞானசம்பந்தர் திருவையாறு தேவாரத்தில்

“எங்குமாகி நின்றானு மியல் பறியப்படாமங்கை பாகங் கொண்டானு மதி

சூடுமைந்தனும்

பங்க மில்பதி னெட்டொடு நான்குக்குணர்வுமாய்

அங்கு மாணுந் சொன்னாதுமையாறுடையையனே”

(தி.2.ப.6.பா.6)

என அருளிச் செய்கின்றார். மேலும் இப்புராணங்களை “அருமறையாகமம் முதல் நூல்” என்னும் பாடலில் சிவஞானசித்தியார் புடைநூல்கள் என கூறுகிறது.

எனவே புராணங்கள் பற்றிய பிற்பட்ட காலவளர்ச்சி நிலையானது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று காலகட்டங்களிற் கூடாக தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களின் மூலமாகவும் புராணம் பற்றிய செய்திகளும் கருத்துநிலைகளும் அமைந்து சென்றதோடு மட்டுமல்லாது பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார்களால் பாடப்பட்ட ஒவ்வொரு பதிகமும் ஒவ்வொரு தலத்தின் சிறப்பினை பாடியதோடல்லாது அவற்றின் உட்பொருள் அந்தந்த ஆலயங்களின் தலபுராணங்களாகவே காணப்படுகின்றன. இது பிற்பட்ட கால தலபுராணத் தோற்ற வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டது. எனவே புராணம் தனது வளர்நிலையை புராணம் பற்றிய இலக்கியச் செய்திகளுக்கூடாகவும் புதிய புதிய புராணத் தோற்றங்களுக்கூடாகவும் கண்டுவந்தது. பிற்பட்ட காலங்களில் தோன்றிய தலபுராண எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் புராணத்தின் புதிய புதிய பரிமாணங்களை தோற்றுவித்திருக்கிறது. இதன் தாக்கம் ஈழத்திலும் சிவராத்திரி புராணம், எழுவதற்கு தூண்டுதலாக அமைந்ததோடு இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருக்கேதீச்சர மான்பியம் எனும் புராணம் வரையும் சமயவளர்ச்சியில் புராணங்களின் செல்வாக்கு இன்றுவரை காணப்படுகிறது.

1.5 புராண இலக்கணம்

புராணங்களுக்கு பிற்காலத்தில் எழுந்த இலக்கணங்கள் ஐந்தாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. அவை சர்க்கம் பிரதிசர்க்கம், வம்சம், மன்வந்தரம், வம்சியானுசரிதம் என்பனவாகும். இன்று நிலவுகின்ற புராணங்களில் இந்த இலக்கணங்களைக் காண்பது அரிதாகவே இருக்கிறது. இன்றுள்ள புராணங்களிலே பல தானம், விரதம், தீர்த்தம், மூர்த்தி, தலம், சிரார்த்தம், முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பிற்காலத்தில் புராணத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் பஞ்சலக்கணம் உப்புராணங்களுக்கே உரியனவென்றும் மகாபுராணங்களுக்கே உரியனவென்றும் வேண்டும் என்றும் விதித்தனர். இவற்றைவிட பிரபா, விணு, சூரியன், உருத்திரன், என்ற தெய்வங்களின் பராக்கிரமத்தைக் கூறுவனவாயும் உலகின்

சிரு'டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம், என்பனவற்றையும் அறும், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவற்றையும் கூறுகின்றனவாயும் இருக்கின்றன. புராணங்கள் வாழ்வின் எல்லா அம்சங்களையும் அடக்கியுள்ளன என்று ஹரிப்பிரஸாத் சாஸ்திரி என்னும் அறிஞர் கூறுகின்றார். ஒருநிகழ்வை விட மற்றொன்று முறையில் மையமாகக் கொள்ளப்பட்டது இப்புராண வியலை முன்மொழிந்தோருள் அடால்பர்ட்டு குன் என்பவரும், வில்கெல்ம் சுவார்ட்சு என்பவரும் முக்கியமானவர். இவர்களில் அடால்பர்ட்டு குன் என்பவர் பல்வேறு இந்தோ - ஐரோப்பியப் புராணக் கதைகள் ஒன்றுபட்டிருப்பதனை மொழியியல் தரவுகளைக் கொண்டு சுட்டிக்காட்டினார். இவர் தன்னுடைய எழுபதாம் வயதில் “புராணக் கதைகளின் வளர்ச்சியின் காலகட்டம்” என்றொரு நூலை எழுதினார். இந்த ஆய்வில் புராணக்கதைகளில் காணப்படும் இயற்கைக் கூறுகட்டுத் தெய்வீகப் பண்புகட்டுதல் என்ற போக்கு அடிப்படையாக இருந்தது.

இயற்கை நிகழ்வுகளின் மீது, இயற்கைப் புராணவியலாளர்க்கு ஒரு நெருக்கமான புனைவியற் பாங்கான உணர்விருப்பதனையாரும் மறுக்க முடியாது. இதனை இன்றுவரை இருக்கக் கீழைத்தேச குறிப்பாக இந்திய, இலங்கை, புராணவியலாளர்களில் கண்டு கொள்ளலாம். புராணத்தில் இயற்கைப் புனைவு கோட்பாடென்பது கதை முன்னகர்வுக்கும், புராணக்கருக் காப்புக்கும் இன்றியமையாத விடயத்தோடு மட்டுமல்லாது இது ஒரு உளவியல் சார்ந்த கோட்பாடாகவும் காணப்படுகிறது. இந்தியச் சிந்தனை இயற்கைப் புனைவுக் கோட்பாட்டுக்கு ஊடாகவும் வடிவம் பெற்று புராணக் கருத்தியலை நிலைநிறுத்தி உள்ளது. புயலுடன் கூடிய இடியே புராணக் கதைகளில் முக்கியமான உள்ளடக்கமாக இருந்திருக்கிறது. இதனையே கட்டம் கட்டமாகக் காணப்படும் புராணக்கதைகள் தெரிவிக்கின்றன என்று சுவார்ட்சு தம்முடைய புராண இயலின் தோற்றம் என்ற நூலில் தெரிவிக்கிறார்.

எனவே இந்திய மரபில் தோற்றம் பெற்ற புராணங்களின் அமைப்புமுறை, இலக்கண அமைதியானது கற்பனைப் புனைவியலின் கருத்துவழி கருத்துச் சிந்தனை விசிறலை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. நாட்டாரியல் தொல் பழங்கதைகளின் சமயப் பெறுமானக் கட்டமைவியலை கொண்டதாக இந்தியப்

கரைஎழில் - 2011

புராணங்களின் இலக்கணம் அமைந்திருக்கிறது. இயற்கை வழி பாட்டையும், இயற்கை இறைஇருப்பையும் நிறுவும் முயற்சிகளையும் கொண்டமைந்ததாக புராண இலக்கணம் இருக்கிறது. அறவிழுமியத்தை போதனைப் பண்பின் ஊடாக களக்காட்சி வருணனைகள் மூலம் தெரிவிக்கும் பண்புகளையும் புராண இலக்கணங்கள் கொண்டமைந்துள்ளன.

2.0 மகாபுராணங்கள்

வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்ட விடயங்களை சாதாரண மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இலகுவழியில் கதை நிகழ்களத்தினூடு பாத்திரப்படைப்புக்களுக்கு ஊடாக கதை சொல்லும் பாங்கில் சமய கருத்துநிலைப் பரப்புகை புராணங்களின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்புராணங்கள் பற்றி மகாவித்துவான் அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்கள், தமிழர்கள் ஒரு கடவுட் கொள்கையை அக்கடவுள் அருளிச் செய்ய உணர்ந்தவர்கள் வழியாகத் தாங்கள் உணர்ந்து வருவதாகக் கருதியமையால் ஆராய்ச்சியை மிகுதியாக மேற்கொள்ளவில்லை, மரபுவழியையே பெரிதாகக் கருதினர். என்றாலும் வேதாந்த விளக்கத்தின் தாக்கம் அவர்களைப் பற்றிற்று அதனால் அவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளைப் பல சின்னங்கள் வாயிலாகவும், புனைகதைகள் வாயிலாகவும் வெளியிட்டு வந்தனர். கருத்துப் புனைகதைகளே புராணங்கள். எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் இருந்த அத்தியந்தத் தொடர்பு காரணமாய் தேவமொழியாம் வடமொழியில் இருந்து ஊற்றெடுத்து தமிழில் பாய்ந்த பக்தி வெள்ளமே புராணங்கள் எனவும் கருதப்படுகின்றது. இப்புராணங்கள் மகாபுராணங்கள், உப்புராணங்கள் என இருவகைப்படும். இவற்றில் புராணங்கள் பதினெட்டு என்பது ஒரு வரையறை அவையனைத்தும் ஒரு காலத்திலே தோன்றின எனக் கூறமுடியாது. சிறிது சிறிதாகத்தான் தோன்றி பதினெட்டு என்னம் எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருக்கும். அவை அந்தந்தக் கால மக்களின் மனப்போக்கையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நிறுவுவனவாகும். முற்கால மக்கள் அடையாளக் குறிகளாலும், புனைகதைகளாலும் தத்துவங்களை வெளிப்படுத்தி வந்தனர். சிவபுராணம் பத்து, மாயோன் புராணம் நான்கு, பிரமன் புராணம் இரண்டு, அக்கினி, சூரியன் இவர்கள் புராணம் ஒவ்வொன்று என்றால்

இவற்றிலிருந்து பழங்கால மக்களது சமயக் கோட்பாட்டின் நிலைமையை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே சமய வளர்ச்சியில் சிறப்பிடம் பெறும் புராணங்கள் பதினெட்டு என்பது ஒரு வரையறை. அவற்றில் சிவபுராணம் பத்து என்பது ஒரு மரபு. ஆறுமுகநாவலர் சிவபுராணங்கள் பத்து எனக் கணக்கிட்டு அவை சாத்துவிக புராணம் என்று கூறியுள்ளார்.

புராணங்களுக்கும் ஓர் இலக்கண மரபு, வரையறை காணப்படுகிறது. அதாவது கயிலையில் ஞான ஓளியாக விளங்கும் செம்பொருளாகிய சிவபெருமான் மெய்ஞ்ஞானமான தத்துவங்களைத் தன்னின் ஒரு கூறாகிய உமையவளுக்கும் தன்னுடைய அறிவுக் கூறாக விளங்கும் நந்தி தேவருக்கும் திருவாய் மலர்ந்தருளினான் என்றும் நந்திதேவர் தன்னைச் சார்ந்துள்ள சனற்குமாரர் முதலாய முனிவர்களுக்கு அவற்றைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினாரென்றும் சனற்குமார முனிவர் தன் மாணாக்கர்களுக்கும் அவர், அவர்தம் மாணாக்கர்களுக்கும் அருள எல்லாப் புராணங்களும் தோன்றி விளங்குகின்றன. இவ்வாறு புராணங்கள் வந்த வரலாற்றை தமிழில் உள்ள கந்தபுராணம்,

நாதனார் அருள் பெருநந்தி தந்திடக் கோதிலாது உணர் சனற்குமரன் கூறிட வாதநாராயண முனிவகுப்பு ஓர்ந்து உணர்

குதன் ஓதியது மூவாறு தொல்கதை என்று உரைக்கிறது.

ஆணவ முதலிய மலங்களால் மறைப்புண்டு யான், எனது என்று மாயையால் மயங்கிச் சூழலும் மக்களுயிர்கள் அறிந்துணர்ந்து உய்யும் பொருட்டு அரிதும் பெரிதுமாய் நுண்மையோடு அமைத்து காணப்படும் புராணங்களானது சமயவளர்ச்சியில் வழிபாட்டு முறையிலும், வாழ்வியல் முறையிலும், தத்துவ முறையிலும் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியிருக்கின்றன.

இம்முறையில் வைதிகச் சமயச் சார்பில் தலமைபெற்று விளங்குவன பதினெண் புராணங்களாகும். இப்புராண மரபு வடமொழிக்கும் தென்மொழிக்கும் பொதுவாயினும் இவற்றுள் அமைந்துள்ள புராணங்களின் அமைப்பு வெளிப்பாட்டு முறையில் சிறுசிறு வேற்றுமைகள் உள. வடமொழியில் பெரும்பாலும் தெய்வங்களைப் பற்றிய வரலாறுகளை

மிகுந்து காணப்படும். காவியச் சுவை முதலியவை ஓரளவே காணப்படும். தென்மொழியில் தெய்வீக வரலாறுகளையும் அருளாளர்களின் வரலாறுகளையும் புராண அமைப்பில் கூறுங்கால் வருணனைப் பகுதிகளும் காவியச்சுவைகளும் சிறந்து தோன்றுகின்றன.

பதினென் புராணங்களுள் முதன்மைச் சிறப்புடையது திருவிளையாடற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம், கந்தபுராணம் ஆகும். இவை மூன்றும் இறைவனின் முக்கண் போன்றது. சூரியன் போன்று பெரியபுராணமும், சந்திரன் போன்று திருவிளையாடற் புராணமும், அக்கினி போன்று கந்தபுராணமும் அமைந்துள்ளன.

3.0 புராணங்களின் உள்ளமைப்பு

எனவே புராணங்களின் உள்ளமைப்பினை ஐந்து வகைக்குள் கொண்டுவர முடிகிறது. அதாவது போர்பற்றிய செய்திகள், புராண ஆசிரியர்கள் தாம் கற்றவற்றையெல்லாம் விரித்துக் கூறுதல், ஒழுக்கநெறி, தெய்வசிந்தனை, சமயமரபு என்பன அமைகின்றன. இவற்றோடு புராணங்கள் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டுக்கும் துணைபுரியக் கூடிய பொருள்களை நவில்கின்றன. வேதங்களில் கூறப்பட்ட பொருள்களை விளக்கிக் கூறுவதே புராணங்கள் ஆகும். வேள்விகள், உயிர்களின் படைப்பு, உலக அமைப்பு, யோகம், நோன்பு, நவக்கிரக மண்டலம், அவற்றின் போக்கு, சவர்க்க நரகம், வழிபாடு உலகஅமைப்பு, மருத்துவம், நாடிவிசாரணை, மந்திரம், தோத்திரம், சகுனம் முதலான பொருள்கள் பற்றி புராணம் உரைக்கின்றன. மேலும் நாட்டில் நிகழும் பெரியநிகழ்ச்சிகள், பழங்கதைகள், கட்டுக்கதைகள் இவற்றின் மூலமாகச் சமய பக்தியைப் பாமர மக்களிடையே உண்டாக்குவதும், சமய அறிவைப் பரவச் செய்வதும் புராணங்களின் நோக்கமாகும்.

இவ்வகையில் நோக்குமிடத்து புராணங்கள் சமயத்தின் மூல இலக்கியங்களாகவும், சாத்திர நூல்களாகவும், சமயவரலாற்று நூல்களாகவும், வாழ்வியல் நூல்களாகவும் விளங்குகின்றன. எமது பண்பாட்டிற்குரிய இறைநிலைக் கருத்துக்களான தெய்வங்களின் செய்திகளின் மூலம் சமயம்சார் வாழ்வியலை முதன்மைப்படுத்தும் வாழ்வியல் களஞ்சியங்களாக புராணங்களின் உள்ளமைப்பு விளங்குகின்றது.

எமது பண்பாடு ஆன்மீகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது அதற்கேற்றாற் போல தெய்வங்களின் பெருமை, வரலாறு, வழிபாட்டு முறைகள், கிரியை முறைகள், தத்துவ விளக்கம், சமய அறிவுரைகள், தானத்தின் சிறப்பியல்புகள், விரதம், பக்தி, யோகம், வினாவினாடைய அவதார மகிமை, சிவனுடைய பெருமை, மருத்துவம், இசை, இலக்கணம், சோதிடக்கலை, கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை, விக்கிரகக்கலை, அரசியல், அரசதர்மம், வானவியல், போன்ற பல்வேறு செய்திகளை புராணங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. எனவே புராணங்கள் என்பது மனித வாழ்வியலை ஆன்மீகத்தோடு தொடர்பு படுத்துவதான ஒரு பாலமாகும். உயிர் வர்க்கங்களின் ஆன்ம தேடலை மேலோங்கச் செய்வதற்கான உள்ளமைப்புக் களையும் புராணங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

4.0 சைவசமய வளர்ச்சியில் புராணங்களின் பங்கு

சைவசமயம் தென்னாட்டில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு புராணங்களின் பங்கும் முக்கியமான ஒன்றாகும். பல்லவர் காலத்தில் மீள்எழுச்சி கொண்ட சைவம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு திருமுறை இலக்கிய வடிவங்களை கையாண்டது. அந்த இலக்கியங்களில் எல்லாம் புராண செய்திகளும் புராண வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் கூறுவதன் மூலம் சமய மீள் கட்டுமானத்தை நாயன்மார்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். மக்கள் மத்தியில் இலக்கியத்தில் நாட்டார் இலக்கியம் எவ்வாறு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததோ அவ்வாறே சமயத்தில் புராணங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இதனால் தான் நாயன்மார்கள் தங்கள் பதிகங்கள் தோறும் புராண வரலாற்றுச் செய்திகளையும், புராணங்கள் கூறுகின்ற செய்திகளையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது புராணங்கள் சமய வளர்ச்சிக்கு மூன்று வழிகளில் தனது பங்கினை ஆற்றி இருக்கின்றது. அதாவது,

1. இலக்கியம்
2. தத்துவம்
3. வாழ்வியல்

என்பனவாகும். எனவே சைவசமய வளர்ச்சியில் புராணங்களின் பங்கு என்பது இந்த மூன்று வழிகளின் மூலமே நடந்தேறி இருக்கிறது.

இவற்றில் முதலாவதாக இலக்கிய வழியினை எடுத்து நோக்குமிடத்து தமிழ் இலக்கியவரலாற்றின் அடிப்படையில் தமிழரின் வாழ்வியலை சங்ககாலத்தில் இருந்து பார்ப்போமானால் தொல்காப்பியர் கூறும் தொன்மை எனும் வனப்பு புராண மரபுக் கதையினையே குறிக்குமென்ற தமிழண்ணல். சங்கப் பாடல்களில் புராண மரபியலானது கடவுள் பாடல்களில், பிற அகத்திணை, புறத்திணை பாடல்களில் என இருபிரிவுகளில் காணப்படுகிறது. கடவுள் பாடல்களில் பரிபாடலில் திருமுருகாற்றுப் படை, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடல்கள் ஆகியவை அடங்கும் இது கடவுளோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டவை. இந்தியப் புராண மரபியல் பிரம்மா, விணு, சிவன் ஆகிய மூவரும் முப்பெரும் கடவுளர் எனப் போற்றப் பெறுபவர். இதன் பேறாக சங்க இலக்கியங்களில் இம் மூவர் பற்றிய புராணக் குறிப்புக்கள் அநேக இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் புராணம் பற்றிய பிரக்ஞை சங்ககால மக்களிடம் இருந்திருப்பதாகவும், சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் இருந்ததாகவும் அறிய முடிவதுடன் இலக்கியத்தை மக்கள் கவைப்பதற்கும் இலக்கியப் பொருள்களை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் புராணம் பற்றிய செய்திகளை கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் இலக்கியம் என்பது மக்கள் வாழ்வியலின் பிரதிவடிவம் ஆகையால் மக்களால் வாழப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற செவ்வழியாக கேட்கப்பட்டு வருகின்ற செய்திகளை இலக்கியத்தில் பதியவேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே புராணம் சமயஇலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தனது பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளதோடு இந்த இருவகைப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகளின் ஊடாக சமயம் வளருவதற்கு புராணம் முக்கியமானதாக இருந்திருக்கிறது. சமய இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருமுறைகளில் தொடங்கி சமய சிற்றிலக்கியங்கள், தலபுராணங்கள் வரையிலும் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஊடான சமய எழுச்சி ஏற்படுவதற்கு புராணங்களின் செல்வாக்கு மிகமுக்கிய காரணமாகியது. திருமுறைகளைப் பற்றி ஏலவே குறிப்பிடப்பட்டபடியால் இனி தலபுராணங்களை நோக்குவோமாயின்

இத்தலபுராணங்களின் நோக்கத்தை மரபு முறையில் ஆராயின் அவை தெய்வ நம்பிக்கையையும், சமய நம்பிக்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சரியை, கிரியை, ஆகிய இவ்விரு நெறிகளையும் வற்புறுத்தும் முறையில் திருக்கோயில் வழிபாடு பூசனை வழி, நோன்பு, முதலியவற்றை விளக்கி இவற்றால் பெறும் பயனை மிகுதிப் படுத்திக் கூறுவதையும் இத்தலத்தில் வந்து வழிபட்டோர் தாம் செய்த பாவங்கள் யாவற்றில் இருந்தும் நீங்கி எண்ணியவற்றை எல்லாம் எளிதில் எய்தினர் என்று கூறுவதையும்,? இவ்வாறு வந்து வழிபட்டோரில் பெரிய பெரிய தேவர்கள், முனிவர்கள், அரசர்கள், யாவரும் உளர் என்று கூறுவதையும் காணலாம். ஆனால் அறிவியல் நெறியோடு நோக்கினால் தலபுராணங்கள் இம்மை வாழ்வு இனிதாக அமைய எளிய வழியைக் காட்டி மறுமைப் பயனையும் சுட்டி நிற்பதை அறியலாம். எனவே புராணங்களின் தோற்றம் தான் தலபுராணங்கள் எழுவதற்கு காரணமான தோடு சுருக்கமான சமயக் கருத்துக்களை எளிதில் மக்களால் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மக்களுக்கு, அருகில் இருக்கும் புராணங்களாகவும் தலபுராணங்கள் விளங்குகின்றன. இத்தல புராணங்களின் மூலம் பலவகைப்பட்ட வழிபாட்டு நெறிகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், சமய நம்பிக்கைகளையும், தத்துவ உண்மைகளையும் அறிய முடிகிறது. சமயம் சார்ந்த அனைத்து விடயங்களையும் தலபுராணங்கள் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறிவிடமுடியாது. இருப்பினும் சைவசமய வளர்ச்சியில் குழுவும் சார்ந்த சமய வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு தலபுராணங்களின் பங்கு அவசியமானதாகும். இதனால் தான் இன்றுவரை தலபுராணங்கள் எழுந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. இதன் மூலம் சமய வளர்ச்சியினையும் காண்கொள்ள முடியும். அடுத்து சமயத்ததுவ வளர்ச்சியில் புராணங்களின் பங்கினை மதிப்பிடுமிடத்து, வேதங்கள், உபநிடதங்கள் குறிப்பிடுகின்ற தத்துவ சிந்தனைகளை பாத்திரப் படைப்பின் வாழ்வியல் பாங்கிற்கூடாக எடுத்துரைப்பனவே புராணங்கள் ஆகும். இப்புராணங்கள் சமயத்ததுவ மெய்யியலை இறைநிலைப் பாங்கிற்கூடாக நிறுவி செம்மை சேர் வாழ்வியல் அகமனவளர்ச்சியினை மேலோங்கச் செய்திருக்கிறது. தென்னாட்டில் எழுந்த புராணங்கள் அனைத்தும்

சைவசித்தாந்த கருத்தியலை உள்வாங்கிய தத்துவச் சுரங்கமாக விளங்குகிறது. எனவே தென்னாட்டில் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு புராணங்களின் பங்கும் முக்கியமானதாகும். அவ்வகையில் முதிலில் கந்தபுராணத்தை எடுத்து நோக்கும் பொழுது “சைவசித்தாந்தங் கொள்ளும் முப்பொருளின் இலக்கண தத்துவ தாற்பரியங்களை உருவக நடைமுறைப்படுத்தி அவற்றைக் கதாபாத்திரங்களாக நிறுத்திக் காவியம் படைத்திருக்கின்றார் கச்சியப்பர்.” என்று இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் வேதாகம நுட்பங்கள் உயிராகவும், புராணங்கள் உடலாகவும் நினைக்கப்பட வேண்டியவை என்றும், மயக்கமுற்ற உயிர்கள் மலங்களின் வழிச் சென்று அல்லற்பட்டுப் பின்பு திருவருள் உணர்வு பெற்று இறைவனைப் போற்றித் தெளிவடைந்து முடிவான பயனை எய்தி நிற்கும் நிலையே கந்தபுராணத்தில் விளக்கப்படுகிறது. என்று கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்ற பஞ்சகிருத்தியம் பற்றி ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காக இறைவன் அருளொடு புணர்ந்து ஐந்தொழில் புரிகின்றான். உருவும் பெயரும் தொழிலும் இல்லாத இறைவன் ஐந்தொழில் புரியும் நோக்கமாகவே வடிவத்தை எடுக்கின்றான். பஞ்சகிருத்தியத்தில் அருள் உதயமே முடிந்த முடிபாகும். இவ்வருள் உதயத்தைத் தேவர்கள் பெற்றதும் இறைவனை நோக்கி வேண்டிநிற்கும் வரத்தையும் கந்தபுராணம்

ஆதியும் நடுவு மீறும் அருவமு முருவு மொப்பும்

ஏதுவும் வரவும் போக்கும் இன்பமும் துன்பு மின்றி

வேதமுங் கடந்து நின்ற விமலஓர் குமரன் றன்னை

ந்தால் வேண்டு நின்பால் நிள்ளையே நிகர்க்க என்றார்.

என்று குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறாக கந்தபுராணத்தின் ஊடாகவும் சைவசித்தாந்தம் வளர்ந்து வந்ததோடு மக்கள் வாழ்வியலில் சைவசித்தாந்தம் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பதனையும் கந்தபுராணத்தின் மூலம் கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

அடுத்து பெரியபுராணத்தின் ஊடாக சைவசித்தாந்தம் வளர்ந்த விதத்தினை நோக்குமிடத்து, சேக்கிழார் நாயனாரினால்

பாடப்பட்ட பெரியபுராணம் பல்வேறு களநிலைச் செய்திகளையும் சைவசித்தாந்த விழுமியங்களையும் கொண்டமைந்த சித்தாந்தக் கருபூலமாக பெரியபுராணம் விளங்குகிறது. சாத்திரங்களின் வழி விளக்கப்பட்ட சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் சாதாரண மக்களால் விளங்கமுடியாத விடத்து அவற்றை விளக்குமுகமாக எழுந்ததே சைவசித்தாந்தம் எனக் கொள்ளலாம். சைவசித்தாந்தத்தின் இலக்கண வடிவினை சாத்திரங்களும் இலக்கிய வடிவினை பெரியபுராணம் கொண்டிருக்கிறது. எனவே பெரியபுராணத்தின் ஊடாக சைவசித்தாந்த வாழ்வியல் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் பெரியபுராணத்தில் பதிபற்றிய கருத்தினை நோக்குமிடத்து, பதி என்றால் கர்த்தா அல்லது முழுமுதற் கடவுள் என்பது பொருளாகிறது. இந்த முழுமுதலை சைவம் சிவம் அல்லது சிவன் என்று அழைக்கிறது. முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவனே அறுவகைச் சமயத்திற்கும் தலைவனாகி விளங்குகிறான். இக்கருத்தையே சேக்கிழார் **அறுசமயத் தலைவராய் நின்று அவருக்கின்பராய்**

அறுவகைப்பட்ட சமயங்களாவன புறப்புறம் புறம்

என்னும் பாடலின் மூலம் உரைக்கின்றார். அடுத்து பசு பற்றிய கொள்கையை நோக்குமிடத்து ஆன்மாவைப் பசு என்று குறிப்பிடுவது சைவ சமயத்தின் மரபு. பாசத்தால் பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆன்மாவானது பதியைப் போன்று அநாதி. அதாவது அநாதி என்பது அந்தம் இல்லாதது. எனவே ஆதியும் இல்லாதது எனப் பொருள் படுகிறது. இதனையே திருமூலர்

பதிபசுபாசம் எனப் பகர் மூன்றிற் பதியினைப் போற் பசுபாசம் அநாதி

என்று குறிப்பிடுகின்றார். உயிரினியல்பு பற்றுக் கோடின்றி தனித்து நில்லா. ஏதாவது ஒன்றைச் சார்ந்து நிற்கும். சைவ சித்தாந்தம் கூறும் பொருட்கள் மூன்று அவை பதி, பசு, பாசம் என்பதாகும். அப்படியானால் அவற்றுக்குரிய சார்புகள் பதிச்சார்பு, பசுச் சார்பு, இதனை இறைச்சார்பு, உலகச்சார்பு, எனலாம். கண்ணப்ப நாயனார் வராலற்றிலே அவருக்கு இவ்விருவகைச் சார்புகள் உளவானதை அறியலாம். இவ்வாறு காட்சிக்கு புலப்படாத சித்தாந்தக் கருத்துகளை பாத்திரங்களின் உருவமாக்கி காட்சிப் பொருளாக்கி விளங்க வைப்பதில்

கணரளவில் - 2011

சேக்கிழார் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்றே கூறலாம். அடுத்து பாச இயல்புகள் பற்றி நோக்குமிடத்து சேக்கிழார்

யாக்கை தன்பரிசு வினை இரண்டும் சாரமலம் மூன்றும்

என்று பாசம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் மாயையில் இருந்து முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் விரிந்து தோன்றுவதை விளக்கிக் கூறும். தத்துவங்கள் கண்ணுக்கு விளக்குப் போல ஆன்மாவுக்குச் சகல நிலையில் அறிவு, இச்சை, செயல்களின் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாய் அமைந்து வளர்ப்பதால் சேக்கிழார் பேணு தத்துவங்கள் என்கிறார். தத்துவாதீதனான இறைவனை அடைய இவை படிக்கள் போல் அமைதலால் பெருகு சோபனம் என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். இதேபோல் பலவகையான சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களும் தெள்ளத் தெளிவாக பெரியபுராணத்தில் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆகவே புராணங்களின் வழி சமய வளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்பதை பெரியபுராணத்தின் மூலமும் கண்டுகொள்ளலாம்.

இவ்வாறாக புராணங்களின் மூலம் சைவசித்தாந்தம் வளர்நிலை கண்டுள்ளதோடு இப்புராண மரபு தலபுராணங்கள் மூலமாகவும் சமய வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்தி உள்ளமையை கண்டுகொள்ளலாம் ஒவ்வொரு தலத்தினை சுற்றி நிகழுகின்ற சமய வளர்ச்சி நிலைப் போக்குகள் தலபுராணங்களின் மூலம் குறிப்பிடப்படுவதால் சைவசமய வளர்ச்சியில் புராணங்களின் பங்கு அளப்பரியதாக விளங்குகிறது.

அடுத்து சமய வாழ்வியல் வளர்ச்சிக்கு புராணங்களின் பங்களிப்பினை நோக்குமிடத்து சமய வாழ்வியலில் முக்கியம் பெறும் விடயங்களாக வழிபாடு, ஆலய அமைப்பு, கலைகள், ஒழுக்கம், போன்ற சமயம் சார்ந்த வாழ்வியலை சிறப்பாக புராணங்கள் எடுத்துக்காட்டி சமயவாழ்வியலே முத்திக்கான படிமுறை என்று புராணங்கள் உணர்த்தி இருக்கின்றன. இதனை சிறப்பாக பெரியபுராணத்தில் அடியார்களின் வாழ்வியல் ஊடாக சமய வாழ்வியலை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டிய சேக்கிழார் அவ்வாழ்வியலுக்கூடாக முத்திநிலை வடிவினையும் காட்சிப்படுத்தி இருப்பதோடு மக்களை அதற்கு ஆற்றுப்படுத்தியும் இருக்கிறார். சமய வளர்நிலை என்பது வெறும் போதனைகள் மூலமோ இலக்கிய

முயற்சிகள் மூலமோ வளர்ச்சியடையாது அது வாழ்வியல் அணுகுமுறைக்கூடாகவே வளர்நிலை காணமுடியும் என்பதை புராணங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

சைவசமயத்தின் எழுச்சி மிகு தோற்றத்திற்கும், அதன் வளர்நிலைக்கும் மகா புராணங்களும் அவற்றின் உள்ளமைப்புமே காரணமாக அமைந்துள்ளன. சைவம் தனது கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்லும் ஊடகமாக புராணங்களை பயன்படுத்தி இருக்கிறது. இதற்கு புராணங்களின் உள்ளமைப்பும், அதன் கட்டமைப்பும் சமய கருத்தியலை நிறுவுதற்கு ஏற்றதாக அமைந்திருக்கிறது. சமயத்தின் வழி தமிழர்கள் மத்தியில் வளர்ந்த இலக்கிய, இலக்கண, அறிவியல், கலைகளுக்கு புராணங்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். புராணங்கள் தோற்றியிரா விட்டால் சமயகருத்துக்கள் மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போயிருக்கும் என்பது உண்மையாகும். ஆகவே புராணங்களின் சிறப்பாக மகாபுராணங்கள் சைவசமயத்தை வளர்த்ததில் பெரும் பங்காற்றி இருக்கின்றன.

உற்றுழி உதவியவை

1. முதலாவது இந்து மகாநாட்டு மலர். இந்து கலாசார அமைச்சு இலங்கை
2. நான்காவது அனைத்துலக சைவசித்தாந்த மாநாட்டு மலர் தருமபுர ஆதீனம் சென்னை
3. இலக்கிய உதயம் (நான்காம் தொகுதி) போராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை வையாபுரிப்பிள்ளை நினைவு மன்றம் சென்னை
4. வடமொழி இலக்கிய வரலாறு நவாலிபூர் நடராஜன் கலைஞன் பதிப்பகம் சென்னை
5. சைவசமய வளர்ச்சி டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார். பூங்கொடி பதிப்பகம் சென்னை
6. திருமுறைத் திருநெறி 1 மகாவித்துவான் சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்
7. கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகள் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தூர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம் யாழ்ப்பாணம்
8. இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகள்

பேராசிரியர் கோபாகிருணன்
யாழ்ப்பாணம்

9. தேசிய இலக்கியம்

அ.ச.ஞானசம்பந்தன்

கழக வெளியீடு சென்னை

10. பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு

அ.ச.ஞானசம்பந்தன்

கங்கை புத்தக நிலையம்

சென்னை

11. பெரியபுராணச் சொற்பொழிவுகள்

கழக வெளியீடு சென்னை

12. சேக்கிழார் தந்த செல்வம்

அ.ச.ஞானசம்பந்தன்

சென்னை

13. அபிதான சிந்தாமணி

ஆ.சிங்கார வேலுமுதலியார்

சாரதா புதிப்பகம் சென்னை

14. வாழ்வியல் களஞ்சியம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

15. கலைக்களஞ்சியம்

சென்னை

16. ஈழத்துப் புராணங்கள் (கட்டுரை)

கலாநிதி பொ.பூலோகசிங்கம்

இலங்கை

17. திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

சென்னை

18. திருத்தொண்டர் புராணம் மூலமும்

உரையும்

தருமபுர ஆதீனம்

சென்னை

வாழ்வியலோடு கலந்த சைவ மதம்

சைவமதத்தின் சமஸ்காரம் பிள்ளை
இணைப்பாறிய ஆலோசகர்
சைவ மங்கையர் கழகம்

சைவம் என்பது வாழும் வழிமுறைகளைக் குறிக்கின்றது. ஓர் சைவனின் வாழ்க்கையில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் மதம் சம்பந்தமான ஒழுங்குமுறைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு புனிதப்படுத்தும் செயலை வடமொழியில் சமஸ்காரம் என்பர். எமது வாழ்க்கையோடியேந்த பத்து புனிதப்படுத்தும் செயல்கள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

- 1) திருமணம்
- 2) திருமணச் சடங்குகள் முழுமையடைதல்
- 3) கருவுற்ற பெண்ணின் உடல் நலத்திற்காக இறைவனை வழிபடுதல்
- 4) குழந்தை பிறப்பது
- 5) குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுவது
- 6) அன்னப்பிரசாரணம் செய்தல்
- 7) முதன் முதலாகக் குழந்தைக்கு முடியிறக்கம்
- 8) அஹராப்பியாசம் செய்தல்
- 9) உபநயனம் செய்வதில்
- 10) மாணவன் ஆசிரியர் வீட்டில் தங்கிக்கற்று முடித்து வீடு திரும்பல்

மேற்கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு செயலுக்கும் சிறப்பான பூசை வழிபாடு ஆகியவை நிகழ்த்தப்படும். சம காலத்தில் இதில் சிலவற்றிற்குச் சிலர் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் பின்னிப்பதைக் காணலாம். இருந்த போதிலும் பலர் இதனைச் சாதனை செய்வதையும் காணமுடிகின்றது. இன்றைய கல்விமுறை மேற்கத்திய நாடுகளின்

பாணியில் மாற்றப்பட்டு விட்டது.

மேலே குறிப்பிட்ட சடங்கு முறை தவிர

- 1) மரணமடைந்தவர்களுக்கு நடத்தப்படும் ஈமச்சடங்குகள்
- 2) மரணமடைந்தவர்களின் நினைவாகச் சிரார்த்தம்
- 3) புதுமனை கட்டுவதற்கான விதிமுறைகள்
- 4) புதுமனைப் புகுவிழாச் சடங்குகள்
- 5) ஆன்மீன வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சடங்குகள்

6) பெண்கள் பருவமடைந்ததும் செய்யப்படும் மஞ்சள் நீராட்டுவிழா இவையனைத்தும் எமது வாழ்வியலோடு இயைந்த சைவசமய நிகழ்வுகளாகும்.

மேலை நாட்டினரைக் காட்டிலும் எமது சைவசமய குடும்பத்தைச் சார்ந்த குடும்பம் மிகவும் நெருக்கமான உறவுமுறையுடன் காணப்படுகின்றது. திருமணமானதும் பெண்கள் தங்கள் கணவனுடன் வசிப்பதற்காக புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்வார்கள். குடும்ப கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதே தனது தலையாய கடன் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அங்கே நடந்து கொள்கின்றனர். சைவ சமயத்தவர்கள் ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற வரன்முறையுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதுவே மானிடத்தின் முக்கிய பண்பியல்பாகும். அவ்வாற்றுவன் மனிதன் எனக் கருதப்படமுடியாதவனாகச் சமூகத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட வேண்டிய ஒருயிரியாவான். செய்தித்தாள்களிலும் ஏனைய ஊடகங்கள் மூலமாகவும் வெளியாகும் செய்திகளால் சைவன் தலைகுனிந்து வாழவேண்டிய இக்கட்டான சூழலுக்குத் தள்ளப்படுகின்றான். தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

பொய்யா மொழிப் புலவர் கூற்றின்படி மெய்நெறி வாழ்வியல் முறையை சைவர்கள் பின்பற்றி வாழ வேண்டும். காட்டிலே சென்று மறைவிடத்தில் மூடப்பட்ட தீயின் மீது கையை வைத்தாற் சுடாதொழியுமா? அவனவன் செய்த வினையை அவனே அறுவடை செய்யவேண்டும். எனவே எமது சமயத்தில் புலனடக்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. குடும்ப கௌரவத்தைக் காப்பது என்பதே குடும்ப அங்கத்தினர்களின் தலையாய கடமையாகக் கருதப்படவேண்டும். திருமணம் போன்ற முக்கிய சடங்குகள் குடும்பத்தினர்

அனைவருக்கும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைகிறது. திருமணம் என்பது சைவ மதத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு கணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையேயுள்ள உறவுமட்டுமென்றில்லாமல் இரண்டு பக்கக் குடும்பம் முழுவதிலுமுள்ள உள்ள அங்கத்தினர் அனைவருடனும் கொள்ளும் முடிவற்ற ஒரு பிணைப்பாகவுள்ளது. எனவே, இத்திருமணம் என்பது இரண்டு பேர்களுக்கிடையே மட்டும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியால் ல. இரண்டு

குடும்பங்களுக்கிடையே ஏற்படுத்தப்படும் உறவுமுறையேயாகும். பெண்ணும் ஆணும் தாங்களாகவே விரும்பிச் செய்யும் திருமணத்தைவிடப் பெற்றோர்களினால் நிச்சயிக்கப்படும். திருமணங்கள் நிலைத்து நிற்கும். இந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மணமகன் விட்டினர் பெண்ணின் பெற்றோர்களிடம் வரதட்சினை வாங்குவது வழக்கிலுள்ளது. பெரியோர்களது கூற்றையும் நீதி சொல்களையும் அவமதிப்பதால் இந்த வரதட்சினைக் கொடுமை ஒரு சமூக விரோதச் செயலாக அமைகின்றது.

சைவன் ஒருவன் பிரம்மமுகூர்த்தத்திலே கண் விழித்தல் வேண்டும். காலைக்கடன் முடித்து இயற்கைத் தெய்வமாகிய சூரியனை வணங்குதல் வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து பூக்களைக்கொண்டு துப்பார் திருமேனித் தும்பிக் கையான் பாதத்தினைத் தொழவேண்டும். பஞ்சதோத்திரம் சொல்லி பரமனடியைப் பணிய வேண்டும். இதன் பின்னரே எமது நாளாந்தப் பணிகளைப் புரிய வேண்டும்.

மனமானது ஓடித்திரிவதால் பல துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனை அடக்குவதனாலே சுகம் உண்டாகின்றது. கோயில் வழிபாடு, பூசை யோகம் முதலிய எல்லா வகையான செயல்களும் மனதை ஒரு வழிப்படுத்துவதற்காகவேயாகும். எமது சைவ சமயம் அன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

அன்பு செய்தால் அல்லல் தீரும்
அல்லல் தீர்ந்தால் அதை பெருகும்.
அமைதி பெருகினால் அதவே இன்பம்

அன்பகத்தில்லா உயிர்வாழ்க்கை என்பது
தோல் போர்த்த உடம்பு

அன்பற்ற வாழ்வு சுவையற்ற வாழ்வு

கரைஎழில் - 2011

மனநிறைவற்ற வாழ்வு. இன்பமற்ற வாழ்வு எனவே யான் ஒருவர் மீதொருவர் அன்பைச் செலுத்தி அன்பைப் பெற்று நிறைவாக வாழவேண்டும். எம்மைப் படைத்துக் காக்கும் இறைவன்மீது உண்மையான அன்பைச் செலுத்துவோமாயின் அவன் எம்மீது அன்பு மழை பொழிவானென்பதற்கு சந்தேக மில்லை. அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்கும் தாள் ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்தும உண்மையான அன்பை எவராலும் தடுத்து நிறுத்தமுடியாது.

சைவ சமயத்தவரின் சின்னமாகத் திகழ்வது விபூதி உருத்திராக்கம் எனும் இரண்டுமாகும். விபூதியை யாம் உள்ளன்போடு உத்தம திக்குகளான கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிப் பூசுதல் வேண்டும். மேலான செல்வம் கிடைத்ததற்கு வழி சமைப்பது விபூதியாகும். யாம் தெரிந்தோ தெரியாமலே செய்கின்ற பாவங்களை பொடிப்பொடியாக்குவதால் பஸ்மம் என விபூதியை அழைப்பர். சில சிந்தனையுடன் விபூதியை அணிபவன் மற்றவர்களையும் சிவ சிந்தை உடையவர்களாக்கின்றான். உருத்திரனது கண்ணாக உவமிக்கப்படும். உருத்திராக்கம் எமது சமய சின்னங்களிலொன்றாகும். ஆசார சீலர்களே இதனை அணியத் தகுதியுடையவராவர். தூய நல்லுணவுகளை உண்பதால் உடல் வளரும், நல்ல சமய நூல்களைப் படிப்பதால் உணர்ச்சி வளரும். நல்ல உள்ளத்துடன் சதா இறைவனை நினைப்பதால் உயிரையும் உணர்ச்சியையும் வளர்த்துக்கொள்ளலாம்.

சைவ சமயத்தவரது முழு முதற்கடவுளாகிய சிவனையுடைய அவரது சற்சமுத்திரத்திலே மூழ்கி பேரின்பமடைய பொய்யான மாய வாழ்வை நீக்குவதற்கு ஆணவம் கர்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் நீக்கும் மார்க்கத்தை நாடவேண்டும்.

‘திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்களன்றி ஒரு மலத்தாராயு முள்’

என்ற உமாமதிச் சிவத்தின் கூற்றுப்படி கர்மம் மாயை ஆகியவற்றை நீக்கமுடியும். ஆணவம் அநாதியாகவே ஆன்மாவோடுள்ளது. அதன் முனைப்பைக் குறைத்து இறையை அடைய முயல வேண்டும். தூல சூக்கும் பஞ்சாட்சரங்களாகிய நமசிவாய, சிவாயநம என்னும் மந்திரங்களை இடைவிடாது உச்சரித்து வாழ்வோமேயாயின் வெய்யவினைகள் வெந்து சாம்பராகும். எமது சமய முன்னோடிகளான அப்பர் சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் ஆகியோர் முறையே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நெறிநின்று எம்பெருமானின் திருவடி நிழலினை அடைந்தமையை யாமறிவோம். சிவனது பாதார விந்தங்களை அதாவது பற்றற்றானின் பாதங்களை இறுகப்பிடிப்போம்.

‘சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளு வதினியே’ என மாணிவாசகப் பெருந்தகை பாடிய திருவாசகம் என்னும் தேனைச் சிந்தை கொள்வோம். ‘ஊருக்குழைத்திடல் யோகமென்றான் பாரதி’ வீட்டினையும் ஊரையும் நாட்டினையும் விழிப்படைய சமய நெறிகளைக் கொண்டுழைப்போம். வாய்மையுடைமை, பொறையுடைமை, அன்புடைமை, அருளுடைமை, ஒழுங்க முடைமை போன்ற பெருமைக்குரிய விலைமதிப்பற்ற உடைமைகளை எமதுடைமைகளாக்குவோம். பின்னமிடுகள் எங்கள் பிரானுடைய சற்சமுத்திரத்தினுள் “சைவநெறி நின்று சங்கமிப்போமாக கதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்குப்பதும் வேதம் நான்கிலும் மெய் பொருளாவது நாதன் நாமம் நமசிவாயவே”

உள நோயாளர்களும் மனிதர்களே

ச.காந்தியதி (BA Hons)
Divisional Secretarial Karachchi.
Kilinochchi.

“நீ உன்னைப்போலவே
உன் அயலவனையும் நேசி”

என்ற விவிலிய மறைமொழிக்கு அமைவாக, சமூகத்தின் வெற்றிகளுக்குப் பின்னால் ஊன்று சக்திகளாய் விளங்கியவர்கள், கல்விக்கடலின் கலங்கரையானவர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள், முதியவர்கள், சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள் என மாபெரும் கனவுகளைச் சமந்தவர்கள் திடீர் அதிர்ச்சிகளை ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாமல் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகி உள நோயாளர்களாகின்றபோது, அவர்களை நேசிப்பது நமது கடமையல்லவா?

உளநோயாளர்களும் முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு மண்டவர்களின் சுற்றம் தான் என்பதை மானிடநேயம் மிக்க அனைவரும் நினைவுறுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கொடியபோர், இயற்கை அனர்த்தங்கள் இந்த நூற்றாண்டின் முதல் மனிதப் பேரவலம், குடும்பச் சிக்கல்கள் இவற்றினால் மனதில் பதிந்துள்ள இருண்ட பக்கங்கள், அன்புக்குரியவர்களின் இழப்பினால் ஏற்பட்ட ஏக்கம், தவிப்பு, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், வன்செயல்கள், பயங்கர அனுபவங்கள், அகதி வாழ்வு, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் இப்படியாகத் தமது வாழ்வு அனுபவத்திற்குள் கண்டிராத பேரதிர்ச்சிகளை சந்திக்கின்ற போது இயல்பாகவே மென்மையான மனிதமனம் மிக ஆழமான உளவடுவாகக் கல்விப் பிடிக்கின்றது. இக் காலப்போக்கில்

போதைப்பொருள் அடிமை, தற்கொலை முயற்சி என்பவற்றிற்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

அரிது அரிது மனிதராய்ப் பிறத்தல் அரிது இந்த அரிதாகிய மானிடப்பிறவி எடுத்து உளநோய்க்கு உள்ளாகின்ற எம்மவர்களை அனுசரித்து உளநோயிலிருந்து விடுபடுகின்ற உளவளத்துணையை நாம் அனைவரும் ஒரு முகமாக வழங்கவேண்டும். இதில் அரசு, அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களின் மனிதநேயப் பணி மகத்தானது.

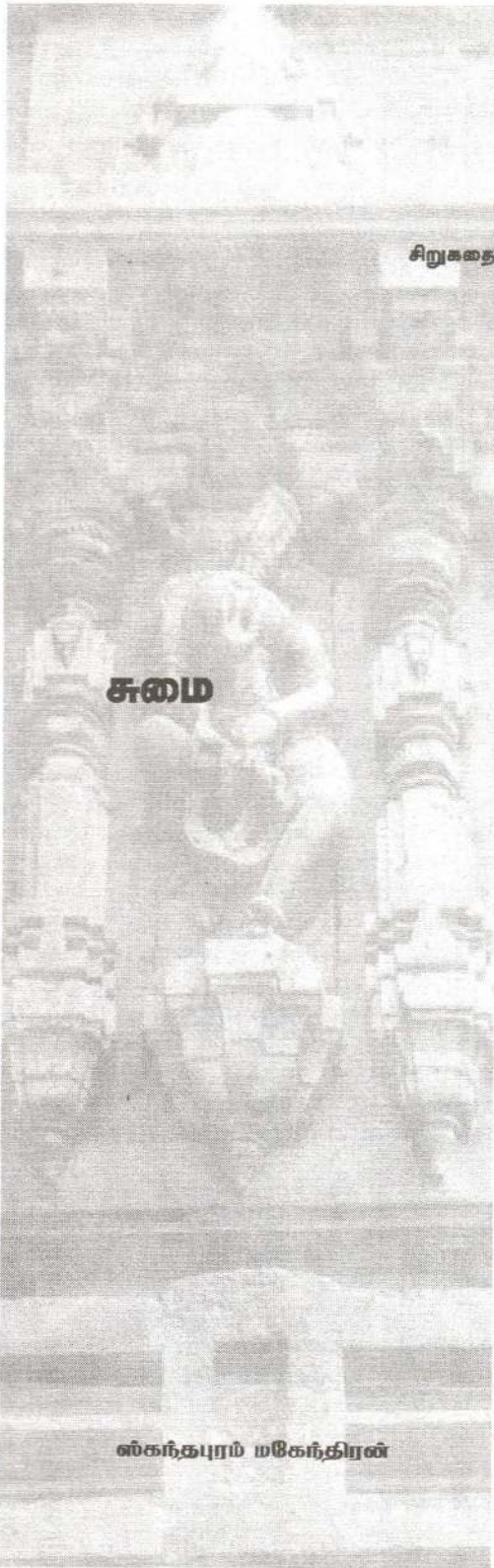
செய்வது இன்னதென்று அறியாதிருக்கின்ற இவர்களை மதிக்காது இவர்களது தனிமையைப் பலவீனத்தைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி தூர்நடத்தைகளுக்கு உட்படுத்துவது வருந்தத்தக்கது. வீடுகளிலும் ஏனை இடங்களிலும் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஏன் சொந்த உறவினர்களால் கூட கைதிகளைப் போல் நடாத்தப்படுகிறார்கள். சிறைக்கூடங்களிலும் இன்னமும் கைதிகளாக வாடுகின்றனர். பரிசாசம் செய்தல், ஆதிக்கம் செலுத்துதல், எச்சரித்தல், மிரட்டுதல், வாக்குவாதப் படுதல், பழிவாங்குதல், வற்புறுத்தல், குற்றம் காணுதல், குறைகூறுதல், பாரபட்சம் காட்டுதல், புறக்கணித்தல் இப்படியான துன்புறுத்தல்கள் இவர்களை மேலும் வேண்டுமே தவிர எந்த நிலையிலும் ஆத்திரத்தோடு நடந்த கொள்ளக்கூடாது.

உளநோயாளர்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வது மனிதத்துவத்தை, பண்பாடு, கலாசாரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகும். இவர்களின் உள்ளார்ந்த உரிமைகள், உணர்வுகள், உயிர்வாழும் முக்கியத்துவம் என்பன மதிக்கப்படவேண்டும். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பெறுமதி, மதிப்பு, சுதந்திரம், ஆற்றல், திறமை போன்ற எல்லாவகைச் சிறப்புகளும், ஆக்கத்திறனும் கொண்டவர்கள். உலகத்திலே தன்னுடைய பெயரையும் இடத்தையும் பெருமையுடன் நினைந்து கொள்ள வைத்தல் வேண்டும். இவர்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற, மதிக்கப்படுகின்ற நபராக, மகிமை பொருந்திய மனிதப் பிறவியாக தங்களைத் தாங்களே உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

தம்முடைய வாழ்க்கைக்கும் ஓர் அர்த்தம் உண்டென உணரமுடியாத நிலையில் உள்ளவர்களை சூழலுக்கு இசைவாக சமூகப் பொருத்தபாடு உடையவர்களாக மாற்றுவது நமது எல்லோருடையதும் தார்மீகக்கடமை.

அன்றாடம் சிறிய அளவிலேனும் நாம் அனைவரும் உள நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிறோம். துரதிஷ்டவசமாக ஆலோசனை வழங்குபவர்களுக்கே ஆலோசனை வழங்க வேண்டிய கருமையான பாரிய நெருக்கீட்டுக்கும் உள்ளாக நேரிட்டது. நெருக்கடி சவால்களைத் தடுக்க முடியாவிட்டாலும் (மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவையும்) அவற்றின் இழப்புக் களிலிருந்து ஜீரணித்துக்கொள்கின்ற திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உணர்வுக் கொந்தளிப்பு களிலிருந்து எம்மை நாமே விடுவித்துக் கொள்ளும் நிலை வேண்டும். இதனால் எல்லோராலும் இவ்வுலக வாழ்வில் பங்கு கொள்ளமுடியும். சிறந்த வாழ்க்கைத் தத்துவம், இறைநம்பிக்கை, இலட்சியங்கள், விழுமியங்கள், சாதகமான மனப்பாங்கு என்பவற்றாலும் உள்பாதிப்புக்களைத் தவிர்க்கலாம். இவற்றைவிட ஆரம்பத்திலே உள்பாதிப்புடையவர்களை இனம்கண்டு சமூக அங்கத்தவர்கள், சமயப் பெரியார்கள் இவர்களுக்கு அன்பான அரவணைப்பை வழங்கலாம். உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு சிபார்சு செய்தல், கருத்தரங்குகள், உளவியல் நிபுணர்களை வரை உளநோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு ஆலோசனை நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். அனைத்துலக உளநாள் ஒக்டோபர் 10 கொண்டாடப்படுவதும் அது சம்பந்தமான செயற்திட்டங்களும் உளநலம் தொடர்பாக காத்திரமான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எனவே உளநோயாளர்கள் அனைவரும் நமது உற்றார், உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்கள் தான் உலகத்தாய் நூற்றாண்டு வாழ்வதற்காய் பெற்ற பிள்ளைகள்தான் இவர்களும். “வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே” கடந்தவை கடந்தவையாக இருக்கட்டும் என்ற உயரிய தத்துவங்களை நினைவில் கொண்ட மானிடநேயப் பணி தொடர்வோம்.

சிறுகதை

சுமை

ஸ்கந்தபுரம் மகேந்திரன்

அதிகாலைவேளை விடியலை வெளிப்படுத்தும் சுட்டியாக மேற்குவானத்தில் சிலுவை வெற்றி சாய்கிறது. விடி மினுக்கன் கிழக்கே காலிக் கிறது. சேவல்கள் கொக்கரக்கோ என்று கூவியும், காட்டு மரங்களில் உறங்கிய மயில்கள் மா ஓ மாஓ என்று அகவியும், மாடுகள் அம்மா, அம்மா என்று கத்தியும், குரங்குகள் உறுமியும் காகங்கள் கரைந்தும் விடிவிற்குக் சுட்டியம் கூறுகின்றன.

சுந்தரத்தின் மாட்டுவண்டி மாடுகளின் கழுத்துக் களிலும் கொம்புகளிலும் பொருத்தப்பெற்ற வெண்கலத்தாலான வெண்டய மணிகளினதும் கழுத்துச் சங்கிலிகளினதும் ஒலிகள் கிங் கிங் கிணு கிணு என்ற இனிய ஓசையுடனும், புதிய வண்டிச் சில்லுகளின் அச்சுடனான டக்கு டங்கு என்ற ஒலியுடனும் சிலாவத்தைக் கிராமத்திலிருந்து அளம்பில் பாதையூடாகக் குமுழமுனைக் கிராமத்தை நோக்கி விரைகிறது.

சுந்தரம் வட்டவடிவான வண்டியில் பொருத்தியிருந்து ஆசனப்பலகையில் அமர்ந்திருந்து கொண்டு ஒரு காலைக்கீழே தொங்கவிட்டுக் கொண்டும் காலை வண்டியின் துலாவிற்பொருத்தியிருந்த மரத்தாற் செய்யப்பட்டு இறுகப் பூட்டியிருந்த சிங்க உருவில் உதைத்துக் கொண்டும் தனது காளைகளான பூச்சியன் சுட்டியன் என்ற

செல்லப் பெயர்களைக் கூறிக்கொண்டு தம்பிமாரே நாங்கள் விடியக் காலைமை குழுமுனைக்குப் போகவேணும் என்று சொல்லிக் கையிலிருந்து துவரக்கேட்டியை ஓங்கி அடிக்குமாப் போலச் சைகை காட்டினார். தமது எஜமார் அடிக்கமாட்டார் எங்களுக்குப் புண்ணாக்கு தவிடு, வைக்கோல் ஊட்டுபவர் என்ற நன்றியுணர்வுடன் பூச்சியனும் சுட்டியனும் விரைவாக மிடுக்குடன் நடையைக் கட்டுகின்றன.

சுந்தரத்திற்குப் பதினெட்டு வயது. குடும்பத்தில் மூத்த பிள்ளை. இவருக்கு மூன்று தம்பிமாரும், ஒரு தங்கையும் இருக்கிறார்கள். தகப்பன் கதிர்காமர் சுந்தரத்தின் 14 ஆம் வயதில் இறந்துவிட்டார். தாயார் காமாட்சியுடன் சிறு வயதிலேயே குடும்பச் சமையைத் தாங்க வேண்டி நேர்ந்து விட்டது. தகப்பனார் ஒரு சிறந்த விவசாயி சிலாவத்தையில் நல்ல மணற்பாங்கான தோட்டப் பகுதியுள்ளது. அதில் புகையிலை மிளகாய்ப் பயிர்களைத் தூவு தோண்டி பீலிப்பட்டையில் நீர் அள்ளி ஊற்றியும், துலாமிதித்து நீர் பாய்ச்சியும் பயிர் செய்து சிறந்த விளைச்சலைப் பெற்றுக் குடும்பச் சீவியத்தை நடாத்தியவர். கதிர்காமர் ஒரு ரோசம் மிக்கவர் தன்மானமுடையவர். வெஞ்சொற் கேட்கமாட்டாதவர். ஒரு நாள் பொன்னப்பா தோட்டத்திலிருந்து மாலை வேளை வந்தபோது அவ்வூரைச் சேர்ந்த ஒருவன் மதுபோதையில் 'அடே கதிர்காமா' என்று கூவியவுடன் இவனைக் கொல்லவேணும் அல்லது நான் சாகவேணும் என்று எண்ணி உடனே சிலாவத்தைக் குளத்தில் விழ்ந்து தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்.

இதனால்தான் சுந்தரத்திற்கு இளம் வயதிலேயே குடும்பப் பொறுப்பைத்தாங்க வேண்டி வந்தது. 6 ஆம் தரத்துடன் தனது கல்வியை நிறுத்திக்கொண்டான். மாட்டு வண்டியிற் சிலாவத்தையிலிருந்து மிளகாய், புகையிலையை ஏற்றிக் கொண்டு குழுமுனைக்குச் சென்று அவற்றைப் பண்டமாற்று முறையிற் கொடுத்து நெல்லை வாங்கி ஏற்றிக் கொண்டு முல்லைத்தீவுச் சந்தையில் விற்று அதில் வரும் இலாபம் மூலம் தனது தாயையும் சகோதரங்களையும் பராமரித்து வந்தான்.

வண்டிக்குச் சமையேறுவதுபோல் சுந்தரத்திற்கும் குடும்பச்சமையேறி விட்டது. வண்டி பாரம் சுமந்து செல்வது போல் சுந்தரமும் குடும்பச் சமையைச் சுமந்து சென்றார். சுந்தரம் குழுமுனைக்குச் சென்று தனது மாட்டு வண்டியில் கொண்டு வந்த பொருட்களைக் கொடுத்து நெல்லை ஏற்றி அங்குள்ள ஒரு வீட்டில் இரவு வண்டியையும் மாடுகளையும் கட்டிவிட்டுத் தங்கியபின்பு மறுநாள் அதிகாலை முல்லைத்தீவுக்குக் கொண்டு செல்வான். இவன் தங்கும் வீடு குழுமுனையிற் பிரபலமான கமக்காரரான நாகலிங்கத்தாரின் வீடாகும். அவரின் மனைவி நாகம்மாவும் நான்கு ஆண் பிள்ளைகளும் நான்கு பெண் பிள்ளைகளும் இருந்தனர்.

குழுமுனைக் கிராமம் ஒரு பழமை வாய்ந்த பூர்வீகமானது. பெரும்பானாலோர் விவசாயத்தை முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். வற்றாத ஆறுகள் எந்தக் காலத்திலும் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் சுவாத்தியம் நிறைந்த சோலைகள் நிறைந்த ஊர்.

ஒவ்வொரு குளமும் அதன் கீழ் உள்ள வயல் நிலமும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தவருக்கும் உண்டு. பண்டார வன்னியன் ஆண்ட பிரதேசமாகையால் பண்டார வளவு, பண்டாரக்குளம், கொம்பன்படுத்த கண்டல், யானைக்கட்டிய புளியத்தறை, மாப்பிள்ளைத்தறை, உவியடித்தறை, கதிரவேலன் தரை, துவரையன்தரை, ஒலுப்படந்தமடு என்ற பெயர்களுடன் ஆதனடாப்புகளுடைய மாட்டறைதல் என்ற உரிமைச் சாசனம் எழுதப்பட்டிருக்கும் பரம்பரை உறுதிக் காணிகளாகும்.

இவ்வரிசையில் உள்ள நாகலிங்கத்தாரும் இவரின் ஆண்பிள்ளை நால்வரும் அனுபவமான கமக்காரர்கள். திடகாத்திர உடலமைக்குக் கொண்டவர்கள். 5 ஆம் தரத்துடன் அவ்வூரில் மேல்வகுப்புகள் இல்லாதிருந்ததால் படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டு கமத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். ஏர்பூட்டி எருமைக்கடாக்கள், பசுவின் எருதுகள் கொண்ட நிலங்களை உழுவர். சித்திரை மாதத்துளவு பத்தரைமாற்றுத் தங்கம் என்றும் ஆ உழவு தேடி உழு என்றும் முதியோர் கூறியபடி நிலங்களை உழுது பண்படுத்தி விதைப்புக்குத் தயாராக் கிவிடுவர்.

பருவமழைகளும் சித்திரை, ஆடி, ஆவணி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாதங்களில் பெய்துதரும். உழுப்போது 'வானச் சிறு மழையாம் வந்து வயல் நினைக்க ஆனகலப்பை கொண்டு நிலமாழ உழுதிடுவோம்' என்ற பாடலைப் பாடி உழவர்கள்.

ஆவணி மாதப்பட்டத்திச் பெரு நெல்லினங்களான மொட்டைக்கறுப்பன், பெரிய கறுவல், கொக்குவெள்ளை, குழவாழை, சித்திரக்காரி போன்ற நெல்லினங்களையும் புரட்டாதி மாதப்பட்டத்தில் சிறிய வயது நெல்லினங்களான சின்னக்கறுப்பன், விரால் வயிரன், பச்சைப் பெருமாள், மொறுங்கன், முருங்கைக்காயன், வீண்டி என்பவற்றையும் விதைப்பார்கள். அந்தக் காலத்தில் இரசாயன உரங்களில்லை மருந்து வகைகளும் இல்லை. வயல் நிலங்களில் கோடை காலத்தில் மாட்டுப்படிசை அடைத்தும் சருகுகள் குப்பை கூழங்களையிட்டு தான் பயிர்கள் செய்வது வழமையாகும்.

நெல்வயலில் ஒரு கல்லை வைத்துத் தெய்வமாகப் பூசித்துப் பயிர்கள் வளரும்போது ஒரு பொங்கல் செய்து படைத்து பொங்கலின் மீட்ட பாலை எடுத்துத் தண்ணீர் கலந்து பயிர்கள் மீது தெளித்துவிட்டு வயலை விட்டு வெளியேறி மூன்று நாட்கள் வரமாட்டார்கள். என்ன காரணமோ நோய்கள் இல்லாமல் நெல் விளைவது கண்கூடானதாகும்.

நெல் விளைந்து அறுவடைக்காலம் நெருங்கும் போது புதிதெடுத்தல் தானியங்கொண்டு வரும் என்பதையுளம் அன்னப்பிராசனம் புதிது துண்ணல் என்ற தினத்தையும் பஞ்சாங்கம் கூலம் பார்த்து நெற்கதிர் கொங்கம் தேங்காய் அடித்துக் கற்பூரம் கொழுத்தி வெள்ளைத் துணியில் வெட்டி வைத்துச் சுருட்டித் தோள்மீது வைத்துப் பிள்ளையார் கோயிலில்கொண்டு சென்று அங்கு கொஞ்சக் கதிரைத் தொங்க விட்டபின்பு வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து முன்படலையில் வைத்துவிட்டு ஆண்மகன் உள்ளேவர வீட்டுக்காரி விளக்குடன் வெளியே வந்து கொண்டு வந்த கதிரை உள்ளே கொண்டு வர எல்லோரும் சேர்ந்து கதிரை வீட்டு வளைகளில் மாவிளையுடன் சேர்த்துக் கட்டி மிகுதி நெல்லைக்

காயவைத்து உரலில் மாவிளையுடன் கட்டி நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்கிப் பழைய அரிசியுடன் கலந்து புதுச்சோறு சமைத்துப் பலவிதமான மரக்கறிகள், பலகாரங்கள், பழவகைகள், பால், தயிர், நெய், தேன் என்பன சேர்த்துப் படைத்து வீட்டின் தலைவன் தலைப்பாகை கட்டி அமர்ந்திருந்து குழைத்தும் கவளமாக்கி மனைவி பிள்ளைகளுக்கும் உறவினர்களுக்கு பரிமாறி உண்டு மகிழ்வார்.

நெல் அறுவடைக்கு நாகலிங்கத்தார், பிள்ளைகள், உறவினர் சேர்ந்து நெல்லுப் பிறந்த நாளான வியாழக்கிழமையன்று அரிவாளுடன் சென்று தேய்காய் உடைத்துக் கணபதியைத் தொழுது 'முடியோடு தேங்காயைக்கையில் எடுத்து முத்ததோர் கணபதியைத் தோத்திரம் செய்து, மட்டுகாலே அருவாளும் செய்து மாவிளங்கம்பிடி தன்னில் இறுக்கி, வெட்டும் பிடிதன்னைச் சிறக்கவே வெட்டி, வெள்ளித் தகட்டால் விரல் கட்டயிட்டு தெந்தென்னத்தானா, தென்தெந்தினானா தெந்தென்னத்தானா தென்தெந்தினானா என்ற கிராமியப் பாடலைப்பாடி மகிழ்வோடு அறுவடை செய்வார்.

வெட்டிய கதிர்களை உட்பட்டி என்ற பெயர் கூறி நிலத்திற் பரவிக் காய்ந்த பின் மாவக்கையாக்கிச் சேர்த்துக் கட்டிக் களத்துவயலில் சூடாகக் குமித்துக் கடாவேலியடைத்துவிட்டு வைகாசி மாதத்தில் சூடு மிதிக்கத் தொடங்குவார். இம்மாதம் நல்ல சோழகக் காற்று வீசுவதால் நெல்தூற்றுவுதற் காகவே இம்மாதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சூடுமிதிப்பார்.

கைகாசி வளர்பிறை நிலாக் காலத்தில் களம் செதுக்கிக் களக்கட்டை நேர்ந்து நாட்டில் களத்தைச் சுற்றி வேலுப்பிள்ளையால் காவல்கட்டிக் கதிரைக் குவித்து எருமைக் கடாக்களைக் கட்டையில் தொகுத்து, அவற்றைச் சுற்றி வளைத்துச் சூடுமிதிப்பார்கள். சூடுமிதிக்கும் மாடுகளை நடையன்கள் என்றும் களத்து மேட்டுப் பாசையாகக் கூறுவார்கள்.

நெல் அறுவடைக்கு நாகலிங்கத்தார், பிள்ளைகள், உறவினர் சேர்ந்து நெல்லுப் பிறந்த நாளான வியாழக்கிழமை யன்று அரிவாளுடன் சென்று தேய்காய் உடைத்துக்

கரையிலில் - 2011

கணபதியைத் தொழுது 'முடியோடு தேங்காயைக்கையில் எடுத்து முத்தோர் கணபதியைத் தோத்திரம் செய்து, மட்டுகாலே அருவாளும் செய்து மாவிலங்கம்பிடி தன்னில் இறுக்கி, வெட்டும் பிடிதன்னைச் சிறக்கவே வெட்டி, வெள்ளித் தகட்டால் விரல் கட்டயிட்டு தெந் தென் னத் தானா, தென்தெந்தினானா தெந்தென்னத்தானா தென்தெந்தினானா என்ற கிராமியப் பாடலைப்பாடி மகிழ்வோடு அறுவடை செய்வார்.

வெட்டிய கதிர்களை உப்பட்டி என்ற பெயர் கூறி நிலத்திற் பரவிக் காந்த பின் மாவக்கையாக்கிச் சேர்த்துக் கட்டிக் களத்துவயலில் சூடாகக் குமித்துக் கடாவேலியடைத்துவிட்டு வைகாசி மாதத்தில் சூடு மிதிக்கத் தொடங்குவார். இம்மாதம் நல்ல சோழகக் காற்று வீசுவதால் நெல்தூற்றுவுதற் காகவே இம்மாதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சூடுமிதிப்பார்.

கைகாசி வளர்பிறை நிலாக் காலத்தில் களம் செதுக்கிக் களக்கட்டை நோந்து நாட்டில் களத்தைச் சுற்றி வேலுப்பிள்ளையால் காவல்கட்டிக் கதிரைக் குவித்து எருமைக் கடாக்களைக் கட்டையில் தொகுத்து, அவற்றைச் சுற்றி வளைத்துச் சூடுமிதிப்பார்கள். சூடுமிதிக்கும் மாடுகளை நடையன்கள் என்றும் களத்து மேட்டுப் பாசையாகக் கூறுவார்கள்

கட்டையடியில் கட்டும்மாடு பலமானதாக இக்கும். அதனைக்கட்டையடி நடையன் என்றும் நடுவேயுள்ள மாடுகளை நடுக்கொடிமாடுகள் என்றும் கரையில் உள்ள மாட்டை வாட்டியடியான் என்றும் கூறியழைப்பார். மாடுகளைச் சுற்றி வளைப்பவர் பொலியோபொலி பிள்ளையாரே பொலி என்று சொல்லிச் சுற்றிச் சுற்றி வளைப்பார் உளவன் கேட்டியால் மாடுகளுக்குச் செம்மா அடி கொடுப்பார். மாடுகள் களத்தினுள் சாணகம் போடும்போது அதனை விரைவாகக் கரங்களால் ஏந்தி வெளியே வீசவேண்டும். மெதுவாக மாடுகளை நடந்துவிட்டால் கதிர் முழுவதையும் நடையில் தான் உண்டுவிடும். எனவே நடையன்களை வளைப்பவர் மிகவும் கவனத்துடன் வழைக்க வேண்டும்.

களத்து மேட்டில் பாவிக்கும்

சொற்களாவன, கதிரைச் சவளம் என்றும் வைக்கோலைப் பொலிக்கொடி என்றும் குறையான சூட்டினைக் கட்டைக் கந்து என்றும் தூர்வாத நெல்லைப் பொலி என்றும், சுத்தமான நெல்லைக் கூரன் என்றும், கடகத்தைப் பெருவாயன் என்றும், சுளகைக் குல்லம் என்றும், பொலிக்கொடி எடுக்கும் முன் வழை தடியை வேலையாள் என்றும், வேலைசெய்யும் ஆட்களைப் போலன் என்றும், களத்து மேட்டின் தலைவனைப் பிள்ளையார் போலன் என்றும் (அவர்தன் களத்தில் வழிகாட்டி அவரின் சொற்படியே வேலைகள் நடைபெறும்) நெல்கோலும் சாக்குகளை இளையவன் என்றும் நெல் ஏந்தும் வண்டியைக் கடகடப்பான் என்றும் கூறியே களத்தில் வேலை செய்வார்கள். ஒரு காணியிற் கூடு மிக்க ஏறக்குறையப் பத்துப் பன்னிரண்டு நாட்கள் எடுக்கும்.

சூடு மிதிக்கும் இறுதிநாளைப் பெருமிதி நாள் என்று கூறிஅன்று சிறிதளவு கதிரைக் கட்டைக் காற்றில் விட்டு அதனை மிதித்து அன்றிரவு எருமைப்பால் சேர்த்து இனிப்புச் சேராது அமுது சமைத்தல் என்று பொங்கல் செய்து வாழைப்பழம் காட்டுப்பழவான வட்டப்பூவுடன் வெள்ளைத் துணியில் மடைபோட்டுக் கணபதியைத் தொழுது உண்டு மகிழ்வார். அமுது சமையல் வீட்டில் உள்ள பெண்கள் சாப்பிடக் கொண்டு செல்ல மாட்டார்கள். வன்னித் தெய்வத்திற்குப் படைத்த பொங்கல் பெண்கள் உண்ணக் கூடாது என்பது அவர்களின் வரையறை.

காலவேளையிற்றூண் முக்காலி கட்டி அதன்மேல் ஒருவர் ஏறிநிற்க மற்றவர் இல்லத்திற்குப் பெருவாயினால் பொலியைக் கொட்ட கூரனைத் தூற்றிஇளையன்களிற் கட்டிக் கடகடப்பான் மூலம் வீட்டிற்கு நெல்லைக் கொண்டு செல்வார். கிடைத்த நெல்லின் ஒரு பகதியை விற்றுவிட்டு மீதியை வீட்டில் உள்ள வட்டவடிவக் கொம்பரை என்ற கிட்டச்சியில் சேர்த்து வைத்து அதனைத் தேவையான போது எடுத்துக் கைகளால் பெண்கள் உரல்மீது போட்டுக் குற்றி அரிசியாக்கித் தமக்கு வரும் விருந்தினர்களுக்கு உணவுக்காகப் பயன்படுத்துவர்.

வீடுகளில் பனாட்டு, காட்டு மான், மரை, இறைச்சி வற்றல்களும் பன்றி இறைச்சிக் கருக்கலும் மண்பானைகளிலும்

பனங்குட்டான்களிலும் சேமித்து உறிகளில் தொங்கவிட்டிருக்கும். பால், தயிர் நெய் தேன் என்பன சுரைக்குடுக்களிலும் மண்கலயங்களிலும் நிறைந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். உணவுக்காகப் பணம் கொடுத்து வாங்குவதில்லை. மரக்கறிகளால் தாமே உற்பத்தி செய்வது வழமை.

நாகம்மாக்கா வருகின்ற வீந்தினர்களுக்கு கூசாமல் உணவளித்து பசுரிப்பர். நாகலிங்கக்காவின் வீட்டில் தான் சுந்தரம் வண்டியையும் மாடுகளையும் கட்டிவிட்டு இரவு தங்கிய பின்பு அதிகாலை புறப்பட்டு முல்லைத்தீவுக்கச் செல்வது வழக்கமான செயற்பாடு. நெற்செய்கைக் காலத்தில் சுந்தரம் நாகலிங்கத் தாரின் ஆண்பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து கமத்தொழிலை நன்கு கற்றுக் கொண்டார். இவரது திறன், முயற்சி, விவேகம் என்பவற்றைக் கண்டு நாகலிங்கத்தாரும் அடிக்கடி புகழ்ந்து பேசுவார்.

நாகலிங்கத்தின் மூத்த இரு பெண்களையும் தமது சொந்த உறவுக்குள் மணம் செய்து கொடுத்து விட்டனர். அக்குடும்பத்தில் சொந்த உறவுகளுக்குள்ளேயே திருமணம் நடக்கும்.

இக்குடும்பத்தின் மூன்றாம் மகளான பாய்க்கியம் திருமணப் பருவம் எய்தியுள்ளாள். வீட்டில் மற்றவர்களில்லாத வேளைகளில் பாக்கியம் சுந்தரத்திற்கு உணவு பரிமாறுவது, தேநீர் கொடுப்பதுடன் இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசும் வாய்ப்புக்களும் ஏற்பட்டது. படிப்படியாக இருமனங்களும் ஒன்றிணையுமளவிற்கு மாறிவிட்டது.

நாகலிங்கம் வீடு மால் வீடு எனப்படும் தலைவாசல் வீடாகும். அது வந்தோர் தங்குவதும் வீட்டில் உள்ள ஆண்கள் தங்கும் இடமுமாகும். அதில் இரண்டு திண்ணைகள் இருக்கும். ஒரு திண்ணை வீட்டு எசுமான் சாய்ந்து படுக்கும் வசதியாகச் சாய்மனைத் திண்ணையென்று சாய்வாக இருக்கும். பெரியவீடும் சமையற் குசினியும் ஒரு முகட்டுக் கப்புள்ள வட்டவடிவ வீடுகளாகும். ஓலையால் வேயப்பட்டு வீடுகள் மிகவும் சுவாத்தியம் உள்ளதாக இருக்கும்.

இங்குள்ள மால் வீட்டின் சாய்மனைத்

திண்ணையில் நாகலிங்கம் ஐயா மத்தியானம் சாய்ந்த படுத்துக் கொண்டு சுங்கானில் புகையிலைத் தூளைப் போட்டு லாவகமாகப் புகைவிட்டுக் கொண்டு ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவேளை சுந்தரம் அவர் அருகே சென்று மெதுவாக ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்துத் தயங்கியபடி நின்றார். 'என்னதம்பி சுந்தரம் என்ன விசயம் ஏதோ சொல்ல வந்தனி ஏன் தயங்கிறாய் சொல்லப்பா என்றார்.

ஐயா என்மீது குறைவிளங்க வேண்டாம் கோபிக்கவும் வேண்டாம் நான் உங்கடை மகள் பாய்க்கியத்தை எனக்குக் கலயாணம் செய்து தருவியளே? என்று தான் கேட்க வந்தனான். எனக்குப் பேச்சுக் காலுக்குவர வேறொருவருமில்லை அதுதான் நானே கேட்கிறேன் என்று சுந்தரம் கேட்டேவிட்டார்.

சற்று அதிர்ச்சியும் பின்பு அமைதியுமாக மாறிய நாகலிங்கத்தார் 'தம்பி நீ கேட்டது பிழையில்லை. ஆனால் எங்கடை குடும்ப வழமையின்படி அவளுக்குப் புதுக் குடியிருப்பில் முறை மாப்பிள்ளையொருவர் இக்கிறார் எப்பவோ அதுமுடிவாகி விட்டது. குறை நினைக்கவேண்டாம் வழமையாக வருவதுபோல் நிவீட்டுக்கு வந்து போ தம்பி' என்று மறுத்துவிட்டார். இது பற்றி என்றை ஆம்பிளைப் பிள்ளைகளுக்கு நான் சொல்ல மாட்டன் அறிந்தால் அவங்கள் உன்மீது கோபிப்பாங்கள் என்றும் சொன்னார்.

சுந்தரம் மிகக் கவலையொடு அன்றிரவிரவாக வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு வீடு சென்று விட்டார். அன்றுமுதல் நாகலிங்கத்தார் வீட்டுக்குச் சுந்தரம் வருவதில்லைத் தனது தொழில் கருதி குழுமுனைக்கு வந்தால் வெறொரு வீட்டில் தங்குவார். ஆட்கள் இல்லாத போது பாக்கியத்தின் கடைசித் தங்கையான இலட்சுமியின் தகவலுடன் அவளுடன் கதைத்துவிட்டுச் செல்வார்.

பாக்கியத்தின் முறை மாப்பிள்ளைத் திருமணம் முற்றாகி நாட்கள் குறிக்கப்பட்டு விட்டது. பாய்க்கியத்தின் விருப்பம் கோரப் படாமலேயே இவ்விடயம் ஆரம்பமானது. அவளுக்கு விருப்பமே யில்லை. இது பற்றி வேறு வீட்டில் தங்கியிருந்த சுந்தரத்திற்கு இலட்சுமி மூலம் திருமணம் நடைபெறும் முன்பே என்னைக்

சுட்டிச்செல்லும்படியும் இல்லாவிட்டால் நான் என்னுயிரை மாய்த்து விடுவேன் என்றும் செய்தி விடப்பட்டது.

முல்லைத் தீவில் சுந்தரத்திற் கு ஆலோசனையும் உதவியும் வழங்கும் வழக்கறிஞரான பிரகதிராதியார் எனக் கிராமியப் பாசையிற் கூறப்படும் பொன்னம்பலம் என்பவா இருந்தார். அவர் ஆட்பலமும் அதிகார பலமும் கொண்டவர். நூறு ஏக்கர் தென்னந்தோட்டத்தின் உரிமையாளர்.

சுந்தரம் அவரிடம் சென்று தனது பிரச்சினைத் தெளிவுபடுத்தினான். சுந்தரம் இதுக் கெல்லாம் யோசிக் காதை பாய்க்கியத்திற்கு எப்படியும் நாளை நடு இரவு வரவும் ஆயத்தமாயிருக்கும்படி செய்தி யை அனுப்பு பாப்பம் என்று துணிவுடன் பொன்னம்பலத்தார் கூறினார்.

அடுத்த நாள் இரவு பொன்னம்பலத்தார் சகிதம் அவரின் ஆளணிகளுடன் நான்கு மாட்டு வண்டிகளும் சுந்தரத்தின் வண்டியை நடுவே விட்டுக் குழுமுமுனையை நோக்கி விரைந்தன.

பாக்கியம் அன்று இரவு முழுவதும் வயிறுழைவு என்ற போலி நோயுடன் தங்கை இலட்சுமியின் தணையோடு அரிக்கன் இலாம்புடன் அடிக்கடி யார்க்காட்டுப் பக்கம் போய் வந்துள்ளாள் (யார்க்காடு என்பது அந்தக் காலத்தில் மலசலசூடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சிறிய பற்றைக் காடாகும்). நடைபெறப் போகும் உள்ளிரகசியச் செயற்பாடு நாகலிங்கத்தாரின் விட்டில் பாக்கியம் இலட்சுமியைத் தவிர மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. நடு நிசி

வேளை எல்லோரும் நிறைந்த தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். சுந்தரத்தின் வண்டியில் ஒரு சமை கூடுகிறது. பாய்கியத்தையும் ஏற்றிக்கொண்டு காவல் வண்டிகள் புடைசூழ சிலாபத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

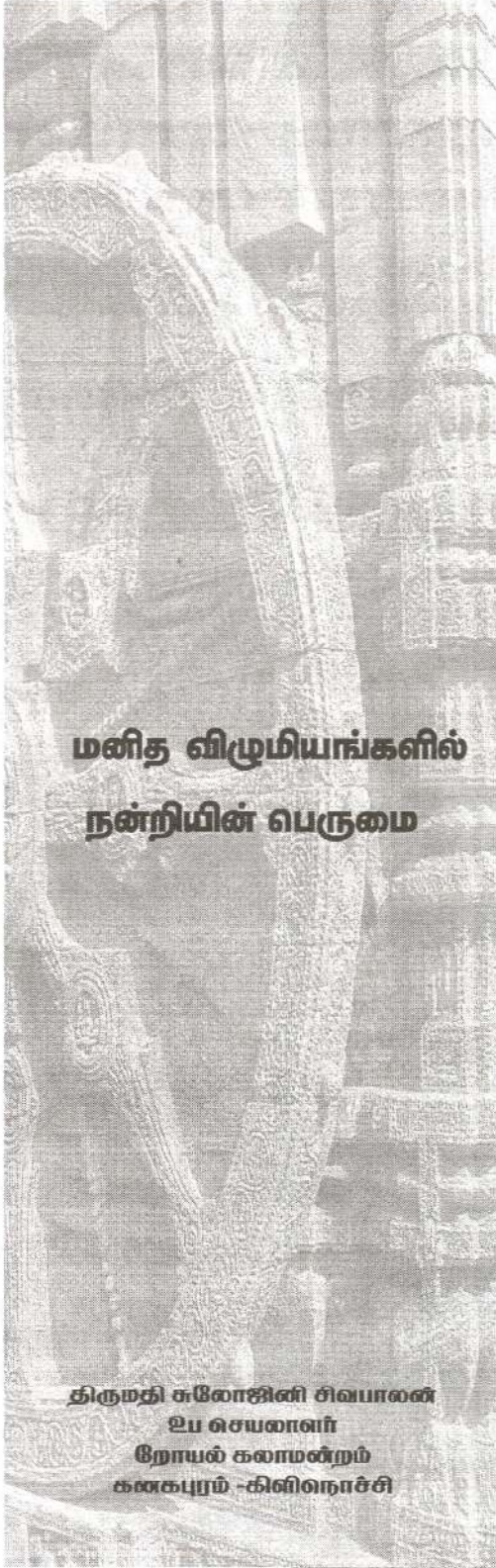
இலட்சுமி அக்கா பாக்கியத்தின் அன்புச் சமையைச் சுந்தரத்தின் வண்டியில் பூட்டி விட்டு ஏதுமறியாதவள் போல் படுத்துறங்குகிறாள்.

பொழுது விடிந்ததும் பாக்கியத்தின் வெற்றிடமும் அவள் சுந்தரத்துடன் ஓடிப்போன செய்தியும் எல்லோருக்கும் தெரிந்து விட்டது நாகலிங்கத்தார், நாகம்மாக்கா ஆண்பிள்ளைகள் பொல்லுகள் தடிகள் எடுத்துக்கொண்டுமாட்டு வண்டியைக் கட்டிக்கொண்ட சிலாவத்தை செல்புறப்பட ஆயத்தமாகினர்.

நாகலிங்கத்தார் உரத்த தொனியடன் ஒருவரும் அசையவேண்டாம் ஓடிப்போன வளை நீங்கள் மீட்கப்போக வேண்டாம் அவள் எங்கள் வீட்டில் செத்தவள் ஆகிவிட்டாள் அவளுக்குக் கொள்ளிக்குடம் உடைக்க வேணும் என்று சொல்லிக்கொண்ட தனதுஇருப்பிடத்தை விட்டு மெதுவாக எழும்பி முற்றத்தில் இருந்த மண்ணாலான தண்ணீர்க்குடத்தை வேகமாக நிலத்திற் போட்டார் குடம் சிதறியது எல்லோர் மீதும் நீர்த்துளிகள் சிதறிப்பட்டது. எமது சமை இறங்கிவிட்டது என்றார் நாகலிங்கத்தார்.

அங்கு பொன்னம்பலம் பிரகதிராதியார் விட்டில் சுந்தரம் பாக்கியம் ஆகியோரின் பதிவுத் திருமணம் நடைபெற்றது. சுந்தரத்தின் குடும்பச் சமையைப் பாக்கியமும் சேர்ந்து பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாள்.

மனித விழுமியங்களில் நன்றியின் பெருமை

திருமதி சுலோஜினி சிவபாலை
உப செயலாளர்
ரோயல் கலாமன்றம்
கணகபுரம் - கிளிநொச்சி

'பிறத்தல் அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அதனிலும் அரிது' எனவே மண்ணிலே மனித பிறவி எடுத்த நாம் நல்ல விழுமியங்களை வளர்த்து நற்பிரஜைகளாக வாழவேண்டும். வழிசமைக்கவேண்டும், உதவி செய்தல், அன்புகாட்டுதல், விட்டுக்கொடுத்தல், உண்மை பேசுதல், அரவணைத்தல், நன்றி கூறுதல் என்பன விழுமியப் பழக்கங்களாகக் காப்படுகின்றன.

இந்த வகையிலே நன்றியின் பெருமை பற்றி எடுத்து நோக்குவோமாயின் நாங்கள் எல்லோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் பலருடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய தேவை இருந்துவருகின்றது. இவ்வாறு தொடர்பு செய்யும் வெளையிலே உதவிகள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் ஏற்படுகின்றது. உதவியைப் பெற்றுவிட்டு நாம் நன்றியற்றவர்களாக மாறி விடுவோமானால் பண்பற்றவர்களாகவே திகழ்வோம்

வள்ளுவர் கூட அழகு தமிழிலே இரத்தினச் சுருக்கமாக 'நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லதை அன்றே மறப்பது நன்று' எனக் கூறுகின்றார். நாம் தீமையான செயல்களை உடன் மறப்பது நல்லது ஆனால் நன்றியை என்றும் மறக்கக்கூடாது.

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு’ ‘நன்றியைப் பயன் தூக்கி வாழ்தல் நனி இனிது’ தினைத்துணை நன்மை செய்யினும்பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார். திருக்குறளிலே சொல்லப்படுகின்ற நன்றியின் மகிமையாகும்.

நன்றி மறந்தவர்களை உலகம் நன்றி கெட்டவர்கள், பண்பற்றவர்கள், நன்றி கெட்ட சமுதாயம், நன்றி கெட்ட உலகம் என்று கூறிக்கொள்வர்.

கர்ணன், பாண்டவர்கள் தனது தம்பியர் என்ற அறிந்தும்சூட துரியோதனன் செய்த நன்றிக்காக அநீதியின் பக்கம் நன்றி மறவாத வீரனாகத் திகழ்ந்தான்.

கும்பகர்ணன் தனது தமையன் சொல்வது அதர்மமான வழி என அறிந்தும் நன்றியின் பண்பையறிந்து அண்ணனிற் காகப் போர்க்களம் சென்று உயிர்துறக்கின்றான்.

ஏகலைவன் தனது குருவை மதித்து துரோணாச்சாரியாருக்குக் கட்டை விரலை வரதட்சணையாகக் கொடுக்கின்றான்.

குசேலர் கண்ணபிரானின் நன்றிக்காக அவல் முடிச்சைக் கொடுக்கின்றார். எனவே நன்றிகள் குறைந்த அளவிலே செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது உலகிலும் பெரிதே. இதனை வள்ளுவர் ‘காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிது எனினும் ஞாலத்திற் மாணப் பெரிது’

எனவே நன்றியை மதித்து நினைவு கூர்ந்து அதன் பயன் பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து நாள்தோறும் பண்பாளர்களாகத் திகழவேண்டும். மனித விழுமியங்களை வளர்க்க வேண்டும். எமது கலாசாரத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

கலைகளை வளர்த்து கலாசாரம் பேணி நற்பிரஜைகளாக மாறுவோம்.

மண்ணிலே தோன்றி, மாநிலத்தில் கால் பதித்து, என்றும் பழமை மாறாது புதுமையையும் அரவணைத்து தாரகை நடுவுண் தண்மதி போல் தவழ்ந்து நம் தமிழ் மொழியின் பெருமை பேசிடற்கரியது. இத்தகு தமிழின் பெருமையை அறியாது தமிழன் ஒருவன் இருப்பானானால், அவன் தன் தாயின் பெருமையை அறியாதவனே ஆவான்.

தமிழனாகப் பிறந்தவன் தனக்குரிய பண்பாட்டுடனும், தனித்துவத்துடனும் வாழும்போது தான் ஆரோக்கியமான சமுதாயமாக எம் சமுதாயம் மலரமுடியும். மொழியானது பண்பாட்டின் ஒரு அடையாளமாகும். மொழியை இழக்கும்போது பண்பாட்டையும், சுய அடையாளத்தையும் இழக்க நேரிடுகின்றது. தமிழ் எதற்கு? என்று கூறாமளவிற்கு எம் மத்தியில் பலர் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். தமிழை தம் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களே தமிழைப் பேசவும், தம் கையெழுத்தைத் தமிழில் பொறிப்பதற்கும் வெட்கப்படுகின்ற நிலையை நாம் காண்கின்றோம். இந்நிலையை மாற்றி நாம் தமிழர் என்று சொல்கின்றோமானால் அதற்கு உயிர்நாடியாகவுள்ள தமிழ் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கலை, கலாசார அம்சங்களையும் காலவெள்ளத்தில் அழியவிடாமல் பாதுகாப்பது தமிழர் தம் கடமையாகும்.

எனவே தாய்மொழியும், எமது பண்பாடும் இனவரலாறும் நாம் நாமாக இருப்பதற்கும் பெரிதும் உதவும். எமது எதிர்காலச் சந்ததி தமது சுய அடையாளத்தைப் பேணுவதற்கும் நாம் தமிழர் என்று துணிவுடனும், நம்பிக்கையுடனும் தலைநிமிர்ந்து சொல்வதற்கும், வாழ்வதற்கும், ஏற்ற வழிவகைகளைச் செய்வது எம் அனைவரினதும் தார்மிகப் பொறுப்பாகும்.

நன்றி

ஆசிரியர்கள் உளவியல் - முக்கிய அம்சங்கள்

அறிமுகம்

உளவியல் என்பது நடத்தை பற்றிய அறிவாகும் (Science of Behaviour) அல்லது மனிதனின் நடத்தை பற்றிய நேரிடையான அறிவியலே உளவியலாகும்.

நேரிடையான அறிவியல் என்பது உள்ளத்தை உள்ளபடி காண்பதாகும். இங்கு 'நடத்தை' என்னும் போது ஒருவெளிப்புறமான துலங்கல் மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. உள்ளே நிகழும் அனுபவங்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இதில் வெளிப்படையாகக் காணக்கூடிய உடல்சார் செயல்கள் மட்டுமன்றி அறிவுசார் உணர்வுகள் செயல்கள் அனைத்துமே நடத்தையின் பார்படுகிறது.

உளவியல் ஆய்வு முறைகள் பல வகைப்படுகின்றது.

1. சம்பவப் பதிவேட்டு முறை
2. அகநோக்கு முறை
3. உற்று நோக்கல் முறை
4. பரிசோதனை முறை
5. தனியாள் வரலாற்று முறை
6. விருத்திமுறை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் உளவியல் பல கிளைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

பொது உளவியல்
உடற்தொழியல் உளவியல்
சமூக உளவியல்
குழந்தை உளவியல்
பிறழ்நிலை உளவியல்
பிரயோக உளவியல் என்பனவாகும்.
கல்வி உளவியலும் ஆசிரியரும்

திரு.க.மகிந்தன்

(B.A (Hons) Eco.spe Dip in Edu

ஆசிரியர்

கிளி. முருகாணந்த ம.வி

கரைளழில் - 2011

பொது உளவியல், சமூக உளவியல், குழந்தை உளவியல் ஆகியவற்றில் பெறப்பட்ட கண்டு பிடிப்புக்களைக்கல்விச் செயற்பாட்டின் பிரகாரம் பிரயோகிப்பது கல்வி உளவியலின் பிரதான நடவடிக்கை ஆகும்.

கற்போன், கற்றற் தொழிற்பாடு, மதிப்பீடு ஆகிய கல்விச் செயற்பாடுகள் யாவும் கல்வி உளவியலின் பிரதான நடவடிக்கை ஆகும்.

பாடவிடயங்கள். சமூக நடத்தைகள் அறநெறிப் பண்புகள். என்பவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் தொடர்பான உளவியற் கருத்துக்களும், கோட்பாடுகளும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மேலும் பிள்ளையின் விருத்திசார் இயல்புகள்

தனியாள் வேறுபாடுகள்

கற்றற் சூழலின் இயல்புகள்

கற்றற் தொழிற்பாட்டின் இயல்பும் கற்றறித்தல் முறைகளும்

பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளும் உள நலமும் கற்றலின் அளவீடு

என்பன பற்றி நன்கு அறிந்து பொருத்தமான கற்றல் சூழலை ஏற்படுத்தக்கூடிய கற்பித்தல் உத்திகளைக் கையாளவும் கல்வி உளவியலறிவு வகை செய்யும்.

கற்கும் விடயத்தை விளக்கத்துடன் கற்பதிலும் பார்க்க அவ்விடயத்துடன் தொடர்புடைய திறன்களை மட்டும் பெற்று விடுவதால் கற்றல் முழுமையடைந்து விடுவதாகக் கருதும். போக்கு அண்மைக் காலங்களில் பலர்மத்தியிலும் வலுப்பெற்று வருகின்றது. விளக்கத்துடனான கற்றலா அல்லது குறிப்பிட்ட திறன்களை மட்டும் கற்றுக் கொள்வதா நீண்டகாலப் பயனுடையது என்னும் வினாவுக்கு விடையளிப்பதும் கல்வி உளவியலே.

ஒரு பிள்ளையின் அறிக்கைகள் ஆட்சி, எழுச்சிசார் ஆட்சி, உள இயக்கம் சார் ஆட்சி என்பவற்றின் வெளிப்பாடாகிய அறிவு, மனப்பாங்கு, திறன் என்பவற்றின் விருத்தி கல்விச் செயற்பாட்டின் ஒரு பிரதானமான நோக்கமாகும்.

ஆசிரியர் தொழில் - மன உழைப்புத் தொழில்

ஆசிரியர் தொழில் என்பது ஓர் மகத்தான தொழிலாகும்.

இது உலகில் காணப்படுகின்ற எல்லாத் தொழில்முறைகளையும் விட முதன்மை யானதும், சமூக தேவையின் அடிப்படை யானதும், தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததுமாக மதிப்பிடப்பட்டு வருகின்றதைக் காணலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட மன உழைப்பு தொழில் வகைகளில் அடங்கும். ஆசிரியர்கள் தமக்கென சில தனித்துவமான இலட்சணங் களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஒரு ஆசிரியர் தனது பாடம் தொடர்பான அறிவையும், அதற்கு அப்பால் உளவியல் தொடர்பான அறிவையும், அனுபவத்தையும் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

அதாவது ஒரு ஆசிரியருக்கு தாம் கற்பிக்கும் பாடம் பற்றிய அறிவைவிட அப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் மாணவர்களைத் தயார்படுத்தும் ஆற்றலைக் கொண்டிருத்தலே இன்று பெரும்பாலும் வேண்டப்படுகின்றது.

எனவே ஒரு ஆசிரியர் தமது பாடம் தொடர்பாக அறிவையும் கல்வி உளவியல் (Educational Psychology) அல்லது அடிப்படை உளவியல் (Foundation of Psychology) தொடர்பான அறிவையும் பெற்றிருப்பது மிக அவசியமானதாகும். இதில்

1. மாணவர்களது தேவைகள்
2. விருப்பு
3. வெறுப்புகள்
4. மனப்பான்மைகள் போன்றனவும்
5. மாணவர்கள் எவ்வாறு கற்கிறார்கள்.
6. மாணவர்களுக்கேற்ப போதனைகள் எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது.
7. வகுப்பறை எவ்வாறு முகாமை செய்யப்படுகிறது.

போன்ற சகல நடவடிக்கைகளும் கல்வி உளவியலில் இன்றியமையாதவையாக உள்ளது.

ஆசிரியர் பணியும் உளவியல் கல்வியும்

ஆசிரியரின் பணி மாணவர்களை அறிந்து அவர்களிடம் நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். அவ்வாறு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் மாணவர்களை நன்கு அறிந்து விளக்கம் பெற்ற பின்னரே அதனை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்கு உளவியல் கல்வி துணைபுரிகின்றது.

ஒரு ஆசிரியர் தனது மாணவர்களை அறிந்து கொள்வதற்கு புத்தகத்தை வாசித்து விளங்கிக்கொள்வது போன்று அவர்களையும் முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதோடு, கற்பித்தல் கலையானது மனத்திறன் தொழிற்பாடு பற்றிய ஓர் தெளிவான அறிவின் அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டும் என்பதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக,

ஒரு மாணவருக்கு ஒரு பாடத்தை கற்பிக்க வேண்டுமாயின் அப்பாடத்தை மட்டுமல்ல மாணவரையும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஏனெனில் மாணவரின் அறிவென்பது உளவியலாக இருப்பதனால் ஆசிரியர் உளவியலை நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் தான் புத்தகங்களில் இருந்து அறிந்த விடயத்தைவிட தன்னிடமுள்ள அனுபவ அறிவும் கற்பித்தலுக்கு உறுதுணையாக உள்ளது. தான் கற்பிக்கும் ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் அறிந்து கொள்ளும் ஆசிரியர் தன்னளவிலே ஓர் உளவியலாளராக இருப்பதோடு அவரது அறிவும் மாணவர்களிடம் பிரயோக தன்மை உடையதாகக் காணப்படும்.

தாம் கற்பிக்கும் வகுப்பு மாணவர்களை விளங்கி அவர்களிடம் நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த உளவியல் கல்வி ஆசிரியருக்கு முக்கியமாகின்றது. கல்வியின் குறிக்கோள் சமூக தேவைக்காக நடத்தையை மாற்றியமைப்பதாகும்.

நடத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உளவியல் கல்வியில் இன்று ஆசிரியர் கவரப்படுவதற்கு காரணம் கற்பித்தல் கலையை அறிவதற்கு மட்டுமன்றி மாறாக தாம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை உளவியலாளர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதோடு உளவியல் துறையில் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்வதுமாகும்.

கற்பித்தலில் கல்வி உளவியலில் பங்களிப்பு

கல்வி உளவியலானது கல்விக் கோட்பாடுகளுக்கும் கல்வி முறைக்கும் கூடிய பங்களிப்பை வழங்குகிறது.

வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்பவர் உளவியலின் முக்கியத்தவத்தைக் குறிப்பிடுகையில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் கற்பித்தல் உளவியலுடன் உடன்பட வேண்டும். ஆனால் கற்பித்தலுக்காக மட்டும் அது உடன்பட வேண்டியதில்லை. பல்வேறு முறைகளுடன் கூடிய கற்பித்தலானது சமமான முறையில்

உளவியல் விதிகளுடன் உடன்படலாம் என்கின்றார்.

ஜோன் டோலோ, ஈ.எல்.தோண்டிக் போன்றோர் கல்வி உளவியலாளர்களின் பங்களிப்பானது கற்பித்தலை உத்வேகப்படுத்துவதற்கு காரணமாக அமைந்திருப்பதோடு கல்விக் கோட்பாடுகள் பற்றி ஓர் உறுதியான அடித்தளத்தினை இடுவதற்கு உதவியது எனக் கூறுகின்றார்கள்.

தற்கால நவீன ஆய்வுகள் எல்லாம் கல்வியில் அக்கறை செலுத்தும் வகையில் உள்ளது. ஏனெனில் உளவியல் கோட்பாடுகளின் பிரயோகத் தன்மையை பரீட்சிக்கும் இடமாக பாடசாலைகளே உள்ளன.

உதாரணம்.

காரணித்தலை முன்னெடுத்தலும் தெளிவான முறையிலே பிரச்சினை விடுவித்தவை நகர்த்திச் செல்லவும் சிந்தனை மேம்பாட்டுடன் தொடர்பான சிந்தனை ஒழுங்கமைப்பை பிராஸ்போட் மற்றும் ஸ்ரெயின் (1984) ஆகியோர் IDEAL என்ற எண்ணக்கருவால் விளக்கினர் அதன் பொருள் வருமாறு.

I - IDENTIFYING

பிரச்சனையை இனங்காணல்

D - DEFINING

பிரச்சினையை வரையறுத்தல்

E - EXPLORING

உபாயங்களைத் தேடிக் கண்டறிதல்

A - ANALYZING

உபாயங்களோடு வினைப்படல்

L - LOOKING BACK

வினைப்பாடுகளை மீளாய்வு செய்தலும் மதிப்பிடு செய்தலும்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணம் தவிர பல்வேறு எண்ணக்கருக்கள் கற்பித்தலில் கல்வி உளவியலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆசிரியருக்கு உளவியல் கல்வியின் அவசியம்

உளவியலின் துணையின்றி ஓர் ஆசிரியரினால் தாம் மாணவர்களிடமிருந்து நற்பண்புகளையும் நன்னடத்தைகளையும் உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளாரா அல்லது பெறவில்லையா? என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு ஆசிரியரின் கடமை அல்லது பொறுப்பு மாணவர்களின் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதாக இருக்கும்போது அவர்

கரைநிலை - 2011

கல்வி உளவியல் பற்றி அறிந்திருப்பதும் அதனுடாக தன்னைப் பற்றி அறிந்திருப்பதும் தான் கற்பிக்கும் மாணவர்களின் உடன் பிறந்த குணாதிசயங்கள் -அதன் வளர்ச்சி விதிகள்

மனவெழுச்சிச் சிக்கல் நிலை மாணவர் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் சூழலில் தாக்கம்

பண்புகளில் உருவாக்கம் என்பவற்றை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இவற்றின் துணையுடனான ஆளுமை விருத்தி, பாடசாலையில் கற்றல் விருத்தி, மாணவரின் உளநலம், சமூக விருத்தி போன்ற பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உளவியல் கற்ற ஆசிரியரால் மாணவர்களின் நடத்தைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், எதிர்வு கூறுவதற்கும் உதவியாக அமைவதோடு தேவையேற்படும் சந்தர்ப்பத்தில் அதனை மாற்றியமைப்பதற்கும் உறுதுணையாகின்றது.

கல்வி என்பது மனித நடத்தையை உருவாக்குவதும், அதனை வடிவமைப்பதுமாகும்.

மனம் நடத்தை என்பன பற்றி உளவியல் வழங்குகின்ற அறிவின் வளர்ச்சியானது கல்விசார் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான ஒரு பயனுள்ள வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

ஒரு பிள்ளை எதிர்காலத்தில் எவ்வாறான ஒருவராக வரவேண்டும் என தீர்மானிப்பதாயின் அப்பிள்ளை எவ்வாறானது என்பதை முதலில் ஆசிரியர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

கல்விப் போதனையை ஆசிரியர் மேற்கொள்வதற்கு அவர் உளவியல் கல்வி தொடர்பான அறிவைப் பெற்றிருப்பாராயின் தனது கடமைகளை இலகுவாக நிறைவேற்றலாம். இதனாலேயே இதனை வேறுவார்த்தைகளில் பிரயோக உளவியல் (Applied Psychology) என்று இன்று புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுத்துள்ளனர்.

இன்றைய நவீன கல்வியின் குறிக்கோள் யாதெனில் பாடத்தில் உள்ள கருப்பொருளை கற்றுக்கொடுப்பதை விட மாணவர்களுக்கு அவர்களின் அறிவாற்றல், திறன்களுக்கேற்ப போதனையை வழங்க வேண்டும் என்பதாகும்.

எனவே பாடம் தொடர்பான அறிவையும் அது தொடர்பான திறன்கள், ஆற்றல்கள்,

மனப்பான்மைகள் என்பவற்றை மாணவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்புக்களை சுமந்துள்ள ஆசிரியர்களுக்கு கல்வி உளவியல் துணை நிற்கின்றது.

இவற்றடன் மட்டுமன்றி மாணவர்களின் ஆளுமை விருத்தி, உளவிருத்தி, சமூகத்துக்குரிய விருத்தி மனவெழுச்சி, விருத்தி என்பவற்றைத் திறம்பட மேற்கொள்வதிலும் அது பங்களிப்புச் செய்கிறது.

ஒரு ஆசிரியர் கல்வி தொடர்பான அறிவைப் பெற்றிருப்பின் முதலில் தன்னைத்தான் அறிந்து கொள்வதுடன், தன்னை சூழலுடன் இயைபாக்கிக் கொள்வதற்கும் சூழலின் தேவையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் இன்றியமையாததாக அமைகிறது.

முடிவுரை

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைத் தன்னம்பிக்கையுடன் அணுகுவதற்கும் அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அவர்களைக் கற்றலின் பால் ஊக்குவிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு கற்றலுக்கான சூழ்நிலையை தோற்றுவிப்பதற்கும் அதனை எளிமையாக்குவதற்கும் முகாமை செய்வதற்கும், தனது கற்பித்தல் முறைகள் நுட்பங்கள், சாதனங்கள் என்பவற்றைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் உளவியல் துணை புரிகிறது.

எனவே இன்று சமூக விஞ்ஞான பாடங்களில் முன்னிலை வகிக்கும் உளவியல் கல்வியே ஆசிரியத்துவத்தின் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது என உறுதியாகக் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்சார் உளவியல் முக்கிய இடம் இவ்வாறு பெறுகின்றது.

Reference

- அறிகைத் தொழிற்பாடுகளும் ஆசிரியரும் - க.சின்னத்தம்பி, க.கவர்ணராஜா (பக்.01.08)
- ஆசிரியத்துவத்தின் - ஆர் லோகேஸ்வரன் வெற்றிக்கு கல்வி உளவியல் (அகவிழி - பார்வை 41 சனவரி -2008 - பக் 11-13)

தமிழ்ப் பண்பாடும் தமிழர் பண்பாடும்

வே.ஔறையினினை
செயலாளர் - தமிழ்ச்சங்கம்
கிளிநொச்சி.

உலகில் தொன்மைமிக்க மொழிகளுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று. ஆனால் அத்தொன்மை மிக்க மொழிகளுள் தமிழுக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு, தனிப் பண்பு உண்டு. அதனாலேயே ஏனைய தொன்மை மிக்க மொழிகளில் சில இறந்துபட இடது ஒன்று மட்டும் உயிருடைய தொன்மொழியாய் நின்று நிலவுகிறது. இப்பண்பாவது தமிழ் தமிழர்க்கு மட்டுமன்றி தமிழக குழுமொழிகள், பிற இந்திய மொழிகள் ஏன் உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும் தனிப் பெரும் தாய்மொழியாக உள்ளது.

தமிழ் மொழியின் முதலாவது பண்பு தமிழ் பலமொழிகளுக்கு தாயாகவும் தனத்துத் தாயாக எந்த மொழியையும் கொள்ளாததும் ஆகும். இப்பண்பை தமிழின் தாய்மைப் பண்பு என்று கூறலாம். இத்தாய்மைப் பண்புக்கு ஊறு ஏற்படாமல் இருக்குமாயின் நம்மொழி அழியாது. தாய்மைப் பண்புக்கு அடுத்த படியாக தமிழின் இரண்டாவது பண்பு அதன் கன்னித் தன்மையாகும். அதாவது தமிழ் எத்தகைய மொழியை அடுத்தும் தன்னிலை திரியாத தன்மையுடையது.

தமிழ்மொழியின் இக்கன்னித் தன்மைக்கு பேருதவிபுரியும் இன்னொரு பண்பு அதன் வன்மையாகும். புதிய புதிய கருத்துக்களையும் புனைவுகளையும் குறிக்கும் வகையில் தமிழ்மொழி எவ்வளவு வன்மையுடையது என அறிய வேண்டின் இன்றைய தமிழின் மேலெழுந்த வாரியான நடையை விலக்கி உள்ளூரக் கிடக்கும் பழந்தமிழையும் (செந்தமிழை), தமிழர் பண்பாட்டையும் கவனித்தால் இது புலனாகும்.

தமிழர் பண்பாடு

பண்பாடு என்றால் என்ன?

Cultural என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு தமிழில் பண்பாடு என்கிறோம். இச்சொல் இலத்தீன் சொல்லாகிய Culture agri

கரைஎழில் - 2011

என்பதிலிருந்தும் அதாவது நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்து பிறந்ததோ அதுபோல தமிழ்சொல்லாகிய பண்பும் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும். உழவுத்தொழில் எவ்வாறு நிலத்தைப் பண்படுத்துகிறதோ அவ்வாறே மனத்தையும் மக்களையும் பண்படுத்துவது பண்பு. இச்சொல்லைத்தான் பண்பாடு என்னும் பொருளில் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இன்று நாம் பண்பாடு எனும் சொல்லால் குறிப்பிடும் துறைகளை நம் முன்னோர் பண்பு, பண்புடைமை, சால்பு, சான்றான்மை, எனும் சொற்களால் குறிப்பிட்டனர். கற்றோர் போற்றும் கலித்தொகையில்

“பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்” என்றும்

வள்ளுவத்தில் “பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்”

“பயனுடையார் பண்பு பாராட்டும் உலகு”

“பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்

கலந்தீமையால் திரிந்தற்று”

என்றும் கூறப்படுகின்றது.

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை நிறுவிய தமிழ்த்தூது தனிநாயக அடிகளார் பண்பாடு என்றால் ஓர் இனத்தின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நோக்கங்கள், குறிக்கோள்கள், வாழ்க்கை முறைகள், அகத்திணை, புறத்திணை மரபுகள், களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், இலக்கிய மரபுகள், அரசியலமைப்புக்கள், ஆடை அணிகலங்கள், திருவிழாக்கள், உணவு, பொழுது போக்குகள் இவற்றை எல்லாம் குறிக்கும் என்கிறார்.

தமிழர் பண்பாட்டை 2500 ஆண்டுகளாக தமிழ் மக்கள் வளர்த்து வந்த இலக்கியங்களும் கவின்கலைகளும் எழுத்துக் காட்டுகின்றன. தமிழர் பண்பாட்டின் களஞ்சியங்களான தொல்காப்பியம், குறந்தொகை, புறநானூறு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் என்பவற்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் சிலவற்றை ஈண்டு காண்போம். பரந்த உலக மனப்பான்மை எனும் கொள்கையை

“யாதும் ஊரோ யாவரும் கேளிர்” என்று புறநானூறிலும்

“யாதானும் நாடாமல் ஊராமல்” வள்ளுவத்திலும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

அன்பும் அறனும் கொண்ட வாழ்க்கையிலும் பிறருடன் கலந்து வாழும் முறைகளிலும் பிறர் நல இயல்பை வளர்ப்பதிலும் தமிழ்ப்

பண்பாட்டின் இன்றியமையாகக் கொள்கை தோன்றுகிறது. பண்டைத் தமிழகத்தில் ஆய் எனும் வள்ளல் இருந்தான் அவனைப் போற்றுதற்குக் காரணம் அவன் நன்மையை நன்மைக்காகவே செய்து வந்தான். பிறர் போற்றுவார்களோ, வேறு நலன்களைப் பெறலாமென்றோ அவன் நன்மையில் ஈடுபடாதது குறிப்பிடத்தக்கது.

“இம்மை செய்தது மறுமைக்காகவேனும்”

(புறம் 134)

எனவே அதனுடைய குறிக்கோள் தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரியவராக வாழ்வதாமே. புறநானூற்றில்

“உண்டாலம்ம இவ்வுலக மிந்திரர்....”

என்கிறது.

தமிழரின் விருந்தோம்பல் ஒரு சிறந்த கொள்கை

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி...” என்று வள்ளுவத்திலும் நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கோவலனிடம் இருந்து பிரிந்து இருந்த காலத்தில் விருந்தோம்பல் செய்யும் வாழ்க்கையை இழந்திருந்தாள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கவின்கலைகள்

தமிழர் பண்பாட்டின் சிறந்த இடத்தைப் பெறுபவை கவின்கலைகள் இதற்குச் சான்று தமிழ் மக்கள் எழுப்பிய கோயில்களில் அமைத்த கோபுரங்கள், செதுக்கிய சிலைகள் வளர்த்த இசையும், நாடகமும், நாட்டியமும், நாட்டுக் கூத்தும், நாட்டுப்புறக் கலைகளுமாகும்.

முடிவுரை

தமிழர் உயர்ந்த பண்பாட்டை கொண்டுள்ளனர். தமிழர் பண்பாடு காலஅடைவில் மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளதா எனின் அவ்வளவாக மாற்றம் அடையவில்லை. இன்று கையடக்கத் தொலைபேசிகளின் பயன்பாடு அதிகரித்துள்ளமையாலும் உயிரினும் மேலாக ஓம்பப்படும் ஒழுக்கத்தில் ஒழுக்கக் கேடுகள் துளிர்விட்டுள்ளன. இவற்றை அறிஞர்கள், சான்றோர்கள் எடுத்துக் கூறவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இந்திய பண்பாட்டின் எழுபத்தைந்து விழுக்காடு திராவிடப் பண்பாடு என ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே தமிழர் தனியான இனத்தை, தனியான பண்பாட்டை கொண்டார்கள் என்பதை உள்ளத்தில் வைத்து நமது பண்பாட்டை காப்பாற்ற உறுதி பூணவேண்டும்.

கற்றலை மேம்படுத்தக் கற்பித்தலில் வழிசமைத்தல்

திருமதி கி. சிவகுமார்

- 1) அறிவு விருத்தியுடன் பண்பாடும் சேர்ந்து அழகியல் உணர்வும் சிறப்புடன் வெளிப்பட சமூகமயமாக்கலிற்கு மாணவனை விருத்தி செய்து வாழ்வை வளமாக்க வழி சமைத்துக் கொள்வோம் நாம்.
- 2) அற ஓழுக்க நெறியுடன் உள்பாங்குடன் உடற்பயிற்சித்திறன் பெற்று உறுதியுடன் என்றும் சிறப்புறவே கற்பித்தலை சீர் அமைத்து நம் பணிதனை அரும்பாடுபட்டு அயராது செய்திடுவோம்
- 3) மாணவர் மாண்புறவே மகிழ்ச்சிகரமாய்க் கற்பித்து மனித நேயம் பேணியே மதிப்புடன் வாழ்வதற்கு விழிப்புடனே செயற்பட்டு வீரதீர்களை உருவாக்கிடவே நல் உருவங்கள் அமைத்திடுவோம் கற்பித்தலில்.
- 4) புலக்காட்சியுடன் கிரகித்தல் திறன்களையும் சிந்தனைக் கிளறலுடன் ஆளுமை தான் பிறந்திட நடத்தைக் கோலங்களை நளினமுடன் நாமும் நயமாகத்தான் வழிகாட்டி நாம் கற்றலை மேன்மையுறச் செய்திடுவோம்.
- 5) தூண்டல் துலங்கலுடன் ஆசிரியர் மாணவர் இணைந்தே இசைவுடன் கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொண்டு புதிய கற்றல் முறைகளைப் புதுமையுடன் கொண்டு புத்தி ஜீவிகளைப் படைத்திடவே புதியதோர் யுகம் அமைத்திடுவோம்.
- 6) மெல்லக்கற்கும் மாணவரை இனங்கண்டு கொண்டே பரிகாரக் கற்பித்தலைப் பரிவுடன் ஆற்றியே நாம் பாங்குடன் செயலாற்றி விசேட கல்விதனை மீளவலியுறுத்தலுடன் மிகையாகக் கற்பிப்போம்.
- 7) உடல், உள்பாங்கு தான் விருத்தியுறவே நாம் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு தீர்வுகளை மேற்கொண்டு கற்பித்தலை இலகுவாக்கக் கற்றல் சூழல்தன்னை கலங்கரை விளக்காக ஒளிபெறவே வைத்திடுவோம்.
- 8) தலைமைத்துவம் பேணித் தன்முனைப்புடன் செயலாற்ற தன்னம்பிக்கையை வளர்த்தே தரணி தன்னில் தனித்துவமாய் மாணவரும் விளங்கிட நாம் தடங்கள் பதிந்திடுவோம் கற்றல் கற்பித்தலில்.
- 9) முகாமைத்துவத்தைக் கையாண்டு ஆசிரியர் மாணவர் நல்லுறவை வளர்த்தே நாட்டிலே நற்சந்ததிகள் உருவாகவும் நாடு நலம் பெறவும் கற்றல் கற்பித்தலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி ஏற்றம் பெறவே ஏணியாய் நாம் இருந்திடுவோம்.

கரைளழில் - 2011

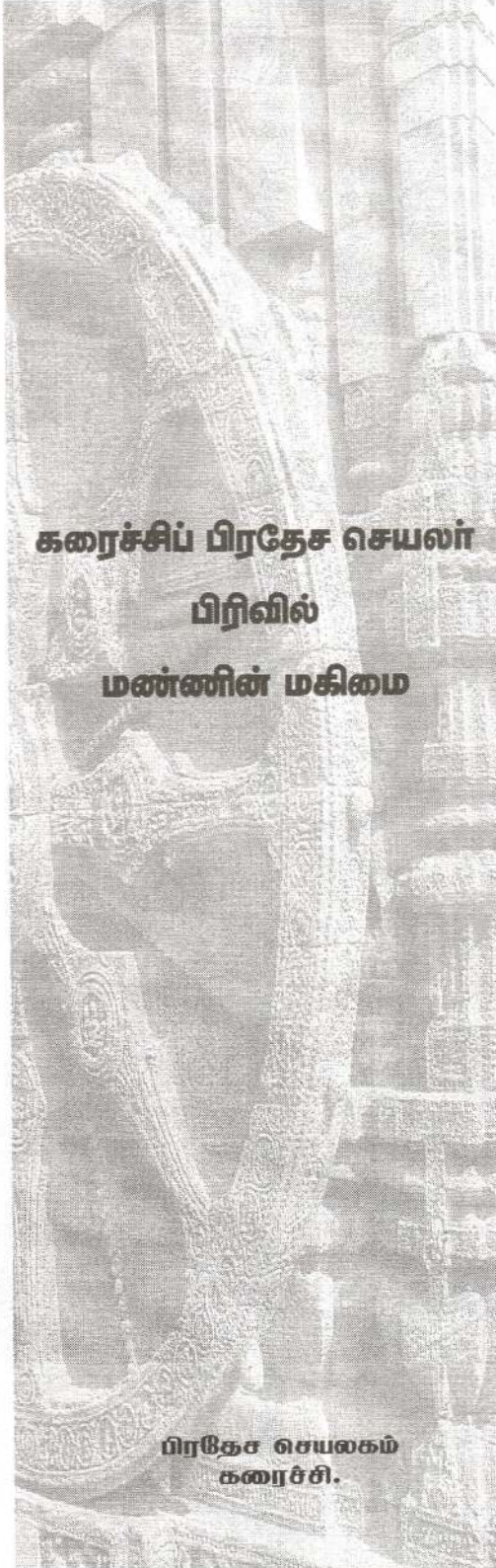
10) கற்பனைத் திறனையும் கலைரசனையையும் கட்டில் செவிப்புலனால்க் கவர்ந்திருந்தே கல்வி தானம் சிறந்து ஓங்க கலைமன்களை கல்விக்கூடம் தன்னில் ஆக்கிடுவோம்.

11) மாணவர் தம் திறனை வெளிக்கொணர்ந்து -நல் விழுமியங்கள் ஏற்படவும், மனப்பாங்கு விருத்தியுறவும் தொழில் தன்னை நாமும் விருப்புடனே ஆற்றி செயலத்திறன் மிக்க செயல்வீரரை ஆக்குவோம்.

13) ஊக்கத்தை வளர்த்து ஊக்குவித்தலைச் செய்து இலட்சியவாதிகளாய், இலட்சிய புருஷர்களாய் இங்கிதத்துடன் திகழவே இன்முகத்துடன் என்றும் பள்ளியில் நாம் இனிதே செயலாற்றிடுவோம்.

14) பாராட்டல் செய்தும், வெகுமதி வழங்கியும் பரிசில் கொடுக்கும் கற்போனைத்தூண்டி நல் எண்ணக்கருக்களையும் மனதில் பதித்து அளவீடு, மதிப்பீட்டால் கல்வியை உயர்த்திடுவோம்.

15) சயாதீனமாகவே மாணவர் செயற்பட இயக்கத்திறன் விருத்தினை இயல்பாக வளர்த்து இயல்புக்கிகளைக் கையாண்டு நுண்மதிதானும் வளர்ச்சியுறவே நுழைமன்களாய் நாலோடுவோம் கற்பித்தலை மேம்படுத்திடவே.

**கரைச்சிப் பிரதேச செயலர்
பிரிவில்
மண்ணின் மகிமை**

**பிரதேச செயலகம்
கரைச்சி.**

மண்ணின் மகிமை (பிம்சவிய) என்பது காணிக்கான உரிமையைப் பதிவு செய்யும் ஒரு திட்டம் ஆகும். அதாவது இன்று நடைமுறையிலுள்ள அரசு காணிகளுக்கான உத்தரவுப்பத்திரம் அளிப்பு. அதேபோன்று தனியார் காணிகளுக்கான உறுதி என்பனவற்றிற்குப் பதிலாக புதிதாக ஒரு சட்ட ரீதியான சான்றிதழ் வழங்கப்படவுள்ளது.

இத்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் காணி ஆணையாளர் திணைக்களம், காணி நிர்ணயத் திணைக்களம், நில அளவைத் திணைக்களம் என்பவற்றுடன் பொது உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் பதிவாளர் நாயகத் திணைக்களமும் இணைந்து பிரதேச செயலகங்கள் ஊடாக இத்திட்டத்தினை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இத்திட்டம் இலங்கையின் தென் பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள போதிலும் வடமாகாணத்தில் குறிப்பாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தற்பொழுது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு முதல் முதலாக கரைச்சிப் பிரதேச செயலகப் பிரிவு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இலங்கையில் காணியின் உரித்தை உறுதி செய்வதற்காக உரித்துச் சான்றிதழ் வழங்கும் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த உரித்துச் சான்றிதழ் என்பது காணியின் உரித்தை உறுதி செய்வதற்காக காணி

கரைஎழில் - 2011

உறுதிக்குப் பதிலாக வழங்கப்படுகின்ற பூரண அரசாங்க உத்தரவாதமுடைய சான்றிதழ் ஆகும்.

காணி உரித்துப் பதிவு முறையை நாட்டிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த மண்ணின் மகிமை நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினூடாக உங்களது காணிகளைப் புதிதாக அளந்து எல்லைகளிட்டு, சிக்கலற்ற உரித்தை உறுதிசெய்து உரித்துச் சான்றிதழ் வழங்கப்படும்.

காணி ஒன்றுக்கு சிக்கலற்ற தெளிவான காணி உறுதி இருந்த போதிலும் கூட உரித்துச் சான்றிதழ் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொள்வது அவசியமாகும். அதாவது ஆவணப்பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள காணி உறுதி மூலம் உங்களது காணியோ அல்லது காணிக்கான உரித்தோ பதிவு செய்யப்படவில்லை. இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது காணி தொடர்பில் நிகழ்ந்த கொடுக்கல் வாங்கல் மட்டுமே.

காணி உறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உரிமை தொடர்பில் சட்டரீதியாகப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர் எவரும் இல்லை. எனினும், உரித்துச் சான்றிதழ் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகின்ற உரித்து தொடர்பில் அரசு உத்தரவாதமளிக்கும்.

காணி உறுதி மூலம் விபரிக்கப்படுகின்ற காணியின் அமைவிடம், எல்லைகள், விஸ்தீரணம் முதலானவை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் சரியாக இருப்பதில்லை.

காணிக்காகத் தெளிவான உறுதியொன்று இருந்த போதிலும் வங்கிக்கடன் பெற முற்படும்போது காணி தொடர்பில் கடந்த 30 வருட கால உரித்தைப் பரிசீலிக்க நேரிடுதல். சில காணிகளுக்கு காணி உறுதி இருந்த போதிலும் காணிக்குரிய உருவரைபடத்தைக் காண முடியாது. காணப்படக் கூடிய வரைபடங்களில் முழுவதும் சரியானதாக இல்லை. தேவையேற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் வரைபடமொன்றிலிருந்து பிரதியொன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதும் கடினம்.

போலியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட காணி உறுதிகளும் பழக்கத்தில் இருக்கலாம்.

காணியைப் பிணையாக வைத்துக் கடன் வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருந்தல்.

மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக உரித்துச் சான்றிதழ் அமைகின்றது. அதாவது மண்ணின் மகிமை நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ், காணியின் அசல் உரித்து உறுதி செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகின்ற உரித்துச் சான்றிதழுக்கு அரசாங்கத்தின் பூரண உத்தரவாதம் கிடைக்கப்பெறுவதால் உங்களது உரித்து மேலும் வலுப் பெறுகின்றது.

உரித்துப் பதிவின்போது காணியை அளந்து எல்லைகளிடும் பணிகள் அரசாங்கத்தினாலேயே மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், உங்களது உரித்துச் சான்றிதழில் சரியான, எளிதான வரைபடம் ஒன்று உள்ளடக்கப்படுகின்றது. இதனால் காணியின் அமைவிடம் தொடர்பில் உண்மையான தகவல்கள் உரித்துச் சான்றிதழினூடாக உறுதி செய்யப்படுகின்றது. காணியின் விஸ்தீரணம் சரியாக கெக்ரேயரினால் குறிப்பிடப்படும்.

காணிக்குரிய வரைபடம் தொடர்பிலும் நில அளவைத்திணைக்களம் உத்தரவாத மளிப்பதால் திரும்பத் திரும்ப வரைபடப் பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான தேவை ஏற்படாது.

உரித்துச் சான்றிதழையுடைய காணியொன்றை விரும்புபோது அல்லது கொள்வனவுசெய்யும் போது சட்ட ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அலைய வேண்டிய தேவை இல்லை. இலகுவாகக் கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் செய்யலாம்.

உரித்துச் சான்றிதழ் விநியோகிப்பதில் 30 வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட கடந்த கால உரித்துகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், வங்கிகள் முதலான நிதி நிறுவனங்களுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும்போது, முன்பு போல தேவையற்ற விதத்தில் பணத்தையும், காலத்தையும் விரயம் செய்ய வேண்டி ஏற்படாது. அதேபோன்று காணி உறுதியைப் பார்க்கிலும் உரித்துச் சான்றிதழுக்கு அதிக வரவேற்புக் காணப்படுகின்றது.

காணியின் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் அதிகரிப்பதால், உங்களது காணியையும் எதிர்கால அபிவிருத்திக்கு இலகுவாகப் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

உரித்து மாற்றமடையும்போது முறையான விதத்தில் காணியும் புதிய உரிமையாளரும் பதிவு செய்யப்படும். காணி மோசடிகள் இடம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

காணியொன்றைக் கொள்வனவு செய்யும் போது காணி தொடர்பான தகவல்களை இலகுவாக பரிசீலிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இதனூடாக காணி உரிமையாளர் தொடர்பாகவும் காணி தொடர்பாகவும் முறையான மதிப்பீடொன்றை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

இலங்கையிலுள்ள காணிகள் தொடர்பில் முறையானதும் பூரணமானதுமான தகவல் முறைமையொன்று விருத்தி செய்யப்படுவதால், அரசு நிறுவனங்களுக்கு தமது அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் சரியாகவும், துரிதமாகவும் மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

எனவே மண்ணின் மகிமை என்னும் இத்திட்டத்தின் மூலம் கரைச்சிப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் உள்ள அனைத்துக் காணித்துண்டுகளும் பதிவு செய்யப்பட்டு உரித்துச் சான்றிதழ் வழங்கப்படும். இதன்மூலம் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தனது காணியின் உரித்தைப் பதிவுசெய்வதுடன் உரிமைப் பிரச்சினை, எல்லைப் பிரச்சினை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மரணமென்றால் என்ன?

தில்லை நபராசன்

என்றும் உடலில் உறவில் அறியாமையால் கொண்டுள்ள பற்றே துன்பத்தை மனக்கவலையை தந்த மரணத்தைக்கண்டு பயந்து அஞ்சும் நிலைக்கு வழிசெய்கின்றது. உண்மைப்படி மரணம் உயர்ந்தது. இனியது வேண்டியது ஆத்மா இறைவனுடன் கரைந்துவிட உடலில் உள்ள உயிர் ஆத்மா இந்த உடலை விலக்கியே தீரவேண்டும் அப்படி விலக்குவதே மரணம். இறப்பு சாவு என்ற பெயர்கள் கொண்டன. உலகில் வாழ்ந்தபோது நாம் ஆற்றிய பலனும் முன்பு ஆற்றிய பலனால்செய்து முடிந்த வாழ்வின் இறுதியும் முடிவடைந்ததும் பின்னிட்ட பலனுகேற்ற இந்த உயிர் உடலை விட்டு நீங்கிவிடுகின்றது. ஆத்மா நந்நிலைக்கு உயர்மீண்டும் பிறவு எடுக்கவேண்டும் அதற்கு மரணம் என்ற பாதையே வழி பிறப்பு எப்படி மீண்டும் இறைவனைக் சென்றடைய தரப்பட்ட வாய்ப்போ அப்படியே மரணமும் மறபிறவிக்கு வாசலாகவுள்ளது. இங்குள்ள மரணம் மறுமுனையில் பிறப்பாகவுள்ளது. ஒரு இடத்தில் இதற்கு மரணமென்ற பெயர் மறுபக்கத்தில் இதற்குப் பிறப்பென்று பெயர். இறப்பும், பிறப்பும் ஒன்றாக நிகழ்கின்றது. இதுவே இறப்பிலே பிறப்பு.

எனவே உயர்நிலை வேண்டிச்செல்லும் உயிர் உடலை விலக்கியே ஆகவேண்டும். இந்த உடல் ஆத்மா விடுதலைக்கான உணவினாற் கட்டிய வீடு ஆத்மா கண்ணினால் புலன்களினால் அறிவினால் காணமுடியாத சூக்கும் வடிவம். அதனால் உடலை இருப்பிடமாக்கொண்டு வாழ்ந்து காலம் நெருங்கியதும் உயர்வு நோக்கி விரைகின்றது. பிரயாணத்தின் போது சென்றடையும் இலக்கைச் சேர பலவாகனங்களில் ஏறிமாறுவது போன்றது பிறப்புக்கு பிறந்தநாள் கொண்டாடும் உலகம்

இற்றைநாள் வரை உயர்வுநோக்கி மறுபிறவிக்கு போகும் மரணநாளை உயர்ந்த நிலைக்கு போகும் நாளை துக்கமாக உணர்ந்து கண்ணீர் பொழிகின்றது.

பரீட்சையில் தேறகல்வி கலற்கவந்தநாள் பிறப்பு பரீட்சையில் தேறி உயர்வு கண்டநாள் இறப்பு. இதில் எது உயர்ந்தது. மனதின் வழி பற்றில் ஆசையில் பதிவதால் கனவு போன்ற உலகவாழ்வின் பொய்யை உண்மையென மயங்கி கண்ணீர் வடக்கின்றது. உண்மைப்படி மரணம் செல்வம் யாவிலும் உயர்ந்து வேண்டியது இனியது அரியது பெரியது என உணர்க.

கர்மபலன் காரணமாய் பிறவி தொடர்கின்றது. பிறப்பு, வாழ்வு, மரணம் என்ற காலங்களில் முடிவானது, உறுதியானது மரணம். வாழ்வு நம் கையில், விதியின் வழிநடத்தலில் பார்க்கப்பட, மரணத்தை நோக்கி விரைகின்றது. அளவை, காலத்தை நீட்டுவதற்காக நாம் பிறக்கவில்லை. மரணம் உலகின் பார்வையில் வேண்டப்படாதது. ஆனால் வரவேற்கப்படவேண்டியது. கடந்த பல்வேறு பிறவிகளின் பற்றின் காரணமாய் தன் தவறை உணர்ந்து திருந்தி மீண்டும் பிறவா உயர்நிலைக்கு செல்ல மரணமே வாசல். தாயின் வயிற்றிலும், தாயின் தாலாட்டு பாவிலும், ஓடி விளையாடிய காலத்திலும் உருமாறி வளர்ந்து உண்மை உணர்ந்து, பேசி மகிழ்ச்சி, பெண்ணிற் பெருந்தகையாவாள் வெறுமையடன் விட்டகன்ற போதும், பூத்து மணந்து புன்னகையில் மயங்கி, வீச்சு வழி பேசி விரும்பி மணந்தவனை அருந்துயரின் போதும் வெறுமையுடன் விட்டகன்ற போதும் அம்மா என்ற அருந்தவப் பிள்ளைகளின் அழகுரலின் ஓசையிலும், அருந்துளரின் போதும் மாற்றம் கண்டு மனம் உடல் குன்றி, முதுமையில் தேறி முடிவான நோயில் படுக்கையில் உழன்று, பல நாளாய் செத்த போதும் நாம் மரணம் காண்கின்றோம். வாழ்வின் தனித்தன்மையை உணர்தல் நீதியானது. மரணம் உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதை நடு நின்று உயர்தல் நீதி அப்படிப்பார்க்க பற்றும், பாசமும் பொய் என்ற தெளிவு பிறக்க வேண்டும். உயிர்தான் கொண்ட கர்மபலன் காரணமாய் பிறவிக்கு வரும்போது அதற்கான பலன் காரணமாய் குறிப்பிட்ட தாய், தகப்பன் துணைகொண்டு பூமியில் மலர்கின்றது. எத்தனை ஆண்டுகாலம், நாம் வாழ வேண்டுமோ வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்று வருவதில்லை.

இத்தனை ஆண்டுதான் விதி தந்த கணக்கு என்று வருகின்றது. ஆனால் நாம் நீட்டிப் பார்ப்பதால், பற்றினால் பாசத்தால் பொய்யை உணராததால் மயங்குகின்றோம். உலகின் அனைத்து உயிரும் இத்தன்மையதே. சூரியனுக்கும், கடலுக்கும் மலைகளுக்கும், கோள்களுக்கும், விண்ணுக்கும், மண்ணுக்கும், நெருப்புக்கும் ஆயுள் அதிகம். சில குறிப்பிட்ட பெருமரங்கள் நீளவாண்டு நிலைத்து மறைகின்றன. அமையும், யானையும், பாம்பும் நீண்டநாள் வாழ்ந்து மறைகின்றன. அவையும் கர்மலன் காரணமாக அப்பிறவிக்கு வருகின்றன.

உயிர் உள்ளவும், அல்லவனும் கர்மபலன் காரணமாய் விதியின் பார்வையில் பிறந்து காலம் நிறைவுற்றதும் பிரிந்து விடுகின்றன. அனைத்து உயிர்களுக்கும் இவ்வொழுங்கு உண்டு நோய் ஏன் வருகின்றது? இளமை, முதுமை என்ற மரணத்தின் குறிக்கோளை மையமாக்கி செல்கின்றன.

படைப்பின் பிழையோ, படைத்தவனின் ஆற்றலில் தவறோ இல்லை. விதியின் பார்வையில் இன்னவயதில் இப்படித்தான் மரணம், இந்த வயதில் இந்த நோயாய் மரணம், இவருக்கு இடிதாக்கியும், பாம்பு தீண்டியும், நெருப்பினாலும், நீரினாலும், போரினாலும் என்ற தரிப்பு உண்டு. இந்த நோய் வந்ததுதான் சாவு. அந்த நோயை நோக்கி வளர்கின்றனர். தாயின் கர்ப்பத்தில் நோயும் கர்ப்பம் கொண்டு வேண்டும்போது நோய் வளர உண்டு. உறங்கி, உறவாடி புற்றுநோய், இரத்தக்கொதிப்பு சலரோகம், குன்மம் என்ற பல பெயர்களை குடி மரணம் என்று முடிவடைகின்றது.

நாம் வாழ்ந்து அன்பு, பண்பு, அடக்கம், பொறுமை, தயை ஜீவகாரன்யம் என்ற நீதி நெறி காத்து, உண்மை காணப் பிறக்கவில்லை. மீண்டும் பிறவா நிலைக்கு எம்மை காத்துஆசை, அவா, விடுத்து பற்றற்று வாழவே வந்துள்ளோம். இனி ஒரு பிறவி இல்லை என்ற எண்ணத்தில் முனைந்து பிறவி வேண்டேன் என மாறிமாறி எண்ணும் புரளும் இழிநிலையில் இயல்பாகின்றது. இன்று நாம் காணும் உலகின் நடைமுறையும் கண்ணில் காண்பவைதான் வாழ்நாள். மிருகம், பறவை மற்ற உயிரினம் மரங்கள், செடி, கொடி நடத்தும் வாழ்கை போல் மனிதனும், வாழ்வும் வந்தால் யாவும் செத்து மடிந்து வாழ்வை முடிப்பதுதான் நிரந்தரத் தொடர்ச்சியா? பிறப்பும், இறப்பும் அதன் தொடர்ச்சியில் மீண்டும் இறப்பதுதான்

காட்சியின் உண்மை என்றால் இதில் நீதி உண்டா?

ஒன்று இருந்து வாழ்ந்து மரணமாய் பிறப்பது பொய் என்று தெரியவில்லையா உண்டு, உறங்கி, இணைந்து உறவுற்று இனத்தை பெருக்கிய மனிதன் மாண்டு மறைவது போல் மற்ற உயிர்களும் வாழ்ந்து மறைகின்றன. இதற்காக நாம் பிறந்தோம். எண்ணற்ற போடி ஆண்டாய் இதுவே தொடர்கின்ற தொடர்ச்சி, நீண்ட நெடுவாண்டாய் நாளையின் மடிவில்லை நிலையான வாழ்க்கை இதனால் நாம் கீழ்நிலைக்கு வந்துள்ள ஒரு தொடர்ச்சியில் நிலைத்துள்ளோம். இதைவிட உயர்ந்து நிலைக்கு நாம் செல்லமுடியாதா? செல்ல வேண்டும்.

நாம் உயர் நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டும் காரணமற்ற வீழ்ச்சியல் விழுந்த நாம் மாற்றம் காண முயல்தல் வேண்டும். பிறப்பும், வாழும்போது நோயும், பிணியும் முப்பும் துன்பமும் அணிதிரள உழன்று செத்து மடியும் கீழ்நிலையா வாழ்க்கை இதற்கா இயற்கை எம்மையும், பிறவையும் படைத்தது. பேரறிவு ஆற்றல் கொண்ட இறைவன் அனைத்தையும் படைத்தான். இதுதான் உண்மை எனில், அந்த இறை பெருஞானம் அற்றது என்று அவன்தந்த சிற்றிவு எண்ணுகின்றது. அளவிடற்கிய பேரறிவு ஞானம் கொண்ட இறைவனால் எப்படி இந்த கழ்ச்செயலை செய்ய முடியும். காரணம் அது பூரண ஞான ஒளி. அங்கு பரிபூரணமே யாவும். எனவே மரணத்தையும், மீண்டும் பிறப்பையும் உடைய பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் இதன் சாயலே உண்டு. மனிதன் ஆரம்ப நிலையில் இருந்து முன்னேறுவதாய் உலகம் சொல்கின்றது. பிறப்பதும், நோயில் வாழ்ந்து இன்பம் துன்பம் கலந்து வாடி மடிவதும் மாறவில்லை. மனிதன் பிறந்த நாட்த் தொட்டு அத்தொடர்ச்சியில் மாண்டு மறையும் போது எப்படி முன்னேற்றம் என்பது பொருந்தும். நாகரிக வசதிகள் மரணத்துடன் நோயின் பிணைப்பில் எதுவும் செய்யவில்லை. முடிவில் யாவும் மரணத்தை வந்தடைகின்றன. நாகரிகம் இறக்கின்றது.

பகுத்தறிவுக்குப் பட்டது விஞ்ஞானம். பகுத்தறிவுக்கு அப்பால் செல்லக்கூடியது மெய்ஞானம். அதை கண்டு நாம் மெய்ஞான வழியில் நிலைத்தால் பிறப்பும், இறப்பும், நோயும், முப்பும், இன்பமும், துன்பமும் என்ற மயக்க நினைவு நிலையிலிருந்து மாறி

பெருநிலை பெறமுடியும். அப்படியான உயர்நிலையே எமது இலக்கு. அங்கு பிறப்பும், இறப்பும் இருளும், ஒளியும் அளிக்கக்கூடாது. உலகம் புலன் வழி செல்கிறது. அதை தடுத்தாக வேண்டும். மனிதன் ஆசையை பூர்த்தி செய்ய முடியாது வேண்டாதவற்றை விலக்க வேண்டும். புலன்களை நமக்கு அடிமையாக்க வேண்டும். புலன்களுக்கு நாம் என்றும் அடிமைகள் இல்லை என்று கர்ஜிக்க வேண்டும். கல்லிலே வேண்டுவனவற்றை வைத்து வேண்டாதவற்றை உளி கொண்டு விலக்கினால் நாம் வேண்டும் சிலை நிலைக்கும் காட்சி தரும். ஓவியத்தில் வேண்டியதையே குறிப்பாக வரைய வேண்டும். அங்கு வேண்டாதவை விலக்கவில்லை. வேண்டப்படாமலே உண்மை மட்டும் காட்சிக்கு ஒளியானது. மரணம் உண்மையானது. தோன்றிய யாவுக்கும் அதுவே உண்டு. அழிந்து மாறும், மறையும் நிலையற்ற நிலையில் நிலைத்தவைக்கு வீணில் கலங்குவது நீதியா? ஒவ்வொரு ஜுவனும் தன் இழப்பை பூரணமாக்க பல்வேறு உருவில் உறவில் நிலைத்து கடனாற்ற புலன்களை துக்ககொண்டு பஞ்சபூத கலைப்பில் உடல்தாங்கி உலகிற்கு வருகின்றன என்பதை அறிவீர்கள்.

அத்தொடரில் ஒருவருக்கு நீங்கள் பிள்ளைகள். அந்த ஓர்வருக்கு வேறு பலர் தாய் தந்தையர்கள். உங்களுக்கு எங்கோ பிறந்து வாழ்ந்து மடிந்து மீண்டும் பிறவிக்கு வந்த ஜுவன்கள் பிள்ளைகள் இவர்களுக்கு என பிறவிக்கு வர பலஜுவன்கள் காத்திருக்கின்றன. உங்களுடன் இருந்த மகள் நாளைய எதிர்காலத்திற்கு பிறவி எடுக்க செல்லவேண்டிய நாடுக்காய் காத்திருந்து சென்றாள். அதுதன் விடுதலைக்கு செல்லும் நாள் நந்தாள் அல்லவா? உறவாடிய காலம் காட்டிய காட்சி, பேச்சு, அறிவு உணர்வு, நீண்ட நினைவு வாழ்வில் விரைந்த வரைந்த கனவு என்பது உண்மை. நினைவின் கனவில் நீள்வதால் உங்கள் கலக்கம் தொடர்கின்றது. விழிப்பின்றி நினைவின் கனவு மறையாது. விழித்துவிடுங்கள். உறக்கம் போதும். விழித்த உணர்வில் கண்ட கனவு என்ற தெளிவு ஒளிரும். மயக்கம், மாயை பொய், என்ற அறியாமை பண்புகள் நிலைக்கும் ஒளிக்க முன் எதிர்நிரக்கா. இன்று நாம் காணும் உலகின் காட்சிகள் தான் நிரந்தர நிலையென்றால் பிற உயிரினங்களும் இந்த

முறையில் மறைந்துபடும்போது உங்கள் பகுத்தறிவு பொய் என்று உணர்த்தவில்லையா? மற்றவை அறிய முடியாதவை. நாம் கணவை அறிவோம், விழிப்பை உணர்வோம்.

பற்று அறியாமையிலிருந்து பிறக்கின்றது. அது ஆசை, விருப்பு, அவாவின் மறுபெயர்கள் மாறிமறைந்து அழிந்துபடுவன பொய்யானவை. புலன்களினால் பார்க்கப்படுவவை யாவும் யபொய்யானவை அவைகள் யாவும் அழியும். மாறும், மறையும் புலன்களால் பார்க்கமுடியாத உண்மை பொருள் உருவமற்றது. உயர்வினால் காண்பது நினைவினால் காண முடியாதது. ஆனால் உணர்வில் சிக்கிவிடும். உருவமற்றதை எப்படி புலன்களால் காண்பது. அதற்கு பலபெயர்களை சூட்டலாம். சிவன், விஷ்ணு முருகன், விநாயகர், காளி, அம்மன், அல்லா, புத்தன், இயேசு என்று அழைத்தாலும் உண்மை பொருள் மாற்றம் அடையாது.

அது காணாமல் காண்பது பார்க்காமல் பார்ப்பது. கேட்டகாமல் கேட்பது உணராமல் உணர்வது. அது நினைப்பில்லை. நினைத்தல் மனிதனுக்குரிய கீழ்நிலை. அந்த பேரறிவில் இருந்து உண்டான யாவும் அவளுள் அடக்கம். அவனிடமே சென்றடைய வேண்டும். அந்த பொருளை சென்றடையும் நோக்கமாகவே நாம் பூமியில் பிறந்துள்ளோம். பஞ்சபூதத்தால் உண்டான இந்த உடலை இயக்க பஞ்சபுலன்களை துணைக்கு வைத்து நாம் செயலாற்ற உயர்ந்த உள்உறுப்புகளை வைத்து உணவூட்டி, தாகம் தீர்த்து, பேணும் பேராற்றல் தோன்றாதது. அழியாதது. மாறாதது, எங்கும் உள்ளது என்றும் உள்ளது. எல்லாமாய் உள்ளது. இந்த உடல் இருந்தால்தான் நாம் முயன்று அதன் துணைகொண்டு இறைவனை சென்றடைய முடியும். எனவே உடலைப் பேணிப் பற்றற்று வாழ்ந்து செய்யும் யாவையும் அவன் திருவடி இட்டு பலனை நோக்காது மனம் மகிழ்ந்து செய்யும் செயலில் அவன் உள்ளான் என்று கர்மம் ஆற்றில் கர்மவினை அறும் பிறவி நிற்கும்.

மீண்டும் மீண்டும் பிறவா நிலை நிலைக்கும். நானென்ற முனைப்பு உடல் சார்ந்தது. உடல் பொய்யானது. தோன்றியது வளர்ந்து, நோயில் வாடுவது தேய்வது மாற்ற முடியாதது. முதுமை, மரணம் என்று அழிந்து பிறப்பது. இந்த உணர்வு பொய். இந்த

பொய்யின் துணைகொண்டுதான் உயிர் தன்நிலையை உயர்த்த பூமிக்கு வந்துள்ளது. இந்த உயிருக்குத்தான் உடல். உடலுக்கு உயிர் அல்ல. உடல் துணைகொண்டு பற்றற்ற கடமை ஆற்ற கருமவினை தொடராதது.

நான் செய்தேன், நாம் செய்தோம் என்பது உடல் சார்ந்தது. இந்த உடல் கருவி. இதன் துணை கொண்டு அதற்காக உடல் முந்தைய கருமபலன் கலப்பில் உருவானது மனம். புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்ற நான்கு குக்கும் வடிவங்கள் தரப்பட்டன. அவை கண்ணினால் காணமுடியாத வடிவுடை தன்மையன. நாம் இறைவன் திருவடிக்குச் செல்ல உடலும் மற்றைய நான்கும் உதவவேண்டும். அவைகளுக்கு நாம் என்ற முனைப்பு உணர்வு அற்று செய்யல் காண உதவவேண்டும். எனவே செய்யும் செயல் யாவையும் பற்றற்று செய்தால் நான் கருவி மட்டும் என்ற தன்மையில் நின்று நினைவை அழித்து தன் உணர்வான ஆத்ம உணர்வில் உணர்ந்த தியானப் பொருளேதான் ஆத்மா என நீண்ட உணர்வில் நெறுசில் புருவ மத்தியல் உணர்வும் அற்று அழிந்தால் அது சமாதி யோகம். செய்யும் செயலுக்கும், பலனுக்கும் எதிர்பார்ப்பு உலக நடைமுறை. எதிர்பாராத செய்யும் செயல் இல்லவே இல்லை. பற்றற்று செய்யும்போது எதிர்பார்ப்பு வேண்டப்படாதது. அங்கு வீழ்ச்சிக்கும், பலனுக்கும் எதிர்பார்ப்பு இல்லாமையால் துன்பம், இன்பம் நிகழ்வது இயல்பாகின்றது. அவை உணரப்படுவது இல்லை.

துன்பம், இன்பம், பலன், இழப்பு என்ற பதங்களும், பேறும் காட்சிக்கு வரா பற்றை விடுவது கடுமையானது. ஏனெனில் உலகின் சுவை அங்குள்ள மனிதன் மனம் அதை இலக்காகவும், இழப்பை வீழ்ச்சியாகவும் உணர்கின்றது. இல்லாதபோது கண்ணீரில் நனைகின்றது. உள்ளபோது நிறைகின்றது. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்றுவிடற்கு என்றார் திருவள்ளுவர்.

பற்றுவிட்டால் மீண்டும் பிறவா நிலை நிலைக்கும். நாம் கொண்ட பற்றுடன் மரணம் அடைந்தால் அப்பற்றை பற்ற மீண்டும், மீண்டும் பிறத்தல் நமது இலக்கல்ல. எனவே உண்மை உணர்ந்து பற்றின்றி வாழ்ந்து செய்யும் வினை, செயல் யாவையும் இறைவன் திருவடிக்கு இட்டு பிறவியை அழித்து பேரின்ப நிலையுடன் கலந்து மகிழ்வோம்.

அன்புடன் உண்மையை உணருங்கள். எல்லா ஜீவனும் தன்தன் விடுதலைக்காய் தான் அறியாமலேயே பிறவிக்கு எருவின்றது. அப்படி வர ஒரு தாய், தந்தை உதவி வேண்டப்பட ஏற்கனவே பல்வேறு பிறவிகள் வழங்கிய சர்மவினை கூட்டுச்சேர வேண்டும். தாய் மூலம் கருவாகி பூமியில் மலர்கின்றது. மனிதன் மட்டும்தான் பிறவியை அழித்து மீண்டும் பிறவா நிலைக்கு ஏக முடியும். மற்ற ஜவன்கள் பலனுக்காய் மிருகம், பறவை ஊர்வன, நீழ்வாழ்வன மரம், செடி, புல்பூண்டு, கல் என அவ்வழி தொடர தம் உணர்வற்று பிறந்து எம்முயற்சியும் இன்றி அவைக்கேற்ற இயல்பில் பிறந்து வாழ்ந்து மறைகின்றன. இந்த நிலையே மனிதனும் வாழ்வதில் வெறுமை உணரப்பட வேண்டும். கர்மபலனில் வடிவமைக்கப்பட்ட மனிதன் அதற்கான உருவம், குணம் ஆண் பெண் அலி என்ற பலவாய் கல்வி, அறிவு, ஆற்றல், நோய், மூப்பு மரணம் என்று பல தரிப்புளில் உழன்று கொள்ளும்போது தன்நிலை உணர்ந்து மீண்டும் பிறவா நிலைக்கு பக்தி, யோகம், ஞானம் பெற்று பிறவா நிலைக்குச் செல்லுதல் அறிவுடைமை. பொய்யான உலகையும் அவை தரும் யாவையும், உண்மை அற்றவை என்று உணர்ந்தும், மீண்டும் மீண்டும் அதன் பற்றில் தடுமாறிகண்ணீர் விட்டு கதறுவது ஏன். உயர்ந்த மன்னர்களால் ஆளப்பட்ட இந்தப் பூமி இன்று எப்படி உள்ளது. பலகோடி மக்கள் பல்வேறு போர்களில் மாளுகின்றன. 5,000, 10,000 வருடமாய் தொடர்கின்றது. உண்மை எது என உணராது மீண்டும் எங்கும் நடந்தேறும் தொடர் அறிவுரைகளைப் பாருங்கள். மதங்கள் அவர்களை வழிநடத்தவில்லை.

மதம் பிடித்து மதங்களை வழிநடத்திச் செல்கின்றனர். காணரம் எது உண்மை, எது அறிவு, நீதி, அன்பு, சமநிலை, உண்மை என உணரும் நாகரிகம் சமச்சீர் இல்லாமையே. இப்படி மாண்டு மறைந்த மக்கள் எண்ணற்ற கோடிகள். நீங்கள் கொண்ட அன்பு, பாசம், உறவு இந்த உடல் சார்ந்தது. குறிப்பிட்டகாலம் அதன் கனவு வாழ்வை உண்மை என்று பேதலிப்பதாய் வந்த தடுமாற்றம் ஆண்டு, அதிகாரம் செலுத்தி ஆளுமையே தனித்தன்மை என இறுமார்ந்த அறியாமை கர்மபலன் தொடரில் மக்களின் கர்மமும் சேர மரணமாயும், அகதிகளாயும் வடிவமைக்கப்படும். பயனைப் பாருங்கள். எது நடக்கவேண்டியதோ அது நடத்தப்பட நடந்தேறியது நாளை அதனின் விரிவு

வழிநடத்தலே குறியாகக் கொண்டது. யாவையும் நானே செய்தேன் என்ற மேலோட்டம் நாளை எந்நிலை ஆகுமோ. பருவகாலம் மாறி மாறி வருகின்றன. உலகின் வழிநடத்தலுக்கு அது வேண்டப்படுகின்றது. நாம் காண்கின்றோம், கேட்கின்றோம், உணர் கின்றோம், முகர்கின்றோம், சுவைக்கின்றோம், பேசுகின்றோம். எனக்கு அவன் தந்த சொத்து ஆனால் நன்றி ஈட்டுவது இல்லை. நினைக்க முடியாத சொத்து நிலமும், நீரும், நெருப்பும், காற்றும், ஆகாயமும் பூமிக்கு வேண்டும் என்று படைக்கவில்லை. எமக்காக தரப்பட்டன. மக்களும், பிறவும் இல்லாத உந்த உலமும் கோள்களும் இருந்தும் பெறுமையே உயிரினம் உள்ளதுதான் அதன் சிறப்பு. இந்த உடலுக்காகத் தரப்பட்ட உயிர் போன்றது.

பஞ்சபூதங்களுக்காக மனிதன் வரவில்லை. மனிதனுக்காக அனைத்தும் வழங்கப்பட்டன. மனிதன் இல்லாத உலகில் அவற்றின் ஆற்றல் ஏன். அவையாநின் செயலில் என்ன உண்டு.

எனவே எமக்காக தந்த உலகம், உயிருக்காக தந்த உடல் யாவையும் பகுத்தறிவின் துணைகொண்டு உண்மை உணர்ந்து பொய் எது, உண்மை எது, எது ஞானம், எது அறியாமை, எது வேண்டும் என்று பகுத்துணர்தல் நாகிரகம். அறியாமை என்பது நாகிரகம் அல்ல. நிர்வாணமாய் இருத்தல் நாகிரகம் என்று சொல்லும் ஓர் அமைப்பு உண்டு. காலத்திற்கு ஏற்ற உடை என்ற கருத்து உண்டு. விஞ்ஞான வசதிகளோடு வசாழ்தல்

என்ற கருத்தும் உண்டு. காலத்திற்கு ஏற்ற உடை என்ற கருத்த உண்டு நாகிரகமல்ல. நாகிரகம் என்பது உண்மை, அன்பு, சமப்பாடு, பக்தி, ஞானம், செல்வம் அமைந்ததே நாகிரகம். கொலை, களவு, வஞ்சகம் குது, பெறாமை, கொடுமை ஆதியாம் இழிவான குணங்கள் சேர்ந்த இடம் நாகிரகமா? எது உண்மை, சத்தியம், அறிவு, ஞானம் பக்தி, சமநோக்கு இரக்கம் ஆகிய நற்பண்புள் இணைந்தது நாகிரகம். எனவே மேற்சுறியவற்றிற்கு எது பாதகமோ அவை பொய்யானவை. அறியாமை யாவும் அழியும் எனவே வேண்டாத பொண் வேண்டாம். மனிதன் உயர்ந்த பொருள். அவனை வழிநடத்தும் ஆத்மா யாவுக்குமாய் இந்த பூமியும், பஞ்சபூதங்களும், கோள்களும், பருவகாலங்களும் பெறப்பட்டன. அவற்றை

நேர்வழி நின்று பெற்று காத்து உண்மை, நீதி, சத்தியம் பேணி இறைநிலை செல்லவே இறைவன்

இவற்றை எமக்குத்தந்துள்ளான். பிறப்பதும், இறப்பதும் அமர உணரக. தாய் தந்தை யார்? மனைவி பிள்ளைகய் யார்? சகோதரர் யார். இந்த உலகில் தோன்றி உள்ள மக்கள் யார்? இந்த நீண்டகால நடைமுறை என்ற. யாவற்றின் கடமையும் குறிக்கோளும் என்ன மாண்டு மறையும் இந்தப் பிறவிகளின் இலக்கு இதுவா? உயர்ந்த ஞானம் உள்ள இறைவனால் படைக்கப்பட்ட இந்த படைப்பின் நோக்கம் உண்டு. உறங்கி இன்பம், துன்பம் கலந்த குறுகிய வட்டத்துள் நோய், பிணி, மூப்பு, மரணம் என விடைபெறுதலும் அதன் முடிவில்லா தொடர்பும் அவன் விருப்பா. இது எமது உயர்ந்த நிலை அல்ல.

உயர்ந்த நாகரிகமான நிலை அந்த பரம்பொருளின் திருவடி சேர்வதே. அதற்கு கர்மவினையை வளர்க்காது நிறுத்தி மனதை ஒருநிலை வைத்து மனத்தின் வழி செல்லாது எமது கருத்தில் மனதை அடக்கி ஆள எண்ணம் நினைவு, செயல்யாவையும் ஒருநிலைகொண்டு வருதலில் வெற்றி காண முடியும். எமது விருப்பில் உள்ள பற்றை விடுத்து இன்பம், துன்பம் யாவையும் கருத்தில் கொள்ளாது சமன் செய்ய பற்றை விடவேண்டும். பற்றிலிருந்துதான் நினைவு வளர்கின்றது. அதன்வழி பஞ்சபுலன்கள் துணையடன் மனம் அலைகின்றது. மனமே எண்ணம். எண்ணமே மனம்.

யாவுக்கும் பற்றே விதை. விதையை வறுத்துவிட்டால் எண்ணம் இல்லை. மனம் அழிந்த நிலை. மனம் அழிந்துவிட்டபோது உணர்வில் புருவமத்தியில் இதயத்தில், உணர்வை வைத்து நானென்ற ஆத்ம இருப்பு நிலையில் நிலைத்தால், அந்த பேரருள் ஞான வடிவை உணர்வாய். உணர்ந்து கரைந்துவிடில் பிறவி அறும். இறைவன் திருவருளை அந்த ஞானத்தை நின்றாலும் இருந்தாலும், நடந்தாலும், கிடந்தாலும் எந்த நேரமும் மனதில் மாறா

முனைப்படன் எண்ணெய் ஒழுக்குப் போல் தொடராய் விடாது பற்றுதல் உயர்ந்த யோகம்.

மனம் அழியும். உலகின் வழிவரும் உடல் வழி வரும், புலன் வழிவரும். இன்பங்கள் யாவும் இறையுணர்வின் பூரிப்பிற்கு ஈடாகா. நிழலும் போன்றது. எனவே இறைவன் தந்த விழிப்பை உறக்கத்தில் காக்காதீர்கள். இந்த உறக்கம் விழிப்பு உலகின் உயிரினம் யாவும் உறக்கம். விழிப்பு நாம் வேண்டாமல் வேண்டும் என உவந்து அளிக்கப்பட்டவை. தொடர்ந்து உங்களால் உறங்க முடியுமா? தொடர்ந்து விழித்திருக்க முடியுமா? எமது கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத உடல் அவன் பார்வையில் உள்ளது என உணர்தல் நன்றிக்கடன்.

இந்த உடலின் இயக்கம் எமது எண்ணத்தில் உண்டு. நாம் வேண்டியா பூமிக்கு வந்தோம், பிறந்தோர், வளர்ந்தோம், வளர்கின்றோம். இளமை, வாலிபன் முதுமை எப்படி வருகின்றன. துன்பம், இன்பம், நோய், மரணம், நலம், வாழ்வு எம்முயற்சியில் உண்டா. எமக்கு தரப்பட்ட பஞ்சபூதங்களும் நாம் வேண்டியா பெற்றோம். இவை இல்லாத ஒரு நிலையில் நாம் இருப்பதாய் எண்ணிப் பாருங்கள். காற்றும், நீரும், ஊணும் இன்றி என் செய்வது. இவை யாருடைய சொத்து இன் சொருவருக்கு உரியன. அதைப்பயன்படுத்தும் நாம் நன்றிக்கடன் ஈட்டவேண்டாமா? செய்கின்றோமா? தாய், தந்தை உறவுகள் என்ன செய்து விட்டன. அவர்களும் அத்தொடர்ச்சிக்கும் காரணம் எது. இந்த உடலை அதை இயக்க வைத்த அந்த பேரருளின் கருணை ஆற்றலுக்கு ஈடுபட்ட முடியுமா? உலகின் அணுமுதல் அமண்டம் வரை காக்கும் பேணும் பேராற்றல் பற்றி எண்ணி வளர்க. எந்தப் பற்றும் அற்று மனதை ஒருநிலைப் படுத்தி அப்பேரருளை மனதில் புருவமத்தியில் குறிவைத்து உணர்ந்து அங்கு உணரும் ஒளிப்பிழம்பில் கரைந்து மீண்டும் பிறவா நிலைக்கு வர இறைவன் திருவடி வேண்டுகிறேன். அன்புடையோன் பெ.திருச்செல்வன்.

**பொது நிர்வாகத்துறையில்
நல்லாட்சியும் ஒழுக்கவியல்
வேறுபாடுகளும்**

Good governance and Ethical differences in
Public Administration

**பேராசிரியர் மா.நடராச சுந்திரம்
தலைவர்
நிதி முகாமைத்துவத்துறை
யாழ். பக்கலைக்கமரகம்**

நல்லாட்சி

உலக வங்கியினால் முதன்முதுலாக 1989 ஆம் ஆண்டு சிறப்பான ஆளுகை அல்லது நல்லாட்சி (Good governance) என்ற எண்ணக்கரு முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கூட்டாண்மை ஆளுகை என்பது நிறுவனத்தினுள் விளைதிறன், வினைத்திறன் என்பவற்றுடன் இணைக்கப்படுவதுடன் முழுமையாக வேகமான முறையில் மாற்றமடைவதுடன் அரசியல் பொருளாதார சூழல் அம்சங்களடன் இது இணைகின்றது. உலகவங்கியின் கருத்துருவாக்கலின்படி (conceptualisation) ஆற்றலுடைய கூட்டாண்மை ஆளுகையில் அரசியல் வகைகூறல், எல்லோரும் பங்குபற்றும் சுதந்திரம், தரமான நீதி வடிவமைப்பு, தகவல் சுதந்திரம், தரமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, அரசங்கத்துக்கும் சிவில் சமூகத்துக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பு போன்ற அம்சங்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி திட்ட நிறுவனத்தின் சிந்தனையில் பல்வேறு பண்புகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன. ஒளிவுமறைவின்றி செயற்படல் (transparency) எல்லோரின் தேவைகளுக்கும் சேவை வழங்கல், பங்குபற்றுதல். சட்டவாக்கம், சமத்துவம், வினைத்திறன், விளைதிறன், வகைகூறல், தந்திரோபாய தூரநோக்கு, அதிகாரம் சட்டரீதியாக அமைதல், மூலவளங்களை எதிர்கால பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்துதல் சகலரும் பங்குதாரராக இயங்குதல் சமூகங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படல், தக்கவைக்கக்கூடிய சுயரீதியான சூழலை உருவாக்கல், சட்டரீதியான

இலக்குகளை அடைவதற்கு சமூகத்தில் அங்கீகாரம் வழங்குதல் போன்ற அம்சங்கள் உள்வாங்கப்படுகின்றன. இந்த வகையில் நல்லாட்சி தத்துவம் பற்றிய விளக்கங்கள் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

கூட்டாண்மை நல்லாட்சி என்ற எண்ணக்கரு இன்று பல்வேறு துறைகளிலும் வியாபித்திருப்பதை நாம் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக தரமான கூட்டாண்மை ஆளுகை நடைமுறைகள் முக்கியத்துவம் அடைந்து வருகின்ற சூழலில் நிர்வாகசேவை முக்கியமாக பயன்படுத்த வேண்டிய ஒரு சூழல் உருவானது. கம்பனி ஆளுகையானது ஒரு கம்பனியின் முகாமெத்துவ. அதனுடைய பணிப்பாளர் சபை, அதனுடைய பங்குதாரர்கள் மற்றும் ஏனைய அக்கறையுடைய தரப்பினர்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளின் ஒரு வரையறையுடன் தொடர்புபடுகின்றது. இது கம்பனியினுடைய நோக்கங்களை பின்பற்றுவதனுடைய அர்த்தங்களினூடாக கட்டமைப்புக்களை வழங்குவதனுடன் செயற்பாட்டை கண்காணிப்பதனையும், வரையறை செய்கின்றது. அண்மைக் காலங்களில் நிர்வாகத்தில் காணப்படுகின்ற ஆளுகைப் பிரச்சினைகள் பல்வேறு மட்டங்களில் கருத்துரைகளுக்கு உட்பட்டு வருகின்றன.

நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்ட பொதுநிர்வாகத்துறை புதிய நோக்கு (New vision) புதிய பரிகாரம் (New deal) என்பதற்கமைய சமுதாய மேம்பாட்டில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு சட்டரீதியான அந்தஸ்தைப் பெற்று மக்களிடையே முதலீடு என்ற அம்சத்தை வலுப்படுத்தி அதனூடாக

(அ) அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களில் பொதுமக்கள் கூடுதலாக பங்கு கொள்வதற்கு ஏதுவாக அனைத்து நிர்வாக அமைப்புக்களும் இலகுவாக்கப்பட்டன.

(ஆ) நிர்வாகம் தனிநபரினதும் கூட்டு மொத்த மனிதர்களினதும் தேவைகளின் அடிப்படைக்கு அமைய மக்களினது உணர்வுகட்கு தலைசாய்க்கும் வண்ணம் தொடங்கியது.

அதிகார பரவலாக்கலையும் பன்முகப்படுத்துதலையும் முறையாக அமுல் நடத்தும் நடவடிக்கையிலேயே பொதுநிர்வாகம் செயற்பட்டது.

அதிகார அடிப்படையிலான ஒரு நிர்வாகத்தை முதலீடு, செயற்பாடு, நிர்வாகம் என்ற அதன் பழைய முறையினின்றும் மாற்றி செயற்பாட்டுத்திறன் உரிய செயற்பாட்டு முறை மக்களின் பலதரப்பட்ட பிரிவுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செவி சாய்க்கும் வண்ணம் ஒரு புதிய நிர்வாக அமைப்பாக மாற்றியமைத்தது. இத்தகைய ஒரு சூழலிலே பொது நிர்வாகத்துறையின் செயற்பாடு (Mission) இறை அறவிடும் சட்டத்தை நிலைநாட்டும் ஒரு நிர்வாக நடைமுறையை அதிகாரப் பரவலாக்கல், பன்முகப்படுத்தல், ஒருமுகமாக்குதல் மூலம் அபிவிருத்தி நிர்வாகமாக (Development Administration) மாற்றி அமைத்தல். நிர்வாகப் பிரிவு நிதிப்பிரிவிற் கான தனித்தனியான செயற்பாடுகளும் (Mission statement) தயாரிக்கப்பட்டன. முக்கியமாக குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் அலுவலகத்திற்கு வரும் நபரை நண்பனாகக் கொண்டு நடத்துதலேயாகும். பொது மக்களின் விவகாரங்களை கவனிப்பதற்கு இது ஏதுவாகும். சாதாரணமாக இதுகாணுவரை அலுவலகங்கள்பொது மக்களை வரவேற்றுப் பணிகளைச் செய்யக்கூடிய இடமாக விளங்கவில்லை. இன்று மாற்றியமைக்கப்பட்டு நேராக அதற்குப் பொறுப்பான உத்தியோகத்தரைச் சந்திப்பதற்கு நேராகவே அனுப்பப்படுகின்றார்கள்.

புதிய நிர்வாக நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது முகாமெத்துவ ரீதியில் எவ்வாறு பரிபூரண செயற்பாட்டை இவை அடைகின்றன எனக் காணலாம். பகிரங்க துறையில் (Public sector) பயன்படுத்தப்படும் முகாமெத்துவம், இலாப நோக்கம் கருதியதன்றி, செயற்றிறன் வாய்ந்த நிர்வாக கட்டமைப்பை உருவாக்க வழிவகுக்கின்றது. முகாமெத்துவ நோக்கில் பகிரங்க துறையில் சிக்கனம் (Economy), விளைதிறன் (Efficiency) விளைதிறன் (Effectiveness) சமநிலைத்தன்மை (நுபரவைல்) என்ற நான்கு எண்ணக்கருக்களும் நன்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இவற்றின் ஊடாக நிர்வாக கட்டமைப்பு வலிமையுடையதாக மாற்றமடைகின்றது. சிக்கனம் என்ற பதம், குறிப்பிட்ட நிர்வாக கட்டமைப்பின் செலவுத்தன்மையை ஆராய்கின்றது. விளைதிறன் அந்த நிறுவனத்தின் உள்ளீட்டு வெளியீட்டு

அளவுகளைக் கணிக்கின்றது. சற்றுக் கூர்மையான நோக்கில் அந்த நிறுவனம் தனது செயற்பாடுகளைச் சரிவர செய்கின்றனவா (doing the thing right) என்பதைக் கணிப்பிடுவதாகும். காலை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அலுவலகம் திறக்கப்பட்டு பின்பு கடமைகள் முடிவடைய மாலை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மூடப்படும். இதற்கு இடையில் ஊழியர்கள் தமது கடமைகளை இயன்ற வரை செய்து முடிப்பார்கள். ஆனால் வினைத்திறன் என்று பார்க்கும்பொழுது அந்த நிறுவனத்திற்கு உயர் பீடத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்குகளை (புழயடள யனெ வுயசபநவ) குறிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் செயல்முறையில் அடைந்ததா என ஆராய வேண்டும். இதனை நாம் நோக்கும்பொழுது சரியானவற்றை செய்தனவா (னுமுபெ வாந சபாவ வாபெ) என நோக்க வேண்டும்.

குறிக்கப்பட்ட இலக்குகளை நிஷனம் அடைந்ததா? அவ்வாறு செய்தால் மட்டுமே அது சிறந்த நிறுவனமாக பரிணமிக்கும். சமநிலைத் தன்மை (Equity) என்பது நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் தேவைகள் யாவும் சகல தரப்பினருக்கும் உரியநேரத்தில் பாகுபாடின்றி கிடைப்பதனை உறுதி செய்ய வேண்டும். இந்த நான்கு அம்சங்களும் பகிரங்க துறை நிர்வாகத்தில் தவிர்க்க முடியாத அபிவிருத்திக் காரணிகளாக இருக்கின்றன.

நல்லாட்சி என்ற பதம் நீண்டகாலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும் அதன் பரப்பளவில் (னுநஅநளெழுமெ) காலத்துக்கக் காலம் மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. 1980 ஆண்டுகளிலிருந்து உலக வங்கியினூடாக பல்வேறு வடிவங்களில் இதற்காக விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. செயல்திறன் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் எவ்வாறு அமையவேண்டும்? அங்கு வாழும் மக்கள் எத்தகைய நிர்வாக கட்டமைப்புக்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? நிறுவனங்களைக் கொண்டு நடத்தும் அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளைக்கொண்டு நடத்துவதற்காக இயலளவுசக்தி என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன. மேலும் காலப்போக்கில் நான்கு முக்கிய பரப்பளவினைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது.

1. பகிரங்கத்துறை நிர்வாகம்

2. வகை கூறல்
3. அபிவிருத்திக்கான சட்டரீதியான வடிவம்
4. தகவலும் தெளிவான தன்மையும்.

1989 ஆம் ஆண்டு உலக வங்கி நல்லாட்சி பற்றிய கருத்தினை வெளியிடுகின்றபோது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார சமூக மூலவளங்கள் அபிவிருத்தியில் எவ்வாறு முகாமை செய்யப்படுகின்றது. என்பதற்கான அதிகாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டது. அவையாவன:

அ) எத்தகைய அரசியலமைப்பு அங்கு காணப்படுகின்றது. ஜனநாயக ரீதியாக தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஆட்சியா அல்லது இராணுவ ரீதியான ஆட்சியா? ஜனநாயக ரீதியில் எந்தளவுக்கு அங்கு உரிமை கொடுக்கப்படுகின்றது?

அதிகாரம் எந்த வகையிலே குறிப்பாக பொருளாதார சமூக மூலவளங்களை பகிர்ந்தளிப்பதில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இ) அரசாங்கம் கொள்கைகளை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எந்தளவிற்கு வலுவினைக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் இணைந்ததான கரமான கணக்கீட்டு முறைகள் வரவு - செலவுத்திட்ட கொள்கைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றதா.

பகிரங்கத்துறை முதலீடுகள் முன்னுரிமை அடிப்படையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது தடைகள் தோன்றுகின்றனவா? நிறுவனத்தின் அகரீதியாகவம், புறரீதியாகவம் ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றனவா? இவ்வாறான செயற்பாடுகள் சிலவேளைகளில் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றபோது நல்லாட்சி சிறப்பாக செயற்படமுடியாமல் இருக்கும். திட்டங்களும் செயன்முறைகளும் விரும்பிய நடைமுறைகளில் பெறமுடியாமல் இருக்கும். சட்டம் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் காணப்படும். திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படும்.

நல்லாட்சி பற்றிய பதம் வளர்ச்சி அடைந்த வரும்போது அது இறுக்கமான ஒரு சட்டத்தில், குறிக்கப்பட்ட சட்டங்களில்

அல்லது குறிக்கப்பட்ட நடத்தைகளைக் கொண்ட நிலையாக (Static) இருக்க முடியாது. இது சூழ்நிலைக் கேற்ப காலப்போக்கில் சமூகத்தின் தேவைகள் வளர்ச்சிகளுக்கேற்ப மாற்றமடைந்து கொண்டு ஆற்றல் மிக்க (Dynamic) தொன்றாக வளர்ச்சியடைந்து செல்லும். இதன் விளைவாக நிர்வாகத்துறையில் இருக்கின்ற பகிரங்க துறையைச் சேர்ந்த சகல ஊழியர்களும் நல்லாட்சியில் முக்கிய பண்புகளுக்கு இசைவு கொடுத்து இயங்குவதுடன் தம்மை நல்லாட்சியின் ஆற்றல் மிக்க பண்பாளராக கொள்ள வேண்டும். மேலும் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பதுடன் அவர்களின் நடத்தையின் வேறு எவரும் செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடாது. இந்த வகையில் அபிவிருத்தியின் முன்னோடிகளாக முக்கியமானவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இதற்கான ஒரு சிறப்பான எதிர்காலத்தை இவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

நல்லாட்சியினை பொருளாதார நல்லாட்சி, அரசியல் நல்லாட்சி, சமூக நல்லாட்சி என மூன்று பிரிவாக வகித்து ஆராய்வர். பொருளாதார நல்லாட்சிக்கு அடையாளமாக இருப்பது (Indicators) நாட்டின் பணவீக்கம், வரவு செலவுத் திட்டக் குறைநிலை நடைமுறைக் கணக்கு மீதி, பகிரங்க சுகாதார செலவு உத்தியோகபூர்வமான நாணய மாற்று வீதம், அரசியல் நல்லாட்சியில் ஜனநாயக ரீதியிலான வகை கூறுதல் சமூகங்களுக்கிடையிலான இணக்கப்பாடு, அரசாங்கத்தின் உறுதிநிலை, சட்டமும் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்படல், சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் பணித்துவ ஆட்சியின் தராதரமும் ஊழல் நிறைந்த நிர்வாகமும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. அதேபோல சமுதாய நல்லாட்சியில் ஜனநாயக ரீதியிலான வகை கூறுதல் சமூகங்களுக்கிடையிலான இணக்கப்பாடு அரசாங்கத்தின் உறுதிநிலை, சட்டமும் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்படல், சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், பணித்துவ ஆட்சியின் தராதரமும் ஊழல் நிறைந்த நிர்வாகமும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. அதேபோல சமுதாய நல்லாட்சியில் கதைப்பதற்கான சுதந்திரம், அரசியலில் பங்குபற்றும் தன்மை, சட்டத்தினை நிலைநாட்டல், புறக்கணிக்காத தன்மை என்பன உள்ளடங்கப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையிலேயே உலகவங்கி

யினுடைய மனிதவள அபிவிருத்தி கட்டெண் இந்தியா 55, பாகிஸ்தான் 54, இலங்கை 41 ஆக காணப்படுகின்றது. அதே நேரம் மனிதவள நல்லாட்சிச் சுட்டெண் *Human Governance Index) அடிப்படையில் இந்தியா 42, பாகிஸ்தான் 52, இலங்கை 53 ஆகக் காணப்படுகின்றது.

நிர்வாக கட்டமைப்பில் ஒழுக்கவியல் வேறுபாடுகள் என்று கொள்ளும் போது விழுமியங்கள் (Values) நன்னடத்தை விதிகள் (Morals) இன்று முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. எல்லா நிறுவன நடவடிக்கைகளிலும் இவற்றின் பங்கு அத்தியாவசியமானதாகவும், நிர்ந்தரமாக இடம் பெற வேண்டியதொன்றாகவும் காணப்படுகின்றது. இவற்றை பின்வரும் மூன்று நிலைகளில் ஆராய்வதற்கு முடியும்.

விழுமியங்களை மேம்படுத்தல்

Alexis de Tocqueville's என்பவருடைய கருத்துப்படி இலாப நோக்கமற்ற நிறுவனங்கள் ஒழுக்க நெறிகளைக் கொண்டதும் புத்திக் கூர்மையுடையவர்களை உள்ளடக்கியதாகவும் காணப்படும். பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் நேரடியாக விழுமியங்கள் நன் நடத்தை விதிகள், ஒழுக்கவியல், என்பவற்றுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு வகையில் அப்பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்பு கொள்ளும் நிறுவனமாக அமையும். அதனைச் சார்ந்த நிறுவனங்களின் முக்கிய செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் பிரதேசத்தில் காணப்படும் விழுமியங்களின் வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் உதவுகின்றன. வியாபார ரீதியான இலாபத்துக்கோ அல்லது அரசாங்க ரீதியில் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவோ அல்லது பொதுச் சேவையான செய்யவோ (General Welfare) முயலுவதில்லை.

தலைமைத்துவம் (Leadership) என்ற முக்கியமான முகாமைத்துவ எண்ணக்கரு இத்தகைய விழுமியங்கள் செறிந்த நிறுவனங்களின் (value intensive Organisation) தலைவர்களிடமிருந்து (Leader) சில முக்கிய தேவைகளை எதிர்பார்க்கின்றது. இந்த நிறுவனங்களின் அங்கத்தவர்கள், தலைவர்களின் நடத்தைகள் நிறுவனம் எத்தகைய விழுமியங்களை விரும்புகின்றதோ

அதற்கு ஏற்ற வகையில் அங்கத்தவர்களின் செயற்பாடுகள் இணைந்து இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக சமய குருமார்கள், நிதிமோசடி, காமம் என்பவற்றில் ஈடுபடுதல் மூலம் தமது தலைமைத்துவத்திற்கு கேடு விளைவிக்க முடியும். உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் உயர் அதிகாரி ஏனைய தமது சக அங்கத்தவர்களின் வெளிப்பாடுகளை களவாடல் (pilagiringed) மனித உரிமை நிறுவனங்களின் முகாமையாளர்கள் சிறுபான்மை மக்கள் பற்றிக்குறைவாக இனங்காணல், பெண்களுடன் பகிடிவதை செய்தல் என்பன ஏற்கக்கூடியவை அல்ல.

தலைமைத்துவம் என்பது முக்கியமாக நிறுவனத்தினது நோக்கத்திலும் அதன் பண்புகளிலும் பெருமளவுக்கு உருவாக்கப் படுகின்றது. அவர்கள் தரமற்ற செயற்திறன்ற (Ineffective Leaders) தலைவர்களாக மாறுவார்கள். நிலையாக உச்சக்கட்டத்திற்குச் செல்லும்பொழுது குறிக்கப்பட்ட நிறுவனம் தலைமைத்துவத்தை இழப்பதுடன் நிறுவனம் தரிசிக்கக்கூடியது அதன் விழுமியங்களுக்கும் தலைமைத்துவத்திற்கும் இடையில் ஒரு பிரிவினை அல்லது தொடரின்மையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். கடமைப்பாடுகள் இத்துடன் நின்று விடுவதில்லை. விழுமியங்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களில் மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது பிரத்தியேக முறைகளில் விழுமியங்களை உருவாக்கி, ஒழுங்குபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு புதிய வாசகத்தை எடுத்து வாசித்து விளக்குவதில் எந்தப் பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை அதனை தற்போதைய நிலைக்கு ஏற்ப சிறப்பாக விளக்கி புத்தியுயர் அளித்து புதிய விளக்கங்கள் கொடுத்து, இப்போதைய சமூக ஒழுக்க விதிகளுக்கும், நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப புதிய பரிமாணங்களைக் கொண்டு வருதல் வேண்டும். அதேபோல ஒவ்வொரு சேவை நிறுவனங்களும் சமூக சேவை நிறுவனம், மனித உரிமை நிறுவனம் என்பன தமது நிறுவனங்களின் அடிப்படை விழுமியங்களை (Basic Values) தொடர்ச்சியாக மாற்றி வரையறை செய்து, புதிய மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்தாவிட்டால் அங்கு தலைமைத்துவம் வலுவிழந்ததாக காணப்படும்.

ஊழியர்கள், சபைகள் தொண்டர்கள் ஆகியோருடனான முகாமைத்துவ தொடர்பு (Managing relation with staff> Boards and volunteers)

ஒழுக்கவியல் கோட்பாட்டின் மையம் முக்கிய மூன்று கேள்விகளான நீதி (Justice), நேர்மை (Honesty), நியாயம் (Fairness) என்பவற்றுள் தங்கியுள்ளது.

அண்மைக்கால ஆய்வுகளின் படி நன்னடத்தை விதிகளின் நியமங்களில் பொதுவாக இரு அம்சங்களில் * தொடர்பாடலின் நேர்மையும் (Fairness in communication) நேர்மையாக நடத்தல் (Fairness in treatment) முக்கியமான வையாக கருதப்படுகின்றது. (Bird and waters 1994 P2) இவகளுடைய கருத்துப்படி இந்த நிறுவனங்களில் தனிப்பட்டராயினும் தலைமைத்துவத்தை ஏற்று நடப்பவராயினும் ஏனைய அங்கத்தவர்களுடன் நடைமுறைச் செயற்பாட்டுக்கான மேற்கொள்ளும் பொழுது நீதி, நேர்மை, நியாயம் என்பவற்றை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்த நிறுவனங்களில் காணப்படும் ஆளுமை வேறுபாடுகளால் பொதுவான பொறுப்புக்கள் ஒரு தனித்துவத்தைக் (Unique) கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக ஒரு நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகளில் முன்னிலை உத்தியோகத்தர்களாக வாண்மை சேவைகள் (Professional Service) வழங்கப்படும்பொழுது (மருத்துவ சேவை நிலையம், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆய்வு நிறுவனங்கள்) மிகவும் சர்வாதிகார போக்கில் முகாமைத்துவ வடிவம் அமைந்திருக்கு மாயின் அத்துடன் பெருமளவில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களில் மேலாதிக்கம் (Pvertule) செலுத்துவதும், ஒரு ஒழுக்க ரீதியற்ற செயலாக மாறுவதுடன் அந்த நிறுவனத்தின் நீண்டகால சேவைகளையும், தரத்தையம் பாதிப்பதாக அமையலாம்.

முகாமையாளர் அல்லாத தலைவர் தனது சுயவிருப்பத்தின் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட விளம்பர தந்திரோபாயம் ஒன்றினை மாற்றி அமைக்க முடியும். ஆனால் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நடைபெற்ற ஒரு ஆய்வின் வெளிப்பாடுகளை அங்கு உள்ள ஒரு வாடிக்கையாளருக்காக மாற்றி அமைப்பதாயின் அது ஒழுக்க ரீதியற்ற செயலாக மாற்றமடையும். வாண்மையாளர்

களான மரத்துவர்கள் ஆசிரியர்கள், பொறியியலாளர்கள், ஆலோசகர்களடைய தீர்மானங்களின் மாற்றங்களை செய்ய முயலுதல், அதில் தலையிட்டு முரணான கருத்துக்களை வெளியிடல் என்பன பலவகையான ஒழுங்கியலின் மை நடவடிக்கைகளை உருவாக்கும். இதனால் இந்த நிறுவனங்களின் முகாமைத்துவ உயர் மட்டங்களுக்கு செல்லும் பொழுது பலவகையான சிக்கலான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும்.

இலாபநோக்கமற்ற நிறுவனங்களில் வேலைசெய்யும் உழைப்பாளிகள் பெரும்பாலும் (Skills) பயிற்றப்பட்ட உழைப்பாளர்கள், தொண்டர்கள், ஊதியம் பெறாத உழைப்பாளிகள் காணப்படுவார்கள். ஊதியத்தை இவர்கள் ஏனைய நிறுவனங்களில் வேலை செய்பவர்கள் போல பெற விரும்புவதில்லை. பல அளவில் தொண்டர்கள் சேவையில் ஈடுபடும் பொழுது முகாமைத்துவ பணி சிக்கல் நிறைந்ததாக காணப்படும். குறிப்பாக நிதி சேகரித்தல், பிரசாரம் செய்தல், பகிரங்கக் கூட்டம் வைத்தல், ஆலோசனை வழங்குதல் ஒரு சிலவாகும். இலாபம் உழைக்கும் துறைகளில் இத்தகைய செயற்பாடுகள் புதுவிதமானதாக அமையும்.

இலாப நோக்கமில்லாத முகாமையாளர்கள், தலைவர்களுக்கும், அங்கு வேலை செய்யும் இலாப நோக்கமில்லாத தொண்டர்களுக்குமிடையில் எத்தகைய தொடர்புகள் (relationship) இருக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமானது. இங்கு தொண்டர்களால் வழங்கப்படும் சேவைகளுக்கும், கிடைக்கும் கொடுப்பனவுகளுக்கும் இடையில் ஒரு நேரடியான தொடர்பு அல்லது சமநிலை இருக்கமாட்டாது. உழைப்பின் செயற்பாடுகள் யாவும் நன் கொடையாகவே காணப்படுகின்றன. அத்துடன் இந்த சேவைகளால் குறிக்கப்பட்ட நிறுவனம் அவர்களுக்கு கடைப்பாடு உடையதாக இருந்து வருகின்றது.

நிறுவனங்களின் இயக்குநர் சபையில் அங்கத்தவர்கள் தொண்டர்களுள் ஒரு பிரத்தியேக பிரிவாகக் காணப்படுவார்கள். நிறுவனத்தின் சட்டரீதியான, நிதி சம்பந்தமான அதன் சமூகப் பொறுப்பு யாவற்றையம்

கவனத்திற் கொண்டு செயற்பட வேண்டியிருக்கின்றது. (Drucker 1990) Hermoves (1991) போன்றோர் இந்தச் சபையின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறப்பாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார். ஒரு இடத்தில் இயங்கும் அந்த நிறுவனம் பூரணமான தகவல்களைப் பெறாத இடத்து அதன் செயற்பாடுகள் அந்தப் பிரதேசத்துக்கு ஏற்றதாக அமையாது. ஆகவே நிறுவனம் அப்பிரதேசத்தில் சிறப்பாக இயங்க வேண்டுமாயின் சபைக்கும் தொண்டர்களுக்கும், முகாமையாளர் தலைவருக்குமிடையில் தகவல் பரிவர்த்தனை உட்பட பொதுவான நன் நடத்தை சம்பந்தமான தொடர்புகள் அங்கு காணப்படும்.

வாடிக்கையாளருடனும் பரந்த சமூகத்துடனுமான முகாமைத் தொடர்பு (Managing relation with clients and the Broader society)

நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும் தம்முடைய அகச் சூழல் (Internal Environment) புறச் சூழல் (External Environment) தாக்கங்களுக்க உட்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றன. வர்த்தக ரீதியாக நோக்கும்பொழுது வெளிச்சூழலில் பொருட்பாதுகாப்பு, சூழல் பாதுகாப்பு, விளம்பரம் செய்தல், அரசாங்க சட்டங்களை மதித்தல் என்பன இடம்பெறுகின்றன. ஆனால் இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களை நோக்கும்பொழுது இரு முக்கிய பண்புகள் வெளிச்சூழலில் காணப்படுகின்றன. வாடிக்கையாளர்களடைய குமுறும் தன்மைகளும் பிழைகாணும் தன்மையும் (Vulnerability) அதிகளவு உயர்ந்த சமூகப்பொறுப்பும் முக்கியமானவையாகும்.

பாடசாலைகள், ஆலயங்கள் கழகங்கள் (Clubs) மருத்துவ நிலையங்கள் போன்ற ஒரு சில சமூகத்தில் உயர் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு மாதிரி சேவை செய்து வருகின்றன. அதே நேரத்தில் இதேபோன்ற நிறுவனங்கள் ஒரு சில சமூகத்தில் உயர் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு மாதிரி சேவை செய்து வருகின்றன.

அதே நேரத்தில் இதே போன்ற நிறுவனங்கள் சமூகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்ற மெலிவு, நலிவுடைந்திருக்கும் சமூக மக்களை உயர்நிலைக்கு வருவதற்கு

வசதி செய்து கொடுக்கம் நிறுவனங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனங்களை முக்கியமானதும் போற்றக்கூடியதும் ஆகும். இவர்கள் வாடிக்கையாளருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருப்பார்கள். செயற்பாடுகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் உதவி புரிவதாக அமையம். நிர்வாக ஒழுக்கவியல் சம்பந்தமாக அதிகளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிறுவனங்களின் சேவை உட்கிடை (Implicit) வெளிக்கிடை (Explicity) ஒழுக்கவியல் அம்சங்களால் அதிகளவுக்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

இதன் விளைவாக குறிப்பாக அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் சட்டரீதியாக அரசியல் திட்டத்தில் இருப்பதனால் இதில் சேவையாற்றுவவர்களின் பொறுப்பு மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. எது எவ்வாறு அமைந்ததும் கடைப்பாடு சமூக பொறுப்பு என்ற அம்சங்கள் மிக முக்கியமான பண்புகளாக விளங்குகின்றன என்பதில் எந்தவிதமான எதிர்வாதங்களும் காணப்படுவதில்லை.

கூட்டாண்மை நல்லாட்சியும் தொழில் நிறுவன நல்லாட்சியும் (Governance and Enterprise Governance)

நிறுவனங்களின் நல்லாட்சி என்ற எண்ணக்கருவினை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என அணமைக்காலங்களில் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நிறுவனங்களின் நீண்டகால தக்கவைக்கும் வளர்ச்சிக்கு இவை அத்தியாவசியமாகின்றன இதன் விளைவாக இன்று கூட்டாண்மை நல்லாட்சி என்ற பதம் மேலும்

விரிவுபடுத்தப்பட்டு வியாபார நல்லாட்சியும் (business Governance) ஒழுங்கிணைந்து இன்று ஒரு புதிய எண்ணக்கரு தெரில் நிறுவன நல்லாட்சி (Enterprise Governance) உருவாகி வருகின்றது. ஏனெனில் கூட்டாண்மை ஆளுகையில் குறிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தின் வெளியீடுகள், செயல்திறன்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு நிறுவன சட்டதிட்டங்கள் மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் தொழில் நிறுவன ஆளுகையில் சகலவிதமாக இரு ஆளுகை அம்சங்களும் இணைக்கப்படுவதுடன் மேலதிகமாக இணைந்து செல்லல் (Compliance) என்ற அம்சமும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே பரந்த கருத்தில் நோக்கப்படும் நல்லாட்சியானது நீண்ட காலத்தில் முழு இலக்கினையும் நோக்கங்களையும் அடைய முடியுமா என்ற வகையில் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றது.

References

1. மக்களின் முதலீடு செய்தல் - நிறுவனத்தைக் கட்டியெழுப்பதலும், மனிதவளமும் முன்னேற்ற அறிக்கை 1991 பொது நிர்வாக மாகாண சபைகள், உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு 1991
2. Drucker - F.R. Managing the non - profile Organization, practice and principles New Yourk Harper Collins 1996
3. Walters J.A. The Moral Dimensions of Organization Culture - Journal of Business Ethics 1997

வாழும் வளர் தமிழ்

க.கணேசராசா

மனிதன் கண்டு பிடித்த கருவிகளுள் மிக மிகச் சிறந்த கருவி மொழியாகும். இது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. யாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என யாரும் உரிமை கொண்டாட முடியாத ஒன்று. பிறந்த குழந்தையின் அசைவுக்கு, அழுகுரல், ஒலிவேறுபாடு என்பன எல்லாம் மொழியின் ஒரு நிலையாகும். மனிதனின் தேவை, உணர்வு, செயல் போன்றவை வெளியிட எழுந்த அசைவுகளும் சைகைகளும் ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் எடுத்து மொழி எனும் பெயர் பெறலாயிற்று. குறிப்பிட்ட கருத்தியலுக்கான குறிப்பிட்ட ஒலிவடிவமும் வரிவடிவமும் குறிப்பிட்ட கூட்ட மக்கள் மத்தியில் நிலை பெற்றதன் காரணமானதே மொழியாகும்.

உலகில் காணப்படும் பிரதேசச் சூழல் காலநிலை என்பவற்றிற்கு ஏற்ப ஒலி வடிவம் மாறுபட அப்பிரதேச மக்களின் மனவண்ணத்தின் படி அவை அழகிய சித்திர வடிவான வரிவடிவமாக உருவெடுத்து வளர்ந்தது. இன்ன ஒலிக்கு இதுதான் வடிவம் என அப்பிரதேச வாழ்மக்கள் தீர்மானித்தபடியால் ஒரே வித பலவிதமான வரிவடிவங்களை பெற்று பல மொழிகளாக பரிணமித்து வளர்ந்துள்ளது.

இவ்வாறாக வளர்ந்துள்ள மொழிகள் இன்று 3000 முதல் 6000 வரை உள்ளதென்ப பல ஆய்வாளர்கள் பலவித கணக்கீட்டின் மூலம் குறிப்பிடுகின்றனர். இன்றுள்ள மொழிகளுள் அழகிய வரிவடிவம் பெற்றுள்ளவை போக வரிவடிவம் பெறாது ஒலி வடிவில் மட்டிலுமுள்ள மொழிகளும்

கரைளில் - 2011

உள்ளன. அது மட்டுமன்றி சில மொழிகள் லட்சத்திற்கும் குறைவான மக்களால் மட்டும் பேசப்படுகின்றன. ஏன் சில மொழிகள் ஆயிரத்திற்கும் குறைவானவர்களால் மட்டுமே பேசப்பட்டு வருவதுடன் காலப்போக்கில் இறந்து போகும் நிலையில் இருக்கவும் காணலாம். இன்று உலகில் உள்ள மொழிகளுள் 15 சதவீதமான மொழிகள் மட்டுமே பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களால் பேசப்பட்டு வருகின்றன.

இன்று மொழியாளர்களும் ஆய்வாளர்களும் உலகில் காணப்படும் மொழிகளின் ஒற்றுமையைக் கொண்டு உலக மொழிகளைப் பத்து மொழிக் குடும்பங்களாகப் பிரித்துள்ளனர்.

- 1 - இந்தோ - ஆரிய மொழிக்குடும்பம்
- 2 - செமிடிக் - ஷெமிடிக் இன மொழிக் குடும்பம்
- 3 - சீன - திபெத்திய மொழிக்குடும்பம்
- 4 - திராவிட மொழிக்குடும்பம்
- 5 - மலேயா - போலினேசிய மொழிக்குடும்பம்
- 6 - ஆபிரிக்க - நீக்ரோ மொழிக்குடும்பம்
- 7 - யூரல் - அஸ்டாய் மொழிக்குடும்பம்
- 8 - அமெரிக்க - நீக்ரோ மொழிக்குடும்பம்
- 9 - காக்கீயன் மொழிக்குடும்பம்
- 10 - பலகூட்டு மொழிக்குடும்பம்

இத்தகைய பிரிவினைக் கொண்ட மொழிக்குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு மொழிக் குடும்பங்களின் மொழிப்பண்பாடும் மொழிப்பாவரலும் ஏன் இலக்கண இயல்பும் ஒத்ததாகவே காணப்படும்.

இங்கு வகுக்கப்பட்ட மொழிக் குடும்பங்களுள் திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்பது எமது தமிழ் மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்து ஆதியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வடமொழியியலாளரும், ஆட்சியாளரும் தமிழ் பிரதேசத்தை திராவிடம் என்று குறிப்பிட்டமையினால் போலும் தமிழ் மொழிக் குடும்பத்தைத் திராவிட மொழிக்குடும்பம் என வழங்கலாயினர். தமிழ்மொழியை வடமொழியியலாளர் திராவிட மொழி எனத் தம்மொழியில் குறிப்பிடுவதாகவும் உள்ளது.

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன. இவற்றை தென்திராவிட மொழிக்குடும்பம், மத்திய திராவிட மொழிக் குடும்பம்,

வடதிராவிட மொழிக்குடும்பம் என மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளனர்.

1. தென்திராவிடம் - தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், குடகு, துளு, தோடா, கோத்தா
2. மத்திய திராவிடம் - தெலுங்கு, கோண்டி, கூயிகொண்டா, கூயிகோந்த், கோலாமிபாஜி, கதபா, கொட்டா, நயக்கி, பொங்கோ, மண்டோ
3. வடதிராவிடம் - ஓராளமல்தோ, பிராசூய்

என்ற மொழிகள் அடங்கும். இவற்றுள் தமிழ் மொழியானது தனித்து இயங்கும் ஆற்றல் உடையது என திருவாளர் வி.கே.சூரியநாராயண சாஸ்திரியவர்கள் 1930ல் கூறியமை நாம் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதே.

தனித்துவமான வழங்கும், திருந்திய பண்பும், சிறந்த நாகரீகமும், பழைமையும் உடைய சிறந்த இலக்கிய, இலக்கண செல்வங்களும் கொண்ட தமிழ்மொழி செம்மொழி அந்தஸ்திற்குரியதே. இதனை என்றோ உலகறிய உரத்துக்கூறிப் பதிய வைக்க யாரும் முன்வரவில்லை. மொழியின் வளத்தையும், அழகையும் அறிந்த பலர் கூறிய போதும் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டோரும், அதிகாரத்திற்கு பயந்தோரும், அடக்கி ஆளும் அதிகாரத்துள்ளோரும் மொழி என்னும் கண்கொண்டு நோக்காது ஏதோ பயங்கரப் பொருள் என்றோ, இதுவும் ஒரு விடயமோ என்றோ இத்தமிழுக்கு இத்தனை மதிப்போ என பலபடக் கருதி தமிழ் மொழியை செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக்கத் துணிந்திலர் மறைந்தனர் போலும்,

பாரதநாட்டில் வேற்று மொழி மாந்தரின் பிரவேசம் வடமொழி வழக்கில் இருந்த பகுதியில் இருந்தமையினால் தமது தொடர்பிற்கும் ஆட்சிக்கும் அதனை கைக்கொண்டு வந்தமையினால் போலும் அவர்களின் எடுத்துச் செல்லும் காட்டலும், சமஸ்கிருத மொழிக்கு உயரிய தமிழை செம்மொழி ஆக்கா நிலைக்கு காரணமாக அமைந்தது.

ஆனால் இன்று எப்படியோ தமிழ்மொழி செம்மொழிகளின் உலகப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுவிட்டது. இனிமேல் லத்தீன் சமஸ்கிருதம் ஹிப்ரு போன்றவை ஏதோ ஒரு

வகையில் மட்டும் இருப்பதையும் இறந்து போனதாக உள்ளதிற்கு உயிரூட்டி வளர்த்தெடுத்து வருவதையும் நாம் அறிகின்றோம். இதனால் நாம் எமது தமிழ்மொழியை நிலைபெறச் செய்வதும், வளர்ப்பதும், வாழவைப்பதும் உலகமெங்கும் பரந்துபட்டு வாழும் எம் இனச் சந்ததியாரினது கடமையாகும்.

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி அம்மொழியின் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமையும். அம்மொழி பேசும் சமுதாயத்தின் நாளாந் வாழ்க்கையின் செயற்பாடுகள் அத்தனையையும் நிறைவு செய்யக்கூடிய மொழிப்பிரயோகம் - சொற்பயன்பாடு என்பன தங்குதடையின்றி அமையும் போதுதான் அம்மொழி வளர்ந்த பிறமொழிகளுக்கிடையில் தனித்துவமாக வளர்ச்சியுறுகின்றது எனக் கூறலாம். (இன்றைய சுருங்கிய வளரும் உலகின் புதுப்புது கண்டு பிடிப்புக்களும் பலவகை மொழிகளின் தொடர்பும் ஏற்படுவதால் அவற்றை சரியாக கலப்பற்ற மொழியில் எம் மத்தியில் உபயோகிக்க நாம் எமது மொழியை வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது கடமையாகும்)

இன்று தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டின் போது பிறமொழியைக் கலந்து பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். இதனை அவர்கள் நாகரீகம் எனக் கருதுகின்றீர்களோ அல்லது அவற்றுக்குரிய உயரிய தமிழ் மொழிச் சொல் அறியாது இடர்படுகின்றாரார்களோ அறியோம். அதுமட்டுமன்றி தமிழ் மொழி பயன்பாட்டின்போது தான் இன்ன இன்ன பிறமொழிகளைக் கற்றிருக்கின்றேன் எனத் தனது புலமையைக் காட்டவும் சிலர் அவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனர். உண்மையில் எமது மொழியில் விடயம் தருவோர் எமது மொழியிலேயே விடயத்தைக் கூறி பிறமொழி விடயம் சுட்டப்பட வேண்டுமாயின் அவற்றை தனித்துச் சுட்டுவதன் மூலம் அவ்விடயத்தை மற்றவர் அறிவதுடன் மட்டுமல்லாது சரியான விளக்கத்தையும் பெறமுடியும். அதேநேரம் அம்மொழியையும் அதன் சிறப்பையும், காரணத்தையும் கண்டு உணர்ந்து அம்மொழி மூலம் எம்மொழி வளத்திற்கான வரவை அறிதலும், பெருக்குதலும் இலகுவாகவும், வரநேக்கத்தக்கதாகவும் அமையும். மொழியின் சொற்களஞ்சியமும் பெருகும்.

காலத்தின் தேவையாலும், அறிவின் விரிவாலும் பிரதேசச் செயற்பாடுகளின் தாக்கத்தாலும் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்க உள்ளவர்களின் உந்துதலாலும் இன்று புதுவித கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் பிறமொழி அறிஞர்களால் வெளிக் கொணரப்பட்டு வருகின்றன. இவை எம்மொழியின் வளர்ச்சிக்குக் காத் திரமான பங்களிப்புக்களைச் செய்யும் எனின் அவற்றை நாம் உள்வாங்கல் அவசியமே. அதற்கு எடுத்துக் கொண்ட மொழியின் துறையின் சொற்களுக்குரிய தமிழ் மொழிப்பதங்களைக் கண்டும் உருவாக்கியும் பயன்படுத்தினால் எமது மொழி வழக்கு வளர்ச்சி அடையும். இது எமது இனப் பல்மொழி அறிஞர்களின் மானசீகக் கடமையாகும். இது துறைசார்ந்தார்க்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்களுக்கும் உதவியாகும்.

இதனால் மொழியின் சிறப்பை, அழகை, உள்ளீட்டை ஏதோ ஒரு வகையில் தற்கால வடிவில் வரும் வெளியீடுகள் மூலம் எம் சந்ததியினர் உணர்ந்து உள்வாங்கி மீளமைப்படித்து இன்புற்று மொழியை தமது வாழ்வில் முதன்மைப்படுத்தி வாழ்வர். பிறமொழிக் கருத்துக்கள் தமிழ் மொழியில் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கு எத்தகைய சொல்வடிவில் அமைந்துள்ளது என்ற ஒற்றுமை உணர்வுடன் தேட முயல்வர். அதேநேரம் எமது மொழி கூறிநிற்கும் பொதுமைக் கருத்துக்கள், ஆட்சி அழகுகள் பொருள் சிறப்புக்கள் பண்பின் தன்மை, கருத்துச் செறிவு, பலதுணைப் படைப்புக்கள் போன்ற இன்னோரன் னவற்றை பிறமொழிகளில் தருவதன் மூலம் அப்பிற மொழியாளர் எம்மொழியை அறிந்து எமது மொழிமூலத்தை நாடி வரவாய்ப்புக்கள் அமையும். அதுமட்டுமன்றி பிறமொழியை விரும்பிச் சுவைக்கும் எம்மவரும் எம்மொழியின் சுவையை ஒப்பிட்டுப்பரந்து சுவைக்க வழிகோலுவதாகவும் அமையும்.

இன்று பல காரணங்களுக்காக பலபிறமொழிகளை கற்போர் உள்ளர். அவர்கள் தமிழ்மொழியின் அமைதியையும், பண்பையும், சிறப்பையும் ஆழக்கற்று தாம் கற்ற பிறமொழிகளில் அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்து அம்மொழிமாந்தரையும் எம்மொழி பற்றி அறிய வைக்கின் அதுவே பெரிய பயனளிக்கும் இது அன்றைய

எம் மவர் திறனை அறிய வைக்க வழிகோலும்.

வியாபார நோக்கம் என்ற ஆரம்பத்தில் வந்தவர்கள் எமது வளச்சிறப்பையும், பெருந்தன்மையையும், ஆசையையும் இனங்கண்டு எமது நாட்டை தமக்காக்கிக் கொண்டனர். இதனால் ஏற்பட்ட போராட்டத்தில் எமை எல்லாம் கொன்று குவித்து எமது வளங்களை கொள்ளையடித்தும் கப்பமாக்கியும் எடுத்துச் சென்றனர். இதன்பேராக இன்று தமது அருங்காட்சியகத்தில் அவற்றை வைத்து தமது வீரப் பிரதாபம் என்று பறைசாற்றி நிற்கின்றனர். மருத்துவம், சோதிடம், வானசாஸ்திரம், பறவை விலங்கு சாஸ்திரம், இலக்கியம், சிற்பக்கலை எனப்பட உள்ளதைப் பல அறிஞர்கள் தமது சுற்றுலாச் செலவின் போது கண்டு வந்துள்ளமையை விண்டுள்ளனர் வரைந்துள்ளனர்.

இன்று வளர்ந்த பலதுறை அறிவின் துணைகொண்டு எமது செல்வங்களைப் பற்றிய விபரங்களை மட்டுமன்றி கிடைக்கக்கூடியவற்றின் உள்ளீட்டையும் மீளவும் எம் பிரதேசத்திற்கு கிடைக்கச் செய்தல் இனத்தின் கடமையாகும்.

இன்று உலக மொழிகளுள் மாண்டவரின் என்றும் சீனமொழிப்பிரிவு 10250 லட்சம் மக்களாலும், ஆங்கிலம் 4870 லட்சம் மக்களாலும் ிந்தி 4760 மக்களாலும் தெலுங்கு 750 லட்சம் மக்களாலும், தமிழ் 740 லட்சம் மக்களாலும், கன்னடம் 460 லட்சம் மக்களாலும், மலையாளம், 360 லட்சம் மக்களாலும் பேசப்படுகின்றன எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

ஆனால் இன்று உலக மொழிகளான ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்றவை அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்கும் காரணம் அவற்றின் சொல்வளமும், மக்களின் பேச்சு, எழுத்து என்பன அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை செப்பனுற வாழப் போதுமானவையாக இருப்பதும் காரணமாகும். எனவே நாம் இங்கு இரண்டு விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். ஒன்று தமிழ் மொழி பேசுவோரின் எண்ணிக்கை குறைந்து விடாது இருக்க ஆவன செய்தல். இரண்டு போதிய சொல்வளத்தைக் காலத்திற்கு

காலம் உலக வளர்ச்சிக்கேற்பப் பெருக்கி வாழ்வின் அன்றாடப் பேச்சிற்கும், எழுத்திற்கும் வளம் சேர்த்தலாகும். இதனை மொழி வல்லுனர்கள் மட்டுமன்றி இன ஆர்வலர்களும் இன்றைய படைப்பாளிகளும் பிறமொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றோரும் ஆற்ற வேண்டிய பாரிய கடமையாகும்.

பேச்சுமொழி காலநிலைகளிற்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப தொனியிலும் உச்சரிக்கும் தன்மையிலும் வேறுபட்டிருக்கக் காணலாம். இதனை சிலவேளைகளில் உன்னிப்பாக கவனிக்கும் போது தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். இலங்கையில் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களோ அன்றி முடியும். இலங்கையில் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களோ அன்றி நீண்டகாலம் அங்கு வாழ்ந்த பிற பிரதேசத்தவரோ ஒருவர் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் பிறதேசத் தொடர்பு இல்லாதவருடன் கலந்துரையாடும் போது மொழி உச்சரிப்பின் காரணமாகவும், சொற்பிரயோக வேறுபாடு காரணமாகவும் இடர்படுவதைக் காணலாம். உதாணமாக கொடி □ கயிறு, கொள்ளி □ விறகு, வெட்டை - வெளியே, மட்டை □ மடல், வாய்க்கால் - கான், மிளாறு □ சிறுகுச்சி போன்ற பல சொற்கள் உள்ளதை வெவ்வேறு பிரதேச மக்களுடன் கலந்துரையாடும் போது கேட்கலாம்.

இவ்வாறே நாட்டுக்கு நாடும் இருக்கக் காணலாம். அங்குள்ள பிறமொழித் தாக்கத்தினாலும், பழமையின் காரணத்தினாலும் ஒரு கருத்திற்குரிய சொல்லே வேறுவேறு சொல்வடிவில் அமைந்து பழகி வருவதைக் காணலாம். இத்தகைய நிலையே தான் எழுத்து வடிவில் வருவதால் பிறநாட்டுப் படைப்புக்களை வாசித்து புரிந்து கொள்வதில் இடர்ப்பட வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறுதான் சரித்திர ஆசிரியர்கள் தமது படைப்புக்களில் அப்பாத்திரத்திற்குரிய காலச் சொற்களைப் பிரயோகிக்கும் போது வாசகர் தடுமாறுவதை நாம் காணலாம் இன்று வழக்கழிந்து போயுள்ள சங்க காலச் சொற்களையும் இன்றைய உலகில் புதிதாக வரும் கலைச் சொற்களையும் சொற்களஞ்சிய வடிவில் வெளிக்கொணரல் நன்மை பயப்பதாகும்.

**வன்னிப் பிரதேசத் தமிழ்
நாவல்கள்
ஆவணப்படுத்தவுக்கான ஓர்
அறிமுகம்**

**கலாநிதி, பண்டிதர் செ
திருநாவுக்கரசு
ஆசிரிய கலாசாலை ஓய்வூதியை
விரிவுரையாளர்.**

தமிழ்நாட்டில் பரந்துபட்டு வாழும் தனியானதோர் சமூகப் பிரிவினராக வன்னியர்கள் இன்றுவரை காணப்படுகின்றனர். ஆனால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் வடக்கு, வடமேல், கிழக்குப் பகுதிகளில் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட வன்னியர் குடியேற்றங்கள் பற்றி கோணேசர் கல்வெட்டு, மட்டக்களப்பு மான்மியம், தட்சிணகைலாய புராணம், வையாபாடல், கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முதலான தமிழ் வரலாற்று நூல்களும், நாடுகாட்டு பரவணிக் கல்வெட்டும் செய்திகளைக் கூறியுள்ளன. மேலும் மகாவம்சம், இராஜாவலிய, சூளவம்சம் ஆகிய பாளி, சிங்கள மொழி நூல்களும் செய்திகளைத் தந்துள்ளன. இவற்றினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் யாவும் இலங்கையில் வன்னியர் குடியேற்றங்கள் பற்றியும், அவர்களில் நிறுவப்பட்ட வன்னிச் சிற்றரசுகள் பற்றியும், அந்த அரசுகளின் ஆட்சிமுறைமைகள் பற்றியும் அறிவதற்கு ஓரளவு துணை

கரைஎழில் - 2011

செய்கின்றனவே தவிர, ஊகங்களுக்கு இடந்தராத முறையில் வரன்முறையான கட்டுப் கோப்புடனான வரலாற்றுக்குரிமை புணவில்லை என்பதே உண்மையாகும்.

வன்னி - வன்னிப்பிரதேசம் பற்றிய கருத்துக்கள்

கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையில், குறிப்பாக வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் வன்னியர் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. வன்னியங்கள் (வன்னிச் சிற்றரசுகள்) தாபிக்கப்பட்டன. திருகோணமலை, கொட்டியாரம், தம்பலகாமம், கட்டுக்குளம் ஆகிய வன்னியங்கள் கிழக்கில் திருமலை மாவட்டத்தில் உருவாகின. மட்டக்களப்பில், மண்முனை, பழுகாமம், சம்மாந்துறை, ஏறாவூர், போரதீவு முதலான இடப்பிரிவுகளில் வன்னிச் சிற்றரசுகள் உருவாக்கப்பட்டன. புத்தளப் பிரதேசக் கரையோரங்களிலும் வன்னியர் செல்வாக்குக் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தெற்கே வடபகுதியில் அமைந்திருந்த வன்னியங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசம் “அடங்காப்பற்று” எனப்பட்டது. இதனுள் பணங்காமம், கரிக்கட்டு மூலை, கருநாவல்பத்து, மேல்பத்து, முள்ளியவளை, தென்னமரவடிப்பற்று ஆகிய பிரிவுகள் அமைந்திருந்தன. மேலும் வரட்சி வலயத்தின் பெரும்பாகத்தைக் கொண்டதும், தமிழர், சிங்களவர் ஆகிய இருபகுதிரதும் கட்டுப்பாட்டிலமைந்ததுமான மகாவன்னிச் சிற்றரசுகளும் காணப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து ஐந்து வகையான வன்னிச் சிற்றரசுப் பிரிவுகளை இனங்காண முடிகிறது. இருப்பினும் காலத்துக்குக் காலம் கண்டி, கோட்டை இராச்சியங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, புத்தளம் ஆகிய இடங்களின் சிற்றரசுகள் கொண்டு வரப்பட்டன. எனினும் வடபகுதியில் அடங்கா பற்றின் சிற்றரசுகள் மட்டும் தங்கள் தனித்துவத்துடன் நீண்டகாலம் விளங்கிய ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேதான் அடங்காப் பற்றின் வன்னியரசு வீழ்ச்சி கண்டது.

இலங்கையின் மூன்று இராச்சியங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அடர்ந்த காடுகளிடையே பெரிய நிலப்பகுதிகளையும் குறைவான மக்கட் தொகுதியினரையுங் கொண்டதாகவே

ஆரம்பகால வன்னிச் சிற்றரசுகள் உருவாகின. அவற்றின் வளர்ச்சியானது பெரிய இராச்சியங்களின் கவனிப்பைப் பெற்ற நிலையில் படையெடுப்புகள் நிகழ்த்தப்பட்டுக் கைப்பற்றப்பட்டன. இறுதியாக ஒல்லாந்தராலும் வெல்லப்பட முடியாத பண்டார வன்னியனின் ஆட்சியானது வெள்ளையர்களால் (ஆங்கிலேயரால்) கி.பி 1881இல் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதனுடன் வன்னிச் சிற்றரசுகளின் ஆளுகையற்றுப் போய்விட்டது. இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் இன்றைய காலச் சூழ்நிலையில் “வன்னி” என்னுந் தேர்ந்தற்றொகுதி உருவாக்கப்பட்டு அதனுள் முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களும் உள்ளவாங்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சி மாவட்டமானது யாழ்ப்பாணம் தேர்தற்றொகுதியில் அடங்கியுள்ளது. மிக நீண்ட காலமாகக் காட்டுப் பிரதேசமாக விருந்து, 1950ஆம் ஆண்டளவில் விவசாயக் குடியேற்றங்கள் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட இப் பிரதேசம் 1985ஆம் ஆண்டு தனிமாவட்டமாகியது. வடக்குத் தெற்காக எழுதுமட்டுவாழ் தொடக்கம் முறிகண்டி ஈறாகவுள்ள நிலப்பரப்பை இது அடக்கியுள்ளது. எனவே “வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு” எனக் கருதப்படக்கூடிய முறையில் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசத்தினை கருத்தில் கொண்டதாக இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் அமைந்துள்ளது. யதார்த்தத்துக்குரிய முறையில் இதன் பொருத்தப்பாட்டை நோக்குதல் நல்லது.

“வன்னிப்பிரதேச நிலப்பரப்பு மிகவும் பெரியது. 1895இல் து. லூயிஸ் என்பவால் வெளியிடப்பட்ட “மனுவல் ஒப் த வன்னி டிஸ்ட்ரிக்” (Manual of the Vanni District) என்னும் நூலில் காணப்படும் வரைபடம் வடக்கே ஆணையிறவு தொடக்கம் தெற்கே கருநாட்டுக் கேணி வரையிலான கடற்கரையையும், மேற்கே மன்னார்ப் பிரதேச நிலப்பரப்பை அண்டியதாகவும் தெற்கே நீண்டு செல்கிறது

இவ்வாறு “பண்பாடு” என்னும் சஞ்சிகைக் கட்டுரையொன்றில் சுப்பிரமணியம் ஜெயச்சந்திரன்

குறிப்பிட்டுள்ளமை கருத்தக்கத்து. அதேபோன்று வன்னிப் பிரதேசம் என்பது கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார், புத்தளம், திருகோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். எனினும் ஏனைய மாவட்டங்களை விட முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய இரு மாவட்டங்களுமே வன்னி என்னும் பெயருக்கு உரிமை பூண்டு நிற்கின்றன. என “முல்லைமணி” வே.சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூறியுள்ள கருத்தும் கவனிப்புக்குரியது. அத்துடன்,

“வடபகுதியில் வவுனியா, மன்னார், முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை வன்னிப் பிரதேசம் உள்ளடக்கியுள்ளது”. என்னும் காசிவத்தம்பியின் கூற்றும், வன்னிப்பிரதேசம் பற்றிய கருத்துகளுக்கு அணி செய்கிறது. தற்காலச் சூழ்நிலையில் வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி “ஆணையிறவுக்கு அப்பால்” எனக் கருதுவதிலும் பார்க்கக் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் வடக்கு எல்லையிலிருந்து, அதாவது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தெற்கெல்லைப் பகுதியிலிருந்து எனக் கருத்திற் கொள்வது பொருத்தமெனலாம்.

வன்னிப் பிரதேசத் தமிழிலக்கிய முன்னோடி முயற்சிகள்

வன்னிப்பிரதேசப் படைப்பிலக்கியங்களின் தோற்றுவாய் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாகும். உணர்ச்சியும், இசையும் ஒன்றித்த நாட்டார் பாடல்களும், நாட்டுப்புற கதைகளும், பழமொழிகளும், மரபுத் தொடர் மொழிகளும் கூட இவ்வகையினவே. இருப்பினும் யாழ்ப்பாணத்தரசர்களான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் எழுந்ததாகக் கருதப்படும் (கி.பி 16ம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதி) இலக்கியமான கதிரமலைப்பள்ளு அல்லது கதிரையப்பர் பள்ளு என்னும் நூலே வன்னியில் அடையாளங் காணப்பட்ட முதற்றமிழ் இலக்கியமாகும். இது உழத்திப்பாட்டு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இந்நூலின் ஏட்டுப் பிரதிகள் முல்லைத்தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்டமையும், முள்ளியவளை நயினார் பற்றி நூலில் பேசப்படுவதும் இக்கருத்தை உறுதி செய்கிறது. மேலும் கதிர்காமக் கந்தனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட செய்திகளும், தற்கால வழக்கின் படிவற்றாப்பளையிலிருந்து கால்நடை பவனியாகக் கதிர்காமத் திருத்தலயாத்திரை

புறப்படும் ஒழுங்கும் கதிரமலைப்பள்ளு நூலின் தோற்றம் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசமே என்பதற்குத் துணைநிற்கிறது. அத்துடன் பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு முதலான இலக்கியங்களும் இப்பகுதி பிற்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றன. சங்ககாலத் தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒருவரான முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் (முதற்சங்கப் புலவர்) பற்றிய கருத்தினைப் பேராசிரியர்.ஆ.வேலுப்பிள்ளை கூறும் போது இவர் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்றார். ஈழத்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டுவரை நீண்ட இடைவெளி காணப்படுவதைப் போல, வன்னிப் பிரதேச இலக்கியங்களிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை பெரிய இலக்கிய இடைவெளி காணப்படுகிறது.

வன்னிப் பிரதேச முன்னோடி இலக்கிய முயற்சிகளாக 1880 ஆண்டில் கொக்குவில் சிலம்புநாத பிள்ளையவர்கள் ஓமந்தையில் எழுந்தருளிய கற்பகப்பிள்ளையார் மீது “ஓமையந்தாதி” பாடினார். 1927இல் முல்லைத்தீவு த.கைலாசபிள்ளை அவர்கள் கதிரமலைப்பள்ளினைப் பதிப்பித்தார். பின்னர் அந்நூல் தெல்லிப்பழை வ.குமாரசாமி என்பவரால் அரும்பதவுரையுடன் கூடியதாக 1935ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அந்நூல் 1996இல் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தால் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1930ஆம் ஆண்டளவில் முள்ளியவளை சி.ச.அரியகுட்டிப்பிள்ளை “அரிவிச்சிந்து, கதிரைப்பள்ளு, பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு” என்னும் தலைப்பிலான அரிவிவெட்டுப் பாடல்களடங்கிய நூலினை வெளியிட்டார். மேலும் கீழ்க்கரவையம்பதி வ.கணபதிப்பிள்ளை 1934ஆம் ஆண்டு “வேலைப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி” என்னும் நாட்டார் வழக்கியல் நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரம்பரியமான நாட்டுக்கூத்துப் பிரதிகள் முல்லைத்தீவு, மன்னார் மாவட்டங்களில் ஏட்டு வடிவில் அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளன. நொண்டி நாடகம், கர்ணன்போர், ஆட்டுவணிகள், வெடியரசன் குசலவன் கோவலன் கண்ணகி, காத்தவராயன் முதலானவை முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்டு வந்துள்ள

கூத்துக்களில் சிலவாகும். சிலம்பு கூறல் என்னும் பெயரிலான கண்ணகிக் கதைக் கூத்தானது மட்டக்களப்புப் பகுதியில் “கண்ணகி வழக்குரை” என்றும், யாழ்ப்பாணத்தில் “கோவலனர்கதை” என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்தக் கூத்துக்கான ஏடுகளில் இடத்துக்கிடம் சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் பொதுவில் ஒத்தியல்புடையனவாகும்.

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் இந்தக் “கண்ணகி வழக்குரை” என்னும் காவிய நூல் சகவீரராற் பாடப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தின் “வஞ்சிக்காண்டம்” தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளுடன் இலங்கையையும் அதன் துறைமுகங்களையும் தொடர்புபடுத்தி இயற்றப்பட்டது. முல்லைத்தீவுக்குரிய சிறப்பான ஆட்டக்கூத்தாக இன்று வரை காத்தான் எனப்படும் காத்தவராயன் கூத்து விளங்குகிறது. “முல்லைமோடி” என்னும் ஆட்டவகையும் கூத்துகளில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. தென்மோடி, வடமோடி வகைகளைப் பின்பற்றியும், அவற்றைப் பின்பற்றாமலும் முல்லைத்தீவில் நாட்டுக்கூத்துகள் ஆடப்பட்டன. மன்னார் மாவட்டத்தில் பெருமளவிலான நாட்டுக்கூத்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அங்கு கத்தோலிக்க சமய அடிப்படையில் அமைந்த கூத்துக்களை எழுதிப் பழக்கிய அண்ணாவிமார் பலர் வாழ்ந்தனர். ஆங்காங்கே சைவசமயச் சார்பிலான இதிகாச - புராணக் கருத்துக்களைத் தழுவின கூத்துக்களும் இடம்பெற்றன. நாட்டுக்கூத்தில் மன்னார்ப்பாங்கு தனித்துவம் பெற்றது.

குருகுல நாட்டுத் தேவர் (தியோகு எதிர்மன்னசிங்கம்), லோறஞ்சுப்பிள்ளை வாத்தியார், மாதோட்டம் கீத்தாம்பிள்ளை, தொம்ஜீவாம், வெள்ளைப் புலவர், சந்தியோகு நாவலர், அருளப்பநாவலர், அருணாசலப் புலவர், கபிரியேற் புலவர், நீக்கிலாப் புலவர், மரியானுப்பாவலர், குசைப்புலவர், மரிசால் புலவர் ஆகியோரடங்கிய பட்டியலொன்றை கலைவாதி “கலீல்” அவர்கள் அண்மைக்கால நவீன இலக்கியப் போக்குகள் (வடமாகாணம்) என்னும் நூலில் மன்னார் மாவட்டம் பற்றியெழுதிய தமது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்களுடன் எருக்கலம்பிட்டி விதானைப் புலவர் (உசைன் கம்புடையார்), பக்கீர்ப் புலவர், கொண்டிப்

புலவர் (சரீப்புப் புலவர்), பண்டாரவெளி நொத்தாரிசுப் புலவர் ஆகிய இஸ்லாமியப் புலவர்களையும் அடையாளக் காட்டியுள்ளார். “யானைக்காவல்” என்னும் பாநூலை விதானைப் புலவர் இயற்றினாரென்பர். பிற்காலத்தில் பேராசிரியர்.க.வித்தியானந்தன் நாட்டுக்கூத்துக் கலையை புனருத்தாரணம் செய்யும் பணியிலீடுபட்டபோது, ஏட்டுவடிவிலான பிரதிகளை நூல்வடிவில் கொண்டு வந்தார். எருமை நாடகம், எம்பிரதோர் நாடகம் ஆகியவை மன்னார் லோறன்சு பேரனால் எழுதப்பட்டன. நொண்டி நாடகம் கீத்தாம்பிள்ளையால் 1898ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. மூவிராசர் சரிதையை வாசகப் பா வடிவில் இவரே எழுதினார்.

மன்னார் மாதோட்டத்து லோறஞ்சுப் புலவர் மூவிராயர் வாசகப் பா நாதர் நாடகம், சித்திரப்பிள்ளை நாடகம் ஆகியவற்றைப் படை மரிசாற் புலவர் ஞானசௌந்தரி நாடகம் (மாதோடப்பாங்கு), காஞ்சு நாடகம், சாந்தரூபி நாடகம், இலேனாள் நாடகம், மத்தேச அப்போஸ்தலர் நாடகம் அக்கினேச கன்னி நாடகம், நாய் நாடகம் ஆகியவற்றைத் தந்துள்ளார். எருக்கலம்பிட்டிப் பக்கீர்ப்புலவர் காந்தரூபி நாடகத்தை இயற்றியுள்ளார். மன்னார் மரியானுப் புலவர் சந்தொம்மையார், சந்தியோகுமையார், சம்பேதிரு அருளப்பர் முதலான 12 நாடகங்களையும் பாடியுள்ளார். சந்தியோகுப் புலவர், சேதுகப் பித்தான் நாடகத்தையும், வெள்ளைப் புலவர் மருகிரிதான் நாடகத்தையும், குருகுல நாட்டுத் தேவர் திருச்செல்வர், என்றிக் எம்பரதோர் நாடகங்களையும், சூசைப்புலவர் தைரியதாசன் நாடகத்தையும் பாடியுள்ளார். 19ஆம் நூ.பிற்பகுதியிலும் 20ஆம் நூ.முற்பகுதியிலும் மன்னார் மாவட்டத்தில் நாட்டுக் கூத்து முயற்சிகள் பெருமளவில் இடம்பெற்றன.

வன்னிப்பிரதேச நாவலிலக்கிய முயற்சிகள்

“புதினம்” எனப்படும் புனைகதை இலக்கியமாகிய நாவலுக்கு வன்னிப்பிரதேச முன்னோடியாக முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த த.கைலாசபிள்ளை கருதப்படுகிறார். 1879ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிலும், 1885ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலும் தமிழ் நாவல் தோன்றிவிட்டதாயினும் 1942ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம்

ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பருவ வெளியீடாகிய “கலாவதி” சஞ்சிகையில் நான்கு இதழ்களில் மட்டும் வெளிவந்த “இன்பவதி” என்ற நாவலே முதல் வன்னித் தமிழ் நாவலாகும். இந்நாவலின் ஒரு பகுதிதான் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த போதிலும், 1902ஆம் ஆண்டளவில் இதனை நாவலாசிரியர் எழுதியிருக்கக்கூடுமென முல்லைமணி அவர்கள் தமது “வன்னியர் சிந்தனை” நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏனெனில் இந்நாவல் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டது என இந்நாவல் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த வேளையில் கைலாசபிள்ளை கூறியிருந்தார். முழுநாவலும் கிடைத்திருப்பின் அவரது இலக்கிய ஆளுமை புலப்பட்டிருக்கும். காதலும் சொத்துடமையும் இந் நாவலின் கருவாகும்.

கைலாசபிள்ளையவர்களின் முயற்சிக்குப் பிறகு அறுபதுகளின் இறுதியில் தான் நாவல் முயற்சிகள் தொடங்கின. மணிவாணன் முல்லையூரான், முல்லைமணி, அ.பாலமனோகரன் போன்றோர் முல்லைத் தீவு மாவட்டத்திலும் ஒ.கே.குணநாதன், இரா.உதயணன் முதலியோர் வவுனியா மாவட்டத்திலும், நாவண்ணன் மன்னார் மாவட்டத்திலும், தாமரைச்செல்வி கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கிய நாவலாசிரியர்களாவர். இவர்களுக்கப்பால் அங்கொன்றும் இங்கொன்றமாகச் சிலரை நாவலாசிரியர்களாக இனங்காண முடிகிறது. இருந்தாலும் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் எழுந்த வன்னிப்பிரதேசத் தமிழ் நாவல்கள் வண்ணிக்கையில் குறைந்தனவேயாகும் விடத்தல் தீவு முகமத் காசிம் என்பவர் 1948ஆம் ஆண்டு “கள்ளத் தோணிக்குத் தீர்ப்பு” என்ற குறுநாவலை எழுதியுள்ளார்.

மணிவாணன் (வி.க. இரத்தின சபாபதி) என்பவரின் “யுகசந்தி” (1969), காற்றில் மிதக்கும் சருகுகள் (1975) என்பன பிரதேச வாசனை குறைவான நாவல்கள். அ.பாலமனோகரனின் “நிலக்கிளி” (1973) யானது தண்ணீர் முறிப்புக்குளம் எனும் கிராமத்து விவசாயிகளின் வாழ்வியல் சித்திரமாகும். நிலக்கிளி பறவை போன்று மண்ணோடு பிணைக்கப்பட்டும், இலேசாக எவரிடமும் பிடிபடக் கூடியதாகவுள்ள பண்பிணையொத்தவளான பதஞ்சலி என்ற

பெண் கதா பாத்திர முனைப்புடன் உயிரோவியமாக அமைந்த இந்நாவல் வெற்றி பெற்றுள்ளது. நூலாசிரியரின் “குமரபுரம்” (1975) நாவலிலும் கூட விவசாயக் கிராம வாழ்க்கை முறைச் சித்திரிபும், குலப்பெருமையைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஒருபெண் ஏற்றுள்ள கதா பாத்திரமும் அவளது மனப்போராட்டங்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் முதல் நாவல் அடைந்த வெற்றியை இந் நாவலால் வாசகர் இவரது கனவுகள் கலைந்தபோது நாவல் 1977 இல் வெளிவந்தது. இந்நாவலாசிரியரின் நந்தாவதி (1985), “தாய் வழித்தாகம்” (1985) ஆகிய நாவல்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியாகின. மேலும் “மித்திரன்” பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்த “வண்ணக்கனவுகள்” நாவலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முல்லைமணியின் பல்துறை இலக்கியப் பரிமாணங்களில் பதினைந்து நூல்கள் வரை வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் 04 நாவல்களும் அடங்கும். வன்னித் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான அவரது பங்களிப்புப் பாரியது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டமளித்துக் கௌரவிக் கப்படு மளவுக்கு அவரை உயர்த்தியது. “மல்லிகைவனம்” (1985), வன்னியர் திலகம் (1988), “கமுகஞ்சோலை” (2000), மழைக்கோலம் (2003) ஆகிய நாவல்கள் மண்வாசனையோடு விளங்குகின்றன. அரைநூற்றாண்டுக்குரிய வன்னி மாந்தரின் நடப்பியல்களை உணர்வுபூர்வமாக “மல்லிகைவனம்” எடுத்துக் காட்டுகிறது. பனங்காமத்தை ஆண்ட கைலாய வன்னியனின் வரலாற்றுடன் இணைந்ததாக “வன்னியர் திலகம்” நாவலும் தண்ணீரூற்றில் நடந்த கமுகஞ்சண்டை பற்றிய நாட்டார் கதைப்பாடசலை அடிப்படையாகக் கொண்டு “கமுகஞ்சோலை” நாவலும் சமகாலப்பிரச்சினைகளுக்கு வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் “மழைக் கோலம்” நாவலும் முல்லைமணி தமிழிலக்கியத்துக்குத் தந்திட்ட படைப்புகளாகும்.

முள்ளியவளை (த.மதுபாலசிங்கம்) மதுபாலனின் “விதவையின் வாழ்வு” (1975) அகவுணர்வுப் போராடங்களைச் சித்திரிப்பது. தாமரைச் செல்வியின் கமைகள் (1977) “வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்” (2003). “விண்ணில் அல்லவிடிவெள்ளி” (1992)

கரைஎழில் - 2011

“தாகம்” (1993) பச்சை வயல் கனவு (2004) “உயிருள்ளவரை” ஆகிய நாவல்கள் கிளிநொச்சிப் பிரதேச மண் வாசனையோடு பரந்தன், குமரபுரம் கிராமப் பின்னணியை அதிகம் கொண்டனவாய் விவசாயம், பெண்ணிலை, போர்ச்சூழல், தனிமனித உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவனவாய். விளங்குவன. வன்னிச் சூழலில் புனைகதையில் கியத்துக்கு உயிர் கொடுக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களில் முதன்மையாளராகத் தாமரைச் செல்வி கருதப்படுகிறார். இவரது குறுநாவல்களும் வன்னி மணத்தோடும், சமகால மானுடச் சிக்கல்களோடும், போரின் அனர்த்தங்களோடும் வடுக்களோடும் கலந்துறைபவை. “வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்” (2003), “வேள்வித்தீ” (1994), “அவர்கள் தேவர்களின் வாரிசுகள்” ஆகியன தாமரைச் செல்வியின் குறுநாவல்களாகும்.

1986ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்து டென்மார்க்கில் குடியேறிய முல்லையூரான் “தோப்புக்கரணங்கள்” என்ற குறுநாவலை (1995 - 1996) தான் அங்கிருந்து வெளியிட்ட “காகம்” என்ற சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்தார். மேலும், விடுதலை இயக்க எழுச்சியை முல்லைத்தீவு மாவட்ட மண் நனை நிலைக்களனாகக் கொண்டு “குங்குமம்” (1985) “புதிய அலைகள்” (1985) ஆகிய நாவல்களை ஏற்கனவே தந்துள்ளார். 21.04.2006 இல் அவர் காலமானார் நாவண்ணன் சூசைநாயகம் மன்னாரச்சேர்ந்தவர். அவரது “பயணம் தொடர்கிறது” (1988), “தீங்கள் எரிகின்றன” (1988) ஆகிய நாவல்கள் விடுதலைப் போராட்டச் சூழ்நிலையில் எழுந்தவை. இதே போன்றதுதான் முல்லையூரானின் “ஈழம் எழுந்து வருகிறது” (1985) நாவலாகும். வவுனியாவைச் சேர்ந்த ஓ.கே.குணநாதனின் “வீரஆனந்தன்” (1995 - சிறுவர்க்கான நாவல்) “ஒரு துளி” (1990) சோ. ஜெயச்சந்திரனின் “மனசு” (2005) குறுநாவல், யாமினி சிவராமலிங்கம் இந்திரா பிரியதர்ஷினி என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய “நிலவே நீ மயங்காதே” பி.மாணிக்கவாசகத்தின் “இருளில் இரு வாரங்கள்” (1977) நீ.பி. அருளானந்தம் வெளியிட்ட வாழ்க்கையின் நிறங்கள் (2006) செல்லையா குமாரசாமியின் “சூடில்லாக் குஞ்சுகள்” (2001), தமிழகக் கவியின் “இனிவானம் வெளிச்சிடும், இனி இருள்

விலகும்” (2002), மலரவனின் “போர் உலா” (1995) “புயல் பறவை”, கா.கஜந்தனின் “உறவுகள்” (2001) ஆகிய படைப்புகளில் நாவல்கள், குறுநாவல்கள், நெடுங்கதைகள் கலந்திருக்கின்றன. சில மண்ணின் தாகத் தோடு போர்க்கலச் சூழ்நிலைகளைச் சித்தரிப்பவை இன்னுஞ்சில சமகால மனிதப் பிரச்சினைகளுக்கு இடந்தந்து நிற்பவை. ஈழத்தின் “கலையாத கோலங்கள்” நாவலும் வன்னிச் சூழலை மையப்படுத்தியதே.

இரா உதயணன் வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர். இலண்டனில் தற்போது வசித்து வருகிறார். சமீபத்தில் இவரது “பனிநிலவு” (2011) நாவலுக்குத் தமிழகத்தின் கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையின் ரூபா ஐம்பதினாயிரம் பரிசு கிடைத்தது. “உயிர்க்காற்று” இவரெழுதிய இன்னுமொரு நாவல். இலண்டன் “புதினம்” பத்திரிகையில் “நூல் அறுந்த பட்டங்கள்” (2010) தொடராக வெளிவந்த நாவலாகும். “விதிவரைந்த பாதையிலே” நாவல் (2008) சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றது. எழுத்தின் தரத்தையும், சமகாலப் பிரச்சினைகளையும் உள்வாங்கிக் கலை நயத்தோடு எழுதுபவர் இரா.உதயணன்.

வன்னிப் பிரதேச எழுத்தாளர்கள் - கலையிலக்கியப் படைப்பாளிகள் என்ற வரையறையினுள் வன்னியில் பிறந்து வாழ்பவர்கள், வன்னியிற் பிறந்தவர்கள், வன்னியில் தொடர்ச்சியாகப் புகுந்து வாழ்பவர்கள். ஆகியோரைக் கருதமுடிகிறது. வேறு பிரதேசங்களில் பிறந்திருந்தாலும் வன்னிமண்ணோடு தமது வாழ்க்கையைப் பிணைத்திருப்பவர்களும் வன்னிக்குரியவர்களே. இருப்பினும் சமகாலச்சூழ்நிலைகள் வன்னிக் குடிமக்கள் பலரை இடம்பெயரவும், புலம் பெயரவும் செய்துள்ளமை கவனத்துக்குரியதாகும்.

இந்த நிலையில் கிளிநொச்சியின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நீண்டகாலம் (மூன்று தசாப்தங்கள்) மருத்துவப் பணிபுரிந்த எழுத்தாளர் ச.முருகானந்தனின் படைப்புகள் வன்னி நாட்டின் வாழ்வையும் தாழ்வையும் பிரதிபலிப்பவை. உயிர்ப்புள்ள வன்னி மாந்தரை உணர்ச்சியுடன் வெளிப்படுத்து பவை. வன்னி மண்ணின் அவலங்களை நெக்குருகச் சொல்பவை. அவரது குறு

நாவல்கள் பன்னிரண்டாகும். அந்த வரிசையில் நெருப்பாறு, அது ஒரு அழகிய நிலாக்காலம் ஆகியவை யுத்த காலக் குரூங்களையும், வாழ்க்கையையும் எடுத்துக் காட்டுபவை. உருத்திரபுரத்து வாசியாக மாறி விட்ட மண்டைத் துவ கலைச் செல்வியின் குறுநாவல் “முற்றுப்பெறாத முடிவுகள்” இது பெண்மையின் சுழிப்புக்களைக் கூறும் யாழ்ப்பாணப்பிரதேசப் பண்புடையது. செங்கையாழியானின் “காட்டாறு” (1977), “நந்திக்கடல்” குறுநாவல் “ஒரு மைய வட்டங்கள்” (1982) ஆகியன வன்னி மணம் கமழ்பவை. செட்டிக்குளம் பகுதியைப் புலப்படுத்தும் “மருதங்குழி” என்ற கிராமப் பகைப்புலத்தில் சிங்களவரும் தமிழரும் சேர்ந்து வாழுவதும், சிங்களக் குடியேற்றமானது நெருக்கமான உறவில் ஏற்படுத்திய விரிசலையும் “ஒரு மைய வட்டங்கள்” சுவைபடக் கூறுகிறது. கடலாஞ்சி என்ற கற்பனைக் கிராமத்தைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தவர், மலைநாட்டவர் அங்கு குடியேறி வாழ்வதையும் அங்கு அவர்களிடையே ஏற்படக்கூடிய உணர்வு ஊசலாட்டங்கள் பற்றியும் “காடாறு” நாவல் வெளிக்காட்டு கிறது. செங்கையாழியானின் சிறந்த நாவல்களில் இதுவுமொன்றாகும். “நந்திக்கடல்” குறுநாவல் யாழ்ப்பாண அரச வரலாற்றோடு பிணைக்கப்பட்ட கதை. செங்கையாழியானின் யானை குறுநாவலி லும் கனவுகள் கற்பனைகள் ஆசைகள் நாவலும் இதேபோன்றவை 1980 - 83 காலகட்டத்தில் வவுனியா, மதவாச்சி ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்த அனுபவத்தைக்

கொண்டு, தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் டாக்டர் எஸ்.நடேசன் அவர்களால் “வண்ணாத்திக் குளம்” குறுநாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பதவியாவின் பண்டைய தமிழ்ப்பெயர் வண்ணாத்திக் குளம். பொன்.கணோசமுர்த்தியின் “தூரம் தொடுவானம்” (1995) “துளித்துளியாய்” (2002) ஆகிய நாவல்களும் போர்க்காலப் பிண்ணனியிலானவை.

இங்கு எடுத்துக்காட்டிய நாவல்களும், குறுநாவல்களும் வன்னிப் பிரதேசப் பண்பையும் வாழ்வையும் பிரதிபலிப்பவை. இவற்றை விட வேறு படைப்புகளும் நாவலைப் பொறுத்து இருக்கக்கூடும். அவை பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. காலப் போக்கில் அவைகளும் வெளிச்சத்துக்குவரின் இன்னும் வன்னியிலக்கியச் செல்நெறி ஒளி பெறுமென நம்பலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. ஈழத்து இலக்கியமும், வரலாறும், சி.பத்மநாதன், 2004
2. இலங்கையின் வன்னியர், சி.பத்மநாதன், 2003
3. வன்னியியற் சிந்தனை, “முல்லைமணி” வே.சுப்பிரமணியம், 2001
4. அண்மைக் கால இலக்கியப் போக்குகள் (வடமாகாணம்), பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், 2008
5. ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி, க.சொக்கலிங்கம், 1977
6. பண்பாடு சஞ்சிகை, சித்திரை 1999
7. ஞானம், சஞ்சிகை, ஏப்பிரல் 2010

கரைச்சி பிரதேச செயலக பிரிவில் மீள்சூடியேற்றத்தின் பின்னர் கிடம்பெற்றுவருகின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்

1) வீடமைப்பு திட்டங்கள்

❖ வடக்கு கிழக்கு வீடமைப்பு மீள்நிர்மாணத்திட்டம் - NEHRP

2010 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது - 2013 வீடுகள்

2005, 2006 ம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பித்து

தொடர்ந்து நிர்மாணிக்கப்படும் வீடுகள்

1043 வீடுகள்

மொத்தம்

- 3056 வீடுகள்

பூர்த்தியானவை

- 1743 வீடுகள்

❖ இலங்கை செஞ்சிலுவைச்சங்கத்தினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது - SLRCS

ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகள்

600 வீடுகள்

பூர்த்தியானவை

375 வீடுகள்

நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பவை

225 வீடுகள்

❖ UN habitat நிறுவனத்தின் மூலம்

2010இல் ஒதுக்கப்பட்ட நிரந்தர வீடுகள்

142 வீடுகள்

பூர்த்தியானவை

135 வீடுகள்

நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பவை

07 வீடுகள்

2010இல் ஒதுக்கப்பட்ட பகுதி திருத்த வீடுகள்

1187 வீடுகள்

பூர்த்தியானவை

1175 வீடுகள்

நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பவை

12 வீடுகள்

2011இல் ஒதுக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிரந்தர வீடுகள் 300 வீடுகள்

2011இல் ஒதுக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் பகுதி திருத்த வீடுகள் 190 வீடுகள்

❖ மாதிரி வீடமைப்புத்திட்டம்

காணியற்றவர்களுக்கான வீடுகள் - அறிவியல் நகர்

தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை (NHDA) - 50 வீடுகள் பூர்த்தி

❖ புனர்வாழ்வு அமைச்சினால் (REPPA) 300 வீடுகளுக்கு திருத்த வேலைக்கான உதவிகள் வழங்கப்பட்டது.

❖ PEOPLE IN NEED நிறுவனம்

பகுதி திருத்த வீடுகள்

50 வீடுகள்

❖ NOR WEGIAN REFUGEE COUNCIL நிறுவனம்

முழுமையான வீடுகள்

40 வீடுகள்

நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பவை

❖ இந்திய அரசின் உதவியுடனான வீடமைப்பு (தொகுதி வீடுகள்)

ஒதுக்கீடு

89 வீடுகள்

பூர்த்தியானவை

17 வீடுகள்

நடை பெற்றுக்கொண்டிருப்பவை

72 வீடுகள்

2. கம நெகும் - 2010 திட்டங்கள்

கம நெகும் வேலைத்திட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.

திட்டத்தின் பெயர்	கிராம அலுவலர் பிரிவு	நிதி ஒதுக்கீடு
கோழி வளர்ப்பு	உதயநகர் கிழக்கு	0.1 M
நாகதம்பிரான் கோயில் திருத்தம்	உதயநகர் கிழக்கு	0.15 M
முன்பள்ளி திருத்தம்	உதயநகர் கிழக்கு	0.05 M
பொது மண்டபம்	உதயநகர் கிழக்கு	0.2 M
கோழி வளர்ப்பு	உதயநகர் மேற்கு	0.1 M
அம்மன் கோயில் திருத்தம்	உதயநகர் மேற்கு	0.15 M
முன்பள்ளி திருத்தம்	உதயநகர் மேற்கு	0.05 M
ஆடு வளர்ப்பு	கனகபுரம்	0.1 M
முன்பள்ளி திருத்தம்	கனகபுரம்	0.05 M
பொது மண்டபம் திருத்தம்	கனகபுரம்	0.1 M
சிறுவர் பூங்கா திருத்தம்	கனகபுரம்	0.1 M
மயானம் புனரமைப்பு	கனகபுரம்	0.05 M
பிள்ளையார் கோயில் திருத்தம்	கனகபுரம்	1 M
கோழி வளர்ப்பு	திருநகர் தெற்கு	0.2 M
அம்மன் கோயில் திருத்தம்	திருநகர் தெற்கு	0.15 M
முன்பள்ளி திருத்தம்	திருநகர் தெற்கு	0.05 M
சிறுவர் பூங்கா திருத்தம்	திருநகர் தெற்கு	0.1 M
கோழி வளர்ப்பு	திருநகர் வடக்கு	0.2 M
பிள்ளையார் கோயில் திருத்தம்	திருநகர் வடக்கு	0.2 M
முன்பள்ளி திருத்தம்	திருநகர் வடக்கு	0.05 M
பொது மண்டப திருத்தம்	திருநகர் வடக்கு	0.2 M
சிறுவர் பூங்கா திருத்தம்	திருநகர் வடக்கு	0.1 M
மயானம் புனரமைப்பு	திருநகர் வடக்கு	0.05 M
பொது மண்டப திருத்தம்		விவேகாநந்த நகர்
0.2 M		

3. ENRep -

2010 காசுக்கான வேலைத் திட்டங்கள் - கிராம அலுவலர் பிரிவு	Cash For work குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை
கண்ணகை புரம்	250
ஸ்கந்தபுரம்	689
தொண்டமான்நகர்	174
கனகபுரம்	308
ஜெயந்தி நகர்	505
உருத்திரபுரம் கிழக்கு	375
கிருஸணபுரம்	552
ஆனைவிழுந்தான்	271
செல்வாநகர்	577
ஆனந்தபுரம்	464
மொத்தம்	4165

காசுக்கான வேலைத்திட்டத்தில் 10 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் 4165 குடும்பங்கள் பயனடைந்துள்ளனர். இதற்கு 4017 மனித கூலி பயன்படுத்தப்பட்டு 103 மில்லியன் ரூபா

கரைளழில் - 2011

செலவிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் Aus Aid Grant இன் கீழ் 1108 பயனாளிகளுக்கு ரூபா 25,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

➤ **2011இல் இடம்பெறும் காசக்கான வேலைத் திட்டங்கள் - Cash For work**

மீள்குடியமர்ந்த குடும்பங்களில் எந்தவிதமான உதவித்திட்டங்களையும் பெறாத குடும்பங்களிற்கு காசக்கான வேலைத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

1. ஆனைவிழுந்தான்	45	பயனாளிகள்
2. கண்ணகைபுரம்	22	பயனாளிகள்
3. ஸ்கந்தபுரம்	38	பயனாளிகள்
4. கோணாவில்	60	பயனாளிகள்
5. பாரதிபுரம்	20	பயனாளிகள்
6. மலையாளபுரம்	20	பயனாளிகள்
7. விவேகானந்தநகர்	27	பயனாளிகள்
8. கிஸ்னபுரம்	28	பயனாளிகள்
9. உதயநகர் கிழக்கு	27	பயனாளிகள்
10. ஆனந்தபுரம்	43	பயனாளிகள்
11. அம்பாளநகர்	41	பயனாளிகள்
12. கிளிநகரம்	20	பயனாளிகள்
13. திருநகர் தெற்கு	26	பயனாளிகள்
14. திருநகர் வடக்கு	38	பயனாளிகள்
15. வட்டக்கச்சி	23	பயனாளிகள்
16. மாயவனூர்	34	பயனாளிகள்
17. கனகாம்பிகைக்குளம்	36	பயனாளிகள்
18. இராமநாதபுரம்	35	பயனாளிகள்
19. புதுமுறிப்பு	36	பயனாளிகள்

4. NECORD - திட்டம்

Necord திட்டத்தில் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் Aus Aid Grant இன் கீழ் 2511 பயனாளிகளுக்கு ரூபா 25,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது. கெங்காதான் குடியிருப்பு, கோணாவில், சாந்தபுரம், சிவநகர், உருதிரபுரம் மேற்கு ஆகிய இடங்களில் பொது நோக்கு மண்டபம் புனரமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

5. உலக உணவுத் திட்டம்

2010இல் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு உலக உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் 21,093 குடும்பங்களை சேர்ந்த 64,027 அங்கத்தவர்களுக்கு 09 மாதங்களுக்கு உலர் உணவு விநியோகம் செய்யப்பட்டது. இதன் பின்னர் 03 மாதங்களுக்கு இலகு வேலைத் திட்டத்தினூடாக உணவிற்கான வேலையாக உலர் உணவு வழங்கப்பட்டது.

2011இல் இடம்பெறும் வேலைத் திட்டங்கள்

1. மர நடுகைத்திட்டம்	12000	Man Days
2. குருகுலம் - ஜெயந்திநகர் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	2114	Man Days
3. அழகாபுரி - இராமநாதபுரம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	915	Man Days
4. கண்ணகைபுரம் படித்த வாலிபர் திட்டம் புனரமைப்பு	1257	Man Days
5. மாவடியம்மன் பகுதியாறு புனரமைப்பு	1086	Man Days
6. திருநகர் தெற்கு கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	721	Man Days
7. ஸ்கந்தபுரம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	2212	Man Days
8. யூனியன்குளம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	1786	Man Days
9. உருத்திரபுரம் கிழக்கு கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	2150	Man Days
10. பெரியபரந்தன் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	1755	Man Days
11. கனகபுரம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	2214	Man Days
12. ஜெயந்திநகர் மீனாட்சி அம்மன்	1010	Man Days
13. திருநகர் வடக்கு கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	1864	Man Days
14. மாயவனூர் பகுதி ஆறு புனரமைப்பு	1762	Man Days
15. ஊற்றுப்புலம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	1846	Man Days

16.	கனகாம்பிகை கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	2129	Man Days
17.	வன்னேரிக்குளம் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு		2102 Man Days
18.	பன்னங்கண்டி கழிவு ஆறு புனரமைப்பு	1883	Man Days
19.	மருதநகர் கழிவு ஆறு புனரமைப்பு		2039 Man Days

NGO's Works 2011

❖ கரைச்சி பிரதேசத்தில் மீளக் குடியமர்ந்த குடும்பங்களிற்கு அரசாா்பற்ற நிறுவனங்களின் ஊடாக 6455 குடும்பங்களிற்கு வாழ்வாதார உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

❖ எள்ளுக்காடு, பொன்னகர், ஊற்றுப்புலம் ஆகிய இடங்களில் ZOA பொதுநோக்கு மண்டபம் புனரமைப்பு.

❖ ஊற்றுப்புலம், உருத்திரபுரம் கிழக்கு, பெரியபரந்தன் ஆகிய இடங்களில் UNDP நிறுவனத்தால் பொதுநோக்கு மண்டபம் புனரமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

❖ திருநகர் வடக்கு OFERR CEYLON நிறுவனம் மூலம் பொதுநோக்கு மண்டபம் முன்பள்ளித் தோவைக்காக நிர்மாணிப்பு.

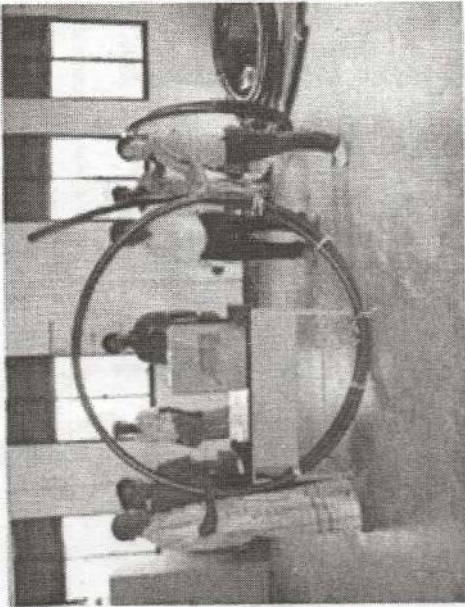
7. Decentralized Capital budget-2011

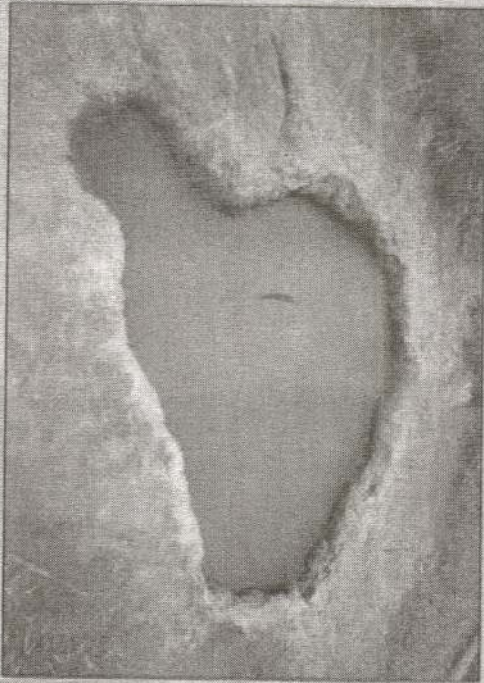
Description of work	location	Allocation (in RS)
Supply of sports Equipments for uruthirapuram Santhiroya sports club		Uruthirapuram
50,000.00		
Renovation of building Thirunagar north Nagathambiram Temple		Thirunagar north
50,000.00		
Renovation of building rural development society		Uthayanagar west
50,000.00		
Renovation of building for Mahadeva Ashrama Saiva children home		Uruthirapuram
50,000.00		
Supply of sports for viddively sports club.		Vinayapuram
50,000.00		
Renovation of playground for Uruthirapuram santhiroya sports club.		Uruthirapuram
50,000.00		
Developments works for mavady amman sports club.		Ramanathapuram
50,000.00		
Renovation of playground for Vaddakachchi illankathir sports club.		Vaddakachchi.
50,000.00		
Developments works for uruthirapuram ulavar onriyam sports clup.		Uruthirapuram
50,000.00		
Supply of sports Equipments for Thiruvaiyaru rural development society		Thiruyaiyaru
50,000.00		
Supply of Equipments for uthayanagar Atputhavinayagar temple.		Uthayanagar
50,000.00		
Renovation of our lady of Fatima church.		Uruthirapuram
50,000.00		
Developments works for St. Sebastiyam church.		Konavil
50,000.00		
Supply of Musical instruments of Sirakukal women cultural forum.		Kilinochchi town
50,000.00		
Supply of Children park Equipments for Ponnagar centre women society.		
Ponnagar	50,000.00	
Supply of office Equipments for Barathypuram women society.		Barathypuram
50,000.00		
Supply of Sawing machine & training equipments for vinayagar kudigiruppu women society.		
Maniyankulam	50,000.00	
Supply of sports Equipments for Valluvar preschool		Malayalapuram
10,000.00		

கணரளவில் - 2011

Supply of sports Equipments for Roshan preschool 10,000.00	Thondamannagar
Supply of sports Equipments for Uthayan preschool 10,000.00	Uthayanagar
Supply of sports Equipments for Kirusna preschool 10,000.00	Maruthanagar
Supply of sports Equipments for Kalaivani preschool 10,000.00	Ananthapuram
Supply of sports Equipments for Robert preschool 10,000.00	Kirusnapuram
Supply of sports Equipments for elanthalir preschool 10,000.00	Santhapuram
Supply of sports Equipments for Parameswara preschool 10,000.00	Thiruyaiyaru
Supply of sports Equipments for thooyavan preschool 10,000.00	Thiruyaiyaru
Supply of sports Equipments for Malaikal preschool 10,000.00	Anaivilunthan
Supply of sports Equipments for Kashim preschool 10,000.00	Subaskudijiruppu
Supply of sports Equipments for Shubas preschool 10,000.00	Unionkulam
Supply of sports Equipments for Kalaivani preschool 10,000.00	Konavil
Supply of sports Equipments for Punitha Sebastiyar preschool 10,000.00	
Supply of sports Equipments for Karikalan preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for Kiristhu Arasar preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for Jegathees preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for uttupulam ½ Acre Preschool 10,000.00	Ottupulam
Renovation of Science Lab for KN/Uruthirapuram Maha Vidyalayam 100,00.00	Uruthirapuram
Renovation of Playground for KN/Uruthirapuram Maha Vidyalayam 500,000.00	Uruthirapuram
Renovation of building for KN/Kili Central College. 175,000.00	Kilinochhchi
Supply of computer & Equements for Kn/Santhapuram Kalaimagal Vidjalayam Ambalnagar 100,000.00	
Supply of computer & Equements for Kn/Sivanagar GTM School 100,000.00	Uruthirapuram
Supply of computer & Equements for Kn/Vannerikulam Maha Vidjalayam Vannerikulam 100,000.00	
Supply of Children park Equements for Kn/Skanthapuram No 01 Maha Vidjalayam Skanthapuram 50,000.00	
Supply of Children park Equements for Kn/SkanthapuramNo 02 Maha Vidjalayam Skanthapuram 50,000.00	
Supply of office Equements for Kn/Alagapuri Vidjalayam 50,000.00	Ramanathapuram

Supply of sports Equipments for elanthalir preschool 10,000.00	Santhapuram
Supply of sports Equipments for Parameswara preschool 10,000.00	Thiruyaiyaru
Supply of sports Equipments for thooyavan preschool 10,000.00	Thiruyaiyaru
Supply of sports Equipments for Malaikal preschool 10,000.00	Anaivilunthan
Supply of sports Equipments for Kashim preschool 10,000.00	Subaskudijiruppu
Supply of sports Equipments for Shubas preschool 10,000.00	Unionkulam
Supply of sports Equipments for Kalaivani preschool 10,000.00	Konavil
Supply of sports Equipments for Punitha Sebastiyar preschool 10,000.00	
Supply of sports Equipments for Karikalan preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for Kiristhu Arasar preschool preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for Jegathees preschool 10,000.00	Ottupulam
Supply of sports Equipments for uttupulam ½ Acre Preschool 10,000.00	Ottupulam
Renovation of Science Lab for KN/Uruthirapuram Maha Vidyalayam 100,00.00	Uruthirapuram
Renovation of Playground for KN/Uruthirapuram Maha Vidyalayam 500,000.00	Uruthirapuram
Renovation of building for KN/Kili Central College. 175,000.00	Kilinochhici
Supply of computer & Equements for Kn/Santhapuram Kalaimagal Vidjalayam 100,000.00	Ambalnagar
Supply of computer & Equements for Kn/Sivanagar GTM School 100,000.00	Uruthirapuram
Supply of computer & Equements for Kn/Vannerikulam Maha Vidjalayam 100,000.00	Vannerikulam
Supply of Children park Equements for Kn/Skanthapuram No 01 Maha Vidjalayam Skanthapuram 50,000.00	
Supply of Children park Equements for Kn/Skanthapuram No 02 Maha Vidjalayam Skanthapuram 50,000.00	
Supply of office Equements for Kn/Alagapuri Vidjalayam 50,000.00	Ramanathapuram

தொல்லியல் சான்றுகள்

